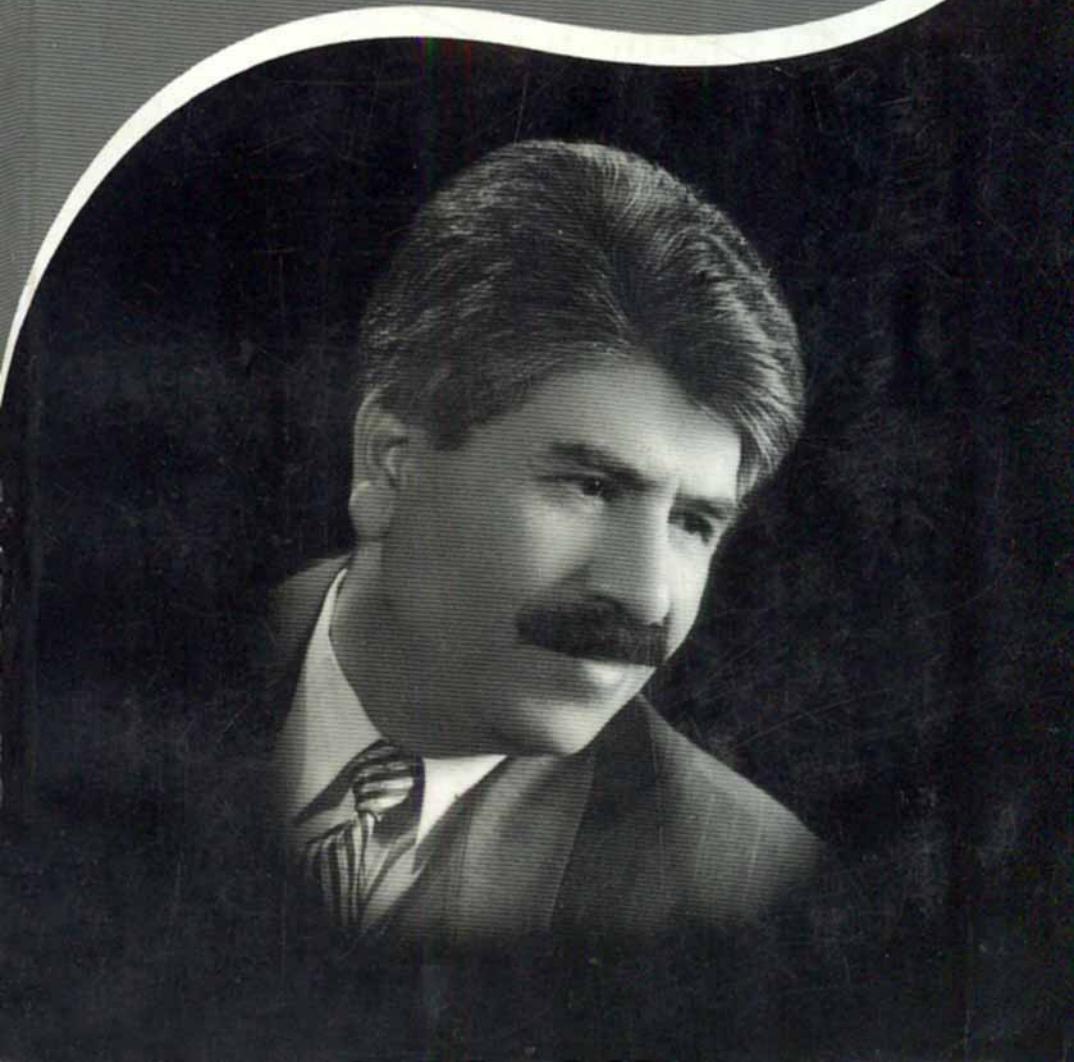

Gönül saksısı

Ali Daşkın

Gönül saksısı

Ali Daşkin

Gönül saksısı

Ali Daşkin

Düzelmen:
Maral Tebrizli

ULUSLARARASI AVRASİYA BASIN FONDU
Bakı
“Avrasiya Press”
Yayinevi
2005
5000 c.- 30000 m.

Kitaba,o taylı bu taylı şair,yazar,çevirmen,Türkolog, dilçi,bili-msel araştırmacı ve Az . Yazarlar Birliyi,Uluslararası Avrasiya Basın Fondu ve Uluslararası Vektor Bilim Merkezi'nin yüksek yazarlar qurulunun üyesi Dr. Ali Daşkin'ın ayrı-ayrı iller,yerler ve çağlarda söylediyi şeirlerden örnekler seçilmişdir.Topluda ana yurd ve doğru-düzungün sevgi qonusu qabarraq durumda özünü gösterse de, serbestlik,düşünce yükü, anlaq ağrı ve acısı,kışi derdi,yaşam ağırlığı,topraq deyeri,geleceye aydın görüş ve umud,düşmen basqını,diderginlik,... kimi kişiliyin ortaqq döyüntü ve çırıntıları da ortadadır.

Yayinevinin umacağı yer de,bütün oxur yazarlarının bu topluyu oxuması,çağdaş şeirle özel olaraq da Güneyde,tanış olmasıdır.

Ana Nisgili

Qem denizi

*İndi meni
Odlu-közlü içерimden doğan
Derin nisgillerin dalgası
Öz bağrında
Sığallaya-sığallaya aparır:
Yelden yeyin, selden sesli
Gören hara?!
Saysız-saysız
Gün görmemiş anaların
Deniz-deniz qemlerinin qoynuna!...*

Yaşıl göz

*Onun
Bir cüt iri, yaşıl gözü var
Güzgüden şafaqlı
Bulaqdan duru
Bilmirem nedendir
Yam-yaslı çimen
Onun gözlerine sap-sarı gelir?!
Onun yaşamaya
Lap arı gelir!...*

*Onun
Bir cüt iri, yaşıl gözü var
Gönül sevgisiyle qım-qıraq dolu
Deyende:
Güneş var, qaranlıq köçüb...
Deyir:
Gözlerime qara görsenir
Yorğun üreyinde yara görsenir!...*

Onun
Bir cüt iri, yaşıl gözü var
Ulduzdan işiqlı, aydan sevimli,
Nedense
İnciyib o çini gözler!
Her biri, bir "Daşkın" sele benzeyir
Baxanda
Baxışı ele benzeyir!...

Gülüm vay!

Göz yaşları eteyine tökülen
Ağrılardan, uca boyu büükülen
Duru bağıri dan yeri tek sökülen
Kök üstünde ölüşkeyen gülüm vay!...

Sekiz oğul boy-a-başa yetiren
Qem tarlasın sinesinde bitiren
Qan endersin emeyini itiren!
Üreyinde köz gizleden külüm vay!...

Ayrılıq

Qovuşub qaranlıq,çıraqım sönük
Acılar bağırimi delir geceler
Ne çıxır yadımdan adı birce gün
Ne durub görüşe gelir geceler.

Közerir bağırimin odu dembedem
Sozalır baxtimin şamı günbegün
Yalnız men deyilem gezirem onu
Axtarır ezixin hamı günbegün.

Quruyub dil-dodaq, bir içim su yox!

Dağılır karvanım, ağarır başım
 Bir ömür dertlerim yiğışib qalıb
 Dinleyen qalmayıb, gedib sırdaşım.

Yol uzun, dağ duman, qaranlıq gece
 Yol açır qırışlar üzümde menim
 Ne dözür gözlerim qaranlıqlara
 Ne durur göz yaşam gözümde menim.

Yaranıb menim de üreyim "Daşkın"
 Sel olur göz yaşam, çay olur beniz
 Elenir gözümden mehebbet seli
 Elebil caşanır sahile deniz.

Dilek

Öreyim isteyir bütün laleler
 Yerleşsin elime deste gül kimi
 Bir simbol kimi
 Laleler elimde gedim yuxuya
 Gelende yuxuma itkiñ bir ana
 Sepim heykeline
 Sepem boyuna.

Öreyim isteyir uçum göylere
 Getirim özümle bir etek ulduz
 Işığı sonsuz
 Düzüm yollarına her addım başı
 Dikim gözlerimi getdiyi yola
 Qaranlıq geceler işıqlanınca.

Öreyim isteyir her axşam-seher
 Güneşle doğum
 Onunla batım
 Belkə de çatım

Üfűqden yayılan şefqeler içre
 Axtarın tapım öz ezizimi
 Seher dan yerinde
 Axşam üfűqde.

Üreyim isteyir
 Göm-göy denizler
 "Daşkin" liqlarından
 Bir an qalalar
 Bir göz salalar.
 Dayanıb durmuşam sahilde tekçe
 Gözlerim elece dalğalardadır
 Deyirembes gelir sahile doğru....

Teklik

Sixır boğazımı ağır bir keder
 Ev-eşik gözüme qaranlıq gelir
 Axtarır kimse ni gözüm derbeder
 Aydin xatireler bulanlıq gelir.

Elebil gezirik yene izbeiz
 Öpür xatireler izlerimizden
 Sankı oturmuşuq yaxın, dizbediz
 Ulduzlar utanır gözlerimizden.

Gözlerimi silib yene baxıram
 Görürem xatirem qalır, bir de men
 Göz yaşıñ eleyib üze yaxıram
 Ne dinir laleler, ne gülür çimen.

Uzanıram, belliğe gedim huşa men
 Qurtulum qayğıdan, yersiz fikirden
 Yuxşacaq, gezirem yene qoşa men
 Dikşinib, yuxudan dururam birden.

Çevreleyib meni hemen dörd duvar
Çatladır bağırmı yaman,sözlerim
Ne gelib-gedenim indi,ne o var
Çağırır geçmişsi yorğun gözlerim.

Qalxıram qapının yanın açmağa
Nece bağlamışdım,ele bağlıdır
Açıram qapını,çixıb qaçmağa
Menle geden bağırm hele dağlıdır.

Dayanıb,yalandan biraz gülürem:
“Daşkını” in gördüyü yalnız yuxudu
Olduğunu gün tek aydın biliyem
Elebil kökünden bir söz yoxudu!...

Geceler

Aladır gözleri,qaradır qaşı
Dolanıb günleri,ağarıb başı
Menim ürek qanım,onun göz yaşı
Hesretle tökülsüb axar geceler.

Oturar axşamlar suyun başında
Bükülübdür boyu,altış yaşında
Oğklär paltarın havuz daşında
Ah çekib ürekden baxar geceler.

Yerine girende yuxusu gelmez
Ağlayan gözlerin herden de silmez
Analar derdini bir kimse bilməz
Od vurub yandırar-yaxar geceler.

Baxaram göylərə ulduz çıxanda
Boğucu buludsar ayı yuxanda
Güclüler gücsüzün haqqın tixanda
“Daşkın” i yandırıb sıxar geceler.

İntizar

Göz yaşıimi kipriklere düzerek
Üreyimi ovudurdum gelesen
Gözlerimi yola dikdim
Baxha-bax
Batdı günüm
Çıxdı aym
Gelmedin!...

Penceremi döyüdü yağış, telesib
Gece çığı durub açdım qapını
Gah o yana, gah bu yana
Küçede
Yağış vurdu suya döndüm
Gelmedin!...

Her gün seher küçemizi sulayıb
Bir deste gül hazırlayıb
Gözledim
Axşam olub, qaş qaraldı
Gelmedin
Qucağımda gül saraldı
Gelmedin!...

Payız geçib, qışa döndü
Elece
Günü-günden eriyirdi üreyim
Qış qapını alar oldu
Geceler
Sehere dek buza döndüm
Gelmedin!...

Gözlerime yük olaraq intizar
Kipriyimi kiprik üste qoymadım

Bu intizar söze döndü

Gelmedin

"Daşkın" yanıb

Köze döndü gelmedin!

Gelmedin!...

Ana fikri

Ayrılib bu gece yuxu da menden

Haramdır elebil gözüme

Onsuz

Gözümün önünde dolanır yene

Belke de

Teze bir sözü var mene?!

İllerdir ki menden ayrılib yazılıq

Parçalanıb onun yanmış üreyi..

Ne qeder unudub yadırğasam da

Gözümün önünde dolanır yene:

Bir eli dizinde

Biri belinde.

Ayrılıq qeminden iki qat olub

Ax o da anadır, balası vardır

Onun da duygusun duysayı atam

Qalmazdı gözleri bağlı qapıda!...

Gece yarısıdır, qışın çilesi

Pencere qırvadır, ev-eşik şaxda

Yatağım od olub yandırır meni

O üzə, bu üzə dönmekden daha

Üreyim sıxlıq, yata bilmirem.

Gözümü yumuram, çağırır birden:

-Şeherdır, ayıslın, yayılıb güneş

Elebil işiniz-güçünüz yoxdur!...

Açıram gözümü

Yalnız xayalı

Çekirəm yorğanı başıma

Belkə

Az qalır sehəre,yuxşayım biraz.

Görürəm sıxılıb evde bucağa

Atamın elində böyük bir ağac

O başı qadəli tutulub yaman

Yalvara-yalvara kicilir ona!...

Gören neylemişdir o tutqun ana?!

O acı günleri xatırlayram

Ana sevgisiymiş onun günahı...

Bir göz ağlamışdı yola salanda

Atılmış balasın evden eştiye...

Tutulur boğazım

Ne deyim indi

Ananı baladan ayıranlara?!

Mehibbet alev tek düşüb canına

Yaralı bağırmı ütür bu gece

Min fikir,min xayal vurur başıma:

Göresen ölübdür, ya qalır hele?!

Olmasa beleşce oturum aylıq

Götürüm qelemi,biraz da kağız

Yazım ayrılıqdan

Çıxınca gunes

Bu "Daşkın" üreyim boşaldı beyem...

Gel

Gel!

axtarır gözüm

*Qoxuyub gölçelerde qan
Hicran sesi oxuyur göyde durnalar
Ulduz derir geceler
Ellerin mene!...*

*Gel!
Yol qeribseyib
Bir yan xezelli yol
Bir yan gözelli yol
Hesret qalib qoluna boynum indiler!*

*Yox,yox!
Xezel bürüyen yollar olmasın!
Zencir didib qırıyan qollar olmasın!
Gel!
Sensiz olmuşam
Zirvemde od yanır
Helelik çensiz olmuşam
Gel!
Gell...*

Yorulmaz baxıcı

*En tutqun geceler boyu
Qadağın başım üzerinde
Bir yeri yib
Bir eyleşib
Açıqla durub,direşib
Bir oyanıb,bir huşlanıb
Bir diksinib,bir daşlanıb
Lay-lay deyib
Piş-piş deyib
Yorğanımı çeken eller
İndi ölüm yatağında
Öz yarasın qucaqlayıb....*

Xestexana

Xestexana
 Otağından ağrımışam
 Yatağından incimişem
 İtiribsen emeyimi
 Öz bağırimı dirnaqlayıb
 Yencimişem.

Xestexana
 Gah güldürüb,gah ağladan
 Gah geydirib qara köynek
 Gah qırmızı gül bağladan.

Xestexana
 Ayrılığı düz menada düşündüren
 İlgar pozub onu-bunu
 Öz-özünden acındıran
 Üşündüren.

Xestexana
 Ömrün acı yollarında son düşerge
 Keder yüksü pilleleri
 Dirilşte pis dönerge.

Xestexana
 Emanete eyri baxıb
 Altmış illik gizli derdi üzə salan
 Diri alıb
 Ölü verib,özü qalan!
 Dedikleri bütün yalın!
 Derd elinden
 Yarım gönlüm "Daşqın" oldu
 Uçul!
 Talan!...

Ucaldı anam

*Doğuldu anadan bir baxtı qara
Külekden qurtulub, tuş geldi qara
Er evi od olsub yandırdı onu
Vurdı üreyime minlerece yara
Hayif, min yol hayif, qocaldı anam!...*

*Gizletdi nifretin, yaydı sevincin
Çalışdı bir ömür, almadı dincin
Ağartdı saçların dumanlı hayat
Qaldı üreyinde arzusu min-min
Qocaldı-qocaldı, ucaldı anam!...*

Güneşin batdı

*Sevimli anaydın, vefalı qadın
Qazıldı gönüme, silinmez adın
Dünyanın pisine bel bağlamadın
Eridib, çürüdüb atdı anacan...*

*Kışnedi bir buluß, diksindi bir dağ
Gülmeli sendeki o iki dodaq
Açdı qollarını sop-soğuq topraq
Ayrib özüne qatdı anacan...*

*Kesdi qabağını qara bulußlar
Elendi üzüne göz yaşı par-par
Bürüdü zirveni yazda qırvı-qar
Güneşin hesretle batdı anacan...*

*Sevgi dünyasının "Daşkın" "Maral"ı
Unutdun bizleri, oldun haralı?!
Ömrünün karvanı yorğun, yaralı
Son düşergesine çatdı anacan!...*

Nisgil

Dibli-köklü olmasaydın
Qızıl qan tek damarına dolmasaydın
İncimezdim
Ağrımazdım
Acımadım
Yalnız senin qulac-qulac saçlarını
Aci diken kollarına dolasdırıb
Sürüdüler
Sürüdüler!...

Yaşıl-yaşıl gözlerinde
Aydın/aydın baxışları
“Daşkın”-“Daşkın” görmeseydim
Göynemezdim
Kövrelmezdim
Sonda acı xatirenden tonqal qurub
Alevine üreyimin təllərini ütdürmeyi
Öyrenmezdim
Axı seni
Gönül kimi titrediyin
Topraqlara bürüdüler!
Bürüdüler!...

Analar

Qişda gönü'l kimi,yazda bulud tek
Darıxib,tutulub,dolur analar
Yayda sünbül kimi,güzde gül sayaq
Sixılıb,saralıb,solur analar!...

QAR ÇİÇEYİ

Ön söz

Şeir en qedim,hem de en yeni senetdir.En çetin,hem de en asan senetdir.Şeir barmaq izi kimi qedimdir.Barmaq yaranandan barmaq izi de var.Ama her doğulan insanla onun öz barmaq izi doğulur.

O yenidir,tekrar olunmazdır.Her yeni doğulan şeir,qedim şeire öz yeni nefesini elave edir.Şair babamız Füzuli deyir ki:

“Aldanma ki,şair sözü elbette yalandır.”

Şeir yalandır.Ama gözel yalandır.Bu fani dünya kimi gözel bir yalandır. Ölüm ayağında olan adama deyilen: “sende heç ne yoxdur,hele yüz il yaşayacaqsan!” sözü kimi gözel yalandır.Bu uslubda yazılmış şeirler,qezeller,queside-ler,qoşmalar,garayıllar,... en qedim bir yolun davamıdır. Şeirin bele bir forması da var.Şeir çox da bele gözel olmur ama heqiqət olur.Herden acı,herden de gobud heqiqət olur.Bele şeirlerde bülbül sesi,gül etri azdır.Ama bu da şeirdir.Bu da bir yoldur.Onun da gözelliyi sözün düzlüyünde,acıqlığında,sadeliyindedir.

Şair Daşkın bu ikinci növ şairlerdendir.Onun derdi o qederdir ki,gül,bülbülle oynamağa,gelişi gözel sözler uydurmağa vaxtı yoxdur.O heqiqəti demek isteyir.Istedadının ve özünün gücü çatan qeder heqiqəti.Çox vaxtlar hamının yanından göz yumub geçdiyi ve yaxud özünü görmezliye vurub geçdiyi heqiqəti Daşkın qaldırıb hamıya gösterir.

Onun nefesinin yeniliyi bundadır.Dünyada nehengliyindən göz qaralan saraylar da vardır,zerifliyinden ve göz-

elliyinden göze ışık getiren saraylar da. Bezen o sarayların yanında bir qaranquş yuvası da görürsen. O da bir qaranquşun yaratdığı saraydır. Onun palçığını, suyunu öz dimdiyinde daşıyb getirib. Özüne, boyuna yeterli yuva qurub. Bu da qaranquş heqiqetidir. Edebiyatda Daşkın'ın da bele bir yuvası var. Heqiqeti var. Belke saraylar yanında küçikdir, ama onun özünündür. Ele buna göre de çox qimetlidir. Bu yeni kitab şair Daşkın'ın üreyinin bir parçası ve bölməsidir, ömrünün bir damlaşıdır, oxuculara teqdim etdiyi öz heqiqetidir.

Bakı Şeheri

Fikret Qoca-Az. Yazarlar birliliyinin katibi, emekdar incesenet xadimi.

Sen

*Üreyimden girib gözümden çıxan
 Yaşa benzeyirsen payız axşamı
 Herden gözlerimin bucaqlarına
 Sixilib
 İnci tek göyçeklenirsen!
 Herden benizime enib astaca
 Çırtlayıb-çırtlayıb
 "Çiçek" lenirsen!
 Herden
 Eteyimin küçelerinde
 Dolanıb
 Sonra, ağbirçeklenirsen!
 Nisgiline yanın hamudır,
 Hamı!...*

Qeleм ve ana

*Körpesinden ayrı düşen anaların
 İstek üzre dolub daşan döşleri tek
 Qeleм "Daşkın"
 Elım ninni,
 Emen hanı?
 Emişdirmek zamanıdır
 Körpemin,lap amanıdır!*

*Yarın
 Menim qeleмime körpeler kimini görünür
 Körpe ise, özüme doğru sürünnür
 Ondadır
 Üç barmağima söykenerek
 Durur qeleм
 San ki,ana bir bucağa sixıldıqda*

Körpe inqesi dinleyir
 Neyse, onlar bir diksinib daşlanırlar
 Süd vermeye
 Süd emeri dile tutub saxlaşdırın
 Süd iyidir
 Geleceyi ovunduran
 Qelemimin emziyiidir
 O da ana, bu da ana....

Onun döşü emişdirir döş tutanı
 Bunun döşü? !
 Emişdirir bir dünyani!
 Güneş olub nur saçmağa
 Fidanlaşıb gül açmağa
 Yalnız, onun körpesini benzetmirem
 Gül-çiçeye
 Sazaq ile ovulandır
 Onun men tek bebesini benzediren bir şaire
 El qarnından doğulandır
 O da ana, bu da ana...

Pay

Sarılsan pencereme
 Otağım, yatağım
 Gümüşü saçından aslanır
 Çekilir kapıslara kölgen
 Baxıram, baxıram...
 Gözlerimin bebekleri paslanır.

Oğrun-oğrun
 Görüşüme gelen ayım!
 Sessiz-semirsiz harayım!
 Bu da
 Menim payım yaşamımda!...

Yarın

Yox!

*Gece qara geyimiyle
Qurtuluş gemisi, dırçelis beştiyi
Dincelis yatağı
Daşlınlıq buxçasıdır!...*

Eldə mayaq

*Yüngül ayaq
Yarın gezir kışiler!...*

Yol

*Meni yola tapşırdılar
Yolu mene
Bağlıma nisgil bağlayıb
Ağrı yiğib
Gizli-gizli, qoltuğuma verdi anam
Çirkin, qansız göbelekler
Qotur daşlar
Taniq oldu yerişime!...*

*Mense, yola tapşırıram seni bu gün
Yollarına üzüntü yox
Deniz ile geyiştiren
“Daşkın” bir sel bağlayıram!
Qollarına, qırılmaz el bağlayıram!*

*Meni yola tapşıranda:
Gözünün yaşını sepdi
Üreyini yandırdılar
Eşini ağızına tepdi
Menim anam!...*

*Men de yola tapşırıram indi seni!
Yolaqların qerenfili
Yoldaşların şirin dilli
Qoy daşlıalar saçlarını tumarlaşın
Düşünceler yollarını hamarlaşın!...*

*Meni yola tapşıranda...
Soğuq eller qoltuqlandı
Kesik diller qifillandi
Mehebbetler ayaqlandı
Hede-qorxu varlığıma kölge saldı
Ömrün susuz qazanında qovrulmağı
Satın aldı menim anam!...*

*Mense seni tapşırıram yola bu gün
Qolum açıq,dodaqlarım gülümserdir
Ay "Maral" im!
Damarında daşar qanım!
Ay sonuncu idealım!...*

Görüş

*Payız günü
Güneş çöküb üfüqleri öpen çağda
Ağacılıqda bir çinara söykenerek
Üreyimi ovudarken
Qızıl oxlar başım üstən süzülende
Sarı yapraq birce-birce
Saçlarına düzülende
Ekşi suda titreyerek
Seviremlər asta-asta
Dodağından üzülende
Bizim görüşümüz benzersiz oldu...

Bala çile çıxan gece*

Qar çiçeyi
 Yan-yöresi delik-deşik atışqanı bürüyende
 Qabalar
 El quzusunu eli bağlı
 Dizi üste sürüyende
 Dodağında men de seni...
 Çürüyende
 Ekdiyim qerenfil dibcekde soldu...

Topraq

Arxam üste yatırmayın qebirimde
 Üzüm üste yatırın!
 Dodaq-dodağa
 Topraq ile öpüşek biz...

Kövrelmeyin başım üzte!
 Ölüm sözü qazdırın daşim üzte!
 Ömür boyu kövrediyim topraq için
 Kövreldiniz?

Düşün yola!
 Yola düşün
 Dayanmayın deste-deste!
 Yollar yorğun, topraq xeste!
 İndi meni öyrendiniz?
 İndi meni öyrendiniz?!

Yanlış

Ay çıxanda geldi o qız
 Su doldursun bulsaqdan
 Eksi ile oynamaga baş qatdı
 Eksi onu oynatdı...

*Qurşun qızdı, dan söküldü
Gün doğmadı
Ele bildi aksamdı
O, qıymadı öz ekşini sindirmağa
Seneyinden qan damdı!...*

Yalli

*Çıplaq cığırın yallısı
Dağ göbeyinde
Göyün ağıyol nağılına
Ağız eyir...*

*Nece ki, qıvrıq sel
Yanşaq çayın enginade
Tersine çeynenir!
Denizin ağ dilini
Qayıların qara ağızı dışleyende!...*

Qabar

*Bel-qazma vurmaqdan yazılıq ellerim
Bir ömür başa-baş çalardı qabar
El xemir, qarın ac, geçerdi günüm
Ağrını bağırla qalardı qabar.*

*Ovcumun içinden gördüm bir gece
Qovzanır sizilti, axır qanlı yaşı
Ellerim ağlayır gözlerim kimi
Bir qabar ucadan, bir qabar yavaş.*

*Gözlerime çarpdı sulu bir qabar
Götürüb taxçadan bir siğar eşdim
Axtarıb sancağı tapdım bucaqdan
Gözlerimi yumub, qabarı deşdim...*

Dedim:- Qoy dağilsın zülmün çardağı
 Qalmasın elimde birce qabar da
 Basdım ellerimi heyetde qara
 Utanıb, başlayıb eridi qar da...

Neden qar utanısin, men utanmayım?
 Deyerken, yeridim dehlize sarı
 Yeter bilmemezlik indiye kimi
 Düşünüm bir kime? İndiden barı...

Bax!

İşime gücümme bax!
Dikirem
Duvarım alçaq gelir
Sökürem
Ne el, ne ayaq gelir
Ne onu edirem, ne bunu
Lap qabaq-qabaq gelir...

Boynuzum yox döyüşmeye
Dözümüm yox ötüşmeye
İşime gücümme bax!
İşime gücümme bax!...

Ürek

Qışının son çerşenbesi
Yazlığını düşündürdüm
Menimsendim bir pay kimi
Meni menden el apardı...

O görüşüb, buna verdi
Bu öpüşüb, ona verdi

*Üreyim elimde idi
Bunu kime bağışlayım?
Deye-deye
Biri elimi berk sıxdı
Ovcumda qabar partlayıb
Üreyimi sel apardı...*

Partlayış

*İki partlayışın arasındayam
Biri içерimde, biri eşikde
Biri uyğudadır, biri keşikde
Telesir partlasın içерimdeki
Eşik partlayışı hele beşikde!*

*İki partlayışın arasındayam
Biri tezikende, biri gecikir
Gönlüm bu tezaddan yaman bezikir!
Nısgıl ürek delir, hesret güçlenir
İntizar uzanır, yorulur fıkır!*

*İki partlayışın arasındayam
Biri "Güneş" kımı, biri ay kımı
Biri damla kımı, biri çay kımı
Biri süküt kımı boğazlar ara
Biri sükütları yaran hay kımı!*

*İki partlayışın arasındayam
Vaxt olur birinden uzaqlaşırám
"Daşkın" gönü'l kımı şışib, daşırám!
Vaxt olur gönü'lümün qapısın açıb
İki partlayışla qucaqlaşırám!...*

*İki partlayışın arasındayam
Bir gözüm o yanda, biri bu yanda*

*İçeri partlayış çağırır anda...!
Yeniden doğulub yaşayacağam
İki partlayışı qovuşduranda!...*

“Perişan”

*Oturub qoltuqda
Sessiz-semirsiz
Aşırıb qızını qızının üste
Sigaret közerir barmaqlarında...
Gözleri dikilib qapıya doğru
Xayalı dünyani “Perişan” gezir!...*

*Dalğınlıq boyuna biçilibse de
Doğma toprağında qerib görünür!
Seher uluzudur, sevir parlaşın
Öreyinde min bir arzu gizlenib
Tutmur baxışını, kiçikdir dünya...
O yanı, bu yanı “Perişan” gezir!...*

*Başına dağ kimi çen düşübse de
Yurdundan el üzüb dönen de deyil!
Derdi ayrılıqdır, dermanı sevgi
Damarında qanı “Perişan” gezir!...*

Kimindir?

*Sarı yapraqların yanaqlarından
Süzülen damalar
Özülen sular
Kimin “Arzu” sudur
Kimin eşqidir?
Elenir toprağa, calanır yere?
Düzülür kağıza, çekilsir şeire?!*

O qızın qadaşı, sözlü başında
 Birbebir qar kimi ağaran saçlar
 Kimin sevgisidir, kimin qemidir
 Dolaşır boynuna, sıxır boğazın
 Çevirir buzlağa etirli yazın?!

"Daşkın" gönüllerin perdelerinde
 Qalanın qayğıları, toplanan sözler
 Kimin isteyidir, kimin nifreti?
 Doğacaq seherin ağ "Çiçek" ini
 Yayacaq insanın şen dileyini?!...

Mayaq

Qaldır mayağının püslüyüünü
 Gemiçi!
 Uzalt ellerini, isinim!
 Apar yarılara
 Danışım, dinim!

Qaldır mayağının püslüyüünü
 Gemiçi!
 İçlerine calanırla öksüz uşaqlar!
 Sarılır qızının boynuna qumlar!
 Sankı bir yanğı
 Qaldır mayağının püslüyüünü
 Gemiçi, qaldır!...

Ay ise qaranlıq qucağında

Gecedir
 Ay ise, qaranlıq qucağında
 Sixılır bağırı, bizim tek
 Yer ışığı, insan ayyıldır

*Alışan yer, közeren can,
Zamanın gür ocağında!...*

*Gecedir
Göyde bir ulduz göze deymir
Aylamır orda buludlar
Az qalır qan dama çatlaq dodağımdan
Yerde ulduz çıxır insan sinesinde!
Laleden qırmızı, qan tek
O, baş eymir!...*

*Gecedir
Yaslıdı dağlar
Vardı qoynunda piçılıtı
Yoxdu nergiz eteyinde
Qoxuyub toprağı qandan!
Çürüyüb daşları qemden
Elebil, paslıdı dağlar!...*

*Gecedir
Göz, gözü görmür
Ananın qolları boşdur!
Balrı, bombalar ondan ayıribdır!
Seherin elli
Çoxdan güneşin saçların hörmür!...*

*Gecedir
Lale yatıbdır
Göze deymir qaralan bağıri uzaqdan
Qovuşub yer göye çoxdan
Ölüb ay, ayla batıbdır!...*

*Gecedir
Köprü ləp ensiz
Çay axır, "Daşkın" Araz tek!
Telesir çayda baliqlar*

*Ayağım büdrese bir an
Qalacaq dünnyada mensiz!
Qalacaq dünnyada mensiz!...*

Ulus

*Aydan asılıyam
Neçe gecedir
Gülmeyir boğazı qabar güneşim!
Ulduz barmaqlayır oruc ellerim
Göy çanağında
Görünceyi siniq ulusa işiq
Baxıştı daşlanan uruğa görüş-
Qazanacaqmı?!*

*Aydan asılıyam neçe gecedir
Aydan asılıyam!...*

Yoxsulluq

*Görüşdük,dinmedi
Men de dinmedim
Gözler danışanda gönüll hökmüyle
Dillere lal olmaq,susmaq yaraşır...*

*Görüşdük,danışdı
Men de danışdım
Cinqır çekmeyirdi ürekler,gözler
Çırçı ağızımızdan çeşitli sözler
Baxış qıpçınmadı
Köprü sinmadı...
Çırçınca ortaya yoxsulluq sözü
Bilmedim ne oldu
Biz yollaşmadıq!*

*Ayrıldıq
Hem de ki
Sağollaşmadıq!...*

Mangal

*Gündüzün önünde alnım açıqdır
Sağdıç durmamışam gecelere men
Bu duzdür
Gece olsub, acımdan yatmamışam!
Yalnız
Kipriklerimin yanında
Gözlerimin üzü ağdır
Baxışımı satmamışam!...*

*Qeyretimi
Düşüncemin tavasında bışirmışem
Yemişem
Menim ovcum açılmayıb bir acgöze!
Menim dilim yalvarmayıb dileyimi
Bir dargöze!
Sümüklerim
Üreyimin manqalında közeribler
Özüm ise
Ötke kimi
Baxışının şişlerine taxılmışam!
Qızarmışam
Cizildaya-cizildaya yaxılmışam!
Boynu sınıq ağaclarда
Yapraq kimi saralmadan!...*

*Qaranlığı dinlemedim
Qaranlığı eşitmedim!
Varlığımı
Dən verinim etməndə itirmisəm!*

Bax!
Bu boyum, bu buxunum, bu durumum
Arxayın ol!
Men özümü
Doğma, özel tarłamızda bitirmişem!
Varlığımı
Dan yerinin eteyinde itirmişem!...

Öc

Dadanıb qapıma
Çalır
Öc alır yel!

Sözümün saçını vermedim ona
Telini dolayar diken boynuna!
Yamandım el eteyine
Qovuşdum denizin yaşılı qoynuna...

Gecenin elini öpmemi sözüm!
Üşüdü
Titredi
Geleni bağırına basmadı gözüm...

Basqı

Dörd yanımı qadaqlayan
Hörülerin bucağında
Hörümcekler tor toxuyub!
Yaşayış vardır, qoxuyub!

Otağıma özge işıq saçan
Kiçik pencerenin heresinde
Göyerçinin yavruları

Seher-seher seslenende
Xatirime sen gelende
Qan içinde çabalayan üreyimde
Qem karvanı yola düşür
Dilek үşүүб бүзүүşүр...

Gece geçir
Ay ışığı
Öz boyundan uzun,uca kölge salır
Gönül yene sensiz qalır!
Yel önünde
Yapraqların sizildayıb titremesi
Qulağımın perdesini çok incidir
Üreyimi deşir,didir...

Qara gøyün o başında
Ildirimin ilan kimi qırılıması
Açılması
Menim uzun yalnız buruq yollarımı xatırlayır!
Alçaq barmaq
Demir qapi arkasından meni sayır:
- Biri budu!
Biri odu!
Yandırıblar sönməz odu!...
Açar yeri şıqqıldayır
Saat
Çıq-çıq ömrü sayır!...

Qürbet qoxsu yorğanımı
Üz-gözüme çekib,yene yatıram men
Nisgil tozu culşalayan üfüqlerde
Batiram men!
İssi-soğuq yatağında
Xayal olub
Yarın gezen dileklerle gezişirem
Üşüyende:

*Ellerimi, dillerimi ezenlerle
Ezişirem
Ezişirem!...*

Gözleyiş

*Menim addımlarım böyükdür, uca
Onun addımları küçük, balaca
Dayanıb yol üsté kövrek ağaca
O meni gözleyir, meni gözleyir.*

*Çırmaq isteyende bağa, bağata
Görmeyir yanında sevimli ata
Az qalır güneş tek eriyib bata
O meni gözleyir, meni gözleyir.*

*Diksinib yuxudan duranda gece
Dinmeyin, otursun sessiz elece
Düşünür ayrılıq nedecir, nece!
O meni gözleyir, meni gözleyir.*

*Gumanım gelirse o "Maral" qızı
Göz dikir geceler aya, ulduza
And olsun çöreye, and olsun duza
O meni gözleyir, meni gözleyir.*

Biçin

*Açıq tutub gözünün veryanını
Sevgi kürü eteyinde
Suvarır öz düzünü...
Çırınları boyunduruq
Eli kötan.*

*Sürür indi zolaq-zolaq
Durnaqları
Islaq-islaq yanaqları!
Şeh zemisi keşelecek
Biçine dek
O gelecek?!*...

Senil!

*Damarları buxovlu üreyimde düşünüb
Qapıları qapanmış
Qafamın okulunda oxudum!
Uçurumda dayanmış
Varlığının kölgelerine toxudum
Senil!...*

*Göy qılıq
Yer qılıq
Yazaqsız, yazarsız
Diriliş yaprağının damarcığına yazdım
Ölmeden
Sin daşının orta gülüne qazdım
Senil!...*

*Kestiyine qovuşacaq günün
Ağrıdan
Acıdan
Ucalıqda alçaqlıqdan
Ötüb sovuşacaq günün hanı?
Hanı?!*...

Haydi!

Günümün boyuna uca

*Gündüzümün eynine böyük gelirem
Haydi!*

*Köynekçekler qoymayın meni!
Geyinir gece
Axşamdan beri deyinir gece!...*

Haydi!

*Yanğılar qoymayın meni!
Ayaqdan süzüb
Ayaqda donub
Qurmazı-qurmazı övey dodaqlara
İçilmemişem!
Haydi!
Köynekçekler qoymayın meni!
Axı men, geceye biçilmemişem!*

Haydi köynekçekler!

Haydi yanğılar!...

AÇI

*Ağır oldu
Göz görüşü gücleden gözlüyümü
Daş qulaqlıq ile
Deyişmemeyim!...*

*Çetin oldu
Yarına dek ayan qalmış "Yaşıl" sesimi
Mürgü sepeleyen qara qayıt ile
Deyişmemeyim!...*

*Açı düşdü
Söyümün düşünce açarlarını
Qafa qapılarna vurulmuş
Açarsız qifil ile deyimemeyim!...*

Ağr oldu
Çetin oldu
Açı düşdü
Yük oldu mene...

Dilek

Bir çağın qarında qarındaş olduğunu
Dilek ile birge, istemle birge
O uzun, men uca, zaman ise dar
İkimiz siğmadıq bir quruluşa!
Quruluş qıymadı biz olaq qoşa...

Men bu gün doğuldum
Dilekse seher
Men bir gece qoca, o bir gece genc
Bir gece emdirdi bir ömür zehir
Bir gece ne teher geçdi...
Ne teher?!

Göz işqlarımı yollara serdim
Dan deye
Yeridim sehere doğru
Seherse dileyi axşama atdı
Bir gece gör nece bizi oynatdı?!

Saçma şaxdadın qırvı eyleşdi
Onu yapraq üste şəh dindirende
Men oldum piyada, o oldu atlı
Alqaş endirende, söz mindirende!...

İndi kışçatmadıq bir-birimizə
Bir gece doğulduq oyan-buyanlıq
Men ona, o mene olsaq qurbanlıq
Gönülsüz qurbana eyri baxarlar...

*Sevirem dünyada şen qurban olum
Dileklerim mene qurban olunca
Qoy dileklerime men qurban olum!...*

Çağırış

*İssim ocağının daşını öpse
Çalma dodağını
Öpüş örenir!
Baxışım gözünde kök atıb, bitse
Qoparma kolunu
Bitiş örenir!*

*Açılısam üzüne baxınca kimi
Addımla, gez meni!
Çayırıq deye...
Quylansam oduna bişir çiyimi!*

*Ortaq baxtimızın sin daşrıq biz
Bir qoca, ağbirçek ananın oğlu
Bir kövrek bacının qardaşrıq biz
Uzalt ellerini elime doğru!
Övey dolandıqca artıq yanarıq
Axı
Biz hamımız bir anadanıq...*

Men ve ömrüm

*Yaranış ömrümü mene tapşırdı
Men onu bir done ezizlemedim
Men onu birce gün menimsemedim
Men onu qaytardım sabahkılara
Men onu axıtdım axar sulara...
Men onu axıtdım axar sulara...*

Qişda ellerime elcek yerine
Qabarlıq toxudum öz derisinden
Tıkdim ayağımın ayaqqabısın
Ömür hesretinden, gün hesretinden
O menden küsmedi, menden dönmedi
O mensiz yanmadı, mensiz sönmedi...

Men onu bir ömür ezizlemedim
Men onu bir sözde, menimsememi
Onu bağışladım sevdiklerime
O menden bir kere gileyenemedi
O menden el üzüb silķelenmedi...

Onun şüsesini daşlara çaldım
Sınıği çevrilib gözlüyüüm oldu
Ömürsüz yașadım, günsüz geçindim
Menim öyredicim özlüyüüm oldu.

Deyişdim qanımın golobullarını
Ağı ağır oldu, alı gür alev
Tökdim el odunu damarlarima
Damarım dinmedi, qanım dinmedi
Ömürüüm kül oldu, canım dinmedi...

Ömürden pay olmaz! Dediler mene
İnana bilmədim, durya bilmədim
O meni axtardı, o meni gezdi
Onu ne çağirdim, ne harayladım
Men onu payladım, onu payladım...

Men onu bir kere ezizlemedim
Men onu birce gün menimsememi
Ezizlemesem de, onunla birge
Zuğ atıb, dağ boyu ucahmağa bax!
Deyersiz zamanda doğulub, yalnız
Deyerli yaşayıb qocalmağa bax!...

Dar ağacı

*İzledin yolları, yol izler kim?/
Solukdun saralmış benizler kim?
Dolubsan dalgalı denizler kim?
Sixşsan gözleri, gözler neylesin?!*

*Ağlayır içerin, gülür dodağın
Yavrusuz ana tek boşdur qucağın
Söndürübler sönüb, yanar ocağın
Eşirsen közleri, közler neylesin?!*

*Görende yurdunun boz yamacını
Eteyinde elin soğuq saçını
Qurursan gönüldə dar ağacını
Asırsan sözleri, sözler neylesin?!*

Qonaq

*Yağış çağırıram gönlüme qonaq
Ağlaşır buludlar sevinclerinden
Islanır ömrümün saçları bir-bir
Yuyunub, arınıb, tezelenirem.*

*Yerimi salmışam dan yerinde men
Üreyim "Güneş" in ilk ışığını...
Bassın üreyine bir bala kim?
Elimi, üzümü, göy dehşizinde
Yuyuram, "Ulduz" un nur denizinde.*

*Bu, yuxarı deyil qardaş!
Bu, uyğuş deyil bacı!
Görürem...
"Ulduz" un ipek saçı*

"Güneş"in qızıl teli
Qarışib bir-birine
Qucağında hörürem...

Burda bir söz gizlenib
Axtar,ara!
Burda bir ürek yanır
Bir yanı sah, biri yara!...

Ana

Sen "Güneş" deyildin gögün üzünde
Bes nece buz kimi eritdin meni?
Mense buz deyildim senin önünde
Ne için eridim görrende seni?!

Sense ay deyildin gecelerimde
İpek saçlarını neden yayırdın?
Özlük dustağryam senin elinde
Yolumu yoluna uyğun sayırdın...

Sen "Ulduz" deyildin göy güzgüsünde
Söz de açmayaydın parıldamaqdan
Çetincil olsan da şeir ölçüsünde
Yorulmayacağam, yorulmamaqdan!...

Sen "Daşkın" deyildin güclü sel kimi
Ne deyib calandın sahillerime?
Sen doğma deyildin mene el kimi
Keşge varmasayıdın son deyerime!...

Sen "Ulduz", sen "Güneş", sen ay, sen "Ana"!
Işıqlıq emişdir bu süd emere!
Erit, damla-damla dağıt her yana
Qovuşum sabahkı düşüncelere...

Köynek

El

*Köyneyini yuyub, serib
Şehirin baxıncasının sol tayına
Köyneklerin yaxasında biten
Narin, delik-delik al çiçekler
Dalğalanır saj tayında...*

Arınmayıb

*Biri eksik, biri qırıq barmaqlarda
Oğulanda bu köynekler
Suya çekin, köynekleri
Durulansın!
Köynek gerek;
Qızarmasın el eyninde
Ay tek yansın...*

Saç

*Sarılır qapımıza
Kölgən axşam başları
Kölgəni yuyundurur
Qapının göz yaşları...*

*Saçlarım piçildaşır
Başımın heresinde
Ellerinin izleri
Birbebir heresinde.*

*Birini tumarlayıb
Birini siğallayıb
Birine söy qosduğun saçlar...
Ne deyim daha?*

Biri qara, biri ağ
 Bir neçesi dözükür
 Bir neçesi töküür
 Bilmirem ha çağ, ha çağ!...

Qapı

Olsaydım dünyada sınıq bir kapı
 Çatlaq dabanımın üstünde durub
 Qoymazdım bir eve qar-külek dolsun!
 Oldum üreklerin en ince sapi
 Ürekler titreyir, men titreyirem
 Ürekler isteyir, men isteyirem...

Olsaydım nisgilli yaşayanların
 Ömrünün bir ili, tekçe bir ili
 Geçerdim onlara bir ömür kjimi
 Olmuşam ellerin kesilmez dili
 Diller danışırlar, men danışırıam
 Eller alışırlar, men alışırıam...

Anı

Ansasın anıları
 Körpe belen gözümde
 Kipriyım belek bağı!
 Qaytarsan sevincileri
 Sevinerem özümü
 Özümü, seher çağı!

Sixılsan gözlerimde
 Damla elen üzüme
 Yanağım yaş yatağı!
 Qonaq gelsen dilime

*Bezeねcek söz ile, gönülm
Qonaq otağı!*

Toxucu qız

*Üreyinin yağı piy tek eriyirse
Gözlerinin ışığından güç alırsan!
Zaman seni bileyine seriyirse
Özlüyüne dayanarken ucalırsan!*

*İnce-ince barmaqların axşama dek,
Çalışmaqdan bir çöp kımı üzürlürler
Axşam başı neçe ceyran, neçe çiçek,
Çayırıqda bir perdeye düzürlürler.*

*Yazılıq, sene düyünl salan barmaqların
Özge için çoxlu düyünl açmadadır
Qara baxtın qızeydedir getmir qarın
Yoxsa "Güneş" issisini saçmadadır.*

*Pesemiz de ayrıldırsa, ürek birdir
Menim bağrım, senin bir cüt yorğun gözün!
Elim tutmaz yazam sensiz, dilek birdir
Bezeyirsen yad evleri, ancaq özün?!*

*"Daşkın" sene yavan bir şeir yaratanda
Yaratırsan bir baxışda sen de meni!
Gözle gönülm, "Ulduz" kımı parlayanda
Gözleyerem al seherde men de seni!...*

Yarpız

*Dermeyim de gelir, dermemeyim de
Göynedir burnumu iyin uzaqdan!*

Bişmişin dinceldir yorğun gönlümü
 Etrini doldurub eteyine yel...
 Sepir yollarıma,yolaqlarına
 Umdurur gönlümü çiyin uzaqdan!...

Dermeyim de gelir,dermemeyim de
 Çataq çıynımize sevgi yükünü
 Ağrı men çekim,en yüngülü sen!
 Men qaya bağırında deli bir volkan
 Sen bulaq başında yarpız gülüşen!
 Dermeyim de gelir,dermemeyim de...

Helelik

Başma dağ kimi çökübdür duman
 Bilmirem baxacaq hara gözlerin?!
 Gölümse,gözelim,gülsün üreyim
 Bulud tek dolacaq qara gözlerin!

Telesib,elini elimden üzme
 Ayaq sal,görüşsün baxışlarımız!
 Dinleyek seheri,sevek güneşi
 Erisin bizim de eskî qarınız!

Helelik sevgilim,helelik veten
 Bu gedis çox ağır gelecek menel!...
 Görürem gözünün bebeyinde men
 Xatirem qalacaq,xatirem senel

Baxtimin oxfanmış aq goyerçini
 Diken arxasında den arzulayır
 Dağlar da menim tek qeribseyende
 Duman arzulayır,çen arzulayır!

Bağışla "Maral" im,yurdumun bu gün

“Daşkın” üreyiyem,dolğun gözüyem
 Elimin,obamin,ezizlerimin
 Sözü yox,savi yox,yalnız özütyem!...

Don

Ağzım yumuşaq,qan dolusu
 İçim yanğı
 Don bayırın kölgesinde
 Udmum?!
 Tüpüre bilmirem!...

Sepilmişem,küçə-küçə
 Calanmışam,alan-alan
 Asılıyam xayalımın tesserinden
 Özümü,öz eteyime
 Yığıb süpüre bilmirem!...

Bu,görecek günüm,günüm!
 Bu,çekerek yüküm,yüküm!
 Çekim
 Çekine bilmirem!...

Qalmاسын!

Yavaşça oxuyun setirlerimi
 Dodağın,dodağa sözü qalmasın!
 Ele paylayın kí etirlerimi
 Gúlümde birinin gözü qalmasın!

Eritsez,eridin ocaq daşında!
 Yaşatsaz,yaşadın tarix yanında!
 Qurulu tonqalam ürek başında...
 Yandırın,odumun közü qalmasın!

Qovdum ölkemizden yixntilar!
 Çekdim döyüşerek, sixntilar!
 Qalacaq "Daşkin" in çurpintiları
 Ne olur qalmasa özü, qalmasın!...

İster..

Denizi düşünök
 Daşjin-daşjin daşgalarında
 Bizi sel aparır
 İster-istemez!
 Dağları anlayaq
 Yalçın-yalçın qayalarında
 Bizi yel aparır
 İster-istemez!...

Toprağı geyinek baxışımıza
 Ulusu deyinek görüşümüze!
 Oğrun-oğrun
 Bizi el aparır
 İster-istemez!...

"Qarçıçeyi"

Ağ bir "Çiçek" idin
 Sülh bayrağı tek
 Ya ağbirçek idin
 Vüqar dağı tek
 Yaşadın duryğusuz daş elinde sen!

Ele saraldım ki, ele soldun ki,
 Gözümün bebeyi, gözümün nuru
 Yazını, güzünden seçe bilsedi!
 Köklerin can atdı

Qaya böyründe, daş ciyerinde
Bir içim su tapıb içe bilmədi!

Oldu "Qar çiçeyi" gümüş heykəlin!
Açdin içinde
Soldun özündə
Un tek ovuldun
Bir avuc arınmış ovuntu oldun
Sepilib
Ürekden-üreye doldun
Özün qurtuldu
Ancaq yaziq men
Yalnız yaziq men
Qoydun eteyimi yaş elində sen!...

Didergin

Boynuna biçilən qına bürünmüs
Arzusu gözündə didergin güləm
Meni çevreleyib qar çiçekleri
Açılsalar onlar, men açılmadan!
Şaxdadən doğulmuş amansız əller...
El atıb
Çiçekkən derirlər menil!
Derməyi, yolmağı,... bir yana
Dererek
Dağ boyu "Arzu" qayılanan
Qebirlər üstüne serirlər menil...

Baxış

Başının üstündə altın bir "Güneş"
Elenir saçından qızıl sap-sarı
Sıxılıb bucağa yoxsul dilənci
İtirib menşiyin, axtarır ari!

Gözümün önünde gümüş telli ay
Yoxsayır çırığı sənmüş evleri!
Bir gün şen yaşamış obalar içre
Bir gün dönergesi dönmüş evleri!

Ayağım altında, retli topraq
Öz balalarını alır qoynuna!...
Bulaq göz yaşını mirvari kjimi
Düzür lələlerin sıniq boyına!...

Sağında daşalar mavi denizden
Üz tutub qaçırlar şəh sahilərə
Sahil qumlaryla piçüldəşaraq
Qemleri bölürsər uzun illər!...

Solumda dayanıb dözümlü bir dağ
Ne yaman bürüyüb duman, başını?!

Dözükən, boğanaq zamanlar boyu
Yurdun qayğısına cuman başını!...

Coşqun yaranıblar "Daşkın"! Denizler
Ne sinar daşjası, ne batar sesi
"Arzu" karvanından uzaq düşənin
Ne yeter elli, ne çatar sesil!...

Küçeniz

Bir günvardı, ora yaddım!
Öpürindi addım-addım
Ayağımı
Küçenizi deyirem hey!

Özümü sindirmayıram
Qapınızı tutam, döyem
Saçlarına, saçlarımı

Qar çiçeyi düzürsen ki
Men üşüyem?!
Çiçeyine üşümürem
Yağışın ısladır meni!
Yağışın ısladır meni!

Maraqlıdır
Kipriklerim üşüyende
Dizlerimi qucaqlayıb
Kipriyine söylekenirem!
Gilelerin lepeleinir
Lepesine bürünürem!
Şeve kimi bebeklerden
Ağ sahile sürünenürem!
Gözlerinde ıslanmiram
Baxışın ısladır meni!
Baxışın ısladır meni...

Bağırı

Bağırı boyda ucalsan
Qocalmazsan
Yolaqların qoxumuş qoltuqlarında!
Qitmır gøyün
Yarım damla yağmuruna arxalanıb
Eprek başı qansız
Çürüük
Durumuna ağırlayan
Göbelek tek!...

Dözüm

Çınaram! Deyerek ucaldım göye
Qol atıb yayıldım buluşlar kimi

Görünce bürüyür dağları kölgem
Yağlılar başıma yağış, qar kimi.

Savlandı buçqular, qalmasın bir an
Topraqda saçığım, boğazda carım
Yondular düyünsüz, düm-düz canımı
Doldurdu dünyamı bütün yonqarım.

Atdilar, tutdular, başa gelmedim
Alışiq sandilar tonqal qurmağa
Alışdim, alevim yükseldi göye
Neçiyem?! Daldilar yeni yormaşa.

Sepdiler su belke sönem yeniden
Büründüm külüme, geldim özüme
Eşdiler bağırimı dağılam, onlar
Çatdilar bağırimda sönmez közüme!...

Telesik, üstümü topraqladılar
Duydular, arzumu andıracağam
Toprağın köksünde volkanam indi
Partlasam, dünyamı yandıracağam!...

Gönlüm

Min boyalı yaşayışın acı yeli
Meni esil bayraq kimi
Gümüş telli bulusların qucağında
Esdiriben
Ayaq altıda tapdalanan
Topraqlara endirdi de
Kişiliye qan udduran bu dirilik
Meni...
Övey körpe kimi dindirdi de.

*Yazılıq gönlüm
Öz-özünü yandıraraq
Bu ağrını sindirdi de
Ancaq deyim:
Ne tamarzi
Ne de hesret qaldım
ulu insanlığa...*

Yabancı dilde yazan bir yazara

*Naqqaya okyanda yaraşar üzüş
Denizcik yorğunluq getirer ona
Dayazca suların qoltuqlarından
Özüle bilseydin yaman olardı.*

*Deyerli incisi okyanumızın
Ürekler seninçin bir tikedirlər
Doğma üreklerin ipek sapına
Düzüle bilseydin yaman olardı.*

*Emdin körpe kimi toprağıımızı
Sağdin qeeminin döşün tarixə
Keskin qeeminin emziklerinden
Yara dilimizin cadarlarına
Calana bilseydin yaman olardı.*

*Bal-qaymaq sanılıb yaradıcılığın
Tükenmez dadından doymaq çetindir
Bir çimdik düz olub, el barmağında
Yalana bilseydin yaman olardı.*

*Düzungün minyatorsan, çekibdir anan
Odlar defterinin yapraqlarına
Gözlük borç eleyib gezende seni
Kövrelib deyirem:*

Öz gözümüzle
Baxıla bilsəydiñ yaman olardı.

Qızıl çerçivel qapısan söz yox
Bizim de gümüşden dam-daşımız var
Bu gümüş dam-daşın duvarlarına
Taxıla bilsəydiñ yaman olardı.

Sensiz

Seni görmesem de geçinerem men
Dözüme el açıb yalvarım neden?
Beledir, dağlara duman eyleşer
Meni de bürüyüb sensizlik çeni
Eriyib-eriyib olacağam sen.

Seni görmesem de geçinerem men
Aramıza düşen bu uzaqlığı
Toprağın köksünden görmeye ne var?!
Kiprik arkasından baxmaq çetindir

Ya meni sevmedin dediyin yanlış
Ya sevebilmediñ deyimin çindir
Meni anıb düymaq isteyin olsa
Özünü danişdır, özünü dindir.

Çile

Üç yüz altmış altı gündüz
Üç yüz altmış altı gece
Gelir, gedir
Birce-birce.

Senin, menim günümüzdür

Sensiz, mensiz
Sessiz, səvsiz
Ötüşürler
Nece, nece?

Biri uzun, biri qısa
Biri çevrilende toya
Mini batır qeme, yasa!
Biri Çile, biri Yelđa
Biri köçür nisgil ile
Biri yoxdur, biri yolda...

Körpeler

Sevgini ananın baxışlarından
Beşikde yatarken umur körpeler
Kesir inqesini eşitcek sesin
Fidan dodağını yumur körpeler.

Çırır ellerini otay-butaya
Desin varlığını, qarışın saya
Başlacaq analar: Balam laylay'a
En şirin uyğuya cumur körpeler.

Ne baxış var gören ana gözünde?
Körpe de anlayır ne var sözünde
Görür gözelliyi ay tek üzünde
Danışib dinmeden tumur körpeler.

Gelmedi...

Görüşdü itkinler, geldi tay-tuşlar
Qayıtdı durnalar, köçeri quşlar
Baxtryar, Büluri, ...

Eyişib Tebriz'in üzünü öpdü
Yolları zillenmiş gözünü öpdü
... gelmedi, düzü gelmedi
Tebrizin görkemli kızı gelmedi.

Çıplaq ayağının
Büyük dizinin
Oğrun yeriştle izlendi yollar
Utanıb
Dikilen gözler önünde
Tozuna bürünüb, gizlendi yollar
Sözü geldi
Yalnız özü gelmedi
Yurdumun nisgilli kızı gelmedi.

Yollar tapdalanıb, ele döndüler
Çaylar işkeleni, tele döndüler
Peşvaza çıxdılar köyler, şeherler
Sürüler yetişdi, quzu gelmedi
Şeherin didergin kızı gelmedi...

Zexme

Zexmeni qoymuşdu telin üstüne
Tel, tele baxırdı
Barmaq, barmağa
Ne geldi başına...
Deye bilsərəm
Yalnız hünər doğan
Sevinli eller
Gönlündən asılmış el çalğısını
Erkin perdelerde
Çalmadı getdi...

Keske

Erenlere mandır deye,ağlamadım
Dözümümün kölgesinde daldalanır
Gözlerimde düşünürem
Közlerimde isinirem
Saçı buzlu,bağrı közlü
Dağlar kimi.

İyitlere ardır deye
Cinqırığım oğurlanır boğazında
Susuqluğa mecbur qalan çağşar kimi
Keşke men de eriyeydim ocaq üste
Üreklerden qoparılmış yaqlar kimi.

Keşke men de hönküreydim
Boğulunca
Keşke men de eriyeydim
Donuxunca
Keşke...

Qızıl qapı

Kipriyinden daman duru damalar
Menim en bulanlıq gececeyimdir
Senin gülümseyen al dodaqların
Menim qan bürüyen "Qar çiçeyi" madır.

Seni sevindiren sözlü çalşular
Söyümün boğulmuş,gizli sesidir
Üzüne açılmış qızıl qapılar
Aci günlerimin neticesidir.

Bu güne qadasız diriliş veren

Dünenin yeyilmiş ürek qanudır
Sene bağışlayan sağlamlıq, barış
Minlerce kişinin şirin canudır.

Gile

Kipriklərin ox olaraq
Tuşladılar qaranlığı
Gözlerinin düz baxışı çoxa baxdı
Bağrımı yandırdı, yaxdı
Seni menden eleyen de
Oldu senin
Düz yolları tutub geden
Gilelerin
Yeri, göyü
Vurğun eden gilelerin.

Dikenlerin arxasından yol gözleyib
Yorğun olan gilelerin
Baxışımıla görüşmemiş
Qanla dolan gilelerin
Gilelerin...

Baci

Demirem bağırımı yandırır nisgil
Demirem bir günüm geçir düz bir il
Demirem tükenib dözümüm, diril
Deyirem bulud tek dolum, dolmayım?!

"Çiçek" em, başımı alıbdır diken
Batır yaprağıma, yerimeyir qan
Deyirler dos-doğma qardaşını dan
Yazımın ißkıdır solum, solmayım?!

Esdirir geceler öz bayrağını
Yayın ayrılığın acı dağını
Salanda yadına ölen çağını
Alışib, yanib, kıl olum, olmayım?!

"Daşkın" bir bactyam, deyilem daşdan
Üzülüb ellerim birce qardaşdan
Ağarmış saçları qadılı başdan
El atıb, birbebir yolun, yolmayım?!

Kepenek

El yolunda qızıl qana boyanansılar
Uyğusundan düşünceli oyanansılar
Zülm önünde aslan kımı dayananılar
Qan bürümüş dodaqlara qurban olum!

Qış gününde yaz buludu kımı dolan
Açılmamış fidan kımı qında solan
Doğma yurdun toprağında qerib olan
Mehebbetli qonaqlara qurban olum!

Ana yurdun en damarlı insanları
Ay tökülmüş topraq üste al qanları
Algıs size, Azerbaycan aslanları!
Oyandınız, oyaqlara qurban olum!

Qalın-qayım buxovları qırdı dilek
Eller ara sinmaz köprü saldı ürek
El oduna delisav bir kepenek tek
Tekçe yanın yanaqlara qurban olum!

Gülümseye-gülümseye verdiniz can
Zıl qaranlıq gecelerde oldunuz dan
Bağınızda "Daşkın" olub, aşıb-daşan
Gönül adlı bulaqlara qurban olum!

Fidan

İndi artıq
Düşünceler düyçelenib
Ekşirler beyinlerin şırımda
Mense hele
Dadmamışam papırızı,sigarayı
Çekiremse alevli gün
Tüssüsüyle,qoxusuya.

İçim ise ayaz gece
Boğazımı biçe-biçe
Yangılığım içерimden qopa?
Çetin
Ve içkiler içerime hopa?
Ağır...

Eh...
Ne deyim içерimde gerginliye
Qoparılsa qabırğalar
Öreyimi sixan cağlar
İsteklerim çiplaq-çiplaq
Addımlasa küçeleri...

Kim söz verir bu şeherde
Düşüncemin düycesinden
Fidan seçib ekşin gülsüz güllük'lere?
Belkə meni süprüntü tek
Tulladılar küllük'lere?!

Yox,yox,dayan!
Yorğundurlar sinirlerim bele dedim
Ne gereyem bu yiğina
İki gözden yayınrsa birce yarın!
Ne gerekdir düşünceme ecerlilik

Diksinirse
 Hey yırtılıb, hey tepçinmiş
 Mefküreler?
 Ne gerekdir?!

Ayaqqabı

Cütlemedim ayaqqabılarını
 Belke getmek fikrine düşmesin
 Götürdüm taxçadan saatımızı
 Geldiyini, getdiyini ölçmesin.

Xezel oldum payız küçelerinde
 Esirgedi gelib ordan geçmeyi
 Şaxda ile saç bozartdım
 Şille ile üz qizartdım
 Salxım-salxım üzüm kımı
 Ömrümün budajından
 Sıqlıb sızıldıüm
 Dar boğazlı şüselere töküldüm
 Üreyi olmadı töküb içmeye.

Çeyirdek tek
 Düşüb qaldım yolunun qırığında
 Qışa dözüb, buza durub
 Üreklenib, saçqılanib
 Yarın-yarın çiçeklendim
 Elleri gelmedi meni biçmeye.

Yazıq üreyim, nece qerib yaşadın sen
 Qabırğalar zirvesinde?!

Yazıq üreyim, nece ucuz satıldın sen
 Sevgi dükkan-bazarında?!

Sene yazığım gelir
 Yazığım gelir sene!

"Çiçek"

*Yaradan sevimli
Açıqlıdır da
Sevende yaradır qara bir xalı
Aybenizlilerin qaş arastında...
Tutanda acığı
Yalnız çiçeyi
Bitirir qintalı daş arasında...*

*Şekili gözlere çekilir xalın
Sixılır,ezilir,kıçılır "Çiçek"
Dözükür doluya
Yağışa,qara
Qımnıdan çıxmamış biçilir çiçek.*

*İtkin ezizini tapan kişinin
Qollarında çeleng
Elinde bağış
Ürekler ağrıyıb darıxan çağda
Derilib
Demlenib içilir çiçek.*

Seçkinlik

*Senin tek yaradıb yaradan meni
Menim tek ayırib,ayıran bizi
Mene yoxsulluğu,sene bolluğu
Verende,alıblar düşüncemizi!*

*Saçlarım çirkəsov,qaşlarım tozlu
Ayağında saysız dikanım menim
İpekden geyimin,mermerden evin
Topraqlar üstüdür mekanım menim!*

Çanta

... ve dilek dolusu çanta
Qollarının bükümünde
Ağırlaya-ağırlaya
... yaşayış qoxulu yastıq
Küreklerin eyriminde
Gönüllü
Gönülsüz
Geder-gelmez yola tapşırıldılar...

O, onlar
Bu, biz
Gelin!
Sorğu verse kimimiz
Kimliğimiz
Neyimiz var, neyimiz?...

Belle

Küçeler serin
Küçeler soğuq
Küçeler derin, ciliz!
Yalnız, oyuq
Qopuq, işge
Yonqar kimi
Lap tilisge...
Geyişirler: Biri birinin qucuna...

Küçeler eprek
Esrük
Güç ile düyünlənirler
Bu onun
O, bunun ucuna...

Küçeler yene,yene
Ergin-ergin
Ve didergin
Yaxlırlar şeherciyin bellesine!
Küçeler nese anlayır
Biçaq
Sümüye dayanır...

Ağ yalan

Satqına,sarsağa,açdın qapını
Verdin biçağının yada sapını
Yad tendir bışiren bom-boz tapını
Diş tutmaz,yeyilməz qazmağa benzer.

Yol açıq,sen diri,ölkə ise saj
Qeriblik deyimi yalandır,lap ağ
Qenim ölçüsündə yazılıb yaratmaq
Günortaçağında azmağa benzer.

Gül biter kök üste,ellerde solar
Gölçeler quruyar,denizler dolar
Yalançı yazar da,şair de olar
Tarixi buz üste yazmağa benzer!

Mürgü

Ses olmasın!
Sesim yatıb boğazımda
Dağ döşündə
Ses-semirsiz daşlar kim!

Azqın dilim mürgüleyir
Borc gülüşlü dodaqlarda

*Delik,çürük budaqlarda
Don göylerde
Buz yerlerde
Yurd-yuvasız quşlar kimi!*

Qızım

*Arzin uzun,duryğun derin
Yañuz özün ince qızım!
Gönüldeki istekleri
Ellerinle andırırsan!
Geleceyin işiymi
Gözlerinle yandırırsan!
Toz-topraqlı yol yorğunu
Belke çıxın dince qızım...*

*Başım üste firıldayan tufan
Deyir esim,qızım!
Menim günüm şeh lağımда
Çetin,ağır geçirse de
Aci günler
Şirin ömrü oraqlayıb
Biçirse de
Söz verirem,bu tufanlar
Olacaqlar nesim,qızım...*

*Bitkin bilik tarlasında
Şanlı dene dolan qızım!
Özlüyüne arxalanıb
Saçaqlanıb dırçelmesen
Kim gedecek,bu yollar
Men getmesem
Sen getmesen?
Alnı açıq qanadılamıb
Güneş ile dolan qızım...*

Dağ alçalıb sen olanmaz
 Sen dağ kimi ucal qızım!
 Qol-boyun ol gerçeklerle
 Özünden öp, yalqızdır o!
 Maraqlansın eşidenler
 Sair qızı, bir qızdır o...

Ömrünü sür üreklerde
 Qocalsan da, qocal qızım!
 Tutmaz seni ulu dünya
 Gönüllere calan qızım!
 Bulaq olsan
 Güller ara asta yeri, serin qayna!
 Deniz olsan
 Sükütləri sindiribən derin qayna!
 İnsan olsan
 "Daşkın" kimi çapul qızım
 Talan qızım!...

Söy

Söy demedim
 Ürek döze
 Göz ağlaya, dil susa
 Söy söyledim:
 El boğazı yad endere, yaad qusa!

Ortaqmisan isteyimle
 Inam busa, söz busa
 Demek menden
 Ürek senden
 Damarına yaz gelsin!

Dibcek olsa bitişmeye
 Bizim doğma kökümüz

*Yüngülleşer
 Çıynamızda ağrı doğan yükümüz!
 Çırtlawayanda
 Zuğ atmasaq bir kök üste ikimiz
 Ne gerekdir
 Güz tükensin
 Qış usansın, yaz gelsin?...*

Ona göre...

*Ona göre de dalaşdı
 Dodaqlar sözlerim ile!
 Ona göre de dadışdı
 Ağrılar söyleylerim ile
 Dad biraxanda
 Dirşiyin düzsuz qazanına!*

*Ona göre de güleşdi
 Qulaqlar söz tarlasında
 Söyleyenler ele oldu
 Dinleyenler köle...*

Aypara

*Demişdim ki
 Derme!
 Derdin dırnağımı barmağımdan
 Yerine aypara çıktı!
 Ve bölmel!
 Böldün üreyimi
 Bir "Çiçek" açdı, bir çiçek
 Qoxusunu
 Yeni tövseklerde içek
 İçek...*

Körpem

Balaca ellerin çıxır beşikden
 Herden de ölçürsen barmaqlarını
 Bürüyür gözünün inci yaşları
 Laleden kırmızı yanaqlarını
 Ağlasan da güzel, gülsen de güzel
 "Çiçek" sen de güzel, gülsen de güzel.

Terpenir yavaşça qünce dodağın
 Elebil gönüldə liekayetin var
 Ne deyim, belkə de öz içerisinde
 Bizim yaşayışdan şikayetin var?
 Sehersen de güzel, dansan da güzel
 Alışsan da güzel, yansan da güzel.

Qırmaq isteyirsen belek bağını
 Demek, beyenmirsən bağlı qalmağı!
 Yatağında kiçik qarışlarınla
 Ölçürsen, bıçırsen haqqı almağı!
 Qaricin da güzel, elin de güzel
 Işıqlı gelecek elinde güzel.

Dindirir gönlümü "Maral" baxışın
 Arxayınlışıram göründe seni
 İster inqelerin, ister harayın
 Bürüyüb tutacaq bütün veteni
 Harayın da güzel, diliş de güzel
 Vetenin de güzel, elin de güzel.

Topraq

Ağ dünyada
 Dağım qara, Bağım qara

Yamacında al yazılmış setirlerden
Toprağının iyi gelir
Umsam qınamayıñ meni
Etirſudır etirſlerden
Toprağının iyi gelir...

Addımına min qurbanım
Kesilibdir canım
Canım!
Yurdum sönsün, özüm yanım!
Toprağının iyi gelir...

İstemedim, bıyenmedim
Hayat bumu?
Ağırlatma durumumu
Bırax, gezim öz yurdumu!
Toprağının iyi gelir
Qovruluram yaşıł-yaşıł
Yaprağının iyi gelir
Toprağının iyi gelir...

Hörümcek

Eprek ölü eteyinin pülcümünü
Hörümcek tek
Çıxbı enmek
Kövrek dırı üreyinin
Qatlarını aramaqdan yey imişse
Yaxsı,onda
Bu ölümcul diriliyim ölüsüye
Yoxsa mensiz ölüütüm
Meni danmış
Diriliye bahanadır?!

Nedir, nedir?

*Görüşünde neler gedir?
Belke susmaq
Fikirimle razılığa işaretir!...*

Sevgi

*Gel, boy atsin körpe dilek
Gönlümüzün pasın silek
Kımlık nedir, biz de bilek
Sevek dünyani, dünyani.*

*Düzdür, kişi qalan deyil
Doyunca kam alan deyil
Dünyaancaq yalan deyil
Sevek dünyani, dünyani.*

*Küsme dağdan gizlenende
Dağ neylesin, günah çende!
Gel birleşib sen de, men de
Sevek dünyani, dünyani.*

*Bir çöl gördün quru, qaya
Deme dünya çıxdı zaya!
Arxayın ol "Daşkın" çaya
Sevek dünyani, dünyani.*

İçki

*Bele içkilerle serxoş deyilem
Sarılam küçeye
Bürünem toza
Birinci izimi ikinci poza.*

Özümle yuxılıb, özgeyle duram

Dayazbaş
Leleyün, üşüyenlerin
Tonqalın qalayam
Kürsüsün quram.

Fikirleşmemişden
Öz önemimde
Bir ağız süd emdim
Ana döşünden
İndi de serçoşam
Öz alemimde...

Giz

Giz bağısını açmaq
Ölüm!
Başı bağlı küçelerde
Elden iraq.
Buxçamızın düyünləri
Erkin geçit dişlerinde
Açılmasa
Felden iraq...

Gözellik

Unudubsan, unud, illerdir meni
Okiana çatdırın, sellerdir meni
Ürekden dinleyen, ellerdir meni
El qemi bağırlıma qalanıb menim.

Yerlidir, göylere qalxsa harayım
İnsanam, sevirem insan arayım
Mehebbet yolunda ürek sarayım
Min kere çapılıb, talanıb menim.

Ayağım çatlaqsa, ellerim qabar
 Ürekde sevincim, nifretim de var
 Baxmasın qırışlı alnıma ağıyar
 Gözelliğin ruhuma calanıb menim.

Daş-topraq deyilem, "Daşkın" bir selem
 Döyüş meydanında yorulmaz elem
 Ozanlar döşünde neğmekar telem
 Sözlerim duz kimi yaalanıb menim.

Görüş-Sayın Flora'ya

Baxışın çekildi
 Gözlerimin bebeklerine
 Ve sesin
 Yazıldı üreyimin lentine o gün!
 Bir ömür, bir görüş
 Cox azdır,cox az...

Sekilin yapıldı şerime
 Qat-qat
 Gönlüm titreyerek ses tellerinde
 Birbele de kövrek olarmış insan?!
 Olarmış üreyim
 Olarmış, inan!

Bir ömür
 Bir görüş
 Cox azdır,cox az...

Seher

Seherime birce gece qalır
 Qalsın

Qaranlığa eylşmeden
Yalvarmadan
Bir geceye dözmeyim yey!

Yollar çekir sinesinde
İzlerimi
Yollar açır üreyinde
Gizlerimi
Gedirem hey
Gedirem hey!

Seherime birce gece qalır
Qalsın
Eriyecem üreyinin döngesinde
Süzüleceğim gözlerinin küçesinde
İçin-için
Yarın için
Eşitsem de danlaq, giley
Gedirem hey
Gedirem hey!...

Yataq

Yer kiçikdir yataq olsun
Göy quisadır yorğan çekim
Dağ alçaqdır yastiqlığa
Qırılıb yatıram
Onda:
Ayaqlarım, başım, yene
Mehküm olur artıqlığa!

Qucaqlamayır havanı
Dodaqlarım
Tövsek-tövsek
Daha qanıq vermir mene

*Sevgi, nifret
Men kōksümü ötürende:
Yataq sinir, yerdirse de
Yalqızlıqdan üşüyende:
Yorğan donur, gōydürse de
Açığımdan terleyende:
Yastiğimi sel aparr
Dağdırsa da
Men düzende kiprikfere
Baxışımı:
Ay utanır, ağırsa da
Men heç neye baş eymeden
Öz içimde isinende:
Güneş ölüür, sağdırsa da ...*

*Üreyime siğınıram
Düşünceme söykenirem
Üşüyende, titreyende
Öz içime özge kimi göz dikirem
Açı men de bir fikirem!...*

Araba

*Öz darsqal şeherimde
Yorğun, arğın
Arabaya eyleşende:
İşke
Yalnız ikiyanlı geçitlerde
Telesirik
O da, men del!*

*O, telesir tov deyişen telesende
Mense her an!
Ona ne var?
Yoldur*

Deye, gedir, gelir
 Ona birge ayaqlanır
 Sağlar, sollar
 Men araba deyilem ki,
 Önemlidir mene yollar...

Suç

Dile geldi gözümüz
 Birleşmedi sözümüz
 Biz ayrıldıq özümüz
 Özümüze ne deyim?
 Usandı baxışımız
 Gözümüze ne deyim?!

Alevlendi içimiz
 Nüye olduq bele, biz?
 Suça batdıq ikimiz
 İkimize ne deyim?

Baş daşı

O
 Yene gündeki kimi
 Yerin derisini soyur
 Göyün gözüne savurur
 Baş daşının kölgesinde...

Daha nisgil
 Daha acı :
 Ürkür
 Gözündeki yaşdan
 Qaçır
 Yazılı bir daşdan

Çekmek isteyende adın
Dineceksiz
Evi yıxılmış bir qadın!...

Yaşayış

Buluşların dodağından yağışanda
Toxunuram saraylara
Toxunuşum ses becerir
Haray doğur
Qovuşuram haraylara ...

Bulaqların güzgüsünü sindiranda :
İlişirem obalara
Oymaqlara
İlişiyim, yaxıngören bebeklerde
Ovuducu yaşa dönür
Yirtiq-yamaq eteklerde
İstek donur
Beyinlerden gözlediyim gözlemeler
Daşa dönür...

Tepelerde gezişende :
Öveylesir sevgi mene
Eteklerde arasında :
Özgeleşir düşünceler...

Men özümü
Ne tepede, ne dirnaqda
Ortağıda
Örek kimi yaşamağa çalışıram!
Alçaq küldür, yüksek tüssü
Aralarda alışıram...

Men, özümü yaşayıram.

Laylay

Körpelerin en utanqac anaları
Yer altında gönlünün qanını yeyir!
Qan süzerek ayağının qanlı cari
Körpesine acı-acı laylay deyir...

Görürsen ki, bir ananın ev-obası
Baş qaldırıb, kehkeşanla olub hamaş
Birinin de min dilekli bir balası
Altı topraq, üstü nisgil, yastiği daş...

Gün

Günüm
Buz xırdası kimi
Nisgilimin qucağında çarpışanda
Toqquşanda
Damarında qan sıır-sıra bağlayırdı!
Demek,
Men öz dileyimi
Çöreyimi
Lap üstelik üreyimi bölüşmüsem...

Bir an bele diriliye
Ölülükle vuruşmuşam!
Kim deyerdi :
Men bu güne düşem
Düşem?!

Düş

Düşlerim benzeyir qardaşı ölmüş

Didergin bacının ağ saçlarına!
Esende qem yeli, elebil ki, qar
Elenir ömrümün ilk baharına.

Herden de qırınlıb düzülür bir-bir
Arzumin boynuna, boyunbağı tek
Herden boğazımı ele sıxır ki,
Bacını, qardaşın, ölüm dağı tek.

Barmaq

Nedense, dinmedin
Mehkemelerde
Titrek, üzüqurylu
Eylib, sinib
Buyruq ayağına basılanda sen?!

Hardansa
Dil tapıb danışdın ancaq
Şeher meydanında
Dilsiz ağaçın
Kövrek üreyinden asılanda sen?!

Azerbaycan

Kipriyem, ucumda yaş damaları
Yapraqda şəh kimi, inciden an
Sel olub axırlar üzüme sarı
Qalmışam qaş ile göz arasında.

Bir selem, kəsilmez geçerim menim
Bir güzəm, saysızdır köçerim menim
Od tutub yansa da içерim menim
Gezerem dilleri söz arasında.

*Alışib yanmağı öyredib anam
Olarmı anamı unudub danam?
Başqa söz deyilem, Azerbaycan'ım
Tüssüsüz yanırıam köz arasında.*

Axşam

*Çökdü menim axşamina sarı şafaq
Dan uluzlu seherimi görmemişden
Boğdu qızıl güneşimi qara bulud
Qabar elim saçlarını hörmemişden.*

*Bir dağ idim başı qarlı, eteyi gül
Od vurdular döşlerime, şoran oldu
Sindirardım sözüm ile men cağları
Yorulsam da, el fikri yoran oldu.*

*Qanım ile çalxalanan üfüqlerde
Boğulsam da, boğulmayan harayım var
Diş-dırnaqla dikdiryim ev yixılsa da
Öreklerde yixılmayan sarayım var.*

Esin

*Esini yarın için boylu geceler
Yük çekir
Beynimin geçitlerinde
Seheri doldurub damarlarımı
Yangı üreyime içirem
Qab-qab!*

*Ne deyim? Belkə de
Özüm içki tek
Yarın yollarına içilirem ləp?!*

Gözlemedin

Geceni borc aldım gündüzlerime
Yeridim
Arxamda bir şebe ağrı!
Süründüm
Bağrımada bir buxça sevinc
Yetirdim özümü
Gözlemedin ki!

Yolumda
Küleye, borana düşdüm
Dağ-dere sıxlıdı, men sıxlımadım!
Yol, yola yuxıldı
Men yuxımadım!
Bir döne dönmedin yoluma
Belkə, itirdim özümü
Gözlemedin ki!

Men bağışlamışdım sene
Özümü
Pay verib
Derdinden ölen deyildim
Bilirsen ne sıxda yiğib, senin için
Getirdim özümü?
Gözlemedin ki!

Alın yazısını oxumadım heç
Yazımı alnırma qelemin yazdı
Tapşırıdn
Yanına oxuyub gelim...
Oxudum oxumu, çıxdım dersimi
Bitirdim özümü
Gözlemedin ki!

İtkin qolçaq-xocalı uşaqlarının anısına.

*Gözleri qapaqlanır
Boğulur içinde yaş
Geçmişи sayıqlayır özüne
Yavaş-yavaş:
Yazlıq qolçağım!
Heyvan qolçağım!
Lay-lay qolçağım!...*

*Gören indi
Evmizin harasındadır!
Sınıq çatıların sert qatlarında?
Yuxıq hörgülerin
Serin qoynunda?
Yoxsa
Yoxsa ...
Yere sepişmiş
Kerpiclerin arasındadır?*

*Ayılır:
Anam!
Anam hayandadır?
Uyumaq isteyirem
Dizlerinin üstünde
Yürümek isteyirem
İzlerinin üstünde
Baxışım sürgün gedib
Gözlerinin üstünde
Deye
Qolçağını oxşayır
Anasını yaşayır
Özünü yamsılayır qızuşağı ...*

Köprü

*Gecemiz serit oldu
Yuxumuza sevgilim!
Bədən ulduz payımız
Yeridir, dan yerisin...*

*Köprü salındıq
Göz-göz
Bütün dünya yeridi
Köprü saldıraq bir döz
Minler yaşı körpemiz
Azerbaycan yerisin
Azerbaycan yerisin...*

...eh

*Bax!
Nece xıxlanırıq
Bax!
Nece mixlanırıq
Yük altda qatar kimi
Yollar
Eh, yükümüz
Yükümüz bizim!...*

*Bax!
Harasa deyir baş
Hardansa qopur ayaq
Ne tutacaq, ne dayaq
Ellere...
Eh, kökümüz
Kökümüz bizim!...
Bax!*

Nedir bele qovrulur?
 Bom-boz olub, sovrulur
 Göylere
 Eh, tükümüz
 Tükümüz bizim!...

Aşmadım

Dalğın-dalğın dalğalandım
 Qınaq, danlaq denizinde
 Geldi-geder qırılara
 Men aşmadım!

Okjan deye
 Naqqa deye
 Balıq olub
 Çaylaqlara yaraşmadım!

Göy üzünde
 Güneş ile dayansam da
 Çiyin-çiyin
 Yerden aldım insan iyin!
 Lepelendim
 Dalğalandım
 Öz başımdan heç aşmadım...

Ata elli

Atamin elli qabar çalanda
 Geçerdil günlerim kiçik beşikde
 Yoxsulluq, qanını sorub alanda
 Bilməzdəm ne geçir qemli eşikde.

Atamin alının qırışlarından

Ter seli sürekli süzüb axardı
Topuq çatlağının qanlı carindan
Seçkinlik boylanib,aci baxardı .

Qaldırıldı elini bir gün ucaya
Sökmüşdü qazmanın sapi ellerin
Çox tez benzeyirdi yaşılı qocaya
Bürümüşdü ağı tük bütün tellerin.

Severdim boy atıb,yol yeriymen men
Göz dikem atamin çalışmağına
Yeriyib anladım çox geriyem men
Yanmışam atamin alışmağına .

Atamin ellişleri yalnız elece
Günbegün quruyub büküldürüler
Ağaran saçları her gündüz-gece
Elenib,başından töküldürüler.

Atamin ellişleri bir cüt deyildir
Minler qabarlı el gördüm o sayaq
Hamısı çürüyüb gedirdi bir-bir
Qazıldı kökümüz,qalmadı dayaq.

Görende bir yavan çörek ilr duz
Atamin ellişleri sesleyir meni
Men, "Daşkın" deyilem bir gün de onsuz
Odur ki,belece besleyir meni ...

Dodag

Qarlar suya
Sular sele
Dönbü, "Daşkın" gele-gele
And içirem ölməz ele

Qayıdacaq köçeriler...

*Quruyursa ter budaqlar
Uzanırsa acı çağlar
Susar olsun qoy dodaqlar
Danişacaq içeriler
İçeriler...*

Qurşun

*Bizde
Qurşun bışırırlar
Üreklerin tavasında!
Burunların ucu yanır
Bugünsüzlük iyı, qoxu
Yarınsızlığın qorxusu
Lepelenir küçemizin havasında ...*

*Küçemizden gülüş umma!
Küçemizden geçsen, tumma!
Küçemizin dodaqları ...
Gülümsemek bacarısın
Yadırğayıb
Ayıb
Ayıb
Yadırğayıb!...*

Mut

*Men mutluyam
Oxunaqlı kitab kimi
Bir çevrimim
Yaşayışın alt qatında
Körpesinin süd şüsesin..*

Doldurmağa
 Min körpenin eskisini yuyan elde oxunanda
 Bir çevrimim
 İsteyimin güzgü kimi gözesinde
 Durulanmış gözlüklerə toxunanda ...

Men mutluyam
 Esin kimi
 Diş yencimiş
 Tir-tir esen
 Dodaqlara suvaşanda
 Düşüncemin eyriminde
 Tek özüme qovuşanda ..
 Men mutluyam...

Getme!

Çay köprüsüz
 Şehir yorğun
 Gelin mutsuz
 Qız bayramsız
 Ayrılaq biz? Getme mensiz!

Yol yamaqlı
 Küçə yurtıq
 Dam gözenmiş
 Hörgü cırıq
 Nedir bu giz? Getme mensiz!

Püslü beyin
 Calanmış us
 Mutluğun tamarzısı
 Yazıq ulus
 Gecikecek bu otobus
 Gedirsınız? Uzülerem, getme mensiz!

Ulus

Dodağında gülüş çiçekleri
Suvarılmamış
Biçilen ulus!
Gözlerinde baxış bardaqları
Doldurulmamış
İçilen ulus!
Depren!
Depren
Yorğunluğun sınırını sindirinca yallı gedek!

Öreyinin issi geyimini
Sürgün getmiş xatirenin dırnaqları
Budarlayıb
Soyunduran ulus!
Don tővsekler altın sözlerimi
Gümüş qulağında yumaq kimi
Strjalayb
Buz dondurulan ulus!
Depren!
Depren
Gemimizin taxtasını yondurunca yallı gedek!!

Giley

Vefasız sevgilim menden xabersiz
Sonsuz mehabbetle, censiz, kedersiz
Gönlümün yurdunu cağsız, çepersiz
Görünce, dolanıb duymayaydı kaş.

Ulduz tek çıxaraq sözün andırıb
Baxtının sönülmüş şamın yandırıb
Qaranlıq dünyamı işıqlandırıb
Batarken bağrimi oymayaydı kaş.

Ne güleydi menle, ne ağlayaydı
Ne yara vuraydı, ne bağlayaydı
Ne alaydı gönülm, ne dağlayaydı
Baxarken derimi soymayaydı kaş.

Gedirdi gedeydi, o at, o meydan
Ne qoşun çekerdim, ne axardı qan
O ki can deyende eşitmışdı can
O tezlikde menden doymayaydı kaş.

"Daşkin" i ömrünün genc çağında
Bezenmiş, düzenmiş, güllü başında
Edeble bürünmüş arzi dağında
Dindireydi, yalqız qoymayaydı kaş.

İki Ölüm

Bir oğul gedirdi döyüse bir gün
Gözleri bulut tek doldu ananın
Biçildi boğazı, giceldi başı
Bilmedi balası noldu ananın.

Üzüldü elleri can-çıyerinden
Ah çekib ağladı bir göz derinden
Yağdı yaşı yerine qan, gözlerinden
İki el, bir başı oldu ananın.

Yerine girende alışdı yataq
Dolandı başına oğulsuz otaq
Ağladı çiçekler, oxşadı butaq
Öz eli öz saçın yollu ananın.

Görmedи balasın o günden beri
Az zaman geçmeden geldi xeberi
İlk inandığından döndü nezeri
Yam-yasıl bağçası soldu ananın.

Ana evde öldü, oğul savaşda
 Bir quylaq o başda, biri bu başda
 Ayrı quyladılar, ağıladı daş da
 Tükenmez nisgili boldu, ananın.

İllerdir

Ne şıxda payızıq, ne kókde yazıq
 Biz nece denizik, nece Araz'ıq?
 Axışa tamarzı, çağlamaq yasaq!

Bir gündüz güneşde
 Bir gece ayda
 Uçururlar bizi
 Uçan, uçmayan
 Lap olaq göyerçin, bize ne fayda?
 Bu ağaçda yuva bağlamaq yasaq!

Dillerde adımız, sanımız gedir
 Ellerde komamız, canımız gedir
 Bu kime gizlidir, kime örtülü?
 İllerdir ki, bizim qanımız gedir!
 Gülmek günahımız
 Ağlamaq yasaq!

Gönüll

Eri, axşın erginin
 Qişa fullanma gönüll!
 Sürün, açsin seherin
 Geri tullanma gönüll!

Çırpin, ancaq ele ki
 Bağrımı delme gönüll!

Buza dōn tepelerde
Eteye gelme gönü'l!

Duydun "Ana nisgili"n
Anasan, yan, ay "Gönü'l"!
Paylama göz yaşını
Sevincini yay gönü'l!...

Araz nedir axmasa?
Axışına bax gönü'l!
Zinelik yoldan qoyar
"Daşkın"lışa ax gönü'l!...

1982-Tebriz

KÖLGE

Serin bütöv fezasi

Sözün, sesin fezası... bütün metleb ve menalardan uca, mütleq aliliyin intihasız genişliyi... hündüsüz ihatə ve derinliyi ile ideal düşünülmüş göz-göreti seliqesizliyin e-slinde gizli uyarlığı, dahiyanə harmoniyası... bütün bunları xatırlayanda bir daha inanırsan ki, her bir esil şair öz nefesiyle hemin neheng feza ile üzvü suretde bağlıdır ve yazılan her yeni bir şeir mızanı Firdövsi, Nizami ve Dante, Füzuli, Hafız ve Şekspiyer, Sedi, Nevayı ve Puşkin... tek nece-nece sözün ustad memarları terefinden nizamlanmış o büyük fezanı gizli yeniden sahmanlamaq cehdidir.

Boyunlarına aldılar-almadılar, tevazö ve terbiyesinden elm ve exlaqından asılı olaraq şairem deyib ortalığa çıx-anların hamısı bu büyük iddianın aşkar yaxud pünhan daşıyıcılarıdırlar...

..yaxşı, bes mövcüze ne zaman baş verir, şeir adlanan o ebedi heyret nece doğulur? Tereddütün inam, inamsal xeyalin danılmaz gerçeklik ve eksine, can bezdirici, yaprı-xmiş gerçekliyin gerçekden uzaq bir ilgim-sine atlandırb nefes tincixdiran sehra görüntüüsü tek celb edici varlıq şeklinde ifade olunduğu söz abidesi haçan yaranır?

Doğurdanmı bu ancaq qollu-budaqlı rişeleri, kökse işləmiş kökleriyle şair nefesinden qidalanan hemin neheng fezanın eks-sedası, qıgilcım qopardan çarpıcı yaranışdan söz keşikçiliyine mehkum doğulmuş bu binevale-rin daima seksekeli qelblerine düşende baş verir?!

Bu fikri men bir defe demişem,bir de deyirem,gözün-ün üzerinde göy gezdiren,alnından ay doğan adamlar yaradır ancaq söz mövcüzesini...öteri deyer ve zenginliklere mehel qoymayıb özünü daima o böyük meqsed ve uca amallar meskeni ulu göylere tutanlar en kiçik qısmet,zerrecik payla da qane olmağı bacarırlar.Belesi:

Gönlünün hamısı mene çox geler,

Qopar bir tike ver,parası gözel!

Deyib ve deyişen zaman ve mekan içinde öz daimi Ünvanını deqiq nişan verir:

Alişib yanmağı öyredib anam!

Olarmı anamı unudub-danam?!

Başqa söz deyilem,Azerbaycan'am...

Tüstüsüz yanıram köz arasında!

Uyarsızlığın uyarlığı adlanan bir estetik deyer,senet meyarının mövcudluğu melumdur ve burası da tekzib olunmaz bir heqiqetdir ki,serde her zaman bu özünü bütün deyişmez forma ve ölçülerin qarşılı,sert çıkış edeni şekilde bürüze verir.

Yani,sözümün canı budur ki,qedim ve ezemetli Fars şeirinin ağuşunda doğulub,sabit enenelerin,formanın kanonik teleblərinin ipine-sapına yatmayan,özünde çağdaş dönyanın eyzen deyişen dinamik övgatını,bütün imkanları şəhirde ve bir sırs adamların elinde toplaşdırın (orbanist)quruluşun ritmini eks etdiren şeir nümunesi yaratmaq cehdi öz yaradıcısından böyük cüret ve ezm teleb edir.

Bele şeir hetta öz-gözümüz öyreşmiş,şeir formasının yaranışından bu güne tanış olan mövzulara toxunanda bele ifade terzinin gözlenilmez dönümleriyle yani,deyimleri gicgahda döyünen damar tek canlıdır:

Oğlan,

*Ilxıçı oğlan!
Burnumuzdan can çıxır,
Deyirik gur nefesdir!
Gözümüzden qan çıxır,
Deyirik bes hevesdir!
Her nedir, daha besdir!
Ilxını beri dönder,
Bizi meydana gönder!
Atlar bize gerekdir!*

Şeir köhleninin azad ve mest edici uçuşundan vüqarlanan şair her bir addımda sinen tehlükəni de duymağın bacarı, mürgüsüz Üreyin vaxtı haykirtisi eşidilir:

*Üçurumun
Qorxulu qıraqındayıq!
Varlıqdan,
Büs-bütün silkelenirik,
Elebil
Topraqıq biz,
Elenirik!*

Düzdür, bu xeberdarlıq bezen vaxtında eşidilmeyende felaketli sonucları, neticeleri de olur teesfū ki, ancaq, bütün bunlara baxmayaraq, talein xoşbext umud payına şair inamı hüdudsuzdur:

*Qanım ile çalxalanın üfüqlerde boğulsam da,
Boğazlarda,
Boğulmayan harayım var!
Diş-dırnaqla dikkim ev yixılsa da,
Öreklerde,
Yixılmayan sarayım var!*

Ve yeqin ki, ele bu inamın sebebinedir ki,” El qemi qelbine qalanan” şair:

*Seherime,
Birce gece qalır
Qalsın.*

*Qaranlığa eyilmeden,yalvarmadan,
Bir geceye dözmeyim yey!-*

Sanib "Derdî ayrılıq,dermanı sevgi,damarında qanı perişan" insanın:

*Başına dağ kimi çen düşübse de
Yurdundan el üzüb dönen de deyil.-*

Teskinliyi ile yaşıyor.Ve ele buradaca teessüfle köks ötürerek "Yolaqların qoxumuş qoltuqlarında bağırtı boyda ucaldığı için qocalmayan yolcunun:

*Boynuzum yox
Döyüşmeye,
Dözümüm yox
Ötüşmeye*

Etirafi ile razılaşır...

Bir heqiqet de var ki,esil,böyük şeir dünyası her cür resmi ve tenteneli "heqiqet"lerden,siyasi çıkışlardan,sarsıntılı hay-küden uzaq piçilti-piçilti açan tomurcuq ve "Kol dibinde gizlenen benövše-H.Arif" ömrü yaşıyor.

Oxucu "Partlasam dünyani yandıracağam!" hedesinden daha çox:

*Sağırma
Şaxtadan qirov eyleşdi,
Onu,yapraq üstə şəh dindirende.-*

Gileyine qulaq kesilir,keşmekeşli heyatın ürek bulan-dıran xıltından,bıqdırıcı tör-töküntüsünden"Yuyunub,arı-nıb,tezelenen'in "Yağış çağırıram gönlüme qonaq,ağla-şır buludlar sevincerinden" şadlığına üz tutırlar.

...heç bir Araz'ların,Kür'lerin,Samur'ların yarıb bölm-ediyi Azerbaycan şerinin daima bütöv,bedii ayrılmaz bir fezası var ve sesimizin-sözümüzün görüşüb qucaqlaşdı-ğı,gözü yaşlı şad bir ömür yaşadığı o esrarengiz genişli-

iyin Savalan,Ergüneş,Şah dağı kimi ezemetli söykeneceleri var.

...ama bir defe qardaşım Ali "Daşkın"la söhbetlerimizin birinde yene de Savalan'dan söhbet salan dostum, onun zirvesinde zümrüt gölün vulkan menşeli olmasını xatırlatdı ve men dediklerini başımla tesdiq ede-edə Üreyimde ne zamansa çox-çox qabaqlar yazdım bir neçə misrani xatırladım,kirımış,qımışib,düşündüm:

"Yox,eziz qardaşım,icaze ver seninle razılaşmayım, Savalan'ın o inci qaşı,o dum-duru göl, dağların köksüne öz vefalı tayını itirmiş qu quşunun qefil çığırtısından düşüb!..."

Çingiz Alioğlu

Bakı şəhəri

Gedecem

Üreyini yaxma menim üzümden

Bu axşam

Baş alıb gedeceyem men!...

Kimsenin acısına

Kimsenin ağrısına

Dözmem

Biri de sen!

Bu axşam

Baş alıb gedeceyem men!...

Belki

Dağlara varacam

Belki

Sulara cumacam!

Kim bilsə?

Belki vicdan kölgesinde

Göz yaşına yuyunacam!

Ancaq özüm bilerim

Payına düşen qederimle ne edecem

Bu axşam

Baş alıb gedecem

Gedecem!...

Biz

Biz ne yapdıq ki

Ağrı gøyçek dünyada?

Bizi

Kölgeler de kölgesine almadı?

Her kese yeyildik

*Udułduq, yumşaq
Tek dünyanın boğazına ilişdik!
Dünyanı kölgesine alan
Deme
Bizmişik!...*

İç

*Kölgede qaldım?
Qaldım!
İçimi kimseye tökmedim ki
Gönlümün közleri közersin
Köz- köz!*

*Çox tez qocaldım?
Qocaldım!
Derdimi yalana bükmədim ki
Yarası sökülüb ağlasın
Göz- göz!...*

Portaqlçıçeyi

*Neyin var yavrum
Kölgelenirsen?!
Gözelsin
Portaqlçıçeyi kimi!
Neden qırılıyorsun öz içinde?
Yaralısanmı?!*

*Neyin var yavrum?
Bir menem
Bir sen
Qutsalsın, analar birçeyi kimi!
Ne tez açılıyorsun*

*Yaz gelmeden
Sixılan canmı?!*...

Yaşam

*Yaşama küsfürmeye
Meni çalışma!
İçи boş, kôlgesiz, bulusular kimi
Küsen deyilem!...*

*Sönürsen, özün sôn!
Yanırsan, özün yan!
Meni alışma!
İlgimi dünyadan
Kesen deyilem!...*

*Saqın
Qorxutmağa qalxma
Deli gönlümü!
Kım titrer, titresin
Esirse, essin,
Men asla titreyib esen deyilem!...*

Qaradağ

*Baxanda bu qoca dönyanın bəle
Harası çirkindir, harası gözel
Bizim od-alavlı Azerbaycan'ın
O yanı, bu yanı, arası gözel!*

*Her kəsin düşmeni, dostu, yadi var
Her dağın kôlgesi, özel adı var
Bizim Qaradağ'ın başqa dadi var...
Ondan da, dağların qarası gözel!*

*Gözeller güzeldir,girse her dona
Her elin öz qızı güzeldir ona!
Sözümü bir sözde yetirim sona:
Menim ellerimin Sara'sı güzel!*

*Sevgi qatarları sensiz gelseler
Sensiz üreyimi,sensizlik deler
Gönlünün hamısı mene çox geler
Qopar bir tike ver,parası güzel!...*

Yoxluq

*Sen getsen ne qalar ki
Kölgeden başqa?
Onun umuduna mene
Yaşa!Deyirsen.*

*Sensizlik yoxsuq,ölüm!
Sensizlikdən söyleme,sus!
Söylesen,mene deyil
Dağa,dasa deyirsen!...*

Bulut

*Bulutlar menden yanadır
Yer nanca berk olur,olsun!
Bulutların kölgesinde
Ve sevginin damosunda
Yanmağın dadını çıxaracam!...*

*Bu yol iki deyil
Bir denedir!
İlaydan
Pisliyin adını çıxaracam!...*

Dırılık

*Yaşı
Yaşayışın gözüne ayla!
Yoxsa
Kölgəsiz kiprikler quruyabiler.
Yaşayış çarşıma
Yaşayış döyüş
Döyüşü dırılıyın boynuna bağla!
Yoxsa
Kölgəsi varlıqdan bütün siyriiler!...*

Qarğış

*Qarğış bele bir geçime
Varmadım köçen köçümə
Meni içimden-içime
Sürene yaziqlar olsun!...*

*Yandım, yanar dağlar kimi
Yandırdı dertler içimi
Öreyime bu biçimimi
Verene yaziqlar olsun!...*

*Kölgəni güneş boğanda
Körpeler gözün oğanda
"Çiçek" imi gøy "Muğan"da
Derene yaziqlar olsun!...*

Rüzgar

*Rüzgar en sert
En emansız esir!*

*Ancaq
Kölge cocuqları-meneşeler
Peşman deyil açığına burada!...*

*Toprağın üreyi soyulur
Kövrelmekden dolayı
Bu
Qısqanca salır uluzu, ayn
Kişilerle zaman
Hep bir arada!...*

Soba

*Sobanı söndürme
Soğuqdır qızım!
Qala odunları, oxsasın içim!
Yanmağa yanacaq yarandıq
Yandıq:
Kölgesiz güneşde!...*

*Sobanı söndürme!
Yanaq yan-yana
Sobalar o biçim
Biz de bu biçim!...*

Qorxu

*Ardımcı sürünen
Kölgeden qorxuram!
Keşge
Ölüm bir an anamı bıraxa
Anam ise
Yumruğunu toprağa vurub
Neçe şapba*

küreyimin ortasından çırpıb
 Qorxuluğumu çıxara!
 Sonra
Mene dönüb deye:
 -Sen hara, qorxu hara?!...

Yanır

Oreklerə yol çekilib sevgiden
 Bu yolları görebilmir her geden
 Sevgililer görüşürler kölgəden...
 Dodaq gülür, üz sevinir, göz yanır.

Dağlar geyib öz eynine ağ qarı
 Bu şeherde, itiribdir yar, yarı
 Ocaqların al üzleri sap-sarı
 Alev sözüb, kül kırınıb, köz yanır.

Bağçaların çiçekleri qaradan
 Ağrısın elin, bağıça yaradan!!
 Bilsiniz işq gelir haradan?
 Ağ kağızın yanağında söz yanır!...

Yeter

Yeter bu ayrılıq, yeter
 Bitdim sensiz gecelerde!
 Buz yataqlı otağında
 Yatdim sensiz gecelerde!...

Bu diriliş derdi-serdi
 Kim bu payı mene verdi?
 Ayrılıqdan doğan derdi
 Utdu sensiz gecelerde!...

Kölgən sildi göz yaşımı
Kim díkecek baş daşımı?
Yastığa yorğun başımı
Atdım sensiz gecelerde!...

Inam

Gözlerine inanma!
Hele
Güneş doğmayıb!
Pencerene suvaşan o kölge
Men deyilem!
Kişi herden qoç kimi
Bir isteyin yolunda
Qurban kesilebiler...

Gözlerine inanma!
Meni bir avçı yoxdu
Kesdiler, canım çıxdı!
Bele ölen deyilem...

Doldu

Doldu bu ürek,doldu
Dünya lara daşacaq qeder
Ama
Kölgesine sarılanlar ne olacaq?!...

Aşdı o günler,aşdı
Bir ömürü aşacaq qeder
Yalnız
O gecenin baltasına şaqqa-şaqqa
Yarılanlar ne olacaq?
Ne olacaq?!...

Dal

*Bu kölgesiz dala
Bir quş qonacaq qeder inanmadım!
O da düzmiş, yerləymiş
Paslı dallar
Quş qonmağa belə deymez!...*

*Ne olur
Üreyi ince
Lap elinice quş olanda?
Yeri gelse
Quş da eymez...*

Ulduz

*Ulduz var ki, hele de utanır
Bu üzden
Geceler göy kölgesinde
Kiprik döyerken
Ay denizinde yan alır...*

*“Ulduz” orda
Kişi burda yanır!
Buna neden göydür
Şıgnanlarını ne anır
Ne qanır!!...*

Baxış

*Baxırsan, gözün içine bax!
Bebeklər qonuşsun
Bebek diliyle*

*Yoxsa
Heç baxma!*

*Baxmırısan, heç neyin heçine baxma!
Böyükser dinmesin
Böyük dılıstıle!
Söz olur herden
Çix kölgelerden!...*

Saqın

*Saqın
Kölgəni başımdan eksik etme!
Güneş de acımir
Adama herden.*

*Çöl susuz qalınca
Bulud gözsüz
Yer bulutdan küsür
Buludlar yerden!*

*Menim umacağım
Küseceyim sen!
Kölgəni kesme menden!!...*

Ağac

*Budaqlarım qırvı olsa bele
Kölgem var
Ağacam!...*

*Köklerim Astiyada!
Qollarım Avropada!
Toprağım qarsa, donsa*

*Yaprağıma şəh qonsa
Güllerimi yayacam!...*

*Ağacam!
Ac olsam da
Umüdümü yemedim
Özümden böyüklerin önünde yırılmadım!
Özümden kiçiklere
Kiçiksiz! Demedim
Bu menim ağaçlığım
Toxluğumda acliğım!...
...*

Bax

*Bize bax!
Bizi
Aci-acı ayrılığın şirinliyi
Cocuq kimi aldadır.*

*Addım-addım izleyirik
Kölgesini gözleyirik
Sanki uşaq
Qitmır, övey anasının
Barmağından bal dadır...*

Söz

*Sözü
Yazaq deyil, buza yazın!
Ve kölge deyil
Güneşe qoyun, erisin
Erisin de, yerisin!...*

Söz yerimezse, söz deyil!

Buz axmazsa, yol düz deyiş!
 Sözü buza yazın
 Güneşe qoyun!
 Erisin buzlar
 Üşümesin de, oğlanlar, qızlar!!...

Beklenti

Bükdü, iki qat eyledi
 Beklentiler belimi!
 Ölce düşdüm qısır dilek buluduna
 Yağmadı
 Heç bir damla da!...

İslatmadı yağmurlar
 Su! Su! Su! Deyen diliimi
 Ama daşıyamaz üreyim
 Bu arsızlığı!...
 Götüremez qollarım
 Damarsızlığı...
 Geler kölgeli yaz bir gün
 Tutular toprağa dityün!!...

Kime?

Kime sorum sensizliği
 Mavi gecelerin acı qoynunda?!
 Tükendim
 Usandım
 Bitdim...

Ne var bunda?
 Sen de kimsen?
 Qapılan qapadın!...
 Su! Su! Su! Duyan dilimi
 Ağrıda ayaşyanın dağları

*Men de kimem?
Sensiz dönüb ağladım!...*

*Gövdeme payız geldi
Yaprağıma den düşdü
Sarı den!
Yayın qızmar çağında
Payıma ağ çen düşdü
Bu ne biçim yaşam?
Bu ne biçim ölüm?
Ağlayım, yoxsa gülüm?!*...

*Otağım serin, yatağım acı!
Varlığım
Dağların kölge yamacı!
Kime sorum bunu
Kime?!*...

Gözeller şehri

*Saçımın deni artır
Ne kölge var, ne güneş
Bu yaz bıqdırı meni!
Bağçamın yaprağı töküllür
Bu yay yedi çimeni!
Xezellerin şeherine aparacağam seni!...*

*Gelinlik geydirecem eynine
Düşündeden!
İçi yol-yol, qırayı den-den
Olsa, ağ bir uçağa
Olmasa
Ağ ata mindirib
Gözellerin şeherine aparacağam seni!
Aparacağam...*

Yaz

*Yaz da geldi
Göyler yere bulud-bulud ağıladı!
Dilekleri
Qısır alça budağından
Birer-birer tutub asdım
Asmadım?!*...

*Yaz da geldi
Bulaqların gözesinden
Bir içim su içmedim ki!
Hep lal oldum
"Çiçek"lerin qanı axdı..
Güllüklerin al kölgeli küçesinden
Geçmedim ki!
Özüm öz bağırmış
Dözüm daşı basdım
Basmağım?!*...

Od kimi

*Yaxdıjına baxmayaraq
Seni od kimi sevirem!
Sen, sözende kül olursan!
Alishanda
Oda benzer, qıp-qırmızı gül olursan!
Gümüş eller kölgesinde
Tumarlanan qızıl gül
Hadı, bir gül!...*

Balıq

*Qağayının qaqaşında
Çabalayır bala balıq!*

Şeher bütün qalabasıq!...

*Geçir
 Yaşla yanmayan geçişleri
 Axşam-axşam
 Soxaqların bu başı Yam
 O başı Yam
 Hanı Yamçı?!
 Ne kölgesi, ne özü var
 Buyruq getirsin bir damcı
 Bir buyruq ki
 Dayansın bellerde qamçı!...*

E

*Seni özleyen bu eller
 Boşmu qalacaqdır?
 Seni gözleyen bu gözler
 Körmü olacaqdır?
 Seni dindiren "Çiçek" ler
 Tezmi solacaqdır?
 Gel, bitsin bu acı
 Bitsin bu acı!...*

*Seni anlıdan bu dağlar
 Dağmı olacaqdır?
 Seni qoxşanan bu saçlar
 Ağımı olacaqdır?
 Gel, bitsin bu acı
 Bitsin bu acı!...*

*Seni yol veren bu yollar
 Qarmı olacaqdır?
 Yene
 Kölgelerde qurban geden
 Serbestliği aşıya
 Boşurma qazançlı!*

*Yarmı olacaqdır?
Gören
Üreyim bundan da darmı olacaqdır?
Gel, bitsin bu acı
Bitsin bu acı!...*

Fırtına

*Menim şəherimin denizi yox ki
Nerden çıxdı bu fırtınalar?!
Qapıma sarılan
Çığın dalgalar?!....*

*Menim şəherimin gemisi yox ki
Nasıl qaldırıldı
Bu qara yelken?
Saldı saçlarımı kölgəsi
Ağ den?!....*

*Menim şəherimin denizi yox ki!
Menim şəherimin gemisi yox ki!*

Kertenkele

*Çox qılıq, quruluq geçdi o çöldə
Çıldırdı
Börk qapan, çevik deleler!
Yeni daş-toprağı
Suryu gördükde
Boya deyişdiler
Eskiden başqa bir boyaya yaşamış...
Dişleri kirecli
Kölgəsi iyrencli
Kertenkeleler!...*

Söyle!

Oreyim varsa menim
Onu sensiz saxlamam!
Öpende izlerini
Kölgemi ayaqlamam!
Susma böyle, sevirem
Söyle! Söyle, sevirem!...

Baxışım varsa menim
Onu sensiz baxamam!
Pinaramsa, gönlünden
Başqa yere axamam!
Küsme böyle, sevirem
Söyle! Söyle, sevirem!...

Gülfüşüm varsa eyer
Gülüm, gulsüz gülmeyem!
Bu gönülü, ölsem de
Senden ayrı bilmeyem!
Söyle! Söyle, sevirem!...
Böyle, böyle sevirem!...

Ah
Otağından çıxdım
Sağ ol demedim
Evinin tavanı söykendi aha!

Kölgemi düşünüb
Eritme gözünü
Üzme özünü!
Qalx o masadan!
Yarımçıq steken, sönük sigara

*Meni qaytaranmaz sene
Bir daha!...*

Ada

*İçerim nisgiller adası oldu
Ayrılıq gemisin görenden beri
Sensizlik gönümün qadasi oldu
Kölgəni qapıma serenden beri.*

*Ezilib, döyüldüm göy dalgalara
Sözümüz ireli sürenden beri
Üreyimi yalnız görenden beri!...*

Qurban

*Daş, daş üstə qalmamışdı
Serçeler de yuvasında güdülsürdü
Qalsın kişi
Hamı, qorxu kölgesinde
Sonsuz gününü sayırdı!..
Ölüme qurban gedenler
Yoldan yetib
Bizi ölümden ayırdı!...*

Sahil

*Qol-qola gezirdik, addım-addıma
Vurdu birləyimiz başa sahilde..
Meni topraq aldı, seni dalgalar
Çıxdı ellerimiz boş sahilde!*

Yağış dinleyirdik günlerimize

*Deniz de gülürdü o akşam bize
Kölgemiz durmuşdu lap kip, üz-üze
Arzumuz toxundu daşa sahilde!*

*Bir de itirmesin kimse kimsesin
Dalğalar qoynundan alıram sesin
Mensiz dolaşırsan deniz qefesin?
Gezsen de,gezesen qoşa,sahilde!*

*Kesge çıxmayaydı o akşam üsts
Dolmayaydı onon gözüne tüstü
Üreyim,baxna kığ,o senden küsdü
Sen ancaq onunla yaşa sahilde!...*

Durum

*Uçurumun qorxulu qıraqındayıq
Varlıqdan,büs-bütün silkelenirik
Hele pis-pis durub,kölgelenirik!
Elebil toprağıq biz,elenirik
İrimiz atılır
Narınımız yox!
Övey evciklerde umud çantalı...
Yaşayanımız ac
Ölenimiz tox!!--*

Gözledin

*Güneşin tez batdı,günün qaraldı
Oturub ağladın
Ayi gözledin!...
Zaman seni atdı
Gülün saraldı
Bir dostdan umulan payı gözledin!...*

*Ne gelib, ne getdin, bağrin daraldı
Ulduz titreyişli hayı gözledin
Ağladı üreyin, kölge içine
“Daşkın” gözlerinde
Çayı gözledin!...*

Baxma

*Men de senin kimi gözeldim bir gün
Mene and içerdı gözeller bütün
Yurdumun oduna alışmaq üçün..
İndi tüssü dolan gözlere baxma!*

*Heç olmaq yaxşıdır, heç, olmamaqdan
Terpen, kölgen ölüür, düşür ayaqdan!
Yanğıın var, deyirem bunu qabaqdan
Küslüne bürünən közlere baxma!*

*Qulağın eşitsin, her ne eşidir
Çuğulun, çuğulluq, doğma işidir
“Daşkın”, o sevdiyin şair kişiidir
Ardınca deyilen sözlere baxma!!...*

Getdim

*Qoy menim çiçeyim solsun
Kölgesi qan ile dolsun
Bütün dünyam senin olsun
Üzüme gülmedin, getdim!*

*Yeridim, yolum olmadın
Gül açdım, kolum olmadın
Qanadım, qolum olmadın
Gelmediñ, gelnedin, getdim!*

*Öreyimi sene verdim
Senin olacaq deyirdim
Günüm didildi, eyirdim
Ağrımı bilmedin, getdim!*

*"Daşkin" in çırığı sönü
Dost yandı, avan öyündü
Gözlerim pinara döndü
Yaşını silmedin, getdim!*

Özlem

*Ne yazı alram, ne soraq senden
Gezirem güneşin batan yerinde
Yaşıl gözlerini düşünen akşam
Qaçram denize telesik, çilgin
Gözlerin dalşanın yatan yerinde!*

*Seni düşünende, gemiler qaçıır
Seni anlayanda, qumlar dıl açır
Dayanıb durursan, deniz gözeli
Bir kölge kimi
Kipriyin, kipriye çatan yerinde!*

III

*Oğlan, oğlan, ay oğlan
Ixını beri dönder
Atlar bize gerekdir!
Qaşqalı, telli atlar
O burnu yelli atlar!...*

*Oğlan, üreyi dolan
Qaytar onları bele!*

*Yüyenle, üzengile!
Çıxmamış batmaq olmaz
Ölkeni satmaq olmaz
Yayani çatmaq olmaz
Kölgede yatmaq olmaz
Ixını beri dönder
Atlar bize gerekdir
Andır onları bir-bir!...*

*Oğlan, ılxıcı oğlan!
Burnumuzdan can çıxır
Deyirik gur nefesdir
Gözümüzden qan çıxır
Deyirik bes hevesdir
Her nedir, daha besdir!
Ixını beri dönder
Bizi, meydana gönder!!...*

*Çarıqlı, patavalı
Ayağında dolayı
Dönder ılxını beri!
Ayrı kişneyenleri..
Düşük yola seheri
Atlar bize gerekdir
Ixını beri dönder!
Bizi meydana gönder!!...*

Qurşun

*Qurşunu
Gözlerimin arasına sıxanda
Qurşun eyri viyıldayıb
Gözlerimin qarasından utandı!*

Qurşun sıxan utanmadı

*Çekinmedi
Kölge salıp ovlayanda bir eli...
Qurşun
Menim üreyimin yarasından utandı!*

*Elebil sel
Öz boğduğu "Sara"sından utandı!...*

Sen

*Pencereni geceler teklik eli çalsayıdı
Onda meni duyardın
Düşünerdin sen!
Saçlarını
Gümüşü "Qar çiçeyi" alsayıdı
Ondan meni duyardın
Düşünerdin sen!*

*Sevgimin bir daması
Gözlerinde olsayıdı
Mensizliyin kölgesi
Üreyine dolsayıdı
Senin de "Çiçek" lerin
Quağında solsaydı
Onda meni duyardın
Düşünerdin sen!*

*Güneşimin sarısı
Qaşlarına qonsayıdı
Göz yaşların gözünde
Süze-süze dontayıdı
Zaman seni menim tek
Yonqar-yonqar yonsayıdı
Onda meni duyardın
Düşünerdin sen!...*

Ana-Ağit

Biraxırsan yalnız, sen meni?
 Unudursan öksüz,körpeni?
 Üşüyüm getme,getme anacan!
 Meni öksüz etme,etme anacan!

Soğuqdur beşiyim,yatağım sensiz
 Suvaşır kölgene otağım sensiz
 Yorğanım açılsa,kım çekerekdir?
 Üşüyüm getme,getme anacan!
 Meni öksüz etme,etme anacan!

Gözümü ardinca çekme,sürüme!
 Başından,ağ "Çiçek" düşüb yerime
 Onu üreyime kım ekecekdir?
 Üşüyüm getme,getme anacan!
 Meni öksüz etme,etme anacan!
 Üşüyüm....

Gederem!

Ölüm meni dışine alıp gezir
 Gederem
 Dağların içqirtisını eşidersen
 Öksüzlüğünü duyarsan!

Gederem
 Gözlerimi qurulayär
 Daş üsté biten "Çiçek"
 Saçlarima qonar ağ dilekli quş
 İçqirtini udamazsan onda
 Sen yaziq!...

Gederem

*Balıqlara qoşular mavi üreyim
Mavi denizde!
Bundan sonra, denizden baxaram
Lepelerin yixılmasına
Gönüllerin sıxılmasına!...*

Gederem, telesme!

Kölgem de qalmaz...

Yapraq

Yeldənmi?

Bizdənmi?

*Zaman ağızında, dan yerinde esib
Kölge yaratmağa yapraqlanmırıq?!*

*Görüše gelecek budaqlarımız
Gileylenirse de dışdan
Dilümüz!
İçdenmi tikilib dodaqlarımız?!...*

Güneş

*Gecenin gözüne batan güneş
Tüfeyini çiyinine atan güneş
Kölgelik yetər, boylan
Ayılsın yuxudan kəy barmaqlarım!
Gözümə qum dolub
Ovanım yoxdur!...*

*Duruşma qurulub
Suçsuzluğumda
Yarğıtay yararsız
Sovanım yoxdur!...*

Daş

*Üreyim
Gözümden çıxır geceler
Damla-damla, damci-damci
Sanılır yaşıdır
Yetim yaşlara da yaziğim gelir!...*

*Bağlı kipriklerin ardından
Durub
Öz yalıqlığına baxır, hey baxır...
Deyirler bögesiz
Kölgesiz daşdır
Daşlar gönülm kimi olurlar eyer
Menim daşlara da yaziğim gelir!...*

Çetin

*Sığın
Üreyimin bucaqlarına!
Calan
İçerimin ocaqlarına!
Sensiz gecelere söylemek çetin
Sensiz yaşayışa örenmek çetin!...*

*Soxul
Gözlerimin bebeklerine!
Qovrul
Üreyimin dileklerine!
Sensiz kölgeleri düşünmek çetin
Sensiz
“Çiçek”lere daşınmaq çetin!...*

Alaş

Günlerimin axşamlarına!

Sarıł

Saçlarımın ap-ağlarına!

Sensiz sizildamaq,inlemek çetin!

Sensiz yağışları dinlemek çetin!

Güle-güle

Ulduzlar silkelendi

Kölgelerin üstüne

Işıq deyiş,nese elendi

Saçlarımıza qarışib

Elendik bile-bile!...

Gözler de aldandı

Dodaqlar da!

Gözler ağlaya-ağlaya

Dodaqlar güle-güle!...

Ceyran

Külek dözenmedi gözlerim baxa!

Gözleyem yoluunu

Daha,bir daha!

Geyindi yolların qara

Ceyranım!...

Mene acı oldu,ağrı oldu bu!

Gönlümde çürüdү görüs arzusu...

Sevgi kölgesinde min il gün sürsem

Sağalmaz böyle bir yara

Ceyranım!...

*Özümden didergin, özüme düşdüm
Bölnündüm-bölnündüm
Sözüme düşdüm
Nısgıl damlastrydım, gözüme düşdüm
Eriyib axıram hara?
Ceyranım!...*

Sigara

*Beynimi içime töküb
Sigara eşildim
Çekilib, dünyanın köksüne doldum
Meni de dünyanın üreyi sıxdı...*

*Tüssüm burulmadı
Yayılmadı
Kölgeler kımı
Hep yoluma tay
Millenib, düzlenib, tepemden çıxdı...*

Yalqızlıq

*Calandı sevgilerim içime
Qucaq-qucaq!
Qapımı çalmadılar
Eridim birer-birer
Üreyime girmeyib, gönlümü almadılar
Ağladım
Oxşadım
Gözledim
Gözlerimi yağmurun yadına salmadılar!...*

*Qapandı qapılarım üzüme
Zaman-zaman*

Kölgem çöle çıxmadi, acımı bilmədilər
 Yollarım yaxın-yaxın
 Üreyim açıq-açıq
 Kendime gelmedilər
 İnledim
 Dinledim
 Özledim
 Elime ağlayanı.. gözümü silmedilər!...

Dad

Uydun ana laylasına
 Qoşul kişi sırasına!
 Girdin elin bağçasına
 Güle dönmesen,dadı yox!...

Bu dünyanın bucağında
 Yaşa ölkə qucağında!
 Yandın sevgi ocağında
 Küle dönmesen,dadı yox!...

Yaşadın kölgəde,tində
 Sönmedin odlar içinde!
 Yayda yağış hesretinde
 Çöle dönmesen,dadı yox!...

Udsan da tüssü,tütünü
 Yağışı sev,yazın günü!
 "Daşkın" çayda il bütünü
 Sele dönmesen dadı yox!...

Sevgi

Bir gün kölgeme yanğı
 Soxaqları alt-üst edeckən

*Men yoxam!
Sevgi yollarını birer-birer
Ağlar-güler
Yalqız gedeceksen
Men yoxam!*

*Onda
Bileceksen sevgi neymış!
Kimini yükseldiň
Kimini eymış...*

Durna

*Ne durnalar bu yana uçur
Deyem, gelecek!
Ne göyde ulduz işıq saçır
Deyem, gelecek!
Ne postalar qapını açır
Deyem, gelecek!
Küsüb qırıldı neden?
Gedib vuruldu neden?*

*Ne mektubun görürem
Gözüm yaşı dayana
Ne gözlerim bebeyi uyur
Seher oyana
Ne ünvanın bilirem
Ne yol salır bu yana..
Küsüb qırıldı neden?
Gedib vuruldu neden?*

*Ne quşlara qoşulur uçanda
Ses düşünem
Ne zeng açır evime
Dolanda kölgeme qem!*

*Ne söyleyir, ne deyir
Bu hangi yol, bu ne çem?
Küsüb qırıldı neden?
Gedib vuruldu neden?*

Mensiz

*Ağlaya bilsen körpeler kimi
Yalqız odalarda, geceler boyu
Güllüodaqlarında gülen men idim!*

*O, uyğu deyildir o geceyari
Soğuq yatağında
Yorğun gözlerinde
Dalşalanırdı!
Ayaq henirtisi, kişi kölgesi
Arınca dolaşib gelen men idim!!*

*Ağlaya bilsen mensizliyine
Dönecek kimse yox!
Göyne, ha göyne...
O gece, kütçenin derinliyinde
Açı nisgillerin serinliyinde
Qapna yırxılıb ölen men idim!!*

Zor

*Bax!
Baxıncanın gözlerinden
Sensizlik incisi axtiyor
Evctiyimin eteklerine
Evyana çıxtyorum
Gecenin düymeleri qırıq
Dan yerinin yaxası cırq-cırq
Ve men, seni sevmek zorundayam!!*

*Yazın sonsuzluğu qalsın!
Erken baş qaldıran qonuru hemersin
Kölgelikden
Güneşin burnuna qoxuyor
Beynimin qoşuları ancaq seni oxuyor
Ve men
Seni sevmek zorundayam!!*

*Kıprıklarım her gece mensiz
Gözlerimin qapısını açıyor
Uyğularım gizli-gizli
Birer-birer qaçıyor.
Dağa, dereye
Ne bilim nereye?!
Ve men
Seni sevmek zorundayam!!*

Bu?!

*Dalgalara döyülen
Kölgelere söyülen
Gözü qumlu qızılar
İzlerimi neyledin?!*

*Hele dustaq ürekler
Hele çişgin bebekler
Size bağırladığım
Gözlerimi neyledin?!*

*Dağlar, yatan yan-yana
Geçeler qulağına
Sessiz piçildadığım
Sözlerimi neyledin?!*

Saçlarının ağı bu!

*Üreyimin dağı bu!
Sevginin son çığı bu!
Yandım senin içinde
Közlerimi neyledin?!*

Düyün

*Bu kez düyün
Söz qonusu olursa
Arpaçayı deyil
Araz qızıları bezenecekdir!...*

*Qısır Xezer'in qoynundan
Genc bir "Sara" doğulacaq!
Sonda, Sara deyil
Sel Sara'da boğulacaq!...*

*Bu kez düyün tutulanda
Adam var ki
Göz yaşını tutamadan ağlayacaq!
Adam var ki
Xezer boyu kölgesine çağlayacaq!
Bu kez düyün, başqa düyün...*

Çiçek

*Aynı görüşüne qaçın!
Buluşları sütden açın!
Göy üzünün göz bebeysi
Qalsın ağlaya-ağlaya...*

*Üreyi sıxılık yerin
Gönlümün qopuzun verin!
Qanlı telleri kölgede
Çalsın ağlaya-ağlaya...*

Söndürün yad işıqları!
 O qız qaranlıqda barı...
 Gümüş elden ağ "Çiçek"i
 Alın ağlaya-ağlaya...

"Daşkın" gönü'l verdi aha
 Görməsin gözü bir daha:
 Sevgililer qol boyuna
 Salsın ağlaya-ağlaya...

Topraq

Seni özlemişdim
 Herden topraq kimi
 Herden çörek kimi
 Seni titremişdim
 Herden yapraq kimi
 Herden ürek kimi
 Hayif, unutulan günlere hayif!...

Seni ağlamışdım
 Herden gözüm kimi
 Herden sözüm kimi
 Seni gözlemişdim
 Herden özün kimi
 Herden gözün kimi
 Hayif
 Ötüb geden dünslere hayif!...

Seni yaşamışdım
 Herden öskelerde
 Herden kölgelerde
 Seni düşünmüşdüm
 Burda, orda, nerde...
 Qapansam da derde
 Hayif, qazanılan ünlere hayif!...

Düşünce

Düşüncelerimin sesini dinle!

Onlar üşüyürler

Buzlu çayın qrağında

Bir itkinin sorağında!...

Kölgeli günler

Ayaz geceler

Dinle onları!

Cekmişler neler, neler...

Ölüm

Onlar bizi öldürdüler

Alay-alay, qurup-qurup

Köçgün, sürgün

Durnalar kimi!...

Öldürdüler

Quylayanda...

Quylağı da çox gördüler!

Bir gömdüler topraqlara hamimizi:

Qadını, oğlunu, qızı!...

Üzü kölgeli deyilik

Biz toprağın lalasyraq

Bağrı qara, qıp-qırmızı

Qarabağda!...

İldirim

Bir yaz idim, "Çiçek"leri saralmış

Bir dağ idim, zirvesini qar almış

Bir gøy idim, onun gönüü daralmış
 Ağ ıldırıım
 Ağ ıldırıım, qara bulus içinde!...

Güneş öldü, gece qaldı başımda
 Kölge düdü, qocaldım genc yaşamda
 Yolun düşse, bir söz yazdır daşında:
 Yaşamadın
 Yaşamadın, bu dünyanın heçinde!...

Yürüyende, arxayın ol dízine!
 Ortaq etme yabancını gizine!
 Bir taxıl sal ayağımın izine..
 Dene dolsun
 Dene dolsun, sünbülleri biçimde!...

Deme!

Çekilsem qopuzun üzüne sarı
 Çalınsam her gündüz, her gece yan
 Silmesem gönülden eskı qubarı
 Dişle dodağını, tel deme mene!...

Bürüsem kölgeme Qafqaz dağını
 Çağırsam döyüše her bir yağını
 Esdire bilmesem el bayrağını
 Külek deme mene, yel deme mene!...

Dursun doğulduğum topraqlar hele!
 Doldursam dünyani, versem el-ele
 Çatmasam çitnime kimlikden şele
 Ulus deme mene, el deme mene!...

Girmişem içinde polad qefese
 Çıxmaq istemirem her gelen sese

Sesim denizleri diksindirmese
"Daşkın" deme mene, sel deme mene!...

Çıxalım!

*Bayırı çıxalım
Bağça sicaqdır
Yalnızlıqdan uzaq gezelim
Birge!*

*Unudalım
Güzü, qış!
Sevelim yağısı, yaşıllaşalım!
Ağaclar kimi
Bizden de bağçada yapılsın
Kölgə!*

Yoxla!

*Meni yoxla!
Son gecenin qatlarında
Uyğusuzluq ezende
Meni yoxla!
Gözlerinin küçesinde
Uşaqlıq gezende
Meni yoxla!
Sensizlikin kölgesinden
Qorxub, qaçıb, tezende.*

*Meni yoxla!
Demirem birax kimi!
Meni saxla! Gönlünde qonaq kimi!
Meni yoxla!
Meni saxla!...*

Seni...

Seni

*Uçqun bağçamızda
Yapraqlara yazmadım ki
Güz axşamı
Sarı-sarı tökülesen!*

Seni

*Tutqun ormanlarında
Kölgesinden ürküb qaçan
Ağaclara demedim ki
Fırtınalar başlayanda
Büküm-büküm bükülesen!*

*Bağrımı şığadım, soydum
Seni üreyime qoydum!
Yaz gelende
Varlığıma ekilesen
Ekilesen!*

Sen-men

*Sen, mutlu "Çiçek" din
Kölgeleri yumşaq
Yaşıl bağçada!
Bir açdın, bir soldun
Bir de, sarıldın
Arxanda titreyen yapraq üstüne!*

Men, kişi

*Gileyli öz yaşamından!
Bir gördüm, bir sevdim
Bir de, ayrıldım
Üzümü qoydular topraq üstüne!!...*

Bardaq

Gönlüm

Sevgi dolu bardaq

Başqası bilmenden

Töküb içermisen?!

Gözlerimin üstü kölgesiz

Qızmar

Qumsal deniz qayısı

Ayaqyazıń

Gelib ordan geçermisen?!

Başım qarlı dağlar kımı

Qartalların ağ siğnağı

Umut áağı

Darıxanda köçermisen?!

İç de, kęç de!

Qorxma, kōç de!!...

Qalmadı

Dağlar geydi qara onsuz, duman yeri qalmadı

Gözlerimin denizinde cuman yeri qalmadı

Yollar ona düşmen oldu, açılmadı üzüne

Güneş batdı gözlerinde, kaman yeri qalmadı.

Men bu elin bağcasının xezan vurmuş xezeli

O, qırabetin kölgelenmiş, ağ saçlı bir gözeli

Xeste gönlüm, yurd üzerinde ondan ayrı gezeli

Onu sevdii, onu durydu, guman yeri qalmadı.

Belkə de o gelestiydi, getireni olmadı?!

Belke de o kağız yazdı,yetireni olmadı?!
Belke "Daşkın" düşüb öld,götüreni olmadı?!
Yalnız onun küsen yeri,uman yeri qalmadı...

Yaman

Mensiz bağçalarda sessiz-semirsiz
Düşünüb
Daşınıb
Gezdriyin yaman!

Sevirem! Dediyiñ "Daşkın" üreyi
Söyüd kölgesinin gözü önünde
Üreyinde ovub
Ezdiyin yaman!

Getdiyin bir yana
Özün bir yana
İşqarin bir yana
Sözün bir yana
İnce barmaqları,soğuqcasına
Qabar ellerimden üzdüyün yaman!

Qal!

Geceler uzundur,saçların kimi
Geceler qaradır,gözlerin kimi
Geceler serindir,ellerin kimi
Unudub getme,qal!
Meni terk etme,qal!
Gönlümü bir de al!
Qorxuram,qorxuram itirem seni!...

Sensizlik başqadır,bilirsenmi sen?

Ay ötür, iş geçir, gelirsen mi sen?
 Üreyim ağlayır, gülürsen mi sen?!
 Unudub getme, qal!
 Meni terk etme, qal!
 Gönlümü bir de al!
 Qorxuram, qorxuram itirem seni!...

Haydi, al kölgemi, dayağın olsun!
 Gecedir, elinde mayağın olsun!
 Küçemizden geçen ayağın olsun!
 Unudub getme, qal!
 Meni terk etme, qal!
 Gönlümü bir de al!
 Qorxuram, qorxuram itirem seni!...

Balıqçı

Deniz hönkürür
 Kölgesi qarnına girmiş qayalara
 Yetimlere
 -Evde oturun, dönürem!
 Deyen qadın
 Yaxaladığı balığı
 Lepelere bağıslayır...

Deniz hönkürür
 Balıqçı qadın ağlayır
 Arxada gözleyeni!
 Önünde hönküreni!
 İkiye bölünür qadın üreyi...

Deniz hönkürür
 Geri alır her zadın... ve
 Elî boş qayıdır balıqçı qadın!
 Deniz hönkürür...

Gözel

*Üzüne üz çekib yaranış, özel
Tam sene göredir gözelliğ, güzel!*

*Birecek manın var
Bir kılge manda:
Yarın ulduzusan, sökülen danda
Sakın
Geri durma böyle bir mandan!*

*Ama el yazıqdır
Üzünü gösterib qırmaqdan, üz, el!*...

Belke bir gün

*Belke bir gün
Dodaqlarımı sıxb
Dilimi dışledim!
Damağıma yapışub
Boğazımı işlemiş dertlerimi
Açıqlayüb
Bir suç işledim!*

*Belke bir gün
Qorxu deyil
Utanc perdesini gözlerimden!
Yana vurub
Duyduğum kimin gördüm!
Aci gerçekleri şirin yalanlardan
Ayırüb
Varlığın ağı küreyine!
Qara saçların kimin hördüm?!*

Belke bir gün...

Hava

*Hava yaman bulusdlanıb
Azca ayyq
Azca sayq
Azca eyer eteyimiz açıq olsa
Göyden ulduz yağacaqdır!...*

*Yaxsa
Qisır göyler hele
Boğaz yerde her ne varsa
Seher-axşam qoyun kımı sağacaqdır!...*

*Kölgeden inanır
Duyuram bunu!!*

İkisi birden

*Ele qysha çekir yoxsuq boğazı
Qocaldır kişini min il, en azi
Sözü yetim qoyub, götürüb sazi
Ayrılıb getmese gözeller yerden
Gözlerim ağlarmı ikisi birden?!*

*İndi, derde dönüb qar da, yağış da
Top kımı toplanıb, qadılı başda
Axı bu durumda, axı bu yaşda...
Dağların kölgesin bürümese çen
Gözlerim ağlarmı ikisi birden?!*

*Göresen sağdımı, yoxsa ölmü?
Üreyin sinığı, yurdun bölümü
Baxışın itimi, yolun ölümü...
Derd olub düşmese başıma herden
Gözlerim ağlarmı ikisi birden?!*

Güller qismet olsa kepeneklere
 Dağı zorlamasa kiçik bir dere
 Azad ömür sürse yurdunda here
 İsteyende tutqun, isteyende şen
 Gözlerim ağlarmı ikisi birden?!

Yonca gülü

Göyün güzgüsün, silmeyir bulud
 Ayın derdi var, bilmeyir bulud
 Toprağa qonaq gelmeyir bulud
 Yerde yanıyor yonca gülleri
 Kim quruyor bunca gülleri?!

Dan sökülmeyir, güneş saçmayırlar
 Dağ terpenmeyir, "Maral" qaçmayırlar
 Bağça kölgedir, "Çiçek" açmayırlar!
 Hep dayanıyor yonca gülleri
 Kim quruyor bunca gülleri?!

Bulaq uyuyub dünenden beri
 İnsanlar çekir her derdi-seri
 Budur yaşamın sonku deyeri?
 Yoxsa sanyor yonca gülleri?
 Kim quruyor bunca gülleri?!

Haralı

Men hamının tersine
 Yaramın gözünü deşelemedim!
 Gilesini çıxarmaşa
 Bebeğini eşelemedim!
 Men yaramın gözlerine
 Bebek yerlesdirdim

*Kiprik qondardım
Baxşın dünyamıza
Yaralı-yaralı...*

*Ve sen, sevgilim!
Gönlünün kölgesini
Sarvansız karvanın
Quyruğuna düryünleme!
Taxıl
Öreyimden geçen qem qatarına!
Qoy sene desinler:
Haralı-haralı?!*...

Mum

*Çałğı, süpürge, deyil
Kipriklerim süpürecekdi seni
Qatılsayıdın üreyimin bağcasında
Dodaqları qızıl dadlı xezele!!
Qatılmadın
Qem düşkünü, kölge gülü
Bir cüt yaziq gül olduq!*

*Ağ qanadlı uçaq deyil
Al "Çiçek" li ağ ellerim
Götürecekdi seni
Qapılsayıdım söyledim söylerdeki gözele!!
Qapılmadın
Yaziq, suçsuz, mumlar kimi
Yanıb-yanıb kül olduq!*

Kölge

*Herden ele olur
Kölgelerimiz iki, üç, ...*

Özümüz boyda uzanır!

Deyesen

Kölgeler de bizi danır!...

Ayaqlaşmır, gözlemir

Biz onları izleyirik

Onlar bizi izlemir!...

Herden bele olur

Kölgelerimiz

Yığışır ayaq altına

Ne bize benzeyir, ne de özüne!

Ele ki

Kölge de heç gelir adam gözüne!...

Daşkin

Çox da taxılmadım taxına adıma

“Daşkin”!

Onsuz da haykırırdı zaman boğazı!

Çox da sürünenmedim

Taxna ad ardinca

Çox da danişmadım

Kölgelerde paslanmış kifli yolları!

“Daşkin”!

Ele taxılmışdım o ad adıma

O salındı özümü öz yadıma!...

Çox da çalışmadım

Onu kullanmağa

Ona alışdım

Naqqalara gönüll açan okyanalar kimi

“Daşkin”!

Hep “Daşkin”!...

KÖMÜRÜ GÖZLER

Ön Söz

Güneyden bir yaziçi qonağım geldi.Hem de merhum şairimiz "Ali Kerim" in dostu,uşaq yazarı "Ali Semedli" ile.Güneyli şair,yazar "Ali Daşkin" ömrümüz boyu həsr etində olduğumuz güneyden ürek açan söhbətleri ilə bizi sevindirdi.Menim kitablarımın Tebriz,Erdebil ve diger şəhərlərde oxunduğunu eşidende özümü öz içimde ve xeyalən ana Tebriz'de hiss etdim.

"Qan,can ve din qardaşlarımla ilə qucaqlaşdım." Ali Daşkin" in söhbətlerinden onun vəten severliyini,xalqına vurulduğunu ve en ömdesi ziyalılığını,etrafında cereyan eden hadisələre bele feal hem de içden münasibətini de duydum.Söhbətimizin sonunda ise o mene çap üçün hazırlanıldığı "Kömürü Gözler" başlığı altında son illər söylədiyi ve topladığı şeirlər mecmuesini təqdim etdi.Hemin gece onun şeirlərini diqqətən oxudum.Şeirlər ortaq Türk dilində yazılmışdır.Bu şeirlərde çəsətli yönərlə beraber her şeyden önce şairin geniş şeir dünyasını gördüm.

Biz ne yapdıq ki

Ağrı gøyçek dünyada?

Bizi

Kölgeler de kölgəsinə almadı?

Her kəse yeyildik,udulduq yumşaq...

Tek dünyadan boğazına ilişdik

Dünyanı kölgəsinə alan

Yalnız bizmişik,

Çox gözel: Yeyilib,udulduğumuzdan kölgeler de bizi öz kölgəsinə almadığına görə zənn etdiler ki,dünyanı k-

ölgesine alan ele bizmişik. Obrazlı deyilen bu fikirde böyüklere malik olan bir milletin talesizliyi dile getirilir.

Sevgi şerlerinde "Sensiz üreyimi sensizlik deler" ifadesi ile hesretden doğan nisgiliini bedii söz oynatması ile ortaya qoymuşdur şair. O, kólge obrazını demek olar ki, şeirlərinin çoxunda işlətmekle öz fikirini belke de qesden kólgelendirir.

"Çox görme" tipli garaylıları da çox semimidir. Şair bu yönü şeirlərinde daha çox issiqanlı ve semimidir:

Varlıq seni qoxuyor
Quşlar seni oxuyor
Ay kölgəden çıxıyor
Onu çox görme mene!

Görünür ki, şair demek istediyi fikrini açıqlamaq ve sunmaq istediyi hissini yazmadan önce, özü üçün tam ve bütöv aydınlaşdırmadan o fikri ve hissi günlerle yaşamadan eline qəlem almamalı, ellaməlikdən çekinmeliidir.

Fikir, hiss ne qeder aydın ve sade deyilirse şeir bir o qeder qazanar ve qazandırar. Şairin ifadelerinden hiss olunur ki, o şairdir. Şair ise onu narahat eden, qelbini deşen fikrini, duyu ve hissini ne qeder sade, aydın ve deqiq desə o fikir, o hiss bir o qeder şeirleşir. Men bu yolda "Ali Daşkın" a daha da böyük uğurlar dileyirem.

*Bakı şəhəri
Bextiyar Vahabzade*

Kömürü gözler - S. "A" a

Ağlada-aglada guldürdürü meni
 Qara qaş altında kömürü gözler
 Yaşada-yasada öldürdürü meni
 Qara qaş altında kömürü gözler.

Qatı düşmen oldu,dostam deyerek
 Qoymadı ömürden birce gün görek
 Menim gönülm kimi qaralsın gerek
 Qara qaş altında kömürü gözler.

Açıldı,yumuldu taleim kimi
 Doldu üreyime,eşdi ipimi
 Yandırıldı bağırim,söküğü içimi
 Qara qaş altında kömürü gözler.

Kesge görmeseydim yaşı çığında
 Kesib durmasaydı sol ve sağında
 Bilmirem ne gezir gönüll bağımda
 Qara qaş altında kömürü gözler!?

Menin baxtım kimi her gün qaralar
 Sürmeden,vesmeden intiqam alır
 Elinden tutarken,ayaqdan salır
 Qara qaş altında kömürü gözler.

Göz qoymadı qalsın göz ölkesinde
 Yandırıldı hamısın köz ölkesinde
 Hep "Daşkın"ı sevdi söz ölkesinde
 Qara qaş altında kömürü gözler.

Ya sen?!

Ya sen?

*Üfaq çiçekli sarmaşıqdin
köklerimin yanısına
Ne yaziq ki gövdeme dırmanamadın
İçini içime hayqıramadın
Öfkeni, sevgini bağıramadın.*

Ya men?

*Her çağ sene qanamış ellerimi
O qaraqyılı pınarlarla
Uluzlara göz ederken
Güneşi boğan yataylara
Yani gözlerine, yani qaşlarına süremedim.*

Ya sen?

*Seni söyleyirem!
Bütün yüz gülleri dodaqlarında gizlendi
Anamın, babamın, qızqardaşımın
Hetta ulusumun bele adresi
Damla-damla göz yanında izlendi
Dillenemedin
Qollarından asılıb yellenemedin.*

Ya men?

*Qomşularımı bele biqdirdim iniltime
Bütün varlıqlara
Yani dağlara, yavru quşlara, urmanlara sordum seni
Bulamadım
Bulduğda bele
Sevirem söyleyemedim
Ne edim?
Anam böyle öyretilmiş ve men böyle öyrenmişem.*

Ya sen?

*Alev- alev yanın gözlerinde
Menden başqasın yaxınmadın
Geçitde, küçede, dağda, derede ve her nerede*

*Qurulan dar ağaclarına
Menden başqasın taxmadın
Ve sonucda
İçinde qazılan en derin quylağɑ
Yani sevgi mezarına
Menden başqasın soxmadın.*

*Ya men?
Heç aldiormadım
Özümü o yerde qoymadım
Çünkü sen
Ufaq çiçekli sarmaşıqdin köklerimin yanısira
Ufaqli çiçekli sarmaşıq...*

Men-sen

*Sen de pay olarsan bir gün birine
Yaran menim kimi düşer derine
Unutma, o gürkү görüş yerine
Gelmeyen sen oldun, gelen men oldum.*

*Men seni tapanda itirdim eyer
İtirim, gülüşün gönlüme yeter
Ortaq derdimizi hem de beraber
Bölmeyen sen oldun, bölen men oldum.*

*Men yorğun bir aslan, dağlar yuvası
Sen küçük bir "Maral", ceyran balası
Üreyim ağrından qabar çalası
Bilmeyen sen oldun, bileyen men oldum.*

*Men seni sevmişdim güneşe, günece
Heç gün ağlatmadı içimi dünce
Görüşe gelende her done önce
Gülmeyen sen oldun, gülen men oldum.*

gözma || P-D-V iv

*Dağarıq gürürsen mende her zədi
Gülürsen özün gül, guldürme yədi
Yaş, gözlerimizdən bir şırdadı
Silmeyen sen oldun, silen men oldum.*

*Sevgi savaşına birge girişdik
Ölüm, gözümüzə baxırdı dik-dik
Eh
Boşuna qalxışma, etme gileylik
Ölmeyen sen oldun, ölen men oldum!*

Vermediller

Gözlerim

*Gözleri gile-gile saygırdı
Gönlüm bağrımda deyil
Küçeler keşisen yerde eyleşdi
Adresini dilerken, bütün şəhəre sordum
Ürek - ürek qapı çaldım
Avuc açıb dilendim seni
Vermediler.*

*Göylərə dirməndim
Tanrıya yazı yazdım
Hövlümdən buludları bağırma basıb
Yağmur - yağmur eləndim seni
Vermediler.*

*Kendime geldim
İçime dönmək zorunda qaldım
Sen vardın
Sen içimdeyken
Yabancuları gezirmişem
Sen içimdeyken
Ayrılığa dözürmüşem...*

Bilmesen de

*Bilmesen de bele,ağlayacaq gözüm
Ömrümün boyunca
Ömrümün boyunca.
Sevmesen de bele,seveceyem özüm
Ömrümün boyunca
Ömrümün boyunca.*

*Sürecek bu sevda,son bahar gelince
Dözerem,gönlümü acılar delince
Ömrümün boyunca
Ömrümün boyunca.*

*Ne çekib gederem,durnalar gederken
Geleceksen deye,qalxışaram erken
Ömrümün boyunca
Ömrümün boyunca.*

Fırtına quşu

*Uçdu
Qanadına bulud ilişdi
Ötdü
Derd büründü,üreyi şışdı
Deniz ocağında qovruldu,bışdı
Sevmedi dayazı fırtına quşu.*

*Dözmədi dözdüyü dözümlere o
Baş eydi denize,bir de yere o
Açıdı qollarını "Vlduz" dere o
Sindirdi ayazı fırtına quşu.*

Oydu üreyini bir ovçu,oydu

*Sevd़iyi lepeden, dalgadan doyd़u
Alını denizin köküne qoydu
Başladı namazı firtına quşu.*

*Ölse de, ölmeyi ölüme satdı
Denizin qanına dırılık qatdı
Dalgَا qucağında bir yolluq yatdı
Görmedi bu yazı, firtına quşu.*

*Onlar sevmediler serbest uçuşu
Suya çox gördüler yalnız bir quşu
Firtına qopanda duyudu duruşu
Batmadı en azi, firtına quşu.*

Ürek bağçası

*Üreyimin bağcasından "Çiçek" derdim
Çıxm seher-seher yoluna
Ya basım bağrima görmemiş kimi
Ya sarılım özlem dolu qoluna
Eşitmışem
- Qoy saralsın!
Qoy da solsun! Deyirsen.*

*Qoy men olum
Gönlüne dağ basılmış
Ama gözel
Menden sonra dodağından asılmış
Öpüçükler
Kümin olsun deyirsen?!*

*Meni özlem yollarında qehr ele!
Meni qarçıq çiçeyi tek
Birer-birer düz tele!
Saqın deyme, toxunma da*

*Ana denen yurduma!
Anam yox ki
Saçın yolsun deyirsen?!*...

Hardasan?

*Hardasan?
Ağrılarım iyesiz
Sancılarım başsızdır.
Hardasan?
Gözlerimden gözleme ağlasın
İçin-için
Artıq, kör olub getdi
Çoxdan beri yaşızsızdır.*

*Eh
Sen gören dağlarıma
Qar düşdü ağır-agır
Ne yol qaldı, ne cığır
O yalçın, sert qayalar
Bozqır olub, daşsızdır.*

*Göyü silkelemeyin
Birden, "Ulduz" qırılar!
Onsuz da menim aym
Ulduzsuzdur, qasızdır.*

Sarışın

*O kimdir?
Sarışın, mavigöz, saçları altın
Ama
Gözlerinde acı damlaları?
Qızım soruşur:
Bir bax, atacım, Türkçe qonuşur!*

Barmaqlarım birer-birer tüfeng olur
Dirnaqlarım birer-birer fişeng olur:

- Qızım!

O senin bacın

Qarnı tox acın

Orası Kozovo, Qarabağ kımı

İkinci Qarabağ...

O Ağlayan sen!

O qırılan men!...

Ah

Kime sıxım barmağımın mermilerini?

Kime bağırm

Ulusumun boğulmuş sesini?

Baxıram ekranдан

O südemez quzu

Açır topraqlara

Türkün "Ulduz" u!

Qarabağ, Kozovo, Bosniya, Kıprıs,...

Qızıma baxıram, qızım da mene

Hem de

Her barmağım bir tüfeng

Her dirnağım bir fişeng...

Biraxdım

Özümü özümden peşman eledim

Öten günlerimden umud diledim

Men, bahar çağında yağmur çiledim

Sen meni biraxdın güz axşamında.

Gezdin dodağında şarkılar kımı

Öldün üreyimde arzular kımı

Men seni düşündüm ilkbahar kımı

Sen meni biraxdın güz axşamında.

Özlem gülü çıxdı göz yaşlarımda
 Ayrıldı gül kimi yoldaşlarım da
 Men seni yaşıtam kımlık varımda
 Sen meni bıraxdın güz axşamında.

Unutsam da bele, unutulmazsan
 Alış üreyimin alevinde, yan!
 Meni bağışladı sene yaradan
 Sen meni bıraxdın güz axşamında.

AÇI

Toprağı acılamayın
 Her zad susur deye
 Dağlar qan qusur
 Derelerin boğazına
 Qaranlığın dodağı aym üzünү öpünce.

Toprağı acılamayın
 Topraq
 Ne incisin sizden
 Ne de küssün menden
 Onu, öz söyleme calamaqdan.

O axşam

O axşam
 Üzerimden özlem qoxusu
 Gözlerimden teklik uyğusu gelirdi
 Gümüş ellerinde sevginin izin
 Qara gözlerinde
 "Urmu" denizin
 Görünce
 Deyişdi, deyişdi dünyam.

*Girmişdin qoluma, kuku quşu tek
Hem de açacaqdin mene bir ürek
Ama
Üreyimin saçların sene
Hem de birinci done
Hörünce
Deyişdi, deyişdi dünyam.*

*O axşam
İçime yağırdı soru yağmuru:
Düşüb ölerem
Ölürsem
Bir de görüşüne nasıl gelerem?!
Sorular çok uzun sürünce
Deyişdi, deyişdi dünyam.*

*O axşam yaşadım
"Çiçek" yanağında bir damla kimi
Ama
Qaranlıq qovuşdu, qıldın terkimi
Sene saj ol deyib öz içерime
Gelince
Deyişdi, deyişdi dünyam.*

Uyğu

*Bağlansın üzümé bütün kapılar
Yıxılsın önmde hamı köprüler
Çekerem altıma ulduz qayığın
Düzelerem yola göy denizinde
Ay işğında...*

*Girerem uyğuna sessiz-semirsiz
Qorxusuz, ürküsüz, hem de emirsiz
Gönül durağında enerem mutlu*

Geler "Sevda" dolu ayuzlü qatar
 Bir daha dönmerem men
 Apar-topar.

Eyleşib gezerem doyuncaya dek
 Uyğuya icaze, izin ne gerek?
 Uyğular minnetsiz, uyğular şirin
 Merdiven ataram gönü'l bağıma
 YaxınlAŞaram lap çiçek tağına
 Ne açar, ne qapı, ne qifil, ne zeng?
 İstesem, girerem lap otağıma
 Saqın diksindirme, üzme birin de!
 Ceyran balası tek uyu yerinde
 Mişıl-mışıl
 Suçsuz bebekler kimi
 Dincelesi uzalt el ve qolunu
 Men ayaqlamaram "Çiçek" kolunu!...

Uyğular qutsaldır, uyğular derin
 Gönü'l odasında döşenib yerin
 Tullan gecelere, uyğular bizim
 Bir sen uyguma gir
 Bir de "Tebriz" im!...

Urnu

Ey Urnu
 Baxtmin üzütyünün qaşı
 Sürünürem sene her heste başı
 Örekden al qarım, gözden göz yaşı
 Damla-damla deyil, gür yağış kimi
 Sensiz şırıldayar
 Çay olar geder...

Hep duzdan doğusub menim ellerim

*Yolunda ağarsın qara tellerim
Hadi
El depredin oruc ellerim!
İndi qaş qaralar, ezan çekiler
"Ulduz"lar böyüter
Ay olar geder...*

Tek sen

*Tek sen qapamadın köksünü
Sevgilere
Tek sen uçurmadın
Ürek duvarlarını isteklere
Tek sen bağlamadın qollarını
Boynu büükük benövşelere
Ah sen, sen!
Ne deyebilerem ki?
Çox gözelsen!...*

*Tek sen esirgemedin
Üzüm-üzüm gözlerini
Ölke armanlarına!
Tek sen qısqanmadın
Topraq-topraq saçlarını
Yurd sınırlarına
Ah sen, sen!
Ne deyebilerem ki?
Çox gözelsen!...*

*Biraxma duryğuların
İstekleri ertelesin çiçeklere!
Onları qoxsarken söylesin:
Ah sen, sen!
Ne deyebilerem ki?
Çox gözelsen!...*

Gözlem!

Gözlem-gözlem
Özlem-özlem
Gözlediyim yaz da geldi
Güle-güle
Bayramlıqlar paylandı
Bulaq coşdu, çay daşdı
Gele-gele
"Çiçek" qoxu bağçalaraya yayınlandı
Yene yalnız dileklerim
Aslidir içimden
Söyle!
Seni kime sorum men, kimden?

"Aslı" misan yoxsa
Meni, "Kerem" sanib cayır-cayır yandırdın?
"Şirin" misen belke
Gönül bardağımı daşa çalıb sindirdin?
"Leyla" misan ya da
Meni çığın etdin, çöllerde dolandırdın?
Söyle!
Seni kime sorum men, kimden?

Men "Koroğlu" deyilem ki
"Nigar" kimini qah-qahayla gülesen!
"Qaçaq Nebi" olmadım ki
"Hecer" kimini "Boz at" minib gelesen!
Hep içimde dolaşırın
Nece qızdırın üreyimi delesen?
Söyle!
Seni kime sorum men, kimden?

Öten il de yer qalmadı baş vurmasın ayağım
Yol olmadı

Qaralınca gözlemesin gözlerim
 Söy qalmadı, söz qalmadı
 Varaq-varaq setir-setir
 Dolaşmasın sözlerim
 Söyle!
 Seni kime sorum men, kimden?!

Saqın

Saqın, ellerimi biraxma
 Barmaqlarımı da!
 Varlığımın orta direyi olan qelemimi tutan
 Barmaqlarımı
 Yoxsa yaziq olar...

Saqın, gözlerimi biraxma
 Gilelerimi de!
 Acıların içinden
 Süzüb gelen gileleri!
 Topraq keşiyinde
 Yalqız qalan gileleri!
 Yoxsa yaziq olar...

Sen

Men
 Derin derelerde
 Derebeyleriyle atışarken
 Sen
 Dağların gümüşü çenden
 Gelinlik geyen sevgilisi oldun!

Men
 Ağır qar uçqunları altında

Kiprikslerime buz muncuğu düberken

Sen

Üzerinden qayaq getdin!

Dağlara yazılı oldu

Ve mene!

İndryse

Quylaqının üzerinde biten

Buz çiceyi

Ekmeksi tatlıma qonan

Duz çiceyisen!...!

Şeher

Men şeherde deyilem ki

Şeher içimde çırpinır

Men

Ne biçimde düşünürem

O

Ne biçimde çırpinır...

Men şeherde deyilem ki

Küçeleri alt-üst edem

Şeherde deyil heç

Menim nenem

Bacım, dedem,..

Men şeherde deyilem ki

Şeher menim

Baş-beynimde yuvarlanır

Men

Bir an da onu deyil

O her zaman meni danır

Men şeherde deyilem ki

Men şeherde deyilem ki...

Off

*Of bağrum, of içim
Of ciyerlerim, parçalan!
Kımlıyım, menlıyım gedir aradan!*

*Of başum, of dışım
Of saçım, ağar!
Of derdim, qabar!
Varlığım, tensiyim gedir aradan!*

*Of gözlerim, ayla!
Of derdim, çağla!
Of üreyim, ayl!
Of derim, soyul!
Bırkıyım, dırkıyım gedir aradan!...*

Quzu ceyran

*Quzu ceyran!
Barbaş qurub oturmuşdun
Kıpriyimin ucunda
Kıç dedim, uçmadın
Qaç dedim, qaçmadın
Düş dedim, düşmedin
Sensiz seni
Gözlerime ismarlayib uydum
Uyudum.*

*Quzu ceyran!
Körpe kımi siğinmişdin
Öreyimin qucunda
Yalvardım, enmedin
Yaxardım, dinmedin*

Menden heç bir zaman
 Ürküb diksinmedi
 Sensiz seni
 Üreyime mismarlayıb uyudum
 Uyudum...

Ne yapsın?

Uzaq deyil,gözler kimi yaxınız
 Gözüm seni ağlamasın ne yapsın?
 Her ikimiz bir denize axınız
 Gözüm seni ağlamasın ne yapsın?

Dodağının üzerinde dodaqsın
 Dörd yanımı hörgüleyen odaqsın
 İlk qonduğum ağ çiçekli budaqsın
 Gözüm seni ağlamasın ne yapsın?

Ne yapdıq ki,dünya bize qapansın?
 O acılar,o nisgiller utansın!
 Ne men seni,ne sen meni satansın
 Gözüm seni ağlamasın ne yapsın?

Hep dolaşır,gezişirsen içimde
 Köprüm yox ki,üreyime geçim de
 Heç sevgili görmedim sen biçimde
 Gözüm seni ağlamasın ne yapsın?
 Ne yapsın?...

Mene es!

Çiçekler kimi güzel
 Yapraqlar kimi yaşıl
 Yağmurlar kimi şirin deyilem

Düzungün

Ama

Ne olur mene es, esinim biraz
Yeter üzüdüyüm, isinim biraz.

Ürekler kimi çığın

Bebekler kimi ağlar

Dodaqlar kimi çatlaq

Hem de üzgün

Ne olur mene gel, gelişim biraz

Yeter ağladığım, gülüşüm biraz.

Yene

Ölü deyil

Ölüm tabutunda gezdirdin meni

Yene unutmadım, atmadım seni!

Bax üreyimdeki "Sevda" gücüne!

Başında baş daşı dikdir din

Dözdüm

Kendi gözlerimi mene ağlatdın

Atdın, atdın, sevimsiz, atdın!...

Odumu Astiya'nın

Külümü Avrupa'nın beline çatdırın

Ama men, qısqandım seni dünyaya

Daşdım içimde

İçime çatdım

Bax üreyimdeki "Sevda" gücüne!

Bax!...

Tanışma

Menimle tanışma!

Ağrımın quyusu derin olur

Üreyinin ayağına!
 Menimle konuşma!
 Sözümün acısı çetin olur
 Dilinin cadarlarına!
 Menimle alışma!
 Odumun ışığı
 Yaxıt olur canının ocaqlarına!
 Menimle düşünüş
 İçime ağla!
 Dağla üreyimi dünyaca
 Dağla!...

Kim?

Seni
 Kim yolladı yoluma?
 Kim ekledi koluma?
 Anamın başında ağ tük
 Menim omuzlarında çekeceyim yük
 Olursan
 Ey ulu topraq?!

Kim olursa olsun
 Gonderenin eline sağlıq!
 Dindirenin diline sağlıq!
 Her gün, her an artır
 Başındakı qada kımı yaşam!
 Düşmenlerin gözüne dolur
 Gür ateşin!

Alnı açıq, başı dik olursan
 Qurusu ekmek veren
 Günbezleri göydelen
 Öyünür gelen, geden
 Denizi sulu topraq!...

Dilden-dile

*Dalğaları qucumayan denizin
Adı düşmez dilden-dile sevgilim!
Senlikleri başqa yerde ara sen
Sancıları menden dile sevgilim!*

*Üreyimin tayasına düşdü qor
Sen kendini ne sıxışdır, ne de yor
Açılan, ağırları mene sor
Ömrüm olub gile-gile sevgilim!*

*Çoxu düşdü oda, ama yanmadı
Su öz dalğaların bir an danmadı
Çoxu "Xezer" gölün deniz sanmadı
Men alışdım bile-bile sevgilim!*

*Meni düşün, göz oynatma, qaş atma!
Hörük salsa pınar üsté, daş atma!
İçin "Daşkın" denizdirse, boşaltma!
O da geler bir gün dile, sevgilim!*

Ağlaram

*Gece boyu öz içime sarılıb
Sene deyil, qederime ağlaram
Xezellere qosularam kılçede
Gönül kimi birer-birer sınaram
Gözü bağılı qalarıma kövrelib
İçi dağlı gederime ağlaram.*

*Seni de yanaram öz alevimde
Yanaram sevginin cehenneminde
Oda odlanaram külə gülşünce*

Ömür denen hederime ağlaram.

Bizi görüb, "Sevda" qabı calandı
Sevgimizin diline qan yalındı
Seni menden edenime çox yazılıq
Meni senden ederime ağlaram.

Yol vermerem dodağıma gülüşü
Yazılıq olur ikiğimize dünyada
Şenlik varsa, yollarına seperem
Ürek dolu kederime ağlaram
Qederime, qederime ağlaram.

Sağcların

Öyle pitlaşığam
Saçlarının iyesiz, daraqsız
Qalan günleri kımı!
Öyle dağarığam
Düşüncenin düşlerde sepili
Soraqsız
Solan anları kımı!
Öyle yalnızam
Gönlünüñ herden inciyib
Kendine, mene, her neye
Maraqsız olan anları kımı
Duyusal...

Gec

Meni gözlerinden qoparanda
Keşge düşünseydin!
Ağır-agır, asta-asta
Deyersiz toprağa toxunmağımı.

*Meni üreyinden söküb atanda
Bileydin
Birer-birer sevgilere oxunmağımı
Ne yaziq ki gecdir
Ama çox gec, sevgilim...*

Son yol

İndi

*Bizim qara, genc saçlarımıza
Qar kimi ağı eyleşdiren
Sömürçüler de yorulur!
Saçları da ağarır
Lap bizim kimi!*

*Söküb uçuracaq
Daşib aştracaq
Kım, kimi?*

*Yaziq oldu
Onlara da, bize de!
Onlar
Şirin yaşamı
Döyücülükle, sömürçülükle
Bizler
Onu döyülmekle itirdik.*

Gülüş

*Kesme qulağımdan gülüşlerini
Piçilda
Üreyim alsin yerini!
Unutma ki
Sevgi diri saxlar bütün dirini*

*Sen de seveceksen
Bir gün birini!*

*Meni incitmedin sevgililer tek,
Mene sevinc verdin
Günde bir etek
Dilinde bal durur, gönülsünde petek.
Yanılma ki
Meneşe beyener suyu, serini
Sen de seveceksen
Bir gün birini!*

Açı rüzgar

*Menim
Yürümemiş, dadar durmamış
Bebeklerimi
Çoxdan beri acı rüzgar aparmış!
Heç ne umma
Gözleme gözlerimden!
Onun yalnız bom-boş beşiyi qalır.*

*Menim
Dünyamı da boşaltmışlardı
Dirnağı kirecli, hırsız barmaqlar
Dünyamın xılıtı da bele içilib
Mene onun
Quru yeşiyi qalır.*

*Bir gün
Köklerimi şimartdım artık
Deldi çeperleri, deşdi hörgünü
Öyle kəsdilər ki, qanı çıxmadi
İndi
Qıl bele geçemez deşiyi qalır.*

*Vyu da desinler,yuxſa da mene
Hani o gözler?
Unutdu dağların dözümünü de
Toprağın hönküren denizini de
Yatmir ki
Yurdunun keşiyi qalır!*

Çay

*Qapının zilinə qulağım deyil
Gözlerim uyğudan oyanır
Masa üzerinde
Çoxdan beri buzlanmış acı çayım
Kesme şekerim dayanır
Kimi bekleyirem gören men,kimi?!*

*Onu kölge kimi düşünür gönülm
Qapıda ne gezir elinin izi?
Onun ayaqları tanımaz bizi
İçimi çekirem sigara kimi
Kimi bekleyirem gören men
Kimi?!*

Güneş kimi

*Güneş kimi dolanırsan hayanı?
Hadı,qurtar qaranlıqdan bu danı!
Tanrıya da vermediyim bir canı
Döne-döne vererem sen istesen.*

*Baxma ki xezan var güllü bağımda
Nissgiller qövr edib al qucağımda
Ürek meyvesi var son budağımıda
El uzaldıb dererem sen istesen.*

Çox ötkem, çox ağır, çox da quruyam
Ama bulaq kımı ari, duruyam
Gerekdir sevgimin gülün qoruyam
Yollarına sererem sen istesen!

Erk

Bir zaman öskemin
Erköyüñ balası, eyilmeyen Erk
İndi
Dinametler, bulduzeller önünde
Dayan, dur, berk-berk!

Bir zaman Tebriz'in orta direyi
Qorxmaç oğulların arxa, küreyi
Hadi söyle!
Seni nece edim terk?
Yaxud sene nece eyleyim erk?!

Yaralı alnunin qırışı çin-çin
Hele de köksünde yalnız bir laçın
Köksün delik-delik
Qolların qırıq
Ne qolruq ajaçın, ne sokyneşeyin
Sen dayağı oldun iyidin, beyin
Yaxud da neyin...

Bir zaman erköyüñ, bir zaman uca
İndi
Yaralanmış, atılmış qoca
Biz senin en qorxaq, en gücsüz balan
İlay yalan yazdı, yoxsa biz yalan?!
Ey Türk'ün gönlünde "Erk" olub qalan
Sarsılmayan Erk
Dayan, dur, berk-berk!!

Gözelənl

Damla-damla,damci-damci
 Hem de parlaq yapraqların
 Dodağından üzülende gözəlsen!
 Suçsuz pınar suyu kımı
 Çimenlərin damarında
 İçin-için
 Menim için
 Üreyime süzülende gözəlsen!

Hem de "Nergiz" gülü kımı
 Islanmağın qorxusundan
 Gündoğandan
 Kendi bağırına çekilib
 Bütünlende gözəsen!
 Mene bax! Gözəsen!

Qara sevda

Qara sevda yeli deyil başımda
 Senden mene,can rüzgarı toxunur
 İstersen hep lal ol,istersen qonuş
 "Sevda",senin gözlerinden oxunur.

Sen baxanda,ölkəm gülür üzüme
 İsteklerim düzülür öz sapına
 Ötkəm bir gönülin altın teliyem
 Yaraşmaz el açam,düşəm qapına.

Fırat saçlarının qızıl oxundan
 "Areş" de yurdumun qızına baxsin!
 Silme kipriyinden düşen damları
 Üreyimin "Daşkın" çayına aksın.

Baxma ki başımdır qartal yuvası
 Yalnız bir ulusun söz söyçüsüym
 Usanmaz ozanın sinmaz qopuzu
 Qorqod dedemizin öz öyküsüyem.

Düzell

Rüzgar döysün meni
 Çevrilim yapraq-yapraq
 İkiş qardaşındır,gözümde dolmaz topraq
 Basdır üzerimi,yoluna düzell...

Külek dursun bar
 Quylanım yavaş-yavaş
 Menim göz yaşındır,sel olub apardı daş
 Böyle biraxarmı gözelin gözel?...

Böyük dertlerime
 Balaca quylaq qazın!
 Ağrryan başımdır
 Sözü başıma yazın!
 Sene o özeldir,mene bu özel...

Qoy yanım!

Aci yeller kimi esme gönüläme!
 Sevgi çiçekleri töküler birden -
 Ömür kitabına saqın dolaşma!
 Sözlү yapraqları büküler birden.

Meni ürekden sev,üzden xoşlama!
 Qoy uçum,eyleme,vurma,quşlama!
 Diline ox qoyub,meni tuşlama!
 Seni seven gönülm söküler birden.

*Yarı sevgisizem,yarı sevgili
Seni piçıldayır dilimin dili
Derilse bağımlı ter qerenfili
Yerine boz çalı ekiler birden.*

*Qoy yanım içimde öz nisgilime
Gülümü bürüyüm külüsüz bilime
Her zadi yükleme keskin dilime!
Yadlara tutulub tikiler birden!*

Dilevi

*Dilevim uçulub,verana qalib
Yükselsin,ucalsın,dikilsin deye
İşçiyem
Kerpic de,daş da vererem.*

*Istese,çırçarib iki gözümü
İstese
Özümden şirin özümü
İstese
Bir deniz yaşı da vererem.*

*Ancaq ki ucalsın,dikilsin bu ev
İsteyirsen sevme,isteyirsen sev!
Vallah
Men yolunda baş da vererem...*

Suldız

*Men
Onca da abdal deyilem
Sigalarlar tüssüsünde
Yayın qızmar issisinde*

Düşüncemi

Yere-göye qarğıtmış yolda sürüyem!

Men

Onca da dertsiz deyilem

Dizlerimi qucaqlayıb

His qoxıyan oturaqlarda čürüyem

Qara dağlar qucağında qerb biten

"Sevda" çiceyi Sulđuz'üm!

Parlaq "Ulduz" um!

Sensen meni sürüyürsen!

Her gece

Bir sevdalinin süfresinin qirağında

Min nemete, min izzete bürüyürsen!

Özü ağ, Papağı qara

Gelinleri bütün Sara

Dağ qoynunda qerib biten

Sevdalı "Sevda" çiceyim!

Ana Sulđuz'üm!

Ömür payının göyründe yanana

Bir dane "Ulduz" um!...

Yalan

Dünya yalan deyil

Biz yalanmışıq

Tütrek dodaqlara bir öpüm üz

Dilsiz baxışlara bir baxım göz

Olamadıq.

Dağlar,daşlar deyil

Biz taşanmışıq

Kesik boğazlara bir içim su

Bizden yetimlere qısa bir uyğu

Olamadıq.

Göy denizler deyil
Biz calanmışq
Başsız ulduzlarla bir gecelik ay
Yanğı topraqlara daşabilen çay
Olamadıq
Ne yazılı kıl olamadıq biz!..

Açın

Darıxma!
Gözler hele gözleyir
Çevremde qurşun sesi
Açın, açın qefesi!...

Darıxma!
Şeirim hele yazılır
Saqın qorxma!
Mene qebir qazlır
Boşdur, boşdur güllesi
Açın, açın qefesi!...

Acıdım

Yaralarımı saran olmadısa
Acımadım
Yaralarımı dandılar
Görmezliye qapandılar
Acıdım
İçim qanadı içime
Yoxmuş kimi göründüm her kime
Acıdım.

Qonuşdular, dil yarası aldım
Danışdular, söz yarası

Baxışular göz yarası aldım
Aalışılar köz yarası
Qanım axarı gövdemin böllür arasında
Yalnız, sessiz acıdım
Acıdım.

Bir gün

Küçemin ardından söze qurşanma!
Yolun düşer
Ordan geçersen bir gün
Bulağın suyunu azdırsa, danma!
Bulanar, durular, içersen bir gün.

Darıxma!

Ekdöyin cücerir yavaş
Taxıl zuğlamaz ki yer olmazsa yaşı!
Hele, göz yağısı elenir qardaş...
Cücerer, cücerer, bıçersen bir gün.

Eridib azaltma, öyle azim ki
Yazarım sinmasın, nece yazım ki?
Gerek quylağımı ele qazım ki
Canım qardaşımsan, seçersen bir gün!

Giley

Saqın gözüme görünme!
Senden sene
Çox gileyliyem, ama çox
Yazilarımın içinde oyalanarken
Soğuq bardağında
Sıcaq bir çay süzemedin!
Yene umud evciyi dıkdım

Ufaq baxıncasına şəh saxsılı
Arzu "Çiçek" leri düzemedin
Ona gore!

Saqın öňüme çıxma!
Senden sene çox gileyliyem
Ama çox
Acılarımla baş-başa qaldığım-
Gecelerime varamadın
Düşlerimde gezişirken
Hep senin üzünden, senin üzünden
Ağarmış, pitlaşmış saçlarima
Barmaq taxıl daramadın
Ona gore!

Saqın adımı tutma!
Senden sene çox gileyliyem
Ama çox
Qu quşları kimi
Üreyinin dalşalarında üzerken
Yox olub getdim
Sen, seni söyleyirem
Bir kere olursa, sormadın, aramadın
Ona gore!...

Yağmura götür!

Meni yağmura götür!
Bütün gördeme boyaq sürülsüb
Senin dodağın, gözlerin kimi!
Yağmura siğnalım
Bu kırlı, kıreçli şeherden çıxalım!
Tek bir yağmur yeter
Qaraları gördemizden
Dodaqlarımızdan

Ve gözlerimizden qoparmaq için!

Ve bizi

Irmaqlara qovuşdurub

Denizlere aparmaq için!

Ne olur

Meni yağmura götürürl

Yağmura...

Çekill!

Çekil içimden!

Qanayır, qanasın yaram

Çekil içimden!

Boğulur, boğulsun Sarı'm

Araz uzunu

Çoban olsam bele

Yabancı geline kəşmem quzunu.

Çekil içimden!

Bu gece bir daha calanacağam

Gönlümün Savalan eteklerine

Yolculuq edeceyem

Ağ deniz' imden

Sevgili ölkəmin gəy Xezer'ine.

Çekil içimden!

Qonağından bezmiş bir qonağayam!

Artıq özgür Türkəm

Artıq ağayam!

Çekil içimden, çekil...

Boşuna

Özümü boşuna aldadıram

Bu qara yolların qara üzüne
Saatlarca baxsam
Gelmeyeceksen!

Ne yer üzündesen toprağa baxam
Ne göy üzende, yaprağa baxam
Ne arxamda gelir
Ne önümdesen
Sen menim lap bele öz günümdesen!
Dan "Ulduz" u kimi özüm-özüme
Pırıl-pırıl axsam gelmeyeceksen!

Yeniden doğulsaq, bir alma kimi
Men toprağın qulu
Sen göy gelini
Sevgi biçağına iki bölünsek
Yarışın içimde, yarışın dışda
Çaxmaq çekib yaxsam, gelmeyeceksen!

Gözlemek nedir ki?
Bir ömür yapdım
Gizlenpac oynadıq cocuqlar kimi
Min kere itirdim, min kere tapdım
Bunu bilsəm, lap gözslityüm kimi
Kor gözümüə taxsam gelmeyeceksen!

Tanıt!

Hangi gönüllerin gömütlerine
Gömdürildi gören gönderilerim?!
Geri qayıtmadı umduğum Yanıt
Yandırıcı içimi böyle bir qanıt!

Onsuz yaşanacaq günləri herden
Düşünüb-daşınib

Çıldırdı ürek
Bağrında çırpanan ama tersine..
Qızımız günbezi endirdi ürek.

Esen-esen oldu
Arğışım menim
Heç tutmadı onu qarğışım menim
Tanrıım
Meni tanıt yolcuma!
Tanıt!

Söyledim

Men sene söyledim
Mensizliye qalxışma
Bunu yapamazsan!
Men seni uyarmışdım
Mensizliyi dileme
Kendimi tutamazsan!
Dinlemediñ
Yazlıq oldu ikimizle
Sevdalımlı!

Men seni andırmışdım
Dalğaları tumarla
Denizlerle döyüşme!
Men seni yanadırmışdım
Üreyimde şam kımı
Söyledim:
Yabancı kepenekle sevişme!
Anlamadın
Qara günler geldi bize
Sevdalımlı!
Qara günler...

Sen qoxu!

Sen qoxu!

"Çiçek"ler susdu bu yarın

Bağça gülmez oldu

Bağrı bilinmez

Bütün sevdahılar küsdü bu yarın.

Sen qoxu!

Odlar dönmez oldu

Ocaqlar yanmaz

Ellerin burnunun ucu göynedî

Hadi, sen qoxu!

Qoxuların en sevmelisi sende!...

Bitdim

Bitdim sensizliğin küçelerinde

İtdim yalnızlığın gecelerinde

Söykedim gönümün duvarlarına

Şığındım zirvenin eski qarına

Bölüş o günleri menimle

Bölüş!

Bağışla dodaqlarına

Bir damcı gülüş!

Elimi dütünlə elime, durma!

Damarında qanım donacaq sankı

Bu, ürek deyil ki, Odlar yurdu'dur

Dünyanın ateşi

Dünyanın odu

Bunun quağında yanacaq sankı

Bölüş o günleri menimle

Bölüş!

Bağışla dodaqlarima
Bir damcı gülüş!...

Kölge kimi

*Kölge kimi
Düşüb ardından geleceyem
Zaman-zaman
Dönüb daşlasan da
Qovsan da bele!*

*Damla-damla yuvarlanıb
Gözlerinden eleneceyem
Meni gözlerinden alıb
Silib
Mensiz gözlerini
Ovsan da bele!...*

Götür!

*Sene yalvarıram, yaxarıram
Meni de götür
İçinde daşındığın
Acıların yanısına!*

*Sene üzülürem
Meni de götür
Çiyinlerinde sertleşmiş
Ağrıların yanısına!*

*Saqın bırakma meni!
Sene acımadım, bulaşıq ellere
Yeniden ölerem
Yeniden gömdürülesem*

Ayrılıq quylağının sonsuzluğuna
Meni de götür, ne olsu?!

Sene göredir

Sen doğulduñ
Dünya darişlıqlandı
Sen doğulduñ
Güneş od tutub yandi
Sen doğulduñ
Her kes sevgini qandi
Her kesin yarı da sene göredir!

Sen doğulmasaydın
Yer geniş idi
Heç yere siğmadın
Bu ne iş idi?
Gönlünde yer veren
Tek bir kişiyydi...
Onun her vari da sene göredir!

Vallah
O yükselen dağlara baxma!
O uzun birçeyi ağlara baxmal!
Sensiz itib-geden çaglara baxma!
Dağların qarı da sene göredir!

Deli gönülmekî yaşayan
“Ulduz”
Yer bucaqlarında qerib düşen buz
Denizde boğulan
Qırdağı susuz
Alçanın barı da sene göredir!
Sene göredir...

Benövşə

Qış çürüyüb döndü yaza
 Bulaq guldül siza-siza
 Bir gül ekdim bağçamıza
 Ele bildim benövşedir.

Salam verdi güle-güle
 Yandı bağrum, döndü küle
 Gönül verdim bir gönüle
 Ne bileydim ki, süsedir?

Sındı, elim çıxdı boş'a
 Aynı düsdük qoşa-qoşa
 Men ölerem, sen de yaşa!
 Sevenlere bu peşedir.

Qorqod dede

Ter ürek kimi kövrek
 Yeni qan kimi sıcaq
 Sert koroslar kimi Qorqodsan
 Topraqsan, susan, odsan
 Her nesen
 Köküme kök oldun Dede!

Inamlar kimi qutsal
 Ağ buludlar kimi yumşaqsan
 Qocalar kimi qoca
 Uşaqlar kimi uşaqsan.

Varlığun sevimli dodağından qopdun
 İşte
 Türkün gönüne həpdun

*İçine doldun
Ne yaxşı
Sesime ses oldun Dede!*

*Tanrıdan daha bir dede istemem
İlkime, sonuma bes oldun Dede!...*

Yoxdun

*Sen yoxdun ki
Göresen ne yapdım!*

*Kedimi bele azdırdım
Çiçeklerimi qurutdım
Dibceklerimi sindirdim
Evimi yaxdım
Odamı yaxdım
Gündüzler
Ardınca ac-ac dolaşdım
Geceлер
Derdinden tox-tox yatdım
Sen yoxdun ki
Göresen ne yapdım
Yoxdun ki!*

*Sen yoxdun ki
Göresen ne etdim!*

*Külçede uşaqların sesini dinlemedim
Yuvada serçeleri bir daha inlemedim
Sensiz yollarımı hep tutub getdim
Sen yoxdun ki
Göresen ne etdim
Yoxdun ki!
Yoxdun ki!*

Sen...

*Sen özünü qocaltma
Dertler qocaldar seni!
Sen özünü ucaltma
Eller ucaldar seni!*

*Sağların ağ olursa
Olsun, qışa ne var ki?
Göz bebeyin dolursa
Dolsun, yaşa ne var ki?
Sen özünü ağlatma
Zaman ağladar seni!*

*Yeri gelse dağlara
Qayalara da çırpar
Yeri gelse coşduruň
Sonra çağladar seni
Sen özünü qocaltma!
Sen özünü ucaltma!
Dertler qocaldar seni!
Eller ucaldar seni!...*

Biber

*Onu menden sorursan
İçimde biten
Sevgi tağındakı al biber dürur.*

*Varlığı qızır
Yoxluğu küsür
Güneşe pay çekir parıldayanda
Gönlümde dad tökür
Sevgi duyanda.*

O

*Yanağı süslü biber ciyimdir
Aci yaşayarken
Şirinlik qurur.*

Çox görme!

*Ellerini özledim
Onu çox görme mene!
Gözlerini gözledim
Onu çox görme mene!*

*Sen gedince ağladım
Yaşa döndü her zədim
Qayıt geri bir adım
Onu çox görme mene!*

*Varlıq seni qoxuyor
Quşlar seni oxuyor
Ay kölgəden çıxxyor
Onu çox görme mene!*

*Gönlüm siniq bir şilşə
Dodaq hesret gülüşə
Raziyam bir görüşə
Onu çox görme mene!*

Derd

*Baxma ki
Yuvasız, yurdsuz quş oldum
İçimi dağdan derde tuş oldum
Sanma ki bir gece sensiz, boş oldum
Herden bilmekle*

*Herden gelmekle
Herden ölmekle sevirem seni!*

*Baxma ki
Yaramın qanı durmadı
Gözlerin gönülmə yuva qurmadi
Sevgilim!
Yolların meni yormadı
Herden bilmekle
Herden gelmekle
Herden ölmekle sevirem seni!*

*Baxma ki
Ömrümüz qoşa sürmedi
Feleyin kor gözü bizi görmedi
Ellerim o qızıl saç豪 hörmedи
Herden bilmekle
Herden gelmekle
Herden ölmekle sevirem seni!*

Biz

*Biz ne yapdıq ki
Ağzı göycek dünyada
Bizi
Kölgeler de kölgesine almadı?
Her kəse yeyildik,
Udulduq yumşaq
Tek dünyyanın boğazına ilişdik.
Dünyanı kölgesine alan
Yalnız bizmişik!...*

Yürü!

Gedesi olursan yürü

*Qısalın yolların gece bağırında!
Men ki
Tanışmadığım gecelere
Calanamam?!*

*Eriyim,axım
Axalım sessiz
Alışib yaxım
Yaxalım odsuz
Dilden düşsün dılım
Dile düşsün bir dılım
Men ki
Güvenmediyim bir dile
Yalanamam?!*

Yağmurlu

*Yağmurslu bir gecenin ardınca
Çıldırılmışdım kimi
Küçeye qoşdum
Düşdüm,sürüsdüm
Döne-döne
Ayaqlarımın gözleri
Çuxırları görmez kimiydə.*

*Çamura batmış ayaqqabı tayı
İyde ağaçına ilişmiş qırmızı şal
Masanın çekmecesindeki
Son qurşunu boğazında qalmış
Yetdi açılan
Hep bir qonuyu qonuşurlardı
Ama ne yazılı ki inanmadım
Seninle yaşamı bir daha dadım
Deye
Yağmurslu bir gecenin ardınca qoşdum.*

"Çiçeyim"

*Meni epreden zaman
Seni sarsıldı guman!
Ne sis, ne cen, ne duman
Sevmedi yaz, "Çiçeyim"!*

*İşledim her budağa
Yazıldım ağı yaprağa
Girdim qara toprağa
Geçmedi vaz, "Çiçeyim"!*

*Bir yaşıł yaz gelende
Bir mutsuz el gülende
Bir gün,görecek sen de
Güldü Araz, "Çiçeyim"!*

*"Daşkın", menim soy adıım
Elim,ağzımda dadıım
Seni dedim,yazmadıım
Sen meni yaz, "Çiçeyim"!...*

Darixmişam

*Öyle darixmişam
Yuvası talanmış göyerçinler kimi
Toxħaram
Yol azib qapımı çalsan!*

*Gözüm öyle yorğun
Kipriyim atmır
Sevirem qalxmaġi
İncarim çatmır
Eh,men ne edim?*

*Menlik ki deyil
Sözüme baxmayan üreyim yatmir
Feqet bilirem ki
Toxşaram
Yol azib qapımı çalsan!*

*Nece darixmişam
Birisi bilməz
Geceler uzanır, il olur mene
Evimi gelensiz, gedensiz görüb
Derdimi qonuşan dıl olu mene.*

*Bax
Sene söz verirem, yemin edirem
Üreyim
Qapının çaxçaxasında
Toxşaram
Yol azib qapımı çalsan!
Toxşaram!...*

Gılas

*Hele de emiştirir
Bizim anıları göy
Bizim arzuları yer
Bütün uşaqlar böyüyerken
Yürüyerkən!*

*Hele de dağların döşü sağılır
Derelein acı dilli ağızlarına
Sağnaq yaqmurlar
Sürgünüyüň yükünü sürüyerkən!*

*Hele de bir cüt gılas
Qaşlarından asılı*

*Hele de bir cüt bebek
Gözlerinde didergin
Sevgiler gönülleri qat-qat
Boya-boya
Bürüyeren!...*

Atma!

*O üreyi söküb atma
Mene gönder, mende qalsın!
O acılar mene göre
Birax da, öz yerin alsin!*

*O yuvamı töküb getme
Kesib yirtma şəkilimi!
Qaytar
Öz bağırmada dursun
Mutsuz dilek heç olmazsa
Öz içimde yuva qursun!...*

Son gece

*Ellerini çek üstüme
Ömrümün son gecesidir
Sesnsizliyi yaşayram
Yalnız-yalnız, derin-derin
Hemeşe boş oldu yerin
Bu, yaşamın necesidir?*

*Çox yük oldum küreyinde
Endir, endir
İndi yalnız bir şairem
Qonaq saxla üreyinde
Darıxanda dindir, dindir!*

Çekici

Çek qardaşım
 Şekilin görse düşündürsün her kim!
 Çek Babek'i, Nebi'ni
 Dağda dayansınlar er kim!
 Çek Tebriz'in üreyin, qırmızı alını
 O Erk'imi!

Çek!
 Gözlerinden öper toprağın gözü
 Çek!
 Çekdiyin emeyi el biler özü
 Çek de
 Düşünsün hami yurdumu derin
 Gönlüm senin yatağın
 Siğnağın, yerin!
 Çek dağların bulağın, çayların selin
 Çeksən
 Çeker qemini doğma Türk elin.

Çek
 Urmu'nun denizin, Şiblî'nin gölün
 Benzet Muğan düzünün cennete çölün
 Çek, yurdun her yerin
 Sepelen, min yere bölün!
 Alsin seni Qoşa çay, Suldüz, Urmu'ye
 Bas bağırına elini
 Can deye-deye.

Çek
 Bir Ucan mahalı, bir Qızıl üzən
 Kəflik yarat qayalarda
 Uçub süzen
 Çek bir "Maral"

Teline ağ "Çiçek" düzen
 Qaldır Sehend' i göylere göyler qocalmasın!
 Alçaq dere-tepe
 Savalan'dan bac almasın!

Çek!
 Qız körpüsü'n
 Ve ordakı Qaflan dağı'n görününtüle
 Heyran da çek, yaşıł
 Ah, çek!
 Gözel senetin var olunce qıl!
 "Daşkın" sel olsa da gönü'l
 Yene de ellere taxıl!
 Çek bir Xezer, qıraqında gözel Bakı
 Çek Naxçıvan, Qarabağ, Gence, Daş makı
 Çek de
 Çekilsin elimin göz bebekleri
 Sevsin hamı dilini bir de her yeril!...

Settarxan

Eyri papaq
 Biği burma
 Orta boylu bir qocaman
 Düşünüb dayandı bir an:
 - Burası menim beşiyim!
 Doğmaca evim-eşiyim!
 Qada hardandır keşiyim?!

Çağır, çağırıım özgürlük!

Haydi qoçaqlar
 Deprenin!
 Bu topraq senindir, senin!
 Söyle gelsin, hanı "Bağır"?
 Bağır, bağırıım özgürlük!...

Bir avuc topraq

*Bir avuc toprağam ayaq altında
Meni ayaqlayın, yada satmayın!
Siz allah ne olur, bundan bıryana
Qızılı toprağa, külə qatmayın!*

*Tutun ellerinden eliminindi
Arzusu gözünde diliminindi
Umudu sizedir eliminindi
Unudub, günaha, suça batmayın!*

*Türk'ün canı varsa, var Azerbaycan
Nedir ki damarda neçe damla qan?!*
*Bu baş bu meydana yaranıb qurban
Kesin, yalnız onu geri atmayın!*

*İndi daha çaylar "Daşkın" doğulur
Üzmek isteyirsən, denizdir, bıryur!
Gönlüm qarşınıza bir istek qoyur
Pis deyirman tartan duzu datmayın!...*

Qonaq

*Üreyinin qapısın qapamağı düşünme
Bütün dileklerine!
Heç üzünme, üzünme
Bu qonaq geden deyil!*

*Gözlerinin içine baxsan görersen onu
Budur adı sevginin
Başlangıcı ve sonu
Ellerini uzaltma
Bu qonaq geden deyil!*

*İstersen ol sevgili
İstersen susar dili
Artırma bu nisgili
Bu qonaq geden deyiş!*

*Bağının bucağında
Yer göstersen siğınar
İster geniş, ister dar
Gönlün gönlünü duyar
Orda onun yeri var
Bu qonaq geden deyiş!...*

Qenim

*Kimsenin gülüşüne
Qenim kəsilme gülüm!
Qoy gülşün
Ağlamaqdan gözlere çörek olmaz.*

*Kimsenin varlığına
Külek esilme gülüm!
Qoy açın, çiçekləsin
Qol-qola bağlanmaqdan
Kişiyə ürek olmaz.*

*Qenim kəsilme!
Külek esilme!*

Açıq

*Açıqda umud da
Göz de var geleceye
İstekde, maraq da
Yerik de var yaşama*

*Toxluqdan doğanancaq
Harinliq, qudurğanlıq, baxış dar
Geleceye.*

Çap!

*Neçe min il örtdün aydın gerçeyi
Temelinde qurudun ağ çiçeyi
Qana batdı anamın ağ birçeyi
Hadi, yürü, yene tapda, çap meni!
İndi dözüm qrysında tap meni!*

*Menden mene özge yapdın, dinmedim
Tendirimden çörek qapdın, dinmedim
Baş eydikçe çaldın, çapdın dinmedim
Alçaq-alçaq bacarırsan qap meni!
İndi dözüm qrysında tap meni!*

*Hep qaçırdın gözlerimden uyğumu
Hep dağıtdın varımı hem yoxumu
Üreyimden çekdim qanlı oxumu
Eyer bir de xemir olsam yap meni!
İndi dözüm qrysında tap meni!*

*Men dözdükçe dözümüme saldırdın
Ellerime qondarma ad alındırdın
Duz bilmədin, üstüme el qaldırdın
Daha boğmaz elindəki sap meni!
İndi dözüm qrysında tap meni!*

Qan qoxusu

*Ellerinden qan qoxusu gelen sen oldun
Yoxsa saçlarımızı*

*El uzaldıb siğallaya bilerdik
Sen köçdün, küçeni başına qoydun
Biz yene üz-üze gele bilerdik,*

*Gözlerin üstüme qılınc çekdiler
Kipriklerin mene qurşun sıxdılar
Sen ağlar yașadın
Mense ağlarsız
Bele olmasayı
Göz yașlarını sile bilerdik.*

*Köçmeseydin keşge eski küçeden
Küskün görünseydin
Yene yeterdi
Yoxluğun ondan da ağır, beterdi
Lal yașasayıq da öz küçemizde
Ama görüşseydik öz içimizde
Yeni ayaq tutan, küçeye çıxan
Cocuqları ki gülüdüre bilerdik?!*

*Ellerinden qan qoxusu gelen sen oldun!
Gözlerinden düş yuxusu gelen sen oldun!
Sen!!*

Ay nene!

*Ağır geçdi sensiz olan günlerim
Xezan vurdú, xezel oldú güllerim
Qerib düsdüm, tez ağardı tellerim
Heç qapımı calmadılar ay nene!*

*Düşmen oldu mene doğma qardaşım
Sessiz axdı yanagında göz yaşıım
Derde düşdü tez ağaran ağ başım
Üreyimi almadılar ay nene!*

*Sen deyerdin, yaman günde doğulduñ
Öz boyundan uca derde boğulduñ
Sağdan, soldan ayaqlandın, oğulduñ
Meni elden salmadılar ay nene!*

*Daşdan-daşa qovup çapdı yel meni
Denizlere sürüb saldı sel meni
Né yaxşı kçı, qarşılıdı sel meni
Yoxsa yada salmadılar ay nene!*

Yurtsuz şair-Qarabağa

*Yurda oğul doğulunca
Keşge uğur doğulaydım
Keşge men de bu toprağın
Yabancı gemisi gezen denizinde boğulaydım!*

*Yurdun dağları daş deyil
Varlıqdı, suyu, çörekdi
Yurd sadece topraq deyil
Hem de çırpinan ürekdi.*

Ulu tanrı!
*Ne olardı, qar olaydım zirvelerde
Eriyeydim, çürüyeydim asta-asta
Qayaların gözü üste
Ama bağısız "Çiçek" kimi solmayaydım
Yurtsuz şair olmayaydım
Mutsuz şair olmayaydım?!*

Ulu tanrı!
*Keşge yetim topraqlara iye deyil
Öksüz uşaqlarla birge
Quzu kimi meleyeydim
Günde min yol ana yurdu dileyeydim.*

*Ne olardı
Yurdsuz şair
Mutsuz şair olmayaydım?!*

Qalxsana!

*Qalxsana!
Dinçliyin dinc yatağından
Çıxsana!
Mensizlikler otağından
Hadi, en basamaqlardan!
Bir qerib yixılıb qapına indi.*

*Yeni acılarla dözümü bitmiş
Dileyinden başqa her neyi itmiş
Eski acıları
Ve birer-birer
Düzür ömürünün sapına indi.*

İşli

*Gözünün işiğanlığı! ne işqdır?!
Taxalım gözünü
Gönlümün küçelerinin döngelerine
İşdir
Herden gelib geçen olar
Gönü'l bulağından
Eyılıb su içen olar
İşiq salın
Gözün gönlüm'e düşürse
Orda qalsın!*

Uçmaq

Uçmaq isteyende

*Qolsuz-qanadsız
Körpecik quşlara yazığım gelir
Qaçmaq isteyende
Elsiz-ayaqsız
Dilsiz uluslara yazığım gelir.*

*Yazığım gelince öksüz denize
Yazış olacaqmiş her ikimiz!*

Gerek

*Ne güzelmiş gözlerinin ışığı
Birax da mene qalsın!
Qaranlıq
Dar tünelleri geçerken
Gereyim olar.*

*Ne yumşaqmış üreyinin qatları
Bağışla menim olsun!
Sevgisizlik köprüsünden öterken
Arxam, küreyim olar.*

Genc ağac

*Genc ağacdım
Bir baltaşa sap ol! Dediler bir gün
Baltańı sevmedim
Kesile qaldım.*

*Yumşaqça esindim
Bir sünbüle meh ol!
Başlansın düyüñ, dediler bir gün
Sünbüł başaq oldu
Esile qaldım.*

*Yurdunda, yuvası talanan quşdum
Qıpırdama, kəh ol! Dediler bir gün
Düşündüm ki
Gelen nesilə qaldım!...*

Zaman köprüsü

*Aksam düşdü
Gövdeme açıq deyil
Eşile-eşile aslanacağam
Güneş öldü
Qelemime qara geyib
Şeirime ağı oxuyub
Setir-setir yaşlanacağam.*

*Hele
Çox qalır men polad ołum
Tapdanmış demir olaraq
Zaman köprüsündə
Sellerden su içib
Paslanacağam!...*

Veremem

*Seni bir türsü veremem sellere
Aksam-axsam
Bıraxamam sürüksün firtına
Ve dursun yaşam!*

*Seni yalnız denizlere bölüşerem
Bölerem
Ve yaralı naqqa kımı
Ardınca sürüñüb
Ölerem!*

Ama

*Bağışla bu qısqançlığı
Bu utancı mene!
Boş ver de...
Buyruğun olursa
Gelerem, gelerem...*

Dağlama!

*Burnumu göynedir topraq qoxusu
Gözümü aldadır uşaq yuxusu
Az qalır sökülsün ürek toxusu
Araz'dan qoparıb Kür'e bağlama!*

*Boyumdan ucadır qutsal Savalan
Sehend'in oğluyam, buna ne yalan?
Ürek çöllerine düşürdün talan
Bu erze, bu giley nedir? Ağlama!*

*Ellere bıraq da, elliyim çıxın
Saçlara bağışla, telliyim çıxın
At "Daşkin" denize, selliyim çıxın
Boğulsam, dağlama sine, dağlama!*

Yükselir

*Bir cüt şeir dersem söz budağından
Bir qezel oxusam sevgi dağından
Üreyin dağ olar
Dağa yükseler.*

*Bir bayatı desem Bayat elinden
Bir paxla qırılsa paslı dilimden
Özüm lap ağı olar
Ağı yükseler.*

Son qış

Diriliş getirme mene doğuşla
Gönlüme toxunma qarla, yağışla
Mene bu payızı bir de bağışla...
Son qışı "Çiçek"li, yapraqlı qalım.

Gec-tez yuxylacam öz qebirime
Topraq sürüsecek soğuq derime
Toxunma ağırryan heç bir yerime
Bu gece de, üzü topraqlı qalım!

Buzlar kimi

Getmediyim yolları
Bağışlama heç mene
Daşmadığım selleri
Calasdırma içime
Görmediyim günleri
Yazma alın yazına
Görüşüm birer-birer
Eriyib axar geder
Donaram buzlar kimi.

Ölmediyim ölümü
Yazdırma baş daşına
Toprağımı kıl edib
Eleme de başıma!
Körpe kimi yürusem
Yixılmaram yerisem
Ağacların qoynuna
Acısız, qolay-qolay
Qonaram quşlar kimi
Qonaram quşlar kimi...

Bilmece

Yeter!
Bilmeceler kimi yaşadın içimde

Yeter!
Gönlümü qoparıb daşının özünde
Ah!
Geçeler kimi.

Yeter!
Tökül budaqlarımdan
Saplağın qalmasın!
Özül dodaqlarımdan
Tutalmı almasın!

Yeter!
Tapmacalar kimi burulduń başımda
Yeter!
Felsefeler kimi qaldıń yaddaşımda.

Çekil yanaqlarımdan
Özüm üzülmesen!
Qırıl kipriklerimden
Seni düzülmesen!
Yeter bu ikişlik, yeter!...

Bu günlere

Anam meni bu günlere doğurmuş
Ne iniltim, ne gileyim olacaq
Baxtı̄m meni bu döyüše çağırılmış
Men getmesem, alsan neyle dolacaq?!

Min yaşasam

*Min döyüše hazırlam
Çürümesin teki alnumın tali
Üreyimde sene qebir qazıram
Dirilik olurmu bundan bahalı?!*

Son bahar

*İlk bahar yaprağı menim düşüncem
Son bahar yaprağı menim nisgilişim
Bax!
Bu yapraq bir fikir, bitmiş düşünce
Hem de
Nisgilli bir sonluqdur mence.*

*İlk bahar varlığın öz doğma sesi
Son bahar şairin öz düşüncesi
Qızıl yapraqların damalarında
Eriyib dönerem qara toprağa
İlk bahar yene de dönüm yaprağı.*

Hani?

*Seni mence seven hanı?
Özüne bax, sözüne yox!
Mene biraq bu "Sevda" ni
Özüne yox!
Seni sel aparı Sara'lar kimi
Seni sel aparı Sara'lar kimi.*

*Seni mence duyan harda?
İyi anla, iyi düşün!
Bir gönüll var, min bir darda
Bu gelişin, o görüşün
İçerim açısur yaralar kimi*

Seni sel aparırlar Sara'lar kimi.

*Birax da sevgilim, birax da yanım
Unut da öz gülüm, özüm dayanım
O yer meni atmaz buralar kimi
Bu yer meni sevmez oralar kimi
Seni sel aparırlar Sara'lar kimi.*

Gözleyenim var

*İlk qarşımı çixan ilk son baharsan
Bağışla gülleri, bağışla mene!
Çox uzaq bir yolun ucqar ucunda
Gözleri yaşaran gözleyenim var.*

*Meni üşüdürsen, yoxsa qarmışan?
Bağışla yolları, bağışla mene!
Çox yaxın geçmişin döngelerinde
Ayaqları çıplaq izleyenim var.*

*Bağışla son bahar, bağışla bunu!
Gülüm menim olsun, xezeller senin
Üreyim genişdir, ellerim açıq
Elüm menim olsun, gözeller senin
Bağışla, bağışla, mene bağışla!
Üreyine basıb gizleyenim var.*

Ne yapacağam?

*Ya düşüb ölerem, ya tapacağam
Qolundan ne düşüb ne qopacağam
Bu yaşdan sonra men ne yapacağam?
Sevgilim unutma
Unutma meni!*

*Meni heç yaşatma qahqahalarda
Xatırla, üzülüb durursan harda
Qollarına giren birisi var da
Unutma sevgilim, unutma meni!*

*Önünde yoluñam, arxanda qaya
Diksünme, üzülmə duryduğun haya
Özünü çekmişem göylerde aya
Unutma sevgilim, unutma meni!*

*Sevgi damla-damla yetmez ki gülüm!
Qır çölde benövşə bitmez ki gülüm!
Can sensiz quylağa getmez ki gülüm!
Unutma sevgilim, unutma meni!*

İtkin Leyla

*Gönlümü açacaq birlər araram
Çox uzun illərdir sürüür bu yaram
O nisgil, o hesret, bu baxtı qaram
Bir "Leyla" baxışlı itkinim var ya
Çöllerde yürürkən
Kimsesiz, yalnız
Qumlar ağladarken daşlar güldürür!*

*Düşünürem, vardır
Baxıramsa, yox!
Ama çox, ama çox, güzel üzündə
Kiprikler dindirir
Qaşlar güldürür.*

Çöllerde

*Tutalım
Bağçalar tutulub portaqal çiçeklerine*

Tutalıım

Haqq quşu qonub yerine

Ne yaziq

Sen yaziq göremezsen ki!

Seni çoxdan beri kor etmişlerdi

Cöllerde bıraqıb

Ve getmişlerdi.

Tutalıım

Dalğalar denizi çağırıb üreklerine

Tutalıım

Balıqlar üzmeyi öyredir bebeklerine

Ne yaziq

Sen yaziq sevemezsen ki!

Gönlünü hırsızlar aparmışlardı

Yerinden qoparıb çıxarmışlardı.

Ne yaziq

Sen yaziq göremezsen ki!

Ne yaziq

Sen yaziq sevemezsen ki!

Öyretme!

Meni öyretme üzüne geceler!

Güneş doğar

Yetim qalar sevgiler

Alışdırma gözündeki işığa!

“Ulduz” öler, gönlüm baş alıb geder.

Yalnız saqın

Qorxutma üreyimi!

Meni anam bu gün deye doğurmuş

Elbet bir gün uçacaqdır doyunca

Qanadını fikirinden alan quş.

Mene yanaş!
 Denizle dalşa kimi
 Hönkürtüler zirvesinde dolaşaq
 Qıslımayaq birer-birer yaqmura
 Buluşuruq
 Okjanlıarda buluşaq.

Qara bulud

Qaşların
 Yağmursuz çölün qara buludu
 Gözlerin
 Türklerin derin, Qara Deniz'i
Hani
 Meni yağmurların yadına salacaqdın?
Hani
 Meni mensizleyen gənlüne alacaqdın?
Hani?...

Yoxsa?...

Neden bunca çiçek, yene derilir
Yoxsa
 Bir çirkinmi bezenecəkdir?

Bağçaları dinc biraxın!
 Mişıl-mişıl uyusun da çiçekler
 Bunca ses-kütü salmayın da bağçada!
 Qinçaları emişdirlən budaqlar.

Aman
 Anlayışsız beşerden aman!
 Bir bağça, bir çiçek qalmadı sahman
 Çimenlerin yaşılı saçılı yolundu

Bağça, bağvan
Birge dustaq olundu.

Neden qınça çiçek bele derilir?

Yoxsa

Bir eyrimi düzenecekdir?

Yoxsa

Bir çirkinmi bezenecekdir?!

Demediler ki

Men seni her kese qonuşdum

Sordum

Arayış durdum

Seni görmediler, demediler ki!

Sen bu şehercikde

Bu küçelerde

Bu insanların içinde

Gözlerimin önündə yox olub getdin

Seni

Çöllerde qurd-quşlar yemediler ki!

Türküler-Mahnilar

Türküler köyümüzün dağlarında

Yalnız qoyub gelmedim

Türkülerin gözü qan yaşı ağlayanda

Sevinmedim, gülmedim

Türküler gönlümün kövrek anası

Türküler qızların barmaq xinası.

Türkülerin ocağında

Pirıl-pirıl, damla-damla eridim

Türkülerin qucağında ayaq açdım
 Adım-adım yeridim
 Türküler anamın lay-lay nefesi
 Türküler elimin ölməz hevesi.

Türkülerin daşgaları
 Dağı-daşı birer-birer bürüdü
 Türkülerin ağ elleri
 Sevenleri mutluşa sürdü
 Türküler elimin vicdan-hayası
 Türküler köylerin sünbül tayası.

Türkülerin ozan kimi, qopuz kimi
 Sarsılmayan dayağı
 Türkülerin ipek saçlı buludlara
 Yetişecek ayağı
 Türküler yurdumun sancaq kölgəsi
 Türküler
 Anamın özlem ölkəsi...

Son gece

Bu menim son gecem
 Hem de buludlu olabiler
 Ama
 Bunca "Ulduz" daş olamaz ki!

Gözlerimde yaşarsın
 Damlı kimi
 Üreyimde qoşarsın
 "Sevda" kimi
 Bu damla
 Gözümden gözüne dolabiler
 Yalnız
 Bütün gözler yaşı olamaz ki!

Bu menim alın yazım
 Güven qaynağım
 Her gece bir "Ulduz"
 Bir "Çiçek" solabilər
 Bu menim çox gergin, qadələ başım
 Al da!
 Başdan da yuxarı baş olamaz ki!..

Güneşin yarısı

Dünen de yalnızdım
 Yapa-yalnız.
 Eve dönerken
 Bal dadı verirdi evim-eşiyim
 San ki bal arısı bize gelmişdi.

Her yer pirul-pirul
 Qızıl kınıydi
 Gözlerim üfüqde dolaşırdı tek
 Gözümün içinde bir dünya dilek.
 "Güneş" in yarısı bize gelmişdi.

Xinalı

Dodağı gül, dirnaqları xinalı
 Ağ bir gövercinsen
 Avuclarında
 Baxışırsan ufaq-ufaq
 Diksinirsən yumşaq-yumşaq
 Qaçamazsan menden
 Uçamazsan menden
 Feqet
 Seni itirmek qorxusu yaşıanır mende
 Mende.

*Belkə de
Gövercin deyil, "Qar çiçeyi" sen
Açırsan
Aç menim yapraqlarımda!
Uçursan
Uç menim qanaqlarımda!
Sevenler qaliba yalnız olurmuş
Teki sen mutlu ol
Dodağı gül, dirnaqları xınalı
Ağ gövercinim, sen mutlu ols..*

Seher yeli

*Seher yeli
Asta-asta dağ-dereden geçerken
Bizi anıb soran biri olursa
Gönlü sımq, iki gözü qan söyle!
Günü ağmı, qaradırımı? Söylesene
İki daşın arasında sıxışdır can söyle!*

*Seher yeli
Serin-serin bulaqlardan içerken
Su başında al örpeki halimizə varırsa
Boynu büyük, saçlar bütün ağ söyle!
Gönüldaşı varmı dese, utanma!
Üreyine çökmiş dağca dağ söyle!*

*Seher yeli
Bizim yerden baş götürüb köcherken
Durna gözlü, çam buxunlu, yol üstünde durursa
Ona menden Türkü, Şarkı dıl söyle!
Bağçasına neler oldu? Sorarsa
Ağ yel esdi, xezan oldu budaqlarda gül söyle!*

Seher yeli

Mavi-mavi denizlerden uçarken
 Su baxışlı deniz qızı bizden soraq alırsa
 Gözü yaşlı,gönlü "Daşkın" çay söyle!
 Yazısı ne,qederi ne deyerse
 Ona düşdү nisgil,aci pay,söyle!...

Getdiyini

Mene uğradığın
 Yaklaşdığını zaman
 Getdiyini düşündüm
 Sevgileri yarılara biraxıb getdiyini
 Meni
 En uzaq,en derin ucrumlara
 Tullağıb getdiyini.

Getdiyinin yanısına
 Mene toxunub getdiyin
 Mene umud doğdu,sevinc doğurdu
 Unutma ki
 Tek seni yaşayacaq bu can
 Tek seni düşünecek bu baş
 Tek seni qonuşacaq bu dil
 Geri dönmez getdiyini
 Düşünüb dursa bele...

Yazıq

Bunca illerden sonra
 Gönülüme yazıq oldu
 İç yaramı saran el
 Menden hep uzaq oldu.

Kötümü davranışım kimseye bir gün?!

Gönlünemi toxundum bir kimsenin?!

Qanmaz ocaqlarda eridim qat-qat

Del

Yaňız gönlümü del!

Bunca illerden sonra

Gönlüme yaziq oldu.

Düşünemedim

Sensizləyi

Bir türflü düşünemedim

Vyuduğun topraqlardan uzaq durdum

Çox uzaq

Doğulduğun şeherlerden ayrı düşdüm

Qaçaraq

Haq, nahaq.

Sensiz yapamadım diriliyimde

Ölsem nasıl yapacam?

Onu bilmirem

Bildiyim bu:

Feqet

Sensiz yapamadım bir kere

Senden aslı qalınca

Senden kesişti qalınca

Yaşamaq zor oldu, ona göre.

Ne baş alıb gedesi oldum

-Getdi! Desinler

Ne bacarıb ölesi oldum

-Bitdi! Desinler

İster ölen kimi

İster qalan kimi

Sensiz yapamadım bir kere

Ona göre!

Dalğalar

Dalğalardan qorxmadım ki
Dalğaların qanadında
Okyanları dolaşdım
Lepelerden qaçmadım ki
Lepelerin dodağında
Denizin gözü önünde
Qızılarla öpüşdüm.

Heç senden de çekinmedim
Özümü qınamadım da
Üreyinde adımlarken
Yandığımı anlamağa çalışdım
Yandım, yandım
Yanar dağlar bağıri kimi
Püskürmeye alışdım.

Bir bardaq su

Men seninle görüşdüm
İçime sevgi doldu
Ya sen?!

Her gün peşince qosdum
Ömrüm yox oldu
Ya sen?!

İndi kimseden daha
Gönlüm öyünd almayırlar
Menden baş alıb qaçırlar
Sensiz, sensiz qalmayırlar.

Men senden ayrılsalı
Güz gülərinə döndüm
Ya sen?!

Hem arxadan yaralı
Hem yanmadım da, səndüm
Ya sen?!

İndi ne çiçeyim var
Ne de bağça solacaq
Gözlerimin pınarı xatirenle dolacaq
Mene bir avuc "Ağ" su!
Yu gönlümün tozun
Yu!...

Umud

Umudumu bağışmışdım yağışa
O da yağdı
Dodaqlarım gülmedi
Nisgilimi ağlamışdım güneşe
O da doğdu
Gözlediyim gelmedi.

Sen deme, sevenler yalnız olurmuş
Nisgil, damla-damla göze dolurmuş
Bu yaşa geldikde
Düşünürmüsem
Umudumu
Düşüncemin direyine bağlasam
Daha yetersidir, daha arxayın.

Bir axşam

Meni itirenden sonra
Bir axşam
Güz gülleri kimi kövrelədinmi heç?
Uzunu öpdünmü xatirelerin?
Gözünü sildinmi benovşelerin?

Öpüçük düzgünmü yoluma herden?

Yoxsa

Çılğın-çılğın desirib durdun?!

Ve mensiz günlerin ötüşdü mutsuz

Güz gülleri kimi qaldın umutsuz?!

Meni itirenden sonra

Bir axşam

Sesimi yazdım bandı açdınmı?

Gönlün patlayacaq qeder dolunca

Ve kimse özünü dinlemeyince

Bağırıb küçeye, çöle qaçdınmı?

Yoxsa

Güz gülleri kimi susdun

Yoxsa

Her gün qan udub

Ve qan quşdun?!

Meni itirenden sonra

Bir axşam

Önune serdinmi foto albümü?

Baxdınmı gözümün iç perdesine?

Duydunmu geziye çıxan günleri?

Yoxsa

Fotodakı resimler kimi

Cansız gözlerime baxdın, hey baxdın?

Ve sonra

Qarışdırın güz güllelerine

Qırılıb, eriyib, su kimi axdın

Yazlıq sevgilim?...

Düşlerin

Düşlerin meni dinc biraxmadı ki

Başına gelenleri anladam

*Geleceyin cocuqlarına
Üreyinin dündüyinden
Nısgıl daması süzüldü
Zirvemin "Ağ" qarına
Dinmedim, dinemedim.*

*Bir çağ acılar içinde
"Göy Türk" göylerine yükseldiyim basamaqdan
Qolay-qolay
Ve gönüllü enmedim
Enemedim.*

*Yaya, yalnız
Derdli dolaşdım
Açı qırırla anlaştım
Ama
Erken düşmek qorxusundan
Yabancı atına minmedim
Minemedim.*

Seher ulduzu

*Baxırsan
Gözümə işiq saçılır
Susursan
İçimin güzgüsü sinir
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*Her gün ayrılsan, uzaqlaşırsan
"Ulduz" suz yaşayır üreyimde dan
Ölerem, gözlerin ağlayar al qan
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*İçimde yaşayan göy gelinisen
Tapanda itirdim seni, yaziq men*

*Gözüne görüş de bu ayın herden
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*"Uluz" kimi parlaq bir üreyin var
Bilirem, gelecek bu gøy sene dar
Gönlün darixanda meni de axtar
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*İndi bir denizin iki qıraqı
Çatdırarmı gören duzlu sorağı?
Meni öldürerek ayrıraq dağı
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*Senin de güneşin sap-sarı batır?
Başın menim kimi derdlimi yatar?
Gülüşün bağcama yeni gül qatır
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*Baxma ki hənkürür deniz, yazıqdır
Bir sürü dalğası ariq-ariqdir
İçim qebir kimi qaziq-qaziqdir
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

*Men içime gömdüm
Dan "Uluz"umu
Tek o itirmədi, menim duzumu
Ama men itirdim şistaq qızımı
Hadi, ne durursan seher ulduzu?!*

Edalet-Aşıq Edalet'in ad günü

*Vulkanlar utanır gür nefesinden
Al güneş sürünen qaşa Edalet!
Pay ver nesillere odlu sesinden
Yetir şöhrətini başa Edalet!*

*Sen Qorqod Dedenin aslan oğlusun
Qopuzun qoynunda yoğrulur insan
Dillen, dile gelsin tüm Azerbaycan
Yaşa üreklerde, yaşa Edalet!*

*Kerem'in sesini göye qaldırdın
Aslı'nın saçından köprü saldırdın
Kim bilsər gönüldə neler caldırdın...
Yazılıq oldu dağa, daşa Edalet!*

*"Daşkın" am, Tebriz'den Bakı'ya qeder
Her gün arzularım yol gelib geder
Dünya ne yalandır, ne de ki heder
Gel duraq beraber, qoşa Edalet!*

Son qatar

*Qatar dalanında addımlarken
Bütün yolculara
Qonuqlara gülünç oldum
Ham, gelecek din?
Basamaqlardan enerken
Gözlerimde donan göz yaşımi silecek din?
Ham, Gelecek din?*

*Vagonları dolaşdım
Yoxdu!
Biletçiyə sordum
- Biləmirem, dedi
Ne sen vardin, ne izin
Ağladım içün-için
Kimse bilmədi
Ham, Gelecek din?*

Tanrim!

*Menim baxtım yene gelmedi
Dedim.*

*Sonucda göründü sonuncu qatar
Arxayındım
İndi, birazdan çatar
Son umud umudsuz qaldı içimde
Men de sensiz idim
Qatar da sensiz!
Denize tulladım çiçeklerini
İçimde gezdirdim sensiz yerini
Hani, gelecek din?
Hani?...*

Özlem

*Yazılıq deyil bunca özlem
Bunca nisgillerden sonar
Güz axşamı, güz gülü tek
Saplağımdan üzülesi durmuşam?*

*Men ilayı yaşamadım
İlay meni yaşayacaq
Çünkü onun qaşlarının üzerinde
Qırış kımı büzülesi durmuşam.*

*İtib getdi senden doğan gülüşüm
Kime sorum bu "Özlem"'i
Ve bölüşüm?
Men ki senin kipriyinin uclarından
Süzülesi durmuşam!*

*Özüme dağ kımı hündür
Sel kımı "Daşkın"am belke
Sene gelince*

Güz gülü, yapa-yalnız
Üreyinin bağçasında düzülesi durmuşam!

Mence bitmez

Ne yazık ki
İller süren "Sevda"mizi
Gözlemeden
Bir yel esib aparacaq bir axşam
Sence yetmez
Mence bitmez sevgimizi
Ölüm gelib qoparacaq bir axşam.

Ne yazık ki
Bir gün güneş doğmayacaq
Senin için
Ne yazık ki
Bir gün "Ulduz" gülmeyecek
Menim için
Seni, meni, hem de ayrı
Özge eller götürrecek bir axşam.
Son evimize
Yapa-yalnız örtürecek bir axşam...

Birax!

Birax üreyini sevilsin, sevsin
Bu dünyanın bütün gözelliklerin!
Sevmekle ürekden bir zad tükenmez
Ürek uşaq kimi
Sevgiye yanğı
Verirsen, ağlamaz, inlemez, dinmez.

Birax da, açılsın qapı-bacısı!

*Sevenler eylensin
Küsener dönsün
Üreyi közertme manqallar kimi
Sevgi suyu çile
Yanmasın, sönünsün.*

Bılık daşı

*Üreyime qara damla damamaz ki
İçerimin hörgülerin
Güneşin al ışığıyla suvamışam
Quyruğu
Kırlı sırtına qatlanmış eski yolları
Denemeye qalxışamam
Dah çox
Ama çox çoxdur yaşam.*

*Susuz, odsuz qalsa bele
Eski güven deyirmanım
İtidir, keskindir
Ünlü bılık daşım.*

Son yapraq

*Sen
Baharin son yaprağı olmaqdandan
Vaz geçirsən...
Göz yaşını silerəm
Menimkın silmedilər.*

*Kiprik kimi
Gözlerimin qrysına eklilib
Özlem suyu içirsən...
Deyerini bilerəm*

Menimkin bilmədilər.

Saqın

*Gözel olma qışın gözüne!
Qara sürme deyil, ağ çeker seni!*

Saqın

*Xezel olma güzün özüne!
Bağça qıpırdamaz, dağ çeker seni!
Öylesine olsar yaziq!*

Get!

Bağrındakı geniş biten bağçadan

Bir çiçeyi

Sevdryine deremedin

Get daha!

İyit-iyit gönülleri yoksun biraxdın

Peşince sürüdüñ

Ve sonucda

Bir avuc üreyinden

Bir çimdik veremedin

Get daha!

Qorxunc qorxaqlıq

Sıxdı, ezdi seni!

Quşqu, diksinti yaşandı içinde

Döne-döne, mür-ömür

Boş bir göyüs geremedin

Get daha!

Gedim!

Açılmadıq, üz-üze görüşəndə biz

*Hep saxlandı gönüldə sevgilerimiz
Köçüb de gedeceyik,qalmayacaq iz
Ellerini elime,sür ölüm gedim!*

*Saçlarima den düşdү,sormadın neden?
Yollarima çen düşdү,durmadiñ,neden?
Tek sen oldun ömürden qırılıb geden
Qarşima çıx,üzümü,gör ölüm gedim!*

*Sensiz ölüüm ne yaziq,ölende bele
Daşmadın ölümü,yazığın gele
Quylağının gülünne göz yaşı ele..
Daşını,toprağını,hör ölüm gedim!*

Ona göre

*Suların qoymundakı balıqlardan öyrenib
Gönlümün denizinde
Gezindin uzun sure
Sensiz
Denizi sevmem,istemem
Ona göre.*

*Dağların bağındakı volkanlara alışış
Ocağının izinde ezindin uzun sure
Sensiz
Volkanı sevmem
İstemem
Ona göre.*

Senin de

*Meni bu yaşamda yollara ekme!
Gözlerimi "Özlem" gözüne dikme!*

Saqın, ayrılığın adını çekme!
 Senin de suçundur, menim de suçum
 Söyle, o günleri nasıl unudum?!

Göresen bu bahar donecek misen?
 Yalvarım, çekilsin yollarından çen
 Küçeni sulayım hemi de erken
 Senin de suçundur, menim de suçum
 Söyle, o günleri nasıl unudum?!

Döner kimi geldin son gedışinde
 Böyle inanmışdım, bu qüsür mende
 Yol vermemeliydim yola düşende
 Senin de suçundur, menim de suçum
 Söyle, o günleri nasıl unudum?!

Sensizlîye bir tür alışamadım
 Sensiz daşamadım "Daşkın" sa adımlı
 Geri dön, dağıldı bütün her zadımlı!
 Senin de suçundur, menim de suçum
 Söyle
 O günleri nasıl unudum?!

Ne faydası?

Başqa gözleyenin varsa, dayanma!
 Baş-başa qalmağın ne faydası var?
 Sevgi uyğusuna uysan oyanma!
 Boş-boşa qalmağın ne faydası var?

Hadi, varlığından sil meni, çıxar!
 Hadi, qollarından at meni, qopar!
 Bütün sevgileri onun için apar!
 Baş-başa qalmağın ne faydası var?
 Boş-boşa qalmağın ne faydası var?

Bir gönüл iкiye bölünürmü heç?
 Urek istemeden gülüñürmü heç?
 Hadi, ikimizden birinizi seç!
 Baş-başa qalmağın ne faydası var?
 Boş-boşa qalmağın ne faydası var?

Uduram acını, yeyirem derdi
 Bu yaşam ölümden min qat beterdi
 Söyle, o acilar buna deyerdi?!
 Baş-başa qalmağın ne faydası var?
 Boş-boşa qalmağın ne faydası var?

Qal bele söylesem qalamazsan ki
 Menim ol desem de olamazsan ki
 Sen iкi gönüлü alamazsan ki..
 Baş-başa qalmağın ne faydası var?
 Boş-boşa qalmağın ne faydası var?

Son bahar yaprağı

Son bahar yaprağı olsaydım eyer
 Yene qırılmazdım dallarından
 Öksüz quş yavrusu olsaydım bele
 Uçub ayrılmazdım qollarından
 Uçurdular yaziq oldu
 Qaçurdular yaziq oldu
 Bize!...

Mışıl-mışıl uyğu olsaydım eyer
 Heç yere qaçmazdım gözlerinden
 Yumşaqça bir duyğu olsaydım eyer
 Bir daha kôçmezdim düşlerinden
 Köçürdüler yaziq oldu
 Sensizlik bardağın mene
 İçirdiler yaziq oldu bize!...

Getdik

Bir gün imekledik, bir gün yeridik.
 Ömür zirvesinde güneş yaladı
 Yaşam deresinde kulek taladı
 Eridik eridik
 Bir dalda açılan çiçekler kimi...
 Ayrı dibceklerə qoyulub getdik!

Daşdı içimize qandan bir deniz
 Üşüyende biz
 Bizi Xezer'e yox, Kür'e de yox, yox
 Bizden uzaqlara çekib sürüdü
 Bizden çox özgəye döndü, yürüdü
 Herden "Nesimi" ni düşünende biz...
 Tepeden dirnağa soyulub getdik!

Qorxunu bilmeyen sert dizler idik.
 Ve izler idik
 Dağda da, daşda da, şeherlerde de
 Dünyada ekmedi bizi her dede
 En qara qyrılı, şen gözler idik
 Millərə tuş olub, oyulub getdik!
 Ayrı dibceklerə qoyulub getdik!

Sen meni...

Sen meni tanımazken
 Etimi, qanımı
 Sümüklerimi verdim sene
 Üşüyende
 Üreyime qoyub isitdim
 Islananda
 Kipriklerime serib qurutdum seni!

*Sen meni tanımazken
Senin için doğuldum
Senin için çapıldım, dağıldım
Neler, neler yapmadım
Qısa
Ama gergin ömrümde?*

*Sen meni tanımazken
Seni qorudum, qorutdum
Önüme salıb yürüttdüm
Çiyinin üstünden bele baxınmadın
Baxışlarımı bir döne taxınmadın!
Sen meni tanımazken yapdım hepsini
Sen meni tanımazken...*

Düşdü

*Ele yandım sensizşyin oduna
Külüm rüzgarların ala gözüne
Suçum aþp erlerin başına düşdü.*

*Doðmasaydı meni ne aþp, ne de er!
Baxmasaydı mene rüzgar o teher!
Baxdı da, doðdu da, bebeksziz gözden
Yaþım, ilayın göz yaþına düşdü.*

*Belke de keserdim aramızdakı
Pashı hörgüleri men teker-teker
Varlıq qılincimin dalı, qabağı
Yoxluq dağlarının daşına düşdü.*

*Sevgi gemisine minen bitydim
Gözünden-gözüne enen bitydim
Qara qryılardan ürküb qaçarken
Yollarım qap-qara qaşına düşdü.*

Dodaqlarım

*Dodaqlarım denizin üzüne yanğı
Yanaqlarım toprağın köküne düşküñ
Qulaqlarım yolunun boyuna yayğıñ
Birax da içeyim
Birax da öleyim
Ölümü birer-birer!*

*Düşünceler savaşır içime qarşı
Anılar yaxalayır yaxamı her gün
Acılar söküb atır içimi her an
Birax da öleyim
Birax da geleyim
Yolumu teker-teker!*

*Aman, içim burulur, bu ne sensizlik?!
Esirgeme kölgeni başından indi!
Ayaqlarım dolaşır, yürüyemeyez ki
Birax da güleyim
Birax da eleyim
Sözümü şeker-şeker!*

Gelmedin

*Göyden bir "Uluz"
Denizden bir gemi
Dağdan bir sel kimi gelecekdin
Göy günbezlî şeherimde sorayıma
Gelmedin!?*

*Ardın-ardın, izin-izin
Evime çekildim
Xarabazarlıq olmasın deye*

*İçime baxdım
Üçüq-uçucq
Dışına baxdım
Hep yarımcıq
Yolları sarılıb, qandal vurdum ayağıma
Gelmediñ!*

*Her an qulaq kəsildiyimden
Anama, atama qinandım
Bacının solğun üzüne baxamadım
İçimi boğdum
Öfkelerimi çox ucuz verdim
Onuruma siğndım
Dayaq kimisen düşündüm dayağima
Gelmediñ!*

*İndiyse
İşıqları basma!
Qapını qapama!
Basamaqları yavaş-yavaş
Mensiz-mensiz en de, get!
Get!...*

Anamin yoğur qoxulu elli

*Anamin yoğur qoxulu elli
Köyümüzün ardın-ardın quruyub geden
Pinarları
Ve menin senin için
Baxb yapdığım saçlarım
Hamısı mazide qaldı.*

*Yox, yox!
İndi men senin istediyin deyilem
Aradığın deyilem!*

Men çoxdan beri ölüb getdim bele
Mende yaşayan sensen!
Ayaqlarında yürüyen
Yalnız senin ayaqlarındır!
Ama bax!
Qavaq ağacları bizi unutmamış
Yonca çiçekleri yeniden tomurcuq bağlamış
Yani yaşam sürür
Ölkenin sancağı harasa sancılmaq isteyir
Ve menim
Köy ile şeher arasındaki dikdöiyim ciğirlər
Qos-qoca yollara dönür.

Yox,yox!
Öyle söylemedim!
Men
Sensiz yaşamaqdansa
Senin için ölüb,ana toprağa gömülmeyi
Üstün sandım
Çunkü her gün daha çox darıldım
Ve indi
Yolculuqdan heç qorxmayram
Ölmezlik çöllerinin
En ucqarlarına getmekdən bele!
Teki sen yaşa!
Sözlerimizden
Gözlerimizden
Ve özlerimizden doğan uşaqlarımıza yaşat!
Yaşat onları öykü kimi
Boyut kimi!
Onlar sensiz
Heç bir beşiyə yati vermezlerdi...

Ve yene yox,yox!
Saqın düşlerimi süslemeye çalışma!
Olağan üstü heç bir davranışda bulunma!

*Uşaqlarımaza doğma adımızı ver!
Ve peşimce qoşma!
Çünkü
Anamın yoğur qoxulu elleri üzerimde
Ve körümüzün qara günleri tükenmekdedir...*

Sevgi martıları

*İsteklerimi küçük düşürme
Gönül qağayılarım
Sevgi martılarım
Qızıl qaşlarda
Qızılı sular üzerinde uçarken!*

*Gözlerimin içine baxı ver!
Onlar yalan söylemez
Baxışın yalancı nece olur?
Öyrenmedişer ki!
Meni açılmamış bir yola
Doğuılmamış bir sevgiye
Duyulmamış bir yeride calaşdırma!*

*Artıq alışdım
Sene, senin sevdityine, sevmedityine, her zada
Çünkü biz anda olmuşuq bir çağ
Çörek kesib, duz dadib
Omuz-omuza adımlayıb
Diz-dize oturmuşuq illerce
İsteklerimi küçük düşürme!
Baxışının enginliyine zillen!*

Sevirem

Artıq

İstedişim kimi söylemek
Ve yaşamaq isteyirem
Düşlerimde gezişmekden
Küskün ve qacqınam
Kendime, kendine uçunam
Her kes her kesi sevirse sevsin
Her neyi duyursa duysun
Men
Dodağın üzerinde yalnızlaşmış beni sevirem
Çünkü seni sevirem!

Seni kimse ile paylaşı bilmem
Ellerimle, ayaqlarımla
Seni kimse ile bölüse bilmem
Gözümle, üreyimle
Seninle çiyin-çiyin, adım-adıma
Yürümek isteyirem
Qar daneli saçlarının arasında çürümek isteyirem
Saçı, birçeyi, deni sevirem
Çünkü seni sevirem!

Sen bir yana dur, senin sevdiklerini bele
Türk'ü, Azerbaycan'ı, Kür'ü, Araz'ı, Tebriz'i
Savalan'ı, Səhənd'ı, bütün dağları
Ve dağlarda čeni sevirem
Çünkü seni sevirem!

Seni
Gözlerimin önündə ekiş dikmek isteyirem
İsteklerini qorumaq, özlemelerini yozmaq
Acını, ağrını bozmaq
Bir santimetrelük ayrılığa bele
Dözmemek isteyirem
Ayrılığı, ikiliyi sevmem
Ne tür söyleyim, her şeyde teni sevirem
Çünkü seni sevirem!...

Ölmedin ki!

Bez dağı'nın ağ qartalı
Boynunda qırmızı şalı
Sen yaralı,el yaralı
Parçalandın,ölmedin ki!

Öyünd aldin "Cavidan" dan
Göz örtdün bir avuc qandan
Sadece Azerbaycan'dan
Aralandın,ölmedin ki!

Düşmenlerin yiğin-yiğin
Dağlar verdi sene sığın
Üreyinde yaratdığını
Odda yandın,ölmedin ki!

Süründüler qırbet ele
Dayandın,gelmedin dile
Doğradılar gile-gile
Ve doğrandın,ölmedin ki!

Aldılar sağ ve solunu
Kesdiler yurdun yolunu
Qırıldılar iki qolunu
Yaralandın,ölmedin ki!...

Türk qızı

Birazdan çıxacağam
Küçemizin başına
Bilirem
Girisen qırçı dörd yaşına
Volkan dodaqlarına,altın yanaqlarına

Baxacağam qaşına
Sonra issi ürekle seni qutlayacağam.

Doğduğumdan içimde
Bir söz vardır demeye
Yalnız demeyeceyem!
Önce götürüreceyem seni qutsal yemeye
Ellerin ellerimde, masanın üzerinde
Yavan duzla, çörekle seni qutlayacağam.

En azı
Xeyalımda götürürecem bağçaya
Dörd yanımda uçacaq arılar da
Vizha-viz
Görenler söyleyecek:
-Melek dirmi gezişir
Yoxsa Türk'lerden bir qız?!
Tebietin qoynunda
Açılan ağı "Çiçek" le seni qutlayacağam.

Nedir, ötsün qırx dörd il!
Gelsin bele qırx beşin
Menim baxışlarımda doğulmayacaq eşin!
Anıların kölge tek sürüyür
Peşin-peşin
Hele min bir dilekše seni qutlayacağam.

Seni bilmem, men bu gün
Mutluluğu aldadıb
Bir de güldüreceyem
Gülürsen
O sözümüz açıb söyleyeceyem.
Anılarla sarılıb
Alagöz kelebekle seni qutlayacağam!
Tebietin qoynunda biten ilkın "Çiçek" le
Seni qutlayacağam!...

Bez qartalı

Seni damla-damla düşünmek çetin
Seni damci-damci yaşamaq çok zor
Seni deniz-deniz, dünya-dünya anlamaq gerek
Seni qızıl güne sormaq ne demek?
Sen, dünkü qırmızı dağ lalasısan!
Bu günkü ulusun ağ lalasısan!
Seni qılıncılarla and içmek olmaz
Senden bu tezlikde vaz geçmek olmaz
Seni bardaqlara doldurub bir de
Ölgün zamanları qanlamaq gerek!...

Qaranlıqda uçan ey Bez qartalı!
Dinmez yaralı!
Seni adım-adım izlemek azdır
Seni varlıq boyu gözlemek lazıim!

Her gün gelebilen gelmeyen yolcu
Dodağı yollarda gülmeyen yolcu
Gel, seni dağlara bağışlayalım!
Geldiyini söyle erkenden, seni...
Özün kimilerle alqışlayalım!

Tek sen ekeceksen seni dağlara
Tek sen doğacaqsan meni dağlara
Ne gözel söyledün o ağalara:
- "Aldanma bu öykü menimle itsin
Men başlamadım ki, menimle bitsin!"

Gedir

Senden ayrılanı, candan ayrılmam
Ömrümün güneşin sarılır gedir

Ayağım sürünen, başım dolaşır
Gözlerim görmeyir, qaralır gedir.

Senden sonra kimse meni almadı
Qapımı kimsenin eli çalmadı
O geniş ürekden heç ne qalmadı
Quş üreyi kimi daralır gedir.

Işıqlar da mene ışık vermeyir
Derd içirem, o da qaniq vermeyir
Gözümün bebeyi göylere deyir
O boyda "Güneş" de taralır gedir.

Dağlar bele yalnız gelir gözüme
Seni azdirmışam özüm, özüme
Dözüm de dayanmaz bele dözüme
Saçlarımı qıraq, qar alır gedir.

Her neyi uduzdum, atdım dünyada
Ölümü, ölüme satdım dünyada
Eyvah, heder oldum, batdım dünyada!
Gönlümü, gönülsüz yar alır gedir...

Sene uğrarken

Öten il sene uğrarken
Bir qır çiçeyi sevdim buz adasında
Gözlerimin ağı, qarasi kimi
Gönlümün
Sensizlikden doğan yarası kimi.

Öten il sene uğrarken
Bir qır çiçeyi buldum duz adasında
Senin için deriyim dedim
Ellerim qıymadı

Sağlarına hörüyüm dedim
 Üreyim qoymadı
 Özümü su kımı
 Çiçeye sardım, caladım
 Onu
 Döne-döne öpdüm, qoxdum, yaladım
 İçim doymadı.

Öten il sene uğrarken
 Öten il sene uğrarken.

Dost qızım

Keşge her gün xurmayı saçlarını
 Özüm açıb höreydim
 Keşge üreyinin penceresinden
 Baxan gözlerinin yorğunluğun
 Axşam-axşam göreydim.

Ah, ne deyim?!
 Gönlündeki hesreti de sevirem
 Kündureti, nifreti de sevirem!
 Sevgisi güclü olanlar hesreti de başarar
 Yeri gelse, nifreti de başarar.

Ne bilsim?!
 Belkə menim tekliyimden
 Sene süzüb daşlanmış!
 Belkə senin röyalarin
 Fikirimin, xeyalimin
 Beşiyinde huşlanmış!
 Keşge ellerim yaxın olaydı
 Uyuyanda yorğanını çekmek için
 Keşge gözlerim yaxın olaydı
 Gözlerinin baxışını

*Ve yaşını
Töküb
Qab-qab içmek için
Keşge, keşge
Ceyran gözlü, melek üzlü bir danem!...*

1995- Bakı ve Tebriz

**BİR DÖNE
SEVİLDİM
BİR DÖNE SEVDİM**

Ön Söz

Misralarda Ali Taşkın

Ali Taşkın şiirlerinde Türk dünyası'nın önemli şehirlerinden çokça bahseder. Ona göre Türklerin yaşadığı bütün topraklar kutsaldır ve bu yüce milletin kurduğu en önemli kültür merkezlerinden birisi de Tebriz'dir.

"Tebriz" adlı şiirinde şair Tebriz'e olan bağlılığını ve hayranlığını şöyle dile getiriyor:

"Aridin!

Süpürün!

Şeheri tez-tez

Görüsecek biz,

Bu görüşe tanık olacak

Tebriz...!"

"Medine" ismini verdiği şiirinde de yine Tebriz'den bahsederek, onun görkemli kızını hasretle nasıl beklediğini dile getirir:

"Görüstü itkinler,geldi tay-tuşlar,

Qayıtdı durnalar,köcheri kuşlar!

Behtiyar,Büluri...

Eyilip Tebriz'in üzün öptüler!

Yollara zillenen gözün öptüler!

... gelmedi,düzü gelmedi

Tebriz'in görkemli kızı gelmedi!"

Şair, nesneleri kullanarak halkına gerçekleri anlatma-ya çalışmıştır. O "Güzgü" şiirinde halkına özünü yaşamayı, kendi değerlerine sahip olmamayı öğütler:

"Özünü yaşa!

Güzgü kimi,

Görünsün onda...

Sen de, o da, men de."

Ona göre tek gerçeklik hürriyyettir. Yönetimin tarı ve sazi yasakladığı günlerde "Tar" adlı şiirini kaleme almış, eşsiz bir milletin kimliğinin nasıl elinden alındığını ve nasıl yok edilmeğe çalışıldığını bu şiiriyle tüm dünyaya haykırır:

"Men,

Zirveyem, yaraşmiram eteklere,

Menim karımı verin!

Darıhmişam

Menim tarımı verin!

Men,

Sevmişem, sevilmışem

Menim yarımi verin!

Menim tarımı verin!"

O Azerbaycan'a adeta aşiktır. Ondaki vatan ve millet sevgisi başka hiçbir şeyle kıyaslanamayacak derecededir. Vatan ve millet yoluna baş koymuş, sürgünlere gönderilmiş, büyük çilelere göğüs germiştir. "Azerbaycan" şiirinde vatan aşkı şu şekilde dile getirilir:

"Alışip yanlığı öyredib anam!

Olurmu anamı unudub danam?!"

Başqa söz deyilem,Azerbaycan'am...

Tüssüsüz yanıram köz arasında!"

"Kara Dağ" adını verdiği şiirinde de yurdunun güzelli-klerini anlatır:

"Baxanda bu qoca dünyanın bele

Harası çirkindir,harası gözel,

Bizim od-alavlı Azerbaycan'ın

O yanı,bu yanı,arası gözel."

Büyük şair,milleti için duyduğu aşk derecesindeki sevgiyi Türkçülüğünün ebedi kanıtı olacak şekilde oluşturduğu "Türk" şiirinde şöyle dile getirir:

"Boz qurdun derisi kürküm,

Bayların papağı börküm,

Men buyam,Türk oğlu Türküm!

Ellerime yadlanama."

Onun şiirlerindeki temalardan birisi de esarettir.Ha-lının katlanmak zorunda kaldığı bu esaret zulmü, onun bitmek tükenmek bilmeyen acılarının kaynağıdır.O bütün hayatını,halkını bu zulümden kurtarmaya adamış;bu yolda saçlarını ağartmıştır. "Dözüm" ve "Zexme" şiirlerinde esaretin acılığını anlatır:

"Çinaram deyerek ucaldım göye

Qol atıb yayıldım buludlar kimi,

Görende bürüyür dağları kölgem

Yağdılar başıma yağış,qar kimi!"

Ve

"Zexmeni qoymuşdu telin üstüne,

Tel,tele baxırdı

Barmaq,barmağa!"

Ne geldi başına deye bilmerem..

Yalnız hüner doğan sevimli eller

Gönlünden asılan el çalğısını

Azad perdelerde çalmadı getdi!!"

Bütün bunlara rağmen büyük şair umudunu hiç kaybetmemiştir.Halkının da umutsuzluğa düşmesini şairleriyle engellemeye çalışmış, onlara ışıklı güzel günleri göstermeyi hedeflemiştir.Şairin "Gözel" şairi aydınlık geleceğe açılmış bir pencere gibidir:

"Qara günlerimden söz açmağa

İstekleri alınmaz,

Dilekleri anılmaz,

Tapdaq geçitlerde,

Öksüz ulusum,gözle!"

Onun şiirlerinde istediği konulardan birisi de Azerbaycan'ın bölünmüşlüğüdür. 1828 yılında imzalanan Türkmençay antlaşması ile Azerbaycan güney ve kuzey olarak iki bölüme ayrılmış,Rusya'yla İran arasında paylaşılmıştır ve "Aras" nehri bu ülkeyi ikiye bölmüş,Kuzey Azerbaycan Rusya'da,Güney Azerbaycan ise İran'da kalmıştır. 1990 yılında Kuzey Azerbaycan bağımsızlığını kazanır; fakat Güney Azerbaycan hala İran'la birgedir.

İşte Ali Taşkin bu bölünmüşluğun ortadan kaldırılmasını,o güzel,o büyük yurt toprağının yeniden tek bir vatan olmasını ister."Çağrı" adlı şiirinde halkına seslenir:

"Açılsam üzüne bağça kimi

Adımla,gez meni,çayırlıq deye!

Quylansam oduna bışır çiyim!

Ortaq baxtımızın sin daşıyıq biz.

Bir qoca,ağbirçek ananın oğlu,
Bir kövrek bacının qardaşıyıq biz!"

O,bir çok şiirinde Azerbaycan'ı bir bıçak gibi ikiye bölen Aras'ı anlatır.1813'ten beri devam eden bu ayrılık ortadan kalkmali;artık Aras,aynı canı ve kani taşıyan bu iki kardeşi ayırmak yerine,onlara hayat vermelidir. İşte şair bu düşüncelerle "İki qardaş" adlı şiirinde Aras'a da sitem edir:

"Axdi gönlümüzden yaralı Araz
Qarışdı suyuna qanımız biraz,
Geçmeye çayımız olmadı dayaz
Yadlara qatıldıq biz iki qardaş!"

Şair "Araz" adını verdiği şiirinde de esaretin katlanılmaz sıkıntılarını ve hürriyete özlemini dile getirir:

"Ne şıxda payızıq,ne kökde yazıq,
Biz nece denizik,nece Araziq,
Axışa tamarzı,çağlamaq yasaq?!"

O toplumsal meseleler üzerinde de durmuştur.Halkının çektiği istırapları kendi istırabı saymış ve bazı şiirlerinde bu konuyu işlemiştir.Çok çalıştığı halde hakettiğini alamayan halkı,"Qabar" adlı şaire konu olur ve şairin kendi şahsında ifadesini bulur:

"Bel-qazma vurmaqdan yazıq ellerim
Bir ömür başa-baş çalardı qabar.
El xemir,qarın ac,geçerdi günüm...
Ağrını bağırlama qalardı qabar!"

Bir çok şiirinde gelecek nesillere öğütler vermiş,onlara gelecekteki güzel günler için neler yapmaları gerektiğini söylemiştir."Qızım" adlı şiirinde gençlere "Büyük

bir milletin evladınız; her biriniz üstünüze düşeni yapın
ve gerçekleri haykırın." der:

"Tutmaz seni ulu dünya,

Gönüllere calan qızım!

Bulaq olsan

Güller ara asta yeri, serin qayna!

Deniz olsan

Sükutları sindiraraq, derin qayna!

İnsan olsan

"Daşkın" kimi çapıl qızım, talan qızım!"

"Körpem" ve "Öyünd" şiirleri de aynı konu etrafında
kaleme alınmıştır:

"Qırmaq isteyirsen belek bağını

Demek, beyenmirsen bağlı qalmağı!"

Ve

"Serinde yemlenib, kölgede yatma!

Qoçaq ol, borcunu unutma, atma!

Qadınlar içinde kişilik satma...

İyid ol bir neçe bay arasında!"

"Aşıq" adlı şiirinde Türk kültürünün en önemli unsurlarından olan aşıklık geleneğinden bahseder. Büyük şair gençlere özlerini yaşamalarını öğretler. Kendisi de onları şiirleriyle Türk kültürünün en önemli kaynaklarından bessler:

"Esdir tezaneni, teller oynasın

Bağrıma qor düşüb, qovrulur aşiq!

Titret barmağını, üreyim kimi

İçerim didilib, sovrulur aşiq!"

Azerbaycan'dan sevgiyle sözettiği "Nesen" şiirinde kopuz ve tari, Azerbaycan coğrafyasını vatan yapan iki önemli değer olarak görür:

"Qopuzdan qopursan

Tel-tel

Qızıl telli tar alır seni."

Ali Taşkın sevda şairleri de yazmıştır. O bu şiirlerinde de yurt sevgisini anlattığı şiirlerinde olduğu gibi, geleceğe güzel gözlerle bakar:

"Usanma,sarsılma,

Qaranlıq dağları nece delecem?!

Gönlüm yana-yana yola düşmüsem,

Yolların ışığı yanmır,yanmasın."

Şair sevgilisine duyduğu hasreti çok etkili bir üsluba dile getirir. "Sarıyaz" adını verdiği şiirinde de işte bu hasret acısını anlatır:

"Bununla bele yene,

Seni duydu gözlerim!

Seni seçdi baxışım!

Axşam qurtuluşunda...

Yarın başlanışında...

Sensizlik ölüm oldu

Zaman çerçivesinden asılan bağçalara!

Gönlüm min bülim oldu

Ortaq çiçeyimize senden sonar...!"

Ve hasretini çektiği sevgilisini "Gel" şiiriyle şöyle çağırır:

"Axşamlar olsam da yağış buludu,

Seherler göz yaşam üzümü yudu!

*Qalanıb bağıma sensizlik odu...
Hesretdir boynumuz qoluna
Tez gel!!"*

T.C.

*Atatürk Üniversitesi
Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi
Rabia GÜNGÖR
Erzurum*

Qardelen

*Meni qardelen
Bir de bayram düşündürür
Anam gelirse
Bir qazma köyneğ
Bir cüt mil corabı
Bayramlıq verirse
Qardelen üzüme güler.*

*Yoxsa
Çillenin çalpovunu
Qişın acısını
Hala yüklenmeli
Ölüme bürünmüş dırılıtyı
Üstelenmeliyem!*

Çığ parçası

*Sensiz men neyem?
Bir çığ parçası
O da, saçlarima qonub sevgilim
Saqın, o köksünü mensiz bırakma!
Qişın, şeir dünyam donub sevgilim.*

*İçimde bir faytun, atı ağ durur
Eyleşibsen ama
Sürebilmirem
Menim içimdesen, mene çok yaxın
Gönlümün yolları geniş olsa da
Ne yazık ki, baxıb görebilmirem.*

*Sensiz men neyem?
Deniz dodağı, lepe durağı, dalğa qucağı*

*Hem dolu, hem boş
Payıma böylesi düşüb sevgilim!
Minleri görüşe gelerken bu gün
Minleri qısqanıb, küsüb sevgilim!*

Ud meni!

*Sevgilimi bağışladım kepenekler qorusun
Kepenekler odu sever, od meni.*

*Men heç
Özge yanaqları sinamadım dünyada
Öpülmeyen dodaqları qınamadım dünyada
Dodağına yazılıbsa, menim adım dünyada
Yabancılar görecekler
Yavaş-yavaş ud meni!*

*Yolum düşüb gözlerine
Adasından geçirem
Gece boyu üreyinin odasından geçirem
Bütün hızla
Qaşlarının cadasından geçirem
Büdüreyib düşeceyem gözlerinden
Tut meni!*

*Ya bağrından çöle atma
Ya da ki, unut meni!*

Gönül qapısı

*Sensiz ellerimi göye qaldırıb
"Ulduz"lara baxa qalıram gece
Kimseyi bulmayır, tapamayınca
Öcümü gözümden alıram gece.*

*Sevgi gövercinim qurban kesilir
Qolumu boynuna salıram gece.
Derdimi her gelen, her geden bılır
Yene sensizliye dalıram gece.
Qapılar bağlanır üzüme bir-bir
Gönlümün qapısın çalıram gece.
Ömrümün günleri dağılıb gedir
Yerimi gönlüne salıram gece.
Anlayıb durursan dediklerimi
Geçeler ncedidir, geçeler nece?!*

Bir şey

*Özülecek bir şey yox!
Gözlerim ağlamağa
Derdlerim çağlamağa
Ellerim üşümeye öyrenmiş
Ve sevgim
Gönlüne sığınacaq kimi görünür
Feqet
Geriye sallanacaq el
Çekilecek ayaq yox mende
Varsa
İreltive
Engin bir varlığı sürünen...*

Bu gözler

*Hele sen gülümse, üzülmesen çiçekler
Hele sen gülümse, boğulmasın istekler
Hele sen gülümse, ağlamasın bebekler
Gözümde.*

Hele bir gün seher, gülecekdir bu gözler

Bebeklerin gözünü, silecekdir bu gözler
Ağlasan gizli-gizli, bileycekdir bu gözler
İçimde.

Alacaqsan meni
Üreyinin evine ne biçimde?!...

Çanta

Çantan açıqdı, baxdım
Üç şey vardı:
Bir cüt göz, bir bulaq, bir kendir.
Suç işledim
Hırsızlıq yapdım:
Gözlerden geçdim, bulaqdan içdim
Ve kendiri seçdim!

Yox, hayır, yanılma!
Kendiri seçmedim kendime qiyam
Varlığımı doğrayam
Ve dünyadan sensiz gedem
Kendiri seçdim ki, sen yaşayasan!
Ellerimi tutub her gün, her gece
Gönlündeki bulağın başına
Meni de daştyasan!...

Özlem bıçağı

Sensiz olunca
Başima yuxılır dünya
Sensizlik qırıqlığına uğrayıram men
Hemen-hemen içimi
Baxışından yonulmuş
Özlem bıçağına doğrayıram men

Başqası olsayıdı, unudar geder
Ve terk ederdim
Ama sensen, sen!

Yazıq yapraqlar son bahara
Lekesiz qardelenler
Ağ qara teleserken itirdim seni!
Soxaqlarda batdı sevgi gemimiz
Bizden böyük oldu bizim qemimiz
Bu oyunda
Ne o qazandı, ne biz
Başqası olsayıdı, ölmüş sanır
Yoxmuş düşünerdim
Sevgi mezarlığından çekinib üzünerdim
Ama sensen, sen!

Gözlerimiz karşısında
Her zad bize bölüşdü:
İstek, acıq, hetta ellerinde ağlayan "Çiçek"!
Qüsse ürek'lere
Gülüş dodağa düşdü
Sevgimiz süründü sessiz, semirsiz
Aramızca acı qadağa düşdü
Başqası olsayıdı, biraxır, atardım
Açıq göylerde doğulmuş güneşimi
Buluşların arxasında
Qaranlıqlara qatardım
Ama sensen, sen!...

Ne oldu?

Ne oldu sene?
Bir zamanlar
Dirnaqları kéklik kımı xınalı
Yas qoxulu dodaqları boyalı

Derya kimi iki gözü durnalı
Yerden-yere süzüb, ceyran olardın?!

Ne oldu sene?
Qılınc kimi keskin qaşların çatıq
Qehqehyle gülen gülüşün batiq
Qoxunu sürerdin her seher-axşam
Seni qışqanardı küçə
Duvar, dam
Böyle deyişermiş zamanla insan?
Şerimi dinleyib, heyran olardın!

Ne oldu sene?
Ne oldu?

Füze

Sen meni bilirsen
Bu qryidan o qrytya çırpinan
Deli okianam
Ve
Sensizliyin qefesinde
Başını qanadına soxmuş
Üzgün bir quş
Barmaqlıqları qızıldan olsa bele!

Sen meni bilirsen
Tutulursam, şimşek çaxar
Ağlarsam, sel qopar
Gözlerimin derelerinde!

Sen meni bilirsen
Dinirsem
Dodaqlarımdan qurşun
Susursam

Üreyimden sevgi füzeleri fırlanar
 İnsanlıq dünyasına
 Ama sensiz epey tutqun
 Epey susqunam!...

Ağlamam!

"Arzu"lar bize yaxın, biz arzulardan uzaq
 Bu dirilik firtına, bu yaşam bütün duzaq!
 Buna rəğmen ağlamam, gözlerim sene qurban
 Şeiri sensiz paylamam, sözlerim sene qurban!

Gözler bize çox tanış, biz özgeyik onlara
 Bu günün isteklerin, saxlayırıq sonlara
 Ağlamağa yox, gözüm, gülmeye dodaqlarım
 Söylemeye yox, sözümüz, başımda eskı qarım
 Buna rəğmen küsmerem, üreyim sene qurban!
 Varım, dövletim, bütün çöreyim sene qurban!

Deyil!

Meni
 Sensiz, yaşar kimi sanırsan?
 Deyil!
 Hörgüleri acı düşlerden hörülülmüş
 Acı dustaqdə
 Dizlerini qucaqlamış biriymə!

Meni
 Sensiz, mutlu-mutlu sanırsan?
 Deyil!
 Barmaqlıqları çox dar ve sıx
 Özlem qefesinde
 Öldüm, qehr oldum, bitdim

*Gemiklerimle yanaşı
Quylaq gezen dırıyem!!*

Alevler ulusu

*Biz alevler ulusu
Gölümüzde duru su
Üzerinde qu quşu
Oysa, cocuqlarımız
Başının altına daş verib yatır.*

*Gelir topraq qoxusu
Gözde, körpe yuxusu
Dinc yaşayır çoxusu
Oysa, erenlerimiz
Savaş alanında baş verib yatır.*

*Yaranış nece ilginc
Hami mutlu, hamı dinc
Dolur gözlere sevinc
Oysa, menim sevgilim
Göz bebeklerine yaş verib yatır...*

Ulu Tebriz

Böyük qezel şairi Aliağa Vahid'in toprağı başında.

*Uçmasayıdı Tezar'ın qorxulu, qanlı duvarı
Daşmasayıdı gözümün selleri Qafqaz'a sarı
Atmasayıdı ulu Tebriz topunu baş yuxarı
Seni göz yaşlarım içre besece anmazdım!*

*Dinleyerdim sözünü, şeirini toyda geceler
Tarımın telleri gizlince kamalarda meler
Gözleyerdim gelini, "Xan Çoban"ı, indi geler..
Ne yazık ki, ana dilde dilsini qanmazdım!*

Elimin sevgilisi hem de qezel şairisen
Sevgi qurbanı olan sevgililerden birisen
Önce ölsen de, menimçin yaşayırsan, dirisen
Atdin öz ateşine, yoxsa düşüb yanmazdım!

Men qaranlıqlara dalmış ufacıq lampaydım
Tutalım bir sürü "Ulduz"lara tek bir aydim
Qefes arasında qalan quşlara yalnız taydim
Tebriz'in oğlu geler toprağına? Sanmazdım!

Geldim artıq başının üstüne, baxsan birine
Bürünüb alnim hele bir de utancın terine
Men de olsaydım eyer sevgili "Vahid" yerine
Ulū ellerdeki meyxaneleri danmazdım!

Oynama qızım!

Bax, bele oynasan, mat olacaqsan
Seni oynadırlar, oynama qızım!
Sen bu topraqlı yox, tat olacaqsan
Bizi aldadırlar, oynama qızım!

Sen şair evinin çıraklısan ax
Gel bu ev iyesin az yandır, az yax!
Gözünün ucuya onlara bir bax.
Seni oynadırlar, oynama qızım!
Bizi aldadırlar, oynama qızım!

Derdimiz deyildir atılıb-düşmek
Sene yalvarıram, bu işden el çek!
El çalıb sonra da yüngül qolçaq tek
Seni oynadırlar, oynama qızım!
Bizi aldadırlar, oynama qızım!

Yarın özününse, menimdir yarın

Menim qeyretimdir qeyretin,arın
Qat-qat artırırlar zirvemin qarın
Seni oynadırlar,oynamama qızım!
Bizi aldadırlar,oynamama qızım!

Oyundan qaçmiram,oyuna qurban
Qızların oyunlu toyuna qurban
Özün oynamırsan boyuna qurban!
Seni oynadırlar,oynamama qızım!
Bizi aldadırlar,oynamama qızım!

Sen öz gülüşünü paylaşma ucuz
Unut bu quman,ne ud,ne uduz!
"Daşkın" ol deniz tek,qaynama susuz!
Seni oynadırlar,oynamama qızım!
Bizi aldadırlar,oynamama qızım!

Axşam güneşi

Sen,dan yerindeki ülkeler "Ulduz"u
Men,batmaq üzere axşam güneşini
Sen,ceyran qoynundan süd emen quzu
Men,yurd ocağında varlıq ateşi
Yanaram yolunda sensiz,gözelim
Bu bir sir gözelim,bir giz gözelim!

Taxlıb qalırsan penceremizde
Yaşadır güzgüler seni dadlıca
Bir gözüm quruda,biri denizde
Gezişir duygular seni ayrıca
Çıxmaz anıların başından,çıxmaz
O günleri bir de taleyime yaz!

Men düşüb ölürsem yalnız şeherde
Acılar daşıyar omuzlarında

Dözüremse bunca özleme, derde
Umüdüm gönlünde, gözüm yanında
And içdik toprağa
Duza, çöreye
Aci çekdirmeyecek körpe üreye!

Görmeyeydi!

Sağlarının şesalesi
Qollarımdan sovrulanda
Arzularım hesretinin
Alevinde qovrulanda
Keşge kimse görmeyeydi!
Keşge kimse görmeyeydi!

Kipriyinin dürdanesi
Yanağından fırlananda
Gözlerinin deryasında
Sevgiden ışık yanada
Keşge kimse görmeyeydi!
Keşge kimse görmeyeydi!

Sensizliyi körpe kim
Bağırma basıb yatanda
Qaranlığın kölgesinde
"Ulduz" ölüb, ay batanda
Keşge kimse görmeyeydi!
Keşge kimse görmeyeydi!

"Daşkın" deniz daşaları
Hönkür-hönkür ağlayanda
Ardımcı baxan gözleri
Zalim eller bağlayanda
Keşge kimse görmeyeydi!
Keşge kimse görmeyeydi!

Tam bir çilgin

Qapıyı çarpar çıxdığında
Elektrik ağacına söylemiş
Toprağa doğru aşı veriyordu
Tam bir çilgına
Buz yontusuna, daş heykeli dönmüşdü.

Laldə, sağirdi
Varlığıa bele
Gözlerinin ucu ile baxır
Yazısı önündə
Qar susları kimi axtiyordu.

Adam vurumuşdu
Hem de arxadan deyil
Tam üreyinin başından!!

Ne yapım?

Şeir yazmayım da
Ne yapım?
Hep kesib durursan gözlerimin qapısında
Açıram da sensen
Yumuram da sen!

Gözlerinin firtinalı denizinde
Yalnız bir qayqla azmayım da
Ne yapım?
Çıxıram da sensen
Cumuram da sen!

Bu dünyada tek bir qorxumvardı da
Sensizlik!

*Sensizlikden qorxdum
O da başıma geldi...*

Ondan beter

*Yağmuru men ağıladım
Denizlere yağdı
Qarı men üzüdüm
Dağlar geyindi
Son baharı men aradım
Xezellere pay oldu.*

*Yaşam onca da qolay deyilmiş
Yaşamdan ayrılmak
Ondan da beter
Hep bekəltəni quran bir şair için...*

İç

*İcimi tanıdırın bir iç aradım
Bulduğum!
Bulduğum da, öldüm!
Ölümü arayırımızız
Diriliyimizde
Yaşayacaqımızın ölüslükde
Toplumun kemikleri
Bunu qoxurken...*

Quş südü

*Senden istediyim
Quş südü, ya da diriliş suyu deyil ki,
Yox! Dedin.*

*İçimi iç eden bir sevgi
 Ağalarımı gömüye götürün bir tabut
 Yalnızlığımı ardan bir baxışdı
 Oysa sende vardı:
 Gözlerinde
 Ellerinde
 Öreyinde,...
 Vermedin, veremedin belke de?!*

Ölümüm

*Seni düşününce
 Ölümüm gelib kimi
 Durub-durub ağlardım
 Bir köşede
 Dizlerimi qucuyub..
 Neyin var? Sorulunca:
 Yox bir şey! Deyince
 Kimse inanmazdı.*

*Seni unudunca
 Dünyamı bom-boş bulub kimi
 Baxış-baxış üzülerdim
 Ne oldu sonunda?
 Öyrendim
 Alışdım
 Yoxluğunla varlığın
 Bir arada, yanaşı!*

*Dözdüm
 Yaşatmağa, yaşamaga
 Köşelere çekilib
 Ölümüm gelib kimi ağlamağa
 Hem özümün
 Hem senin yerine!!..*

Ölerem!

*Ne işsizlik, ne aşıq, ne qorxu
 Meni sene ezdiremez!
 Dözerem, susaram
 Yeri gelince önerem
 Kemiklerimden
 Varlıq köprüsü bəle saldıraram
 Ama
 Gözlerine kişi eli toxunmamış köprülerden
 Geçemem!*

*Gözlerimi avuçlarima tutub
 Üreyimi derd buxcasına büküb
 Gederem
 Ama
 Eyilemem
 Ağac kimi kökden su içerem men!!*

Şimdi

*Geceleri ansızın qapımı çalan əller
 Kimsesizlere doğru, yalana yalan əller
 Şimdi nerde gezişir
 İçimi söker-söker?!*

*Gözlerini oxşayıb yazmadığım qalmadı
 Yalnız getdiyim yolda azmadığım qalmadı
 Unutdum, deye getdim
 Olmadı ki, olmadı
 Pencerem açıq-açıq
 Gelir yağmur qoxusu
 Seninle itib getdi gözlerimin yuxusu
 İçimde bir dağ kəder, gözümde bir derya su.*

Üşümerem

Toprağını eynime
Varlığını beynime
Kesdirib geye bilsem
Üşümerem bilirem
Bir gün qarda, yağışda.

Seni her kesden önce
Özüme ve özüme
Açılı deyine bilsem
Qayalarında yovsun
Qurularında tepe
Denizlerinde lepe
Olaram yay da, qış da.

Qartal ki olamadım uçum zirvelerinde
Barı göyerçin kimi
Mavi ya da qızılı günbezlerine qonsam
"Daşkın" okjan demirem
Qendil-qendil, buz kimi
Qayalarında donsam
Ölerem bir baxışda
Mutluluğumdan, veten!

Kekliyim

Keşge calanmasayı gözlerime bir axşam
Seke-seke kekliyim
Üreyim ağlamazdım
Derdlerin denizine.

Keşge yalanmasayı qelemimin diline
Duzlu-duzlu bir deniz

Söz olub açılmazdım
Bu dünyada birine
Calındı,yalındı
Yağmalanıb taşındı!

Kesge meni bir gece alıb götürmeseydi
Sevginin qollarında
Uçub aparmasayıb meni qanadlarında
Saçlarım ağarmazdı
Dağların yollarında
Apardı,qopardı
Öldürüb yola saldı.

Bitmiş yaprağı

Gözlerimin bir adımlığında
Solu verib getdin
Bitmiş yapraqları
Badam çiçekleri kımı.

Ellerimin uçrumundan
Uçub düşdün
Qayadan qopmuş keklik yavrusu kımı

Dodaqlarımda gülmeyi bacaramadın
Üreyimde ölmeyi bacarsayıb han!
Bilgiyormusun?
Sen,yazıq bir zafımsen!
O üzden de
İçerimde işk ve son mezarı senin için qazdım
Ve hemin mezarın başında
Minler kere
"Seni seviyorum, seviyorum!" yazdım.

Öl de

Ellerimin tabutunda
Gözlerimin üst qatında
Daştıym seni!
Yaşamaq dağımı gönüläme basdırın
Ölmek "Arzu"sunu gözlerime bırakma!
Öl!
Öl de
Ellerimin tabutunda
Gözlerimin üst qatında daştıym seni!

Sevda yolu

Ömrümü yaşadım bir yuxu qeder
Bir ažı qem oldu, bir çoxu keder
Dünya böyle gelmiş, böyle de geder
Keşge yaşadığım olmasın heder
Bu "Sevda", bu "Arzu", "Dilek" yolunda.

Ömrümü düşündüm bir payız kimi
Sevgisi talanmış, qerib qız kimi
Ömür quruyacaq, göy yarpız kimi
Bir yol gösternesen, ince iz kimi
Sürüne-sürüne gelek yolunda!

Ömrümü axtıdım, yollar sulandı
Ağladım, gözümün yaşı bulandı
Bu deniz ne daşan, ne de dolandı.
Ya men anlamadım, ya o yalındı
Olmadı bir damla bilek, yolunda!!

Ömrümü uçurdum, dereler doldu
Gönüläm "Çiçek"lendi, saçlarım soldu
Bu, ömür olmadı, derdi-ser oldu
Derdim öylesine saçını yoldu..
Qırıldı qol-budaq, bilek, yolunda!

Get!

Ayaqlarım sene geldi, mensiz-mensiz
Başımı dumanlar deldi, censiz-censiz
Belki sevgi bir meseli, sensiz-sensiz
Gediyorsun? Köprüleri yıxma, get!

Belki yolda itesiyem, yavaş-yavaş
Ya özümde bitesiyem, sankı dağ-daş
Men sevginin ötesiyem ey arxadaş!
Gediyorsun? Yollarıma çıxma, get!

Men yağmuru yaşayacam, gile-gile
"Yağmur" derdin daşıyacam, çile-çile
Göz yaşların boşuyacam, sile-sile
Gediyorsun? Gözlerime baxma, get!

İçim senden doldu, daşdı?
Dolsun, dolsun!
Gözlerimde solan yaşı?
Solsun, solsun!
Ötekiler menden başdı?
Olsun, olsun!
Gediyorsun? Mene qara yaxma, get!

Nankor Ölüm

Sensizliyimi duyдум, geceler başıma uçdu
Senliyimi düşündüm, xatireler küsüb qaçdı
Dözemeydim bu ikiliye
Ölemezdim bu nankor ölüme!
Yollarına meneqşe ekdim
"Arzu"lar aslandı
Dağlara qar yağdım, daşlar islandı.

Bir tek üreyim qalmasıdı
 Bağrıma basıb ezdim
 Param-parça edib
 Kipriklerime düzdüm
 Bir türlü gelmedin
 Gecenin ağırlığından
 Bayira çekmeye meni
 Gelmedin!

Sen ölerken

Sen ölerken
 Men heç qebir qazmadım
 Qazarlara baxıb ağladım
 Bebeklerimin bebeyini yoluna tökdüm
 Qır çiceyi kimi
 İçimi sökdüm, qurşun yarası kimi.

Sen ölerken men
 Başlığımı unutdum
 Kimliğiimi alıb, soqağa qosdum
 Sağnaq yağmur altında
 Sensiz, bom-boşdum.

Sen ölerken men
 Solğun üzünü öpemedim
 Doyurcasına
 Yetim gözlerimi qapayamadım
 Uyurcasına
 Çıldırası, üzülüb düşdüm kəndimden
 Topraq böylece
 Acımasızcasına
 Aldı seni menden
 Sen ölerken...
 Sen ölerken...

Ellerim

*Kim ne derse desin
Menim ellerim ağaclarдан
Gözlerim pinarлardan
Ve duygularım sevgiden yanadır.*

*Men
Sevginin durur süresinde
Öfkemi tutamam
Kendimi, hem iki gözüm baxarken
Kötülük ateşine atamam.*

*Kim ne derse desin
Menim şeirim topraqdan
Göz yaşlarım yapraqdan
Ve düşüncem anamdan yanadır.*

*Anamın yapraqları yaşıl
Çiçekleri ağ
Baxışları aydın
Bağçaları tüm al
Suları göm-göydür
Kim ne derse desin, men böyleyem işte.*

Qardanesi

*Üzerim hala seni qoxuyor
Ellerim hala seni işsüyör
Ve gözlerim hala seni baxıyor.*

*Sen
Sonsuzluğa dek eriyib aşan qar danası
Ürek denen dağların yamacında bitten*

"Özlem" laası
 Ve denizlerce göz yaşını içinde boğan
 Göz pıyalasısan!

Ellerime bir cüt elcek
 Gözlerime bir gözlük
 Üzerime bir ad taxmaq istiyorum
 Yazuq gözlerimden
 Eski günlere baxmaq istiyorum.

Sen
 "Ulduz"lardan qopmuş parlaq daş
 Avuçlarımda yuvarlanmış
 Gümüş yaşı
 Hetta
 Onlardan bele başın!
 Üzerim hala seni qoxuyor
 Ellerim hala seni üşüyör...

Men de tebii

Son bahar çiçekleri
 Ah! Deyib üzülecek
 Men de tebii.
 Yeteneksiz yağmurlar
 Tanrıının tavanından toprağa düzülecek
 Sen de tebii.

Dağların kipriyinden
 Ağ bir damla styrilis
 Çayların qucağına dinmeden süzülecek
 Çen de tebii.
 Bağışla! Bu yaşamdır
 Üzgün olabilerem
 Şen de tebii...

Bic qonaqlıq

Serbest çamlarına bele
Söykenemedim yorğun çağında
Özgür dağlarına bele
Toxunamadım qar yağdımda
Keşge doğurmasaydın
Meni yabancı qollara
Bir qonaqlıq gecesinde!
Çırkin bir qonaqlıq
Bic bir qonaqlıq
İki adın kölgesinde yuvarlanan beşiyim!
Keşge
Keşge!

Teşekkür

Denizden qovulmuş balıq kimiydin
Saçların dalgasız ama
Dodaqların yovsun qoxuyordu
Tanışdıq
Qırından styrilmiş qılinc
Mermərden yonulmuş boğaz kimi
Sevişdik
Adamını bulmuş adam kimi.

Teşekkür edirem! Dedin
Ve o gün
Şehrin kölgesi ne mene
Ne denize düşdü
Deniz öz qızını
Oğlu ile bollsadı
Teşekkür edirem! Dedin
Balıqlar da qahqahayla gülsüsdü...

Suçlar

Suçlar baş-başa vermese
Suçlar olmazsa
Bağışlar deyersiz qalar dünyada
Suçların deyeri bağışlanmaqdə
Bağışın deyeri suçdan sonradır.

Bizim bağışımız, bizim suçumuz
Qarşılık yaşayınca dayanır insan
Her bağış ardınca dinc uyuyursa
Her suç işledikçe oyanır insan!

Yeni yol

Men ne köyümüzü deyib ağladım
Ne de şehrimi bıraxıb qaçdım
Men köy ile şherin arasında
Gedilebilen yeni yol açdım.

Men köyümde çürümeyi unutdum
Şehirimde itib-batmağımı da
Her ikisin bir arada yaşadım
Varlığımı bu yaşama borçluyam
Yaşam zirvesine çatmağımı da.

Duyğu sömürüsü yapmayı yox, yox
Göz yaşı dökmemi heç beyenmedim
Başımı dik tutdum köy yollarında
Özümü şehere heç eyenmedim.

Men min köyü bir şehrə deyişdim
Min şehri bir köye çevirince
Çox sert oldu köyden şehrə geden yol

Ama onu yürüdüm ince-ince.

*Şehirimde köylü kimi deyil de
Şeherinin köylüsü kimi oldum
Köyümde qaynadım, şehrime daşdım
Sevgi olub, ikisine de doldum!*

Saat qabağı

*Köçse de qonşusu "Şehriyar" qemgin
Sesi gelmese de "Tebrizli Şems" in
Çoxo duymasa da o güzel sesin
Tebriz'in saatı işleyir hele!*

*Üzü Aynalı'ya baxır, hey baxır
Güneş arxasından eriyib axır
Kimi saat açır, kimisi taxır
Tebriz'in saatı işleyir hele.*

*"Gülüstan Bağı"nin saatı uçdu
Töküldü yerine biraz kırçı su
Belki saatların ölümüdür bu?
Tebriz'in saatı işleyir hele.*

*Demirle bağlanır Erk'in gözleri
Qıfıldan çıxarmaq olmur sözleri
Tebrizlüler yaxşı bilir özleri
Tebriz'in saatı işleyir hele.*

*Ölkəde yatıbdır minlerce saat
Zaman düyun düşüb, insane yathayat
Güneş göz eyleme, yatırsan, get yat!
Tebriz'in saatı işleyir hele.*

Bilmirem "Saib" in saatı vardı?

"Xaqanı"nin vaxtı olduqca dardı!
Bizi geri atan pis saatlərdi
Tebriz'in saatı işleyir hele.

Qabağından geçir minlərce güzel
Qonur duvarına qırmızı xəzel
Bu saatı sevdim ömrümde ezel
Tebriz'in saatı işleyir hele.

Başını ne duman, ne sis alacaq
O, saat doğulub, saat qalacaq
Fersiz saatları yola salacaq
Tebriz'in saatı işleyir hele.

Çıqhaçıq zamanın ömrünü yeyir
Qara sürme çekir, ağ şinel geyir
"Güneş"i Urmu'dan helelik deyir
Tebriz'in saatı işleyir hele.

Ne bateriyası ne daşı vardır
Tebriz'in üstünde göz-qası vardır
Tarixden silinmez yaddaşı vardır
Tebriz'in saatı işleyir hele.

Yorğun duacı

Qapınızda biten çam ağaçını
Oxşarken, halini soraram herden:
-Göresen artmışdır telindekى den?!
Ayrlıq rüzgarı alıb götürdü
Bir elinde seni, birinde meni
Buna neden olduq ya men
Ya da sen!

Yorğun duaciyam ardınca indi:

-Göresen mutlumu
 Göresen mutsuz?!
 O solğun üzünü görmesem de men
 Her yerde esen qal sevgilim
 Esen!

Sarısını

Ad günümüzde verdiyin çiçeklerden
 Sarısını qoparıb
 İş odamda hala saxlıyorum
 Odam seni qoxusun deye
 Biliyormusun?
 Sensizliye heç alışamadım
 Qaçdı yaşamımdan dadım.

Qurumuş çiçek yapraqlarını
 Sene deyil
 Hep seni onlara benzedib duruyorum
 Başımın üstünden fırlanan
 Çılçıraqlar bele
 İçimi ısıtmıyor
 Gönülümű ısıtmıyor
 Çünkü sen yoxsun:
 Varlığım yox
 Dırılıyım yox
 Birlityim yoxdur..!

Bahar kimi

Men seni söndürdüm, sen meni yaxdın
 Men seni yükseltdim, sen meni yıxdın
 Son kere elimi elinde sıxdın
 Qışda bahar kimi istedim seni!

Güneşi izledim senin yerine
 Benzetmem ömürde seni birine
 Susadım gözünden axan serine
 Boz qırda qar kimi istedim seni!

Helelik demeden yox olub getdin
 Kimlerin üzünden meni terk etdin?
 Duyduğum yalanlar bir-bir oldu çin
 Yoxluqda var kimi istedim seni!

Gönül kitabı

Gönül kitabımın arasında
 Qurumuş "Çiçek"sen
 Yaşayırsan varaq -varaq
 Gözlerin qara ada
 Qaşların oraq-oraq.

Ömür defterimin qabığında
 Kirinmiş melekşen
 Süzülüşsen asımandan
 Üreyin mavi çile
 Dilinde acı soraq.

Buzlu saçlarının her birinde
 Titreten külekşen
 Ayurırsan meni candan
 Baxışın şeher-şeher
 Yerişin duraq-duraq.

Olmadı

Yollar dağlara dırmandı
 Karşısında düz olmadı.

Gözler göylere fırladı
Bebeyinde söz olmadı.

Göz qayırdıq qaş qoymadıq
Binövreye daş qoymadıq
Biz bu yola baş qoymadıq
Özge oldu, öz olmadı.

Ne ocağa, ne külledi
Bu odu biri püledi!
Od yandırdıq tüssüledi
Od olmadı, köz olmadı.

Arx islatdıq su gelmedi
Hamı geldi bu gelmedi
Sözün canı bu kılmedi:
Dayan oğlum, döz, olmadı!

Qan itirdik süze-süze
Suda batdıq üze-üze
Arxalandıq iki göze
O da, bize göz olmadı.

Üreyimiz köze döndü
Bütün özler öze döndü
Biz dinince söze döndü
Özge dindi, söz olmadı!..

Cox sağ ol!

Qapıma ağ "Çiçek" bırakın eller
Beş barmaqlı
Ağ yanaqlı el deyil
İssi qanlı
Sim-sıcaq bir ürekdi.

*Qarşımada dayanan üzgün qerensil
Umudsuz bağçada
Biten gül deyil
Sevgi süfresinde qutsal çörekdi.*

*Çox sağ ol süfremin çöreyi
Duzu!
Çox sağ ol sevgiden meleyen
Quzu!
Çox sağ ol göylerin parlaq "Uluz" u!
Çox sağ ol!...*

Örtülü bazaar

*Burası örtülü bazar
Qorxuram, dostluğu pozar!
Pamuq ürekli bir adam
Çınar durumlu bir qelem
Eski şeherde durmadan
Yaşayır azar-azar.*

*Burası bir topraq
Üzü daşlara söykenmiş
Yanağına çovqun enmiş
En uzaq adamlı ulus
En yaxın adamlı yazar
Yaşayır azar-azar.*

Qabıqlı dünya

*Dünya çeyirdekli, qabıqlı, çöplü
Men de bir türlü sevemedim
Dikenli, gülü, bülbülü
Mene bir sükut sindirin*

İçinde işiq olsun!
Mene bir gönüldindirin
Birine aşiq olsun...

Dünya, qaranlığın qara yavrusu
 Dünya, kötülerin yemek borusu
Mene bir "Ulduz" endirin
Buludun sesi olsun!
Mene bir "Yaşıl" gösterin
Qalxıb gelesi olsun!

Darğınam

Yorğunam güneşin kızılışından
Darğınam ulduzun gümüşüsünden
Yaşamaq isteyir
Can "Yaşıl" -yaşıl.

Küskünem yağmurun çilemesinden
Uçqunam dağların susuqluğundan
Dolaşmaq isteyir
Qan "Yaşıl" -yaşıl.

Vurğunam her neyin ağına indi
Belke de yalındı, belke de çindi
Sökülmek isteyir
Dan "Yaşıl" -yaşıl.

Bala serçe

Men var iken sen neden
Oxlandın bala serçe?
Qondun avuclarına
Ütandin, bala serçe!

*Qidiqladı avcumu
Dirnaqların astaca
Bir de baxdim qonubsan
Yaşıl telli ağaca.*

*Gözlerimin önünde
Uçdun, uçdun yox oldun
Öreyimi sürüdün
Ardınca yorğun-yorğun.*

*Zaten quş yuvasıdır
Menim gönülüm ezelden
Qaçmağına gerek yox
Yuva edebilersen!*

*Pırılda üreyimde
Gözleri bala serçe
Qanadları ipekden
Buxağı ala serçe!*

Üşüdüm

*Avuçlarımı ağızma tutub
Hovlarını gizleyemedim
Üşüdüm
Sensizliyime, kimsizliyime.*

*Çığlamış qar danesi saçlarma qonarken
Başlığımı açamadım
Kendimi qanadlı duyarken
Aradığım göylere uçamadım.*

*Gözlerine baxı verdim
Susdun ve geri döndün
Öreyine yaxı verdim*

Yanamadın, söndün.

*Kendini, meni eleşteremedin
 Danlayamadın
 Kişi yanğından yerde qalmış
 Bir avuc kılığı anlayamadın
 Ve getdin
 İçdixin andılar başı kesik qaldı
 Ve öldürün
 Düşdüyün çuxurlar qaranlığa qovuşdu
 Ne yazıq ki hala üreyim seninle dolu
 Avuclarım senden boşdu!*

*Kökşümü biraxıb
 Ahımı çekdiyim avuclarım
 Qelemimi ismarlayıb
 İçine bükdüyüm avuclarım..*

*Seni qansız!
 Bir daha dönmemek üzere getsen de üşüdüm
 Menim için bitsen de üşüdüm...*

Men ölü deyilem! – Urmu'lu öğrencilerime

*Ne tabut gezdirin, ne göz ısladin
 Ne qızlar ağlasın, ne yaşlı qadın
 Men ölü deyilem qebirden qorxam
 Göbelek deyilem topraqdan çıxam
 Kimdixine hesret üşüyenlerin
 Ellerine elcek, eynine kürkem
 Azerbaycan'lıyam, mutlu bir Türk'em.*

*Adamı derede tülkü sökünce
 Düzenlikde qurdlar sürüse yeydir
 Adam yaşamağı bacarmayırsa*

Toprağa gömülüüb çürüse yeydir.

Men, dünənəki uşaq deyilem artıq
Bir şekerçöreyi gönslümü alsin
Alnimda qırışlar dereye dönüb
Hele içimdeki yaralar qalsın.

Söyle!

Ne eyleyim, nedir günahım?
Elimi tuturam, gözüm savaşır
Gözümü yumurram, sözüm savaşır
Sözümü boğuram, içim darıxır
Özümle, özgeyle özüm savaşır.

Men kimem?

Göresen neden doğuldum?!
Nedir bu acımaq, bu yanmaq mende?
Yaşamım içimde dustaqlı olunca
Kölgem yayınlandı şəhere, kənde.

Yaralı quş kimi çöllere düşdüm
Yoldan yorulmadım, dillere düşdüm
Qar yağmur yağmasın başıma, neyśim!
Qarım da başımda, varım da menim
Qelemin, qeyretim, arımdı menim.

Bir gün yixıslacam soğuq qebrime
İndiüen yixısim qoy ellerime
Özümü daş-topraq üzüdecekdir
Ama sevinezem emellerime.

Ahay, gözlerimin içine baxan!
Qeleminin döşü süd verdi sene!
Qaraman da oldun aslan da oldun
Hani o ellerin? Uzalt elime!
Çağıdır, borcunu öde vetene!!

Meni dinleyirsen, meni sorursan?
Taxmadım evimin duvarlarına
Yoxluq penceresi, yoxluq qapısı
Varlığım leçeyin açdım başından
Yellendi saçları, çıxdı qoxusu
Çıxardım engimden tamah dísini
Girmedî gözüme yadlıq yuxusu!

Gözlerin üstünde nedir o qaşlar?
Kölgesinde yatır bebekler sessiz
Ne deyir o dağda yazılı daşlar?
Belkə de bir soru qoyur ortaya:
-Topraqı sevmışdır er "Babek" ya bız?
Bax nağıllarına Dedem Qorqod'un!
Birinin gözleri içine hopmuş
Birinin gözleri başına qalxır
Açıqdan, bir gözlü Tepe göz olur
Biz de bir qalanın uçuqlarında
Yatırıq, üstümüz topraq, toz olur!
Biz inıldeyince, biz kükjeyince
Gözler direklenir, eller söz olur.

Min ildir bu şeiri yazmışam sankı
Min kere bu yolu azmışam sankı
Min ildir iyesiz sazmışam sankı
Aşiq sine gerir, qollar yükselir
"Aslı" saçın açır, yollar yükselir.

Mene de bir bardaq söz o gözlerden!
Yerimde yeriyen ayağım vardır
Göylerime "Ulduz" düz o gözlerden!
Bahar kimi yaşa, yaz kimi yaşa!
Dayanma öc alsin göz o gözlerden!
Ürek qonşusuyuq tenden aralı
Dağ kimi geribik çenden aralı
Men Urmu'dan, sen de menden aralı

"Özlem" damlastıq bulaq daşında
Men yaşılı, sen hele yirmi yaşında.

Bir ayağım geler, biri gelmezse
Bir dodağım güler, biri gülmezse
Ölümü öldürüb gora soxaram
Ama emrindeyem o dodaqların..
Ölerem, bir ağız sen ölü! Söylesene.

Bir gözüm yananda biri sönübüdür
Bu yer, damarımda qana dönübüdür
Eyrili-buruqlu fırlanır, gezir
Geceler ağlayır, gündüzler dözür
Buyruq gözleyirem o qaşlarından..
Qeyret yontuyacam dağ-daşlarından
Meni ne avundur, ne de dile tut
Ya qatıl yoluma, ya meni unut!

Çox geldim, çox getdim, yol yorulmadı
Dostla qucaqlaşdım, qol yorulmadı
Yalnız ayrılanda gözüm yaşardı
Helelik demeden bu ayrılığı
Men başarmasam da, o, tek başardı!
Yanında dursayıdı keşge o gözler
Bulaq da daşardı, çay da daşardı!!

Neyse
Barmaqlarım hala işleyir
Tutub qelemimi derdimi deyir
Mendeki gönülüñ duvarlarında
Ne demir pencere, ne kapı vardır
Menim üreyimin tükden de nazık
İpekden hörülülmüş bir sapi vardır:
Qırılmaz, içinde boğular sesi
Qırılsa
Çetindir düyünenmesi!

Atın kılavşları, bükülüsün defter!
 İstemirem dersim olsun derdi-ser
 Sözü, gözlerimin içinden seçin!
 Qorxmayıñ bu selden, çırmanın, geçin!
 Ay susuzluğundan ölen kişiler
 Sevgi bulağından eyisin, içün!!...

Ereb saçı

Ereb saçına dönecek
 Baxıram, çilelerim
 Fırtına qoparacaq gözümde
 Gilelerim
 Sen gelmesen!

Ya param-parça olacaq
 Köksümdeki al kristal
 Ya duman olub çıxacaq
 Tepemden "Arzu"larım
 Sen gelmesen!

Meni quşlar götürürecek
 Qanadlarında toprağa
 Ya bir qartal ötürecek
 El çatmaz, uca bir dağa
 İsteklerim yaşayacaq
 Göydən yağmur yağı-a-yağı
 Sen gelmesen!

Göze geler

Heç bele olmamışdı
 Gözlerimin gözleri
 Hep ağlar, hep sizlardı

*Men de ona ağlarım...
Buna tanıq özleri.*

*Kipriksri barmaqlıq
Gileler açıq-açıq
Hep yanar, hep buzlardı
Gözlerinde inciler
Üzerinde közleri.*

*Bu gözler göze geler
Ağlasa da, gülse de
Qaraları ağların eritse de, delse de
Nece ki, bir şairin
Göze geler sözleri...*

Ay aman!

*Gözlerine qrysaydım
İlk baharda sevmezdim seni!
Ayrılığa uysaydım
Sevirem! Demezdim seni!
Getdin, saçlarima qar düşdü
Bitdin, umuḍlarım sürüşdü.*

*Göz yaşın unutsaydım
Ellerimle silmezdim onu!
Seni ucuz tutsaydım
Böyle olmazdı sonu!
Doldun, ayrıلندا her zaman
Soldun, aman, aman, ay aman!*

*Şimdi qarşında durur
Çileler acı-acı
Senden gönümde ne var?
Quru sevgi ağaç!*

Batdin, denizlerde boğulsun
 Çatdin, son bahara oğulsun
 Ey sevimsiz yar!..

Qırx beş yapraq

Qopdu qırx beş yapraq
 Uşanmaz çinardan
 Mutlu-mutlu, üzüle-üzüle
 Qucudu onları topraq
 Ağır-ağır hem de
 Özlem ipliyine düzüle-düzüle.

Kim bilir
Qopacaq bir neçesi hele?
Bir gözelin yolunda xezel olum deye
Kipriyin ucundan süzüle-süzüle.

Teki
Qalmasın bir dodaq
Menden incik ya da
Büzüle-büzüle...

Öpemedim

Ufacıq ellerini
Avuclarıma pay bıraxdığını günler
Öpemedim, kıkamadım, tutamadım
Sıxamadım
Doyası-doyası!

Sürüşüb düşdü ellerin ellerimden
İnci danesi, kristal sınığı
Böllür parçası kimi

Bürüdü varlığımı
"Yaşıl", mavi, al ve "Ağ"
Boyası-boyası!

Ştyrlıb qopdu içimden bir zad
Qırılıb uçsu gönümden bir quş
Açıldı düyünden sevgi ipliği
Sankı yapraq yanağında seherin çığı
Ya da bir Avşar bıçağı bıçdı o sensiz ocağı
Oyası-oyası!

Helep'de deyildim
Ne Mensur, ne de ki Nesimi olum!
Boynuna çox yaxın, qarşı dururam
Yaşınız sinirdi qolum!
Çıxdı gözlerinin qınından bir bıçaq
Aldı üpremiş, suçsuz derimi gövdemden
Soyası-soyası!

Vurmaz

İndi çekilmişem sensiz köşeye
Düşmüsem canımı alan döşeye
Ömrümü tökmüşen siniq şüşeye
Pişlesen de bele, durmaz ki meni!

Sesini gizlemiş eski saatam
Çalışıram, sene çatmayam, çatam..
Qorxıram bir gece yuxılıb yatam..
Ellerin birdə aha qurmaz ki meni!

Men "Özlem" etirsi ev bıçağında
Sen, özge qoxumuş yar qucağında
Yanıram tekliyin gür ocağında
Kimse xatırlamaz, sormaz ki meni!

Gemilerdir geçir alın terimde
Baxtım düyun düşüb derdi-serimde
Sen yordun,sızlayır sümüklerim de
Acılar,ağrular yormaz ki meni!

Sen sevgi yoxsulu,men de zengini
Götür qorxaqlara çaldır hengini!
Gönlümün başından çek tüsengini!
İstesen de bele,vurmaz ki meni!...

Qumların yaxası

Gezerem Xezer'in qirağında men
Gözlerim yoluna qan yaş sepeler
Ağlaram özümün,senin yerine
Qahqahayla güler şıtaqlepeler.

Kölgən qarşılıyayar isteklerimi
Qumlar düymeleyer birden yaxasın
Ayrılmaq üzere keşge görüşək
Boylanıb ardımcı bir de baxasın!

Toprağın oğluyam,qeyretim vardır
Özgenin qapısın döye bilmərem
Bir senin suçundur,bir de baxtimın
Kimseni pisleyib söyle bilmərem.

Söz verdim,Xezer'i gezdirem seni!
Aldılar kiçik bir gölü de menden
Bir bahar geçmemiş tanışlığımdan
Derdiler qünçede gülü çemenden.

Söz verdim bir kere,üstünde varam
Baxmaram,dünyani melek bürüse!
“Ağ” üzün kefənim,gözlerin qebrim
Qorxmaram yolunda gövdəm çürüse!

Yüz il de yaşasan gözümden uzaq
 Bilirem,gözlerin "Daşkın" qalacaq!
 Qelemin coşanda üreyim kimi
 Seirim işhamını senden alacaq!

Xoşca qal kekşiyim,düşdüğün torda!
 Ovçuna yalvarma,iyid ol biraz!
 Tutulsan,darıxsan ondakı kimi...
 Derdini su ile xatirime yaz!

Su ile yaz dedim,oxumasınlar
 Göz yaşından başqa qelein yox ki!
 Umutun göz yaşı,günahın sevgi
 Ayrı bir azarın,elemin yox ki!

Yazıq o günlere,o görüşlere!
 Ne gözel baxardin xumarcasına?!
 Men şeir oxuyardım,sen açıqlardın
 Tez batdıq sevginin qara yaştına!

Yaşlı olsam da men,qara geymerem
 Geymişem gönülmə al dodaqların
 Küsmüşem tüssülü,hisli ocaqdan
 Çekmişem üstüme dağların qarın.

Telesdin,ya da ki telesdirdiler
 Dözmedin giresen saldığım bağa!
 Bilmirem bes nece qoyursan axı...
 Sevmediyin kesle dodaq-dodağa?!

Yaxşı ki yurdumuz Azerbaycan'dır
 Sevgisi de ağır,derdi de ağır!
 Yadında qalırsa,demişdim sene:
 Derdlerin daşanda
 "Daşkın"ı çağır!
 Çağır...

Çığ

Korusların qulağından asılan
 Çığlar da çığırarken
 İte, qurda, kedîye söz verilende herden
 Aramızda sürünen
 Çaya söz olur bizim.

Qartallar hele dursun
 Qryhalaşır serçeler
 Deniz özünü boğur, başa çıxır dereler
 Boğazımızda ölmüş
 Haya söz olur bizim.

Dünya dünyayı yeyir
 Min il önce qurumuş ağaç
 Teze don geyir
 Küreler de bölüşür, özü de küre-küre
 Payımıza paylanan
 Paya söz olur bizim.

Güneş yandırır bütün
 Ağrı, bozu, qararı
 İstediyi hararı...
 Qara bulud leşekli gecemizde sürünen
 Aya söz olur bizim.

Bir bahar da geçdi

Bir bayram, bir bahar, yene savuşdu
 Derdler uzanınca, ömür qısalır
 Üreyimi dile tuturam hele
 Olsun
 Son bahara neçe gün qalır!

Geler, bu toprağa yazılıgı gelse
Yaxud, üreyini bir sevgi delse
Qrymaz bu gözlerden yağmur yağmağ'a
Yoxsa içimdeki o eski tabut
Onu daştyacaq son yolculuğ'a!

Bir bahar da geçdi, gelmedi bize!
Men harda, o harda, ikinci bahar?!
Kim bilir? Belkə de o yaz, o mevsim
Derdler görüşecek boş yerimize?!

Der qızıl gülü!

Bağçamın qapısın gül vaxtı döydün
Sevmedin deresen her qızıl gülü
Güllü gülşenime xoş geldin beyim
Utanma, derirsen, der qızıl gülü!

Derdiyin "Çiçek" i xeyirle apar!
Bu bağın "Maral" i, "Deniz" i de var
"Ayla" si, "Laçın" i qünçedir, açar
Sanmakı deribsen ter qızıl gülü!

Bu ocaq yandırmaz, kőzlerinden öp!
O qız danışanda, sözlerinden öp!
Öpende, baxışlı gözlerinden öp!
Serende, bağına ser qızıl gülü!

EI SEVDASI-Böyük Füzuli'nin beş yüz İlliyl.Bakı.

Söyleyerken söyümü, sundum süsen sünbüllere
Bağcada toy tutdu qırx gün, qırx gece gülle bütün.

Yazdım, öyrendim, olan dillerde ötdükçe günüm
Söyleyende Türkü'mü, alqışladı diller bütün.

*Men elin sevdasına açdım gönü'l gür çaylara
Aldı okyanşlar meni, şenlik edir sellər bütün.*

*Bitdim öz doğma kokum üstünde, Türk oldum bele
Her esen yel titredebilməz, bilsir yeller bütün.*

*Eyle ki, damdı düşünce damlaşı göyden yere
Geydi don anlaq gülündən qup-quru çöller bütün.*

*El bilsir, coşqun denizdir bilgi dünyamız bizim
Daşsa, qan ağlar suyunu borc eden göller bütün.*

*Söyüne duz saldı istekden "Füzuli", ölmədi
Oldu şenlik sövqeti, ver-ver deyir tellər bütün.*

*Açdı Türkü'n bağçasında güllü, yapraqlı fidan
Soldu yapraqlar qabardan, gizlice feller bütün.*

*Böylece bezdim Ağevden ey "Füzülü" sen kimi
Bundan alqışlar meni, "Daşkın" seven ellsər bütün.*

Qurdalar

*Atlar durub sıra-sıra
Ayaq gelmir, atlanamam
Kim meni topraqdan qıra?!
Ayrılığa qatlanamam.*

*Yandımsa da, qaldı külüm
Soldımsa da, açdı gülüm
Hadır ol, telli sünbülüm!
Bird aha da odlanamam.*

*Qurdaların derisi kürküm
Bayların papağı börküm*

*Men buyam, Türk oğlu Türk'üm
Ellerime yadlanamam!*

Biz olunca

*Onu menimle, biz görebilmeyen
Evin yuxlsız!
Qapın çırplsın!
O, onluqdan
Men, menlikdən çıxdıq
Biz olunca.
Biz, biz olmariq
Siz olunca!...*

Öpe-öpe

*Yoldan azib sarsılmasa dizlerim
Yollar qaçmaz ayağımın astından!
Men yolları
Öpe-öpe tapmışam.*

*Özgeye bel bağlamasa gözlerim
Yollar dönmez yolcusundan birce an
Sevgilimdir, isteklimdir yol menim
Men onun uca boyuna
Tidan, "Çicek"
Sepe-sepe tapmişam.*

Üzme özünü!

*Otağından çıxdım
Sağol demedin!
Evinin tavanı söykəndi aha*

Eritme gözünü
 Üzme özünü
 Qalx o masadan!
 Yarımçıq stekan
 Sönük sigara
 Meni qaytaranmaz sene
 Bird aha!...

Bu gece

Evdesenmi bu gece?
 Açılmaz qaptya baxmaqdan yene
 Açıq qalacaqlar mavi gözlerin!
 Tökülmeyeceksen uyğuma bir de
 Ve silmeyeceksen
 Yastiğimin yarısına
 Süzülen göz yaşımlı!
 Belkə de unutmusan
 Ağrı dolu başımı?!

Bir qara gile

Elleşdi
 İllesdi ayrıldığımız
 Her gözün elinde bir qara gile
 Ardinca su sepir
 Su sepir hele!

Üşüyür küçede düz ulgarımız
 Açıarı üstünde qaplılarımız
 Ayrılıq gözleyir
 Uzun ayrılıq
 "Daşkın" gede- gede
 Sen gele-gele!

Gül dodağın

Solur gülüm,çiçeyim,solanda gül dodağın
Düşür qolum,qanadım,sinanda qol-budağın.

Qızır soğuq üreyim,donur elim,ayağım
Olanda odlu çajın,sönende gür odağın.

Dağamsa da,eridir,tökür dere-tepeye
Senin gönüldə qalıb,gönüll yaxan o dağın.

Basıblar alnına dağ,olub köle,coxunun
Yavaş-yavaş sürünb,çekir yükün de dağın.

Qıraq düşünme oğul,el oğlu ol el için!
Kesilse de gecelear,bıçaq ile udağın.

Dayanıma her dağa,dağ,dağ olsa alçalmaz
Senin dağın Savalan,qadasın al bu dağın!

Duyğular

Saxlama duyguları
Avcunda
Birax,birax!
Axşın yollarımıza
Qovuşsun denizlere
İçimdeki yol boyu.

Qısqanma öpüşleri
Gülümse dodaq-dodaq!
Bir deniz yanaq
Pay olsun benizlere
Boyun boyu,qol boyu!

Yaşayış izi

Dibcek beceririk otağımızda
 Evmizde yaşasın yaşayış izi!
 Paprız eşilirk qoca ellerde
 Qalxır tepemizden duman, tüstümüz
 Quylanıb kül qoxlu külgəbilarda
 Örtülür küllerle yorğun üstümüz
 Axı unuduruq dibcəyimizi!!...

Yurdum

Artıq
Sen menimsen, men senin, yurdum!
Hamını sınadım, yoxladım, durdum!
Elimde elinden qalır el izi
Ne için sevmeyek birbirimiz?!

Bir sensiz yaşamam, bir de özümsüz
Özüne baxamam, dönürse bu üz
Birecek sevgidir yaşıdan bizi
Ne için sevmeyek birbirimizi?!

Anasız balanın boynu büküler
Balasız ananın gönlü söküler
Aramızda coşur sevgi "Deniz" i
Ne için sevmeyek birbirimizi?!

Qala

Qoçaq Babek'in qalası
Olsub dağların lağası
Cengi Koroğlu çalası
Düşüb dillere-döllere.

Pul deyilem xırda lanam
 Yağlara hey talanam
 Ne böhtanam, ne yalanam
 Güçem sellere-sellere.

Qelemden qısnıc çekerem
 Ne öllem, ne qan tökerem
 İyid doğub, merd ekerem
 Bütün ellere-ellere.

Şehrin üzü

Şehrin üzü berkdir
 Onu sürtür tekerler
 Ayaqqabılar sertdir
 Kötükdür
 Üzden getmeyir şehr.

Şeherde dikintiler
 Dikilir ara-sıra
 Şehrin işqəları olur gönlüme yara
 Sönür, qaranlıq sıxır
 Yanır, tüssüsü çıxır
 Şehri de elel bil
 Yanıb yanmamaq yixır!...

Ağlar gönü'l

Sarılmışdı qollarıma
 Gül açmışdı kollarıma
 Duman çıxdı yollarıma
 Ağlar gönü'l, ağlar yaman.

Esin kimi esib getdi

Üzün menden kesib getdi
 Bilmem neden küsüb getdi
 Ağlar gönü'l, ağlar yaman.

Oxşadı dağların daşı
 Alışadı bağırimin başı
 Qurtardı gözümün yaşı
 Ağlar gönü'l, ağlar yaman.

Vuruşmuşdum o insana
 Damarında gezen qana
 O bir yana, men bir yana
 Ağlar gönü'l, ağlar yaman
 Ağlar gönü'l, ağlar yaman...

Baxan olmadı

Baxtimin duvarı alçaq hörülse de
 Gönü'lümün iç evi açıq, aydın
 Görülse de
 Boylanıb üstünden baxan olmadı.

Her seher zirveme gümüş saçılısa da
 Döşümde
 Araz, Kür kimi
 Gen çay açılsa da
 Eriyib, sel olub
 Axan olmadı.

Bağçamda nisgillé
 Güllere baxsam da
 Öz odumdan qalan
 Kövrek küllere baxsam da
 Bağırimı sen kimi yaxan olmadı!
 Olmadı...

Sevgimi qaytar!

*Gözlerini istemedim
Üreyini de
Atdım zenginliyi, çöreyini de
Sevgimi qaytarsan, yeter kendime!*

*Sildim yaddaşımдан
Gelişini de
Unutdum tam olaraq, gülüşünü de
Görüşünü de
Sevgimi qaytarsan, yeter kendime!*

*Yoxa çıxdım
Bütün mektublarını, yazılarını
Tam çizelerini yandırdım gece
Atdım üreyini gönülden çöle
Yapdım öz gönülmü özüme köle
İndi bax bele...
Sevgimi qaytarsan, yeter kendime!*

Taxılma mene!

*Ah!
İçime gömmediyim ağrı qalmadı
Ah!
Dadını datmadığım acı olmadı
Ödeşdikse
Qırış, taxılma mene!*

*Rüzgar yaşama esende
Yalan rüzgarı
Varlıq xezel kimi qaçıր güz küçesinde
Qorxmayır*

Ayaq altında oğulabiler
Düşünmeyir yoxluq doğulabiler!

Yalan rüzgarı
Esinlerin en qorxuluşu
Onda
Ne iyde, ne çiyde, ne hemersin qoxusu
O, esinlerin en kötü, en qaranlığı
Varlığım bir anlığı!!...

Bağçama gelme!

Soldurdu xezan güllerimi, bağçama gelme!
Aldın san sünbüllerimi, bağçama gelme!

Yersiz dile tutma, üreyim dağlıdı, dağlı
Artırma da nisgillerimi, bağçama gelme!

Qoy dağlar eşitsin sesimi, bağıri genişdir
Sen dinlemeye dillerimi, bağçama gelme!

Azdırmı qaraltdın günümü günler içinde?
Yox eylemeye illerimi, bağçama gelme!

Çox sürdü bu dartaşma, gücün düşmedi getdin
Aldatmaq için ellerimi, bağçama gelme!

Qalxanda, qaxınc eylemisen: Çay ne demekdir?
Sensiz axıram sellerimi, bağçama gelme!

Bem çalmağa kökledi sazım, aldın elimden
Bemsiz çalıram zillerimi, bağçama gelme!

Düşdükçe gözün gözlerime, pisledin her gün
Pisdir, darama tellerimi, bağçama gelme!

Olsam da payız tonqalının közleri bir gün
Görsen de kömür pillerimi, bağçama gelme!

Yansam da, el avcundayam, al gözlerini get!
Gelsen sepecek küllerimi, bağçama gelme!

Qaldır o yalan köprüünü, çay "Daşkın" a dönsün!
Duz tek yalasan lillerimi, bağçama gelme!

Tek başına

*Seni deyib
Yaşamağa dayanamır daha bu ürek.
Sensiz gecelerin uyğusundan
Tek başına oyanamır daha bu ürek!*

*Gelsene!
Bulsana!
Varlıq bağçasında yalnız
Dolana bilmeyir daha bu ürek!*

*Eski "Daşkın"lığıni
Senli dolgunluğunu
Yangı qıylara
Calana bilmeyir daha bu ürek.
Gelsene!
Bulsana!*

O yaşlar

*Meni ağlamadı o gözler sende
Seni islatmadı o yaşlar mende
Uzağa söykenib dayandıq gende...
Eridik dağların buzları kimi.*

*Seni gözlemedi mendeki yollar
Meni gül açmadı sendeki kollar
Onca aralandı doğmaca qollar...
Görüşdük, gøyün ulduzları kimi.*

*Qış çıxdı, süslendik şəhlə bahara
Özləndik, her neyi üzüden qara
Üzümüz qırmızı, bağrimiz qara...
Çürüdük, dağların qızları kimi!*

Gözüm seni...

*Dolaşırıam şəhəri
Gezişirem her yeri
Gece, gündüz, seheri
Gözüm seni axtarır, gönlüm seni isteyir!*

*Deyişir aylar, iller
Qonuşur şirin diller
Gelir, gedir gözeller
Gözüm seni axtarır, gönlüm seni isteyir!*

*Bu qeder gelib-geden
Bilmirem neden, neden
Sensizem yene de men..
Gözüm seni axtarır, gönlüm seni isteyiy!*

*Güneş batanda, şəher
Olur bir parça qehler
Qızaranda iydeler..
Gözüm seni axtarır, gönlüm seni isteyir!*

*Gözüm seni axtarır!
Gönlüm seni isteyir!
Gönlüm seni isteyir...*

Ağlama!

Yağdıqca yağışlar
 Uçduqca quşlar
 Üreyim her zaman seni alqışlar
 Gelecek baharda ötecek quşlar
 Ağlama sevgilim
 Ağlama ceyran!

Köçür yapraqlar

Yağdıqca dağlara qar
 Uçub gedir durnalar
 Gelseydî bir de bahar
 Açırdı benövşeler, gülerdi dağ-dereeler.

Tövsek dermir topraqlar
 Bağdan köçür yapraqlar
 Üreyimde umud var
 Gedir bayrama sarı, alqışlayaq baharı.

Külek esir, meh esir
 Quşların bağın kesir
 "Daşkın" deniz telesir
 Eriyecek qırav-qar
 Sevilecek baliqlar.

Sevmedim!

Men kimse ni sevmedim
 İtirince acıyam, üzülem!
 Men sevdim sevmeyimi
 İtirdim her neyimi.

*Men alevi sevmedim
Qovruldum qulac-qulac
Üreyim yaşasın ac!
Men sevdim odda yanan
Al yanaq çörekleri!*

*Men qurşunu sevmedim
İyrendim, qaçdim ondan!
Men sevdim qurşun delen
Quş kimi ürekleri!*

*Sevgimin sevgisi yaşatdı meni
Men kimseni sevmedim
Heç de sevmeyeceyem..
Hep, sevgi deyeceyem!*

Quyuların dibi

*Bizimkileri
Düyünleyin alevlerin diline!
Gömün onları
Ocaqların külüne!
Ya da, atın quyuların dibine!
Yox-yox
Süpürün dağların eteyine!
Ve deyişin
Zamanın ağır, sağalmaz köteyine!
Belki geldiler bize?!*...

Göyün damı

*Çıxaram göyün damına
Qaragün, ağ pamuq kimi buludları
Ayaqlar, gezer, calaram
Ya sinar, ya ucalaram!*

*Çıxaram bu dama
Kime göre olur olsun!
Ya qolum qırılar üreyim kimi
Ya da
Bulud üstünde kişi kimi qocalaram!
Çıxaram göyün damına
Çıxaram!*

Şam ağacı

*O küçeden bir de geç!
Ulduzlar baxa-baxa
Qoy göyler de düşünsün
Ay da baxsin boyuna
Kimde var bele bacı?
Qız deyil, şam ağacı!*

*O küçeden bir de geç!
Yağışlar yağa-yağa
Yabancılar үşünsün
Eller gelsin toyuna
Kimde var bele bacı?
Qız deyil, şam ağacı!*

Gül Urmu gölü!

*Tüssü delib yol açır
Belkə de qaçır
Kültürel yelśin qanadlarında
Gizlerimizden?
Gül, Urmu Gölü
Gül!
Güllerin gülsün
Qahqahasından sepele sin duz!*

Dersin cocuqların
 Bir qızıl gülüş
 Bir etek ulduz
 Gül
 Urmu Gölsü gül!

Qurd uvultusu

Qurd uvulda maz
 Qurdun boğazından uvultu çıxır!
 Axi
 Qurdun üreyini kendisinden çox
 Alçaq, eksik, çakalın
 Ortada gezmeyi sıxır!

Qurd sizulda maz
 Qurdun üreyinden sizulti gelir!
 Axi
 Qurdun içindeki yüksek duvarı
 Kölgesinde yatan tülküler delir!
 Qurd uvulda maz
 Qurd sizulda maz!...

Yaşasaydım

Seni
 Keşge özümden once yaşasaydım!
 Bu evin temeline
 Sensiz daş atsaydım!
 Alnimin yazısını
 Hep öz çizgilerine doldurub
 Açıdarım...

Seni

Özümden sonra yaşatmayı düşündüm!
 Gelecek binövreye
 Daş atmayı düşündüm!
 Yükün, yüküme aşdı
 İkimizi qurtaran
 Temeldeki o daşdı...

DönmeyeceM!

Bağrına daş bassan da
 Nisgil dağlarını
 Her gün enib, qalxıb
 Aşsan da
 Bir daha dönmeyeceM!

Unutdum oraları!
 Yalnız başına çıxdım
 Arxamca su sepenim
 Önümde yol çekenim qalmadı!

Büürmisen?
 Eski "Daşkın" çayına
 Dirmanaraq daşsan da
 Bird aha dönmeyeceM
 DönmeyeceM!...

Xodsuz fenerler

O gece yağmur
 Yetim uşaq kimi meni ağladı
 O gece gemilerin
 Xodsuz fenerleri meni sozaldı
 Ne dağ deyişdi
 Ne liman uçdu

*Ne yollar dirildi
Ne deniz öldü
Ne menim içimde derdlerim azaldı
O gece
Ah, o gece!...*

*O gece
Gönlümden köprü çekildi
Gözleri benzedi yaralarına!
O gece
Gözümden qanım içildi!
Qapıma bir etek "Ulduz" töküldü
Büküldü o gece belim
Büküldü!...*

Hadır olun!

*Hadır olun döyersiniz qapımı!
Döymeyin, bağlı qalsın!
Döyeceyi paslansın!
Susuq
Ve daş ürekli hörgülerin içinde
Epreyib çürüyecem!*

*Hadır olun döyersiniz qapımı!
Döydünüz bir done
Qırınız gönüldə sevgi sapımı
Aman!
Döymeyin!
Girib qoparmayın duman!
Döymeyin qapımı
Saçından hörümcek ağı aslansın!
Özümü, derdime bürüyecem!*

Hadır olun döyersiniz qapımı!

Bağlı qapı arxası
Dörd hörgünün arası
Birdir şenşiyi, yası
Ayağımı unutdum
Ürekle yürüyecem!..

Yaşıl eller

“Yaşıl” ellerini open dodaqlar
Mavi gözlerüne baxan baxışlar
Biraxıb getdiyin yalqız alqışlar
Yolunun üstünde dayanıb sensiz!

Sallanıb söyüdün yollarla telî
Gözleme çağırır meni ve eli
Deyir: - O geler!
Bağçadakı körpe, mor meneşeler
Min kere uyuyub, oyanıb sensiz!

Bu topraq “Yaşıl”ı, mavini, ”Ağ”ı
Yetim boyacı
Herden geyinib
Herden soyunuub
Herden qarışdırıb, boyanıb sensiz!

Denizin burnu

Barmaqlarımızı tixamalılyıq
Eski gemimizin deliklerine!
Bizim nefesimiz bu kor denizin
Qaraya soxulmuş burnundan çıxır!

Üreklerimizi döşemeştyik
Qutsal dileklerin ayaqlarına

*Hayqırlı, hıçqırlı nisgillerimiz
Naqqa baliqların qarnından çıxır!*

Bir qarış topraq

*Bir ürek istek
Bir avuc sevgi
Bir qarış topraq için
Deyermi?
Toprağın üstünde yoxmuş kimi birine?!*

*Bir etek nisgil
Bir gile baxış, yalvariş
Ve iç-in-için ağlayış
Olarmı?
Kiprik deye gezilen
Oxmuş kimi birine?!*

Dalğa köhleni

*Bu denizin çığın dalğa köhleni
Mindirib boynuna gezdirir meni
Atır da, tutur da geniş bağında
Öpür, siğallayır
Ezdirir meni.*

*Hara ise, haçağ tullayacaqdır
Yüyen qırılıb, çıxıb elimden
-Eyersizem! Deyir
He, düş belimden!
Kim bu dalğaları başından tutub
Basıb
Yüyenleyib
Çullayacaqdır?!*

Özge yolу

Ayıq oldu gönlüm öz beşiyinde
Gecelez kimseye oğurlanmadım
Yollar qurban oldu ayaqlarima
İçimi yeriden teker varıma
Eller su getirdi sepsin ardımcı
Eller sağıl dedi
Az yaşlı, qoca
Eridim, yürüdüm, çürüdüm
Getdim
Ancaq
Özge yola ugurlanmadım!

Nenem'in tendiri

Odunlar köhßenin başı üstünde
Bağlı-bağlı, yarıq-yarıq
Yapmalar tendirin piyelerinde
Yağlı-yağlı, bölük-bölük
Ve
Nenem tendirin külli dibinde
Qalayır tonqal
O, yene başlayıb tendir salacaq
Evmiz tin içinde itib qalacaq!

Köhle tutulacaq
Bacalar boğulacaq
Yanacaq yanmayacaq!
Bilmirem ne olacaq?
Nenem'in gözleri dolacaq:
- Çöreyim küt gedib daşa döndü!
Tendirim tüssüleyib, ocağım söndü!
O, ne baxdı, ne döndü!

Ersinim qısa, şanbirim siniq!

Cöreyim yaniq!

Üreyim yaniq!

...
Oxşayarken yene qucaqlayacaq

İki el iki dizi

Ancaq Nenem salacaq

Bizim tendirimizi!!...

Ari duru

İsteyirem, istemirem

Yaşamaq istemirem

Bulaşiq ve batiq ırmağın

Suları kimi!

Yaşamaq isteyirem

Ari, duru

Eyilmez dağların ağı qarı kimi!

Ölmek de istemirem

Duruluqdan qırılıb

Soxaqlara sepisen şüseler kimi!

Quylanmaq isteyirem

Toprağımın qoynuna

Qaraman bir er kimi!

Dik görmek isteyirem

Özümü yox

Erk'imi...

Eski öcü alan eller

Gözleyirem, gözleyirem

Qapımın paslı döyecin

Çalan elli, elli.

Özleyirem, özleyirem
Ulusumun eski öcün
Alan elli^r, elli^r!

Qovruluram, qovruluram
Dağların kökünden qopan
Sönmez odlara, odlara!
Sovruluram, sovruluram
Varlığıımı yırıb, yaxan
Dönmez odları, odlara!

Gözleyirem, özleyirem
Çalan elli^r, elli^r
Dönmez odları, odları!

Quş yuvası

İçim yağmalanmış ölkə
Dağılmış quş yuvası
Deprem vurmuş şəher
Ellerime toxun bəri, ne olur!

Gecikirsen
Ölüm karvanı qapımıza dayanar
Qoyma beş metre bez alıb
Topraqlara getsin bu boy-buxun bəri
Ne olur!

Gelemedin?
Gelme!
Men incimem, zehmet etme!
Geceler söyüme calan
Gündüzler öykülerime!
Menden sonra
Sevenlere oxun bəri, ne olur!

Yağmurlu düşünce

*Gözlerimde bulud yürüşü
Su görüşü var
Yağmurlu düşünürem bu yarın
Boz qıra benzeyen benizlerimi.*

*Ellerimde üşümek qorxusu
Sensizlik qoxusu var
Daşlı duyuram
Lepeli görürem denizlerimi.*

*Söylerimde topraq şarkısı
Önümde alın yazısı var
Dünyaya haykırır,sene deyirem:
Unudamazsan ki sen izlerimi!..*

Damo

*O damoda bir cüt göz var
Qarası bulud kımı
O damoda bir ürek var
Yarası sükut kımı.*

*O damoda bir baxış var
Alev kımı,od kımı
Çekir meni yana-yana
Gözeller qaynağı Azerbaycan'a.*

Yurd sevgisi

*Sigara datmadım dodaqlarında
Eşimin derdini çekdim içime*

*İçkiden anlamam derdli çağımda
Yurdumun sevgisin tökdüm içime.*

*Gönlümde bir bağça saldırdım candan
Ağacı ürekden, meyvesi qandan
Ağlaya-aglaya ayrıldım ondan
Özlem çiçekleri ekdim içime.*

*O gün başım derdli, nisgülüm çoxdu
Kiprikleri bir-bir gönlüme oxdu
Saatlarca baxdım yoluna, yoxdu
Uçdu "Arzu"larım, çökдüm içime.*

*Sevdirdi özünü özüme, getdi
Resmini çekdirdi gözüme, getdi
Meni ismarladı dözüme, getdi
Derdlerim calandı, bükdüm içime.*

Sevgi sesi

*Sağlarımda qar danesi
Boğazında sevgi sesi
Kimsesizlerin kimsesi..
Qırılar sen getsen, getme!*

*Umudumun son parçası
Ulusumun toyu, yası
Ömürümün qasırğısı
Qırılar sen getsen, getme!*

*Söyleme getmek sorağı!
Sensiz olar axşam çağrı
Aramızda sevgi bağı
Qırılar sen getsen
Getme!*

*Ne olur,dinle sözümü!
Bitirme mende dözümü!
Ataram yere özümü
Qırıslar sen getsen,getme!*

Qarşı sokak

*Qarşı sokakda olay baş vermiş
İki kişi düşmüştü
Birisinin qol saati
Kendinin tersine hala çalışıyordu
Saatlar da düşüyor
Bateryalı süzünce
Daşları bitince.*

*Saatlar çalışırken dırı
Düşürken ölüyorlar
Ama biz
Yaşarken kötü
Ölürken iyi kişiler oluyoruz!*

*Qarşı sokakda olay baş vermiş
İki kişi düşmüştü
Polisler geldi
İki buçuq saat geçiyordu
Ama o
Hep uyuyar,anlamaz ve duymazdı
O,ölmüşdü!
Qol saati ise hala çalışıyordu...*

Ürek bacası

*Tanrı menim üreyimin bacasından
Şal salladı bu gece*

O da menden pay diledi
Belece..

Menim varım
Bir sen idin, bir özüm
Seni versem
Çıldıracam düşündüm
Sene yanğı, sene tutqun
Sene susuz, sene acam düşündüm.

Tanrı etdi bu sevgiye tamaşa
Men özümü verdim getdi
Sen yaşa!...

O gözler

Başima getirdi qarı
Çeni de
Quylığa götürürecek
Meni de
Alevinde yandıracaq
Seni de
O gözler ki, o gözler ki sende var!

Elinden tutub
Oda tılladı
Meni çok uzaq bir yola yolladı
Kiprik de salladı
El de salladı
O gözler ki, o gözler ki sende var!

Tanrı yaradanda
Daş yaradayı!
Seni menden uzaq kaş yaradayı!
Ne baş alaydı, ne baş yaradayı!

O gözler ki,o gözler ki sende var!

Yolumda yol olur
 Yolağımda daş
 İçimde od olur,gözlerimde yaş
 Meni öldürecek sap yavaş-yavaş
 O gözler ki,o gözler ki sende var!

Axşam olunca

Gizli-gizli ağlaram,axşam olunca
 Deniz kimi çağlaram,axşam olunca
 Sene umud bağlaram,axşam olunca
 Üreyimden uzaq üreyi heyran
 Üzü ay parçası,gözleri ceyran.

Tek başıma qalaran,güneş batınca
 Damla-damla ölerem,sene çatinca
 Göye laylay çalaran,“Uluz” yatınca
 Dodağı roz qünçesi,sevgi bağımdan
 Gülüşü keklik sesi,“Qara dağ” imdan.

“Güneş”imi özlerem,gece gelince
 Baxaram dan yerine,nur elenince
 Ağlayacam,gözümü eli silence
 Baxışimdən doğan baxıştı elvan
 Gelmese,görmese,tükenecek can!

Senin için

Meni odlar alamaz
 Ateşler tutamaz
 Alevler yaxamazdı
 Men senin için yanırám

Oysa sen
Buz kimi yataqlarda
Qar kimi üreklerde sıxlışın durursan!

Meni qurular çekemez
Qızılar sevemez
Qumlar udamazdı
Senin için denizi, okjanı biraxıram
Duru suların qoynundan
El-ayaq çalıb çıxıram
Ve qurudakı bütün bulaşıqları
Üzerime götürürem
Oysa sen
Gözlerinin denizinde boğulursan
Anlamazlar avucunda ovulursan!

Geleceyem!

İndi ürek çantasına doldurub
Bütün xatireleri
Sene doğru uzaldıram
Sıxı dur yavrüm, qoru onları
Geri dönüb, geleceyem bir akşam!

O qara gözlerin bucaqlarından
Pırıl-pırıl axan ağ bölsürleri
Titrek ama sicaq ellerimle
Sileceyem bir akşam!

Gönlümde paslanan şu acıları
Köksümde köpreyen "Daşkın"lıqları
Ve
Gözlerimde qocalan özlem bebekjilerini
Seninle, diz-dize oturub
Birer-birer böleceyem bir akşam!

Gülmesen üzüme zamanın dodaqları!
 Erimesin de heç
 Saçlarımı qonan ayrılıq qarı
 Ansızın
 Qapını çalıb da o gül üzüne
 Şirin-şirin, dadlı-dadlı
 Güleceyem bir axşam!

Sen umudlu yaşa, ölkem sağ olsun!
 Birax sevgililer olsün, qebirler dolsun!
 Men
 Senin, yañınız senin qollarında
 Gözlerine baxı verib
 Mışıl-mışıl, yavaş-yavaş
 Öleceyem bir axşam!
 Bekle yavrum, geleceyem bir axşam!
 O güzel üzüne güleceyem bir axşam...

Susadım!

İçdim çevremdeki her zadi bir-bir
 Havani, buludu, suyu, acını
 Susadım
 Susadım sene her axşam!

Çox uzaq göründün dileklerime
 Güc olub taxıldın bileklerime
 Gül kimi sovruldun küleklerime
 Susadım
 Susadım sene her axşam!

Taxdim saçlarımı barmaqlarımı
 Küredim başımdan nisgil qarımı
 Unutdum yazımı, son baharımı
 Susadım

Susadım sene her axşam!

Uyğudan öc aldim,gözüm ağladı
Seirime gelince,sözüm ağladı
Men dözdüm,dözmedi dözüm,ağladı
Susadım
Susadım sene her axşam!

Sen bax bir feleyin öc almasına!
"Daşkın" bir üreyin qocalmasına!
Baxma şöhretimin ucamasına!
Susadım
Susadım sene her axşam!

İki kişilik bilet

Senden qopdum
Saplağı qırılmış yapraqlar kimi
Dağların üreyi yollarım oldu
Xatirenle birge uçağa mindim
Cebimde iki kişilik biletim vardı
Darıxdım
Gönlünün tutumu qeder
Ağladım
Gözünün istediyice
İki qolstuq,iki qollarım oldu
Öyle darıxdım ki
Öyle özledim ki
Göyde buludların gözleri doldu.

Açdı qollarını boynuma Xezer
Öpdü gözlerimi Bakı'nın gözü
Arxamda, önumde, böyrümde sendin
Öz kölgem kimi
Sensiz kimse ile qonuşamadım

Sensiz olamadım, yaşayamadım
Ve sene geldim
Üzerimde yolların tozu
Ellerimde Qafqaz'ın buzu
Dodağında özlem çatlağı durur
Lütfen bir çay süzermisen?!

Bir çerşenbe sonu

Bir çerşenbe sonu oxişdan dönürem
Affabe sırasını unutmuş
Dil bilgisini atmışam
Araba hızla gedir
Sürücü qardaşım
Qardaşı yoldaşım
Peki, neden ağriyir başım?!

Önümüzde bir sürü qara bulud
Qaşı-qabağı qara
Arxamda bir "Maral", üreyi yara
Ağlayırsan ha, aldatma meni!
Men de ağlayıram!
Sen üzüne, men içime
Yengem de ağlayır
Ama narın-narın gülür.

Yollar bizi çekir
Buluşlar bizi içir
Mehelle uşaqları tanış kimi baxır
Biris el sallayır
Biris salam söyleyir
Ama men tutqunam, dargınam, qemliyem
Çünkü sen tutqunsan, dargınsan, qemlisən
Üzülsürsen ha, aldatma meni!
Men de üzülürem

*Yengem de üzülür
Ama narın-narın gülür.*

*Mene söz vermişdin
Üzülmeyecekdin, ağlamayacaqdin
Sözünü tutamadın ha, aldatma meni!*

*Bir çerşenbe sonu oğuldan dönürem
Alfabesi sırasını unutmuş
Dil bilgisini atmışam
Araba hızlı gedir
Sürücü qardaşım
Qardaşı yoldaşım
Peki, neden ağrıyır başım?!*

Xoş geldin!

*Sen geldin, gözlerim güle dolaşdı
Sen geldin, dünyalar mene calaşdı
Sen geldin, güneşin gözü qamaşdı
Xoş geldin sevgilim, xoş geldin xanım!
Xoş geldin bir danem, xoş geldin canım!*

*Gelmeseydin eyer, küserdi gönü'l
Sarı yapraq kimi eserdi gönü'l
Bes sene kim qurban keserdi gönü'l?
Xoş geldin terlanım, xoş geldin xanım!
Xoş geldin ceylanım, xoş geldin canım!*

*Gündüzüm külükdi, geceлер ayaz
Dedim ki, sevgimiz olmasın dayaz
Qorxum gelmeyeisen, darixdım biraz
Xoş geldin kekliyim, xoş geldin xanım!
Xoş geldin heyranım
Xoş geldin canım!*

Baxışım asılıb qapıda qaldı
 Qulağım sesini her yerden aldı
 Gelişin dadlı bir şekerdi, baldı
 Xoş geldin sevgilim, xoş geldin xanım!
 Xoş geldin "Maral"ım, xoş geldin canım!

Elekî anladım sevgi nasıl
 Qollarım tanrıya, göye açıldı
 O da qəbul etdi, merhemet qıldı
 Xoş geldin öz gülüm, xoş geldin xanım!
 Xoş geldin bir danem, xoş geldin canım!

Menim gönülüüm

Xestexana

Odaları qatar-qatar
 Odalarda xeste yatar, qerib yatar
 Ağ qanadlı kelebekler dolaşarken
 Menim gönüüm tutar, atar.

Xestexana

Döyüntüme, çırıntıma baxar, durar
 Ağ qanadlı kelebeyim gelmeyeince
 Baxışlarım xayal qutar
 Xestelere, qeriblere dilsim sorar
 Gözüm sorar
 Xestexana dalanından geder geçer
 Geler geçer
 O görünmez, o bulunmaz
 Derd bağırimi deler geçer
 Salamlarım
 Sevgilerim boğazında
 Boğulunca
 Alışanlar biler geçer
 Baxıcılar güler geçer.

Xestexana

Öreyimde alev-alev yanar,söner
 "Arzu"larım herden çöle
 Herden cehenneme döner
 Ayaqlarım basamaqdan
 Üzgün-üzgün,onsuz ener.

Xestexana

Odaları qatar-qatar
 Odalarda xeste yatar,qerib yatar
 Yaziq gönlüm herden atar
 Herden tutar
 Tüm derdleri gizli utar.

Qatil

Senin gözlerinde ölmek istedim
 O da mene pay olmadı ne yaziq!
 Ve dodaqlarında gülmek istedim
 Dodağıma tay olmadı ne yaziq!

Çarasız
 İçime çekildim,qeribcesine
 Umutsuz
 Deraimi açmadım heç özgesine
 Gecelet taxıldım telefon sesine
 Heç ondan da hay olmadı ne yaziq
 Düşüb ölürsem,qatılım sen olacaqsan!
 Çekib gedirsem,hesretimi çeken de sen!

Xatırlarmışan?

Bir gün,üz-üze,göz-göze görüsdük
 Harıkaydı
 Yanar dağlar kimi bir-birimize söküldük
 Güz gülleri
 Ve payız yapraqları kimi töküldük

Ve sonda, oxucusuz kitabı kimi büküldük!

Sen

Çantanın bağıni oynadarken:

- Bu yaxında menden de doyacaqsan! Dedin

Ama men doymadım

Tam tersine

Alışdım, öyrendim

Ve hietta susadım sene!

Ve sen

Qana bulaşmış bıcaq kimi kipriklerini

Gözlerinin eline verib

İzin-izin izledin meni

Hezin-hezin gözledin meni

İndi burada, qarşındayam

Öldür de, bitsin bu "Sevda"!

Düşüb ölürsem, qatılım sen olacaqsan!

Çekib gedirsem, hesretimi çeken de sen!

Çevremde bir sürü "Ulduz" um oldu

Heyranlarım menim için saçını yoldu

Ama nedense

İçime senin acın, senin nisgilin doldu

Men odlara alışmaz, ocaqlara yanmaz

Alevlere qovrulmazdım

Yanıram indi ve senin için!

Oysa sen

Sop-soğuq yataqlarda

Sep-serin qollarda

Ve buz kimi dodaqlarda üşüyüb durursan

Düşüb ölürsem, qatılım sen olacaqsan!

Çekib gedirsem, hesretimi çeken de sen!

Ve şimdi

Elinde bir avuc göz yaşı

Dilinde bir qatar ayrılıq şarkısı

*Ve belinde elvedə xenceri
Çek de, bitsin bu sevda!
Düşüb ölürsem, qatılım sen olacaqsan!
Çekib gedirsem, hesretimi çeken de sen!
Sen!...*

Senin ellerin

*Senin ellerini
Ölsə qızısının sıcaq qumları üzerinde
Tutamayandan sonra
Senin gözlerine
Gerçek üfűq yaxasında
Alev-alev baxamayandan sonra
Senin dodaqlarında
Özgürlik şarkısını
Filiz-filiz dinlemeyenden sonra
Gönlümün açarını kendi boynuma salıb
Quylağıma gömülmeyim yey!
Behey!
Kişilik gelini
Varlıq kelebeyi
Behey!!...*

Dağlar eşitdi

*Seni çağırırdım, dağlar eşitdi
Utandım, içime donebilmediğim
Ömrümü yolunda pay verdim getdi
Yandım külüm çıxdı, sönebilmediğim.*

*Uçdum düşlerimin qanadlarında
"Arzu"lar qopmadı menden bir an da
Göylere söz verdim bir kere, oysa*

"Ulduz"dan aşağı enebilmedim.

Qorulduğum içimde,yandım içimde
Seni her gün,her an andım içimde
Senden başqasını dandım içimde
Boğazım tıxındı,dinebilmedim!...

Darixma!

Şumlanmış içine bir "Çiçek" ekdim
"Arzu" çiçeyi
O,hem payız gülü
Hem "Yazgülü"ydü
Darixna,üreyin qerenfil dolu
Kepenek oynağı olunca
Sen de ağ geyimli,parlaq bağ olacaqsan!

Düşlerinde penbe,gümüşü çeni
Üreyinde yalnız ve yalnız meni
Saçlarında sevgi doğuran deni
Daştynda
Yüksek dağ olacaqsan!

Sen ölmeyeceksen paslı qılınca
Sen hep qaçacaqsan sevgi dalınca
Ölsem de,qalsam da,adımı tutub
Bütün zamanlarda sağ olacaqsan!

İlk done ömrümde bir tarla ekdim
Gözümü gözünün gözüne dikdim
Sen hemin tarlanın başa-başında
"Ağ Çiçek" bitiren tağ olacaqsan!

Sen
Boğulmayacaqsan lissi sellere

Alçalmayacaqsan kötü, acı dillere
Seni yazacağam şeir daşına
Seni qoyacağam gönü'l başına
Sen yaşayacaqsan
Qızıl qeşmelerde, gümüş ellerde
Sen her yerde üzü "Ağ" olacaqsan!!

Böyrümdeki qoltuq

Sen yanında olmazken
Her çağ
Böyrümdeki qoltuğu sene ayirdım
Seni özledim ama
Böyle bir sarılıb qoxamadım
Adını bağıma qazsam da bele
Hani?
Bir dodaq sevgi
Hani?
Bir dıl sağ ol!
Qarşılıq vermeyeckmisen?!

Özümle baş-başa
Aşman evimde oyalanarken
Çay bardaqlarını cüt-cüt süzüb
Herden birini qrib
Yemek qablarımı iki-iki düzdüm
Yanı seni görer-görmez
Varsın kimi duydum
Yanı kendimi aldadıb yalan uydurdum
Hani?
Bir ağız nasılşın!
Demeyecekmişen?!

Burda,lap yaxınlığında
Ölürcesine yaşarken
Ellerini elime sürmeyecekmişen?!

İnsan kimi

*İnsan kimi sevdim
Seveceyem de
O göyler qızını delircesine
Saçlarım dönürse qar danesine
Qarşımı çırırsa ömürde yene
Ayağım sürünce qebrime bele
Sevdim
Seveceyem ölürcesine.*

*Her gün açacağam qapımı erken
Bilirem
Ayağı kesilmez bizden
Gelirse ne güzel
Gelmirse yaziq
Men gözleyeceyem gelircesine.*

*İster anşın meni bütün anlarda
İster yaxşın meni bütün canlarda
İster derdlerimin peşince qoşsun
Üreyi çırpinır bilircesine.*

*Ayaz gecelerin ayıdır, feqet
Uzaqdır
Ellerim çatamaz qeder
O meni düşünsün ağlar göz ile
Men onu gözlerem gülürcesine.*

*Taxılır gözümün bebeklerine
Ağladır içimi onun yerine
Qorxur bir biçimde
Ve yavaş-yavaş
Toxunur elleri yanaqlarima
Gözlerimin yaşın silircesine.*

Qurban kesecekler

Bir gün meni

Sene qurban kesecekler

Şimdi gözlerini sil de, ağlama!

Yolun üstे başlarımız esecekler

Meni

Deli yapraq bil de, ağlama!

Bir gün meni

Toprağına bükecekler

Toprağında göz yaşları ekcekkler

Hele qırmanlama, vurma, dağlama!

Mensizlik düşleri qurma, ağlama!

Ağlama!

Sevinsin topraq

Herden gel, sevinsin

Hem topraq, hem men

İkimiz de yalnız, ikimiz de ten

Menemmi sevimsiz, yoxsa ey gül sen?

Odlu ocağımız küle benzeyir?!

Herden sil, gözümün gözluğuündeki

Don baxışlarından düşen damlani

Buzlu göründürür mene

Her Yarı

Herden de gümüşü güle benzeyir.

Düzdür

Men de soğuq, baxtim da soğuq

İkimiz bir derde birge tuş olduq

Ey sevgililerin "Ağ" tükkü quşu

Aş da yoxusu!
Herden meni, herden toprağı düşün!
Nece ki düşündüm seni men her gün!
O gözleri mavi, o yaşıl gömlek
O dalgalı sancaq, ulduzlu ipek
Çiynamde qırmızı tüle benzeyir!
Od vur, içim soğuq külə benzeyir!!

İnan mene!

Çox zor durumdayam
İnan mene!
Sevgin üreyimde el bombasıdır
Ya partlasa?
Ne bilm ne olacaq, ne!

Herden üçüncü barmağında
"Ağ" pırlanta
Herden avuçlarımda sinacaq ölçüde
Yaşıl kristal kimisen
Ya düşüb çatlasa?
Ne bilm ne olacaq, ne!

Çox zor durumdayam
İnan mene!
Köksünde tetiyi çekilmiş tüfeng
Ve içinde
Qurşunu çıldırmış fışeng kimisen
Ya aramızdakı köprüleri atlasa?
Ne bilm ne olacaq, ne!

Baxışın gözlerimde
Sapına çaxmaq toxunmuş
Dinametler kimidir belkə
Ya bütün varlığını odlasa?

Ne bilməm ne olacaq, ne!

Çox zor durumdayam

İnan mene!

İnan!...

Tanış günler

Bu günler nece tanış

Bu günler nece sıcak

Bu günler nece doğma

Hele o düşlerin kölgesi mendə

Qurtula bilmədim öлsem de sende!

Bu sözler nece yanğı

Bu gönüller nece dar

Yerleşmir ona dostlar

Eski gülüşlerin sesi içimde

Birax o köprüden bir de geçim de!

Bu göyler haman göydür

"Ulduz"ları da haman

Peki neden üşüdür

Yeni ayzaların qıravı-qarı?

Sepisir "Ağ Çiçek" saçına sarı?!

Bu günler nece tanış

Bu günler nece sıcak

Bu günler nece doğma...

Yaşam biçimimi

Bu ne biçim alın yazısı?

Bilmem!

Bu ne biçim ölüm qazısı?
Bilmem!
Sevgi gömüleri yan-yana durmuş
İçim bir mezarlıq eceba olmuş?!

Güz yaprağı kimi qırılıb düşdüm
Derdle qucaqlaşdım, qemle öpüşdüm
"Arzu"lar içime qalanmış, dolmuş
Bu ömür payından mene ne qalmış?!

Dağların ucunda güneş kimi yem
Solmuş tarşalarda küləş kimi yem
Bu axşam ayrılib
Ve batacağam
Yurdu gözellere biraxacağam!

"Daşkın"lığı sevdim
Daşdım, calandım
Dilden-dile düşdüm, duz tek yalandım
Şimdi çekir meni topraq qoxusu
Oxşayır gənlümü hicran yuxusu
Sevgileri yene yan-yana durmuş
İçim bir mezarlıq eceba olmuş?!

Sevgi damosu

Saqın
Kimse toxunmasın
Sevgi Damosu'nun "Ağ" çiçeyine
Ahım üreyini deler de gecer!
Her kes duysun ve düşünsün
Men, üç sevgilisi olan kişi yem:
Bir toprağı sevdim
Bir anamı sevdim
Bir onu sevdim!

Toprağı sevdim ki, yoğurdu meni
Anamı sevdim ki, doğurdu meni
Ve onu sevdim ki, ağladı mene
Geçeler boyunca çağladı mene!

Toprağın sert daşlarından
Yalçılığı öyrəndim
Anamın göz yaşlarından
Yumşaqlığı pay aldım
Ve onun qılınıcı qışlarından
Keskinliyi qazandım!

Saqın
Kimse toxunmasın
Sevgi Damosu'nun "Ağ" çiçeyine!
Men, üç sevgilisi olan kişiyem:
Bir toprağı sevdim
Bir anamı sevdim
Bir onu sevdim!..

On dörd yaşlı öyrenci

On dörd yaşında
Tam on dörd yaşında bir örenciydim
İçim suçaq, üzerim çiplaq
Ceblerimde para deyil
Ana özlemi
Yüreyimde sevgi deyil
Yaşam öfkesi daşılı dururdu.

On dörd yaşında bir örenciydim
Küçede yürürken
Qırqınlar üzümü gülmez
Oxulda oxurken
Çalışma defterimden çıxan söylerimi

Oxuldaşlarım
Hetta edebiyat öyretmenim bele bilməz
Heç bilməzdə.

On dörd yaşında bir öyrenciydim
Şehirimden sürgün
İçim gergin, özümden didergin
Her gün sabah soğuğunda
Dodaqlarımın çatlağı qanar
Körpe ellerimin qabarları ağlar
Ve daş yürekli derdlerim
Yaramı bağladı.

Tam on dörd yaşında bir öyrenciydim
Öksürek dermanım çantamdan eksik
Qelemini tutamaz qeder üzüyen ellerim üzgün
Yüreyim sim-sicaq
Ve elceksiz barmaqlarım buz kimiydi.

On dörd yaşında bir öyrenciydim
Her gün saatlarca
Qırıq camlı penceremin arkasından
Tüssüye, dumana boğulmuş yollarına baxar
Qafama tek seni taxardım
Tanimadığım seni!

Hayqırmaq isterdim:
Bacım, annecim!
Heç üzülmeyin!
İnsanlar daşa, yürekler keseye dönürse bele
Cocuğunuz böyüyür...
Ama içimden gelmezdi
Ağzımdan çıxan duman
İçimden qopan alev önlerdi meni.

On dörd yaşında

Tam on dörd yaşında bir öyrenciydim
Dolma qelemim heç yox
Qurşun qelemimse olduqsa qisa
Arxadaşımı mektub yazmaq isterdim
Yalnız boyalı kağızım
Yeşil bir qelemim yoxdu!

On dörd yaşında bir öyrenciydim
Umudları yemez
Sevgileri sayar
Geleceyi duyardım, feqet
Sensizlik acısından boğularken
Yapardım bunları!

On dörd yaşında bir öyrenciydim...

Görüş sonrası

Sen varsan ya!
Qar daneli penceremin gülü
Ürek bağıçamın çığın bülbülü
Her görüş sonrası saatlarca, günlerce
Beynime taxişib durursan!
Uzun iller boyu ağlayan
Sevgi bebeklerimi
Qollarında avudur
Dizlerinde uyudur
Öykü söleyib qoruyursan!

Sen varsan ya!
Uca bir sesim, özgür bir boğazım olsa
Dağlara bağırır, okyanzlara hayqırır
Qayalara hönkürürdüm seni!
Seni sevdityimi
Göy qızlarının meni sene

*Ulduzların seni mene
Qısqanabilecekleri qeder sevdityimi...*

*Sen varsan ya!
Seni
Daş ürekli, insan heykelli
Gözlerinin arxasından baxanlara
Anlatmam çok zor!
Yaxama taxıl
Küçede çiçekçileri susdurmaq
Avuclarma alıb
Denizde incileri utandırmaq isteyirem!*

*Sen varsan ya!
Heç bir yanda qardelen çiçeyi
Heç bir dodaqda roza körpesi duyamam
Düşünemem!
"Sevda" rüzgarını içimde esdiren
Kesik şarqlarımı
Ufaq şeirlərimi söylenmeye telesdiren
Sensen!
Sen varsan ya!..*

Belke soracaqsan!

*Orman ağacları kimi kəsilib
Tonqala quruldum seni tapinca
Yaralı İlana döndüm geceler
İçime burulduğum seni tapinca.*

*Belke soracaqsan, haraydı yerin?
Men derd quyuşuydum, içim dep-derin
Şimdi bir pinaram, suyu sep-serin
Bulandım, durulduğum
Seni tapinca.*

Sene söz verirem, söz verirem, söz
Meni aldatmadı ne qas, ne de göz
Gönlümü isitdi gönlündeki köz
Gönlüne vurulduğum, seni tapinca!

Çox uzun yolları getdi ayağım
Hep vicdanım oldu menim dayağım
Sonunda tapıldı deli ceylanım
Ama çox yorulduğum seni tapinca!...

Nergiz gülü

Sendekj o qara
Krstal baxıncalar
Göz deyil ki!
Köyümüzün seher-seher açılıb
Axşam-axşam yumulan
"Nergiz" gülleridir sevgilim!

Alnında sürükleşen
Arxanda hörükşen
O şeve daşalar saç deyil ki!
Göy Xezer'de salşanan "Durna"ların
Telleridir sevgilim!

Dodağından üzülen o sicaqlıq
Sade nefes deyil ki!
Dan yerinin
"Çiçek"leri uyğudan oyandıran
Yelleridir sevgilim!

Yanağından süzülen, buxağına düzülen
O inci daneleri böylece yaş deyil ki!
Buz dodaqlı, od ürekli dağların
Selleridir sevgilim!

Gedeceksin!

*Gedeceksin biliyorum, bir gece
Unudacaq meni gönlün sadece
Ama yene meni sevsen gizlice...
Üreyinden başqasına söytleme!*

*Alacaqsın ellerimin sesini
Duyacaqsın sevgiden ötesini
Qaldırırsan xatire perdesini...
Üreyinden başqasına söytleme!*

*“Daşkın” etse denizlerin derini
Qoparamaz üreyimden yerini!
Men öлenden sonra sevsen birini...
Üreyinden başqasına söytleme!*

*Uzaldırsan ellerime elini
Olacaqsın mavi göйün gelini
Bağlayınca qızıl güneş belini...
Üreyinden başqasına söytleme!*

Qan ağlamamaq

*Men qan ağlamadım
Üreyim eriyib gözümde doldu
Men çiçeye toxunmadım
“Çiçek” menim ömür bağçamda soldu.*

*Men qorxuya qonaq bele olmadım
Qorxu menim bazarıma qatıldı
Qatıldı da, qatılıncı...
Ama ucuz
Pulsuz bele satıldı!*

Odun toplantısı

*Toplandı odunlar
Doğrandı ağaclar
Kesildi budaqlar, açıldı qollar
Quruldu od-oçaq
Od oda yaraşdı, ateş ateşe!
Men yandım, o yandı, bir de bağçada
Uçuşan ve yalnız ağı kepenekler.*

*Bışdı sümüyümüz, etimiz
Bir-bir
Çıxdı kababımız, axdı qanımız
Qızardı üzümüz, yandı içimiz
Açıdı qollarını alevler bize
Oturduq ateşe, hem de diz-dize
Yerde biz alışdıq, göydé melekler.*

*Herden quşa döndük
Herden kekliye
Ateşe avlandıq, külə savrıldıq
Kömürə közerdik, qora ütüldük
Yandıq, büküldük
Deldi köksümüzü acı söz oxu
Töküldü qanımız, hem de söküldük
Vurdı son zerbeni sevgi ateşi
Qırıldı qanadlıar, düşdü yelekler.*

*Ocağın saygısı, hörmeti deye
Dayandıq aleve, dözdük issiyə
Esimizi basdıq köze, yanmadı!
Dilimizi susduq söze, dinmedi!
Gönlümüz ateşden heç diksinmedi!
Basdıq bağrimiza sevgi ateşin
Közerdi qolumuz, yandı bilekler.*

"Arzu" muz uzaqda qaldı bir anlıq
 Üzümüz qızardı,gözümüz baxdı
 Ateş göz göreti bizi de yaxdı!
 İlk sözü demişdim,sonun o dedi
 Od bağırina basdı bizi
 Ve yedü!
 Yarıldı gönslümüz,sindi içimiz
 Quş olub göylere uçdu dilekler!!!

Öyle sevdim!

Men seni öyle sevdim ki
 Üreyimin üreyi partladı
 Men seni öyle çekdim ki
 Omuzumun ayağı çatladı
 Men seni öyle duydum ki
 Duygumun gözleri ağladı
 Hey,mavi gözlü sancağım!
 Hey,yaşlı telli bayrağım!
 Hey,al çiçekli gömleyim!
 Hey!...

Men seni öyle andim ki
 Anılarım dünyaya axdı
 Men sene öyle yandım ki
 Ateşim bağırimı yaxdı
 Men seni öyle sandım ki
 Anamın laylası haqqdı
 Hey,mavi gözlü sancağım!
 Hey,yaşlı telli bayrağım!
 Hey,al çiçekli gömleyim!
 Hey!...

Men sene öyle daldım ki
 Dalğalar denizden seslendi

*Gönlümü öyle aldin ki
Toprağım içimde beslendi
Men sene öyle öldüm ki
Ölmek çin hamı heveslendi
Hey, mavi gözlü sancağım!
Hey, yaşıl telli bayrağım!
Hey, al çiçekli gömleyim!
Hey!...*

2000- Bakı ve Tebriz

**"AĞ"
BÜRÜSÜN AĞA
MENİ!"**

Derdimi Yalana Bükmedim Ki...

Azerbaycan'ın güneyinde eruz ölçülü şeir gelişmiş, heca ve serbest şeire meydan verilmemişdir. Lakin keçmişin enenelerini yaşatmaq, hem de yeniliklere meydan verib gelişdirmeyin gerekliliyini duyan adamlar ister güzeyde, isterse de güneyde her üç ölçünün qorunub saxlanması ve gelişmesi için ellerinden geleni esirgememiş ve bacardıqca çalışmışlardır. Bu baxımdan güney şairlerinin hece ve serbest şeiri çetin de olsa qoruyub saxlamaları teqdire layiqdir.

Bu şairlerden biri de o taylı-bu taylı Azerbaycan'da şair, nasır ve tercümeçi kimi tanınmış Ali Daşkın'dır. Onlarca kitabıń yazarı olan Daşkın, qalemini her üç ölçüde sınamıştır. Ister qonu rengarengliyine göre, ister anlam sıqleti, bedii deyeri baxımından diqqəti çeken Daşkın yaradıcılığında özüne özel deyim biçimini, orjinallığı vardır.

Tutumca kiçik olan, herden ise bir neçe setire sepelmiş beş-on sözden oluşan şeirlerinin daxili anlamına varınca şairin kimseye açıb göstermediyi gizli dünyasında olan özüne etirafı duyursan. Kölgelein insanı danmağından çekinen şair şerlerinde kölgenin başqa bir çalarını verir lakin içini kimseye tökmediyini, çox tez qocaldığı ve derdini yalana bükmediyini söyleyir.

Daşkın'ını başqa obrazlı ifadeleriyle de qarşılaşıraq. Ali Daşkın'ını şeirlerinde varlıq ile yoxluq, yaşam ile ölüm öz ifadesini obrazlı şekilde tapır. O, yaşayışı savaş, döyuş ve çarışma adlandıraq, döyuşü diriliyin boynuna bağlayıb üsyankar olmağa, sürekli çarışmağa, vuruşmağa sesleyir ve durur. Onun "Kölge" adlı kitabında ve heca ölçüsünde

işlenen "Kölge" sözü de tesadüfi seçilmemişdir. Hemin söz döne-döne ve ayrı-ayrı anlamlarda gelince de bizi düşündürür. O, öz içinde daimi bir nisgil gizledir. Her şeir ve yazısında ondan bir iz gösteren şairin kölgesi belke doğrudan da özünden böyükdür. Bunu men demirem, taxma adına (Daşkın) taxılmayan, taxma ad ardınca sürünen, içini kimseye tökmeyen, derdini yalana bükmeyen bir şairin şeirleri deyir...

Baki-Sona Xeyal

Yetmezmi?

Yetmezmi

Geceni üstüme çekib

Gündüzün üstünde uyumaq mene?!

Ötmezmi

Esinde esneyen şarkıcı quşlar

Bir ayaq mene?!

Ahay!

Qara okianları emişdiren ulduzlar

Behey!

Yerin burnunda dütünlənen buzlar

Eriyin mene sari!

Sevirem buzu,qarı!

Birce sevemedim men

Qara gözlü baharı!!

Qara gözlü baharı...

Südlük körpe

Südlük körpelere benzədib meni

Öyretdin özüne özümü, getdin.

Qorxulu tekliyin qulaqlarından

Sallayıb surğa tek sözümü, getdin.

Yaşıl varlığımı yaxdırın odlara

Quyladın külümə közümü, getdin.

Dözerdim buna da,susardım hemen

Qoparıb içimden dözümü, getdin.

Ağlaya bilsəydim,geçerdi bu gün

Ne yaziq,götürüb gözümü, getdin.

Dediler:- Daşkın'dır bu deniz, saqın!
Gülerek söyledin:- Özümü? Getdin.

Filiz-filiz

Çoxda ki bürüyürem dalları
Filiz-filiz
Hani o iz?
Biraxacaqdın mene
Güneşin qızıl dili zirvemi yalayanda!

Çoxda ki sürünenrem yolları
Cılız-cılız
Hani o biz?
Getirecekdım sene
Göy Türk'ün göy ordusun
Quduzlar talayanda!
Hani?!

Göz itirdim yolunda!

Gözlerinden birce "Ulduz" derince
Salxım-salxım göz itirdim yolunda
Anla, gecelerde ölüyüm çağrı!
Düşün
Gülüşüne bürünüb
Sürgün geden dodağı!

Baxışından bir baxış qoparınca
Kitab-kitab söz itirdim yolunda
Anla, sevincimi, acımı
Seninle bölüyüm çağrı!
Gel, aşaq bu dağı
Aşaq bu dağı!...

Qeder payı

*Göyün güzgüsüne qonmuş gümüş ay
Ulduz denizine qoşulan humay
Uzalt ellerini ellerim kimi
Gören qederime düşecekdi pay?!*

*Buludu başına leçek etmisen
Çoxdandır,göylere qonaq getmisen
Açlı üreyimde güllem kimi
Ah,o sensen,o sensen,o sen?!*

*Kipriyin qanadır güneşin gözün
Ayrılıq söndürür bağırmın közün
Ölürem,didergin ellerim kimi
Gel de,başim üste eyleş de özün!*

Gezirem içimi

*İndi hem geceлер,hem de gündüzler
Ya sensiz oluram,ya da özümsüz!
Tuturam gönlümün yalqız elinden
Gezirem içimi ama dözümsüz.*

*Ne sensiz oluyor,ne mensiz yaşam
Sensiz bir dünyada boşam,hep boşam!
Doldur gözlerine,nisgilli yaşam!
Yağmur kimi deyil,pınar kimi süz!*

*Qapansın bu "Sevda",bitsin bu özlem!
Yeter gözlerimi saraldan gözlem!
Bu ürek deyil ki içimde,sözden
Özüme gülmedi ne bahar
Ne güz!*

Unudulmaz zaman

*Sen yanında olduqda
Unudulmaz geçiyor zaman
Sensiz gönüldenizinden
Bardaq-bardaq
Al qanımı içiyor zaman!
Gel de, qanım içilmesin!
Mavi boncuq yonca gülüm
Biçilmesin!*

Sensiz etme!

*Getme
Sene gereyim var
Gündüzün güneşe kimi!
Meni sensiz etme
Sene gereyim var
Bu gerek bir peşe kimi!*

*Qal!
Öz suyum, öz çöreyim var
Ye, iç, al!
Sene verecek üreyim var
Getme!
Etme!
Qal, al!...*

Ağlamaga qalıksdım

*Sensizliye baş vurdum bir döne
Üreyime hoşmadı
İçime yaxışmadı*

Ağlamağa qalxışdım bir gece
 Göz yaşlarım
 Yabancılar görmesin deye
 Gözlerimde boğulub, üzüme axışmadı.

Baxışından bir bulud yükseldi göy üzüne
 Ildırırm çaxışmadı!
 Sen gedeli
 Sevgilim, getdi yaşamın dadı!
 Unudacam her zadi
 Unudacam!!

At da oynatdıq

Qılınc da terpetdik, at da oynatdıq
 Qurşun da qızdırıldıq, mermi de atdıq
 Yeter
 Düymeleyn yurdun yaxasın!
 Vşüder
 Derman da tapabilmerik!

Suyu dirilikden, qandan da içdik
 Yerinde
 Dirlikden, candan da geçdik.
 Biraxın
 İtin de, qurdun yaxasın!
 Gün olar ki, can da tapabilmerik!

Ne yaxşı itirdim!

Yazı gözlemedim, heç almadım da
 Başlangıcı acı, iyrencli sonu
 Ne yaxşı itirdim onu men
 Onu!

*Men sevindim onu itirdiyime
Özümü köyumsüz bitirdiyime
Heç soraq almadım o qara yerden
Çıxanda qurtuldum böyük bir şerden!*

*Bütün acıları udmağa dözdüm
Ne yaxşı o köyden elimi üzdüm!
Ne olsun, men oldum orda doğası?!
Orası cehalet, bayquş yuvası!
Qaranlıq bir tünel, qorxunc bir batlaq!
Orada her elin qıraqı çatlaq!*

*Orda her üreyin qapısı bağlı
Duvarı bütün!
Sözlerime qonaq gelmedi bele
Yazımı, pozumu bilmədi bele
Sevgiye yabancı o qotur dam-daş
Özünü düşündü her bacı-qardaş!*

*O köy
Kaha da olmadı, sığınam ona!
Az qalırkı ömrüm yetişsin sona!
Çıxdım
Qolumun siniği qoluma girdi
Qırmızı nur saçdı başının qanı
Köy de bezdirermiş bele insanı?!*

*Kesdim ayağımı
Unutdum, atdım
O köyden çıxalı özümü tapdım!
Anamın qebri de qismet olmadı
Ele bir qaranlıq baxışlı köye!
Ellerim ucalır her gece göye:
Ey böyük yaradan, ey uca tanrı!
Şükürler sene!
Ne mutlu, ne mutlu, ne mutlu mene!!*

Sevgi sergisi

Top toparlan, güc be güçlen
Aç qolunu qayudanda
Yollarına ürek açıb sevgi seren
Çox olacaq!
Ne yaziq ki bir çiçeyi esirgedi dönen sene
İndi nergiz, ter meneqşe, xetmi deren
Çox olacaq!

Sirim-şirim şumlanacaq
Yetim qalmış ilay kökşü bu topraqda
Hele iyit, hele eren çox olacaq!
Hadi yürü!
Ciliz-ciliz, arıq-qırıq gövdesinden
Sevincinden pay qoparib
Sene veren çox olacaq!

Çox yalnızdın, çox gücsüzdün
Hem didergin, hem de üzgün
Yürü, qalxb küreyinde
Sine geren çox olacaq!
Ağ dünyada ağ başını qaranlığa qurban veren
Erkin saçın yuyundurub
Açıb hören çox olacaq!

Yoxluq doğan, seni boğan
O gemiden iyrendiler!
Varlıq veren bu gemini
Minib süren çox olacaq!
Gönül döşə, qonaqlıq ver!
Qulluqda dur, süslen daha!
Gönül verib
Baş endirib
Eve giren çox olacaq!

Göller mavi, çöller yaşlı, bülbüller şen
 Gözler açıq
 Gözelliyi gözlüksüz de güzel gören
 Cox olacaq!
 İnci dolu bir cüt gözüm
 "Daşkın" durur yolun üsté
 Qızısında söy söyleyib, dil beceren
 Cox olacaq!!

Sene başımı verdim!

Hamı gül derende, çiçek derende
 Yoluna
 Men sene başımı verdim!
 Başın eyilmesin
 Şehir gülüşer!
 Daşın eyilmesin, ayaq ilişer!

Hamı el uzaldıb, qolunu hörende
 Qoluna
 Men sene yolumu verdim!
 Yolun eyilmesin, kuce didişer!
 Didişer de, yara çetin bitişer!

Hamı kasa qapıb, su çileyende
 Ardinca
 Men sene qanımı verdim!
 Qanın eyilmesin, damarın küser!
 Adamı pay tutar, yolunu keser!!

Get buralardan!

Gözlerimin önü qaralır
 Yaralarım deşilir
 Get buralardan!

Yoluna serdiyim gözlerimi
Yetim arzuların boğazından kesdim
Yolunda harcadığım ömrümü
Tanrıdan borc aldım
Dağlar kimi daş ürekli
Qar bezekli olduğunu ne bileyekdim?!
Azar-azar eriyib de
Paslı beyinlere dolduğunu ne bileyekdim?!

Boğazımı sixır sonsuz öfkeler
Get buralardan!
Mirdar dodaqlardan sürüsen
Bardaqlara qarış!
İki üzslük qoxuyan
Astarı üzünden beter bağçalarda
Çardaqlara qarış!
Ya da
Mensiz küçelerin qotur daşları
Esrük kerpiceriyle barış!

Get buralardan!
Kedimi, köpeyimi, quşumu
Ve usumu
Dodağı çatlaq saxsıarda qurumuş
Çiçeklerimi de sorma!
Durma! Get buralardan!
Men, bu duruma düşecek birtiyimidim?
Döñük ırmaqların köprüsünden
Sevim dolu ürek ile gececek birtiyimidim?!

Get!
Ve yalancı sevgilerin kölgəsini de götür!
Ötür, ötür!
Saçlarından asılı şeirlərimi
Öxuma!, Dinleme, öyrenme de yerimi!
Get! Get buralardan!

Yoxsa...

Fikirlerin üzerine
Ağır yorğan çekilib
Yoxsa
Adam bir diksiner, bir duyar!

Ya da
Çalı, gözümüzün bebeyine ekiilib
Yoxsa
Gözler geceler dinc uyuyar!

Herden atlaz, ipek qumas, bez olur
Gebe topraq qan itirir
Yoxsa
Bebekler telesib tez olur?!

Maraqlıdır, düşünürsen
Beynindeki yuvara da söz olur
Anlaq dönür anlamsıza
Bağrındakı ürek yanar köz olur!

Ve sonucda
Ne istekler geri durur
Ne peşmanlıq göyerir
Ne qayalar yovsun geyir
Ne qartal qanad serir...
Hep böylemi sürecek gören çağlar?
Hep göz yaşı tökecek bizim dağlar?!

Kor olacaqmiş

Ağlamaq yetmezmiş gözlerimize
Hele bir de dönüb kor olacaqmiş
Başımız üstünde qara buludlar
Bir gün yoxsa, bir gün var olacaqmiş.

Son bahar bağçada dar soxaqları
Yapraqlar qurusu bürüyecekmiş
Bir seni, bir meni, bir de sevgini
Ölüm, topraqlara sürüyecekmiş!

Boşuna sevmişim, boşuna, seni
Qara bir firtına aparacaqmış!
Gönlümde yetişib biten "Çiçek" i
Özgesi el atıb qoparacaqmış!

Bir men, bir derdlerim qalacaqmışız
Her kimse yoluna yollanacaqmış
Ayrılıq qatarı erken qalxaraq
Ellerin son kere sallanacaqmış!

Yerin oğlanları, göyün kızları
Bir sene, bir mene ağlayacaqmış!
Bir "Daşkin" çağlayan, bir susqun pınar
Hep ayn, hep uzaq çağlayacaqmış!!

Çıixin onları!

Dağlara az qosun şeiri, qezeli
Dağları sıxmağı öyrenin biraz!
Yükseldib öymeyin, çıxin onları
Sıxın onları!
Islaq pastar kimi, yaş pamuq kimi
Gizli sularından
Sel yola düşsün!

Ulusa az deyin nağıl, bayati
Obada az minin yorğun "Qır at"ı!
Güneşe bir tünel, bir ciğir delin
Erisin buz kimi
El yola düşsün!

Daşı az qınayın, gülü az yorun
 Bir kişilik evcik çardağı qurun!
 Min pitlaşq başa dolanmaq yeter!
 Güler de quruyar, dağlar da biter
 Bir baş darayın ki
 Tel yola düşsün!

Sen o deyilsen!

Sen o deyilsen ki, çekil, get bu yerlerden!

Sen

*Qotur daşların acı yovsunu
 Alçaq derelerde şimariq diken*

Oysa

*Qartal qanadında ağımsız bir tük
 Düşmen boğazına batmış bir sümük!*

Sen o deyilsen ki

*Qapat beynindeki dar pencereni!
 Görmeyim içinde iki üzslük
 Sen, damarlarima giren bir sülük!*

Oysa

*Qanıma qan qatan bir göy meleyi
 Sevda alanında sevgiden ölen
 Minlerce üreyin mavi dileyi!*

Sen o deyilsen ki!

O deyilsen ki!!

Qiğılcım kimi

O özüydü o gün, qiğılcım kimi
 Yandırırdı bütün yan-yöresini
 O gözüydü o gün, bir ulduz kimi
 Işığa sermişdi acını, derdi

*Ne yazık ki o gün men o deyildim
Yoxsa "Güneş" gönülm ondan beterdi!*

*O saçydı onun,o akşam üstü
Yolları kesmişdi "Qaradağ" kimi!
O özüydü onun,asımanlıarda
Bütün "Ağ" yanurdi,gümüş ay kimi!
Ne yazık ki,o gün men o deyildim
Dağları sökürdüm
"Daşkın" çay kimi!..*

Bir avuc kü'l

*Şimdi benzeyirem bir avuc küle
Ufacıq bir rüzgar götürür gelse
Öksüz uşaq kimi elimden tutub
Saçının yumşaqı dalğası kimi
Gönülden-gönüle ötürer gelse!*

*Savrılacaqmişiz kül kimi biz de!
Doğrulacaqmişiz yol kimi biz de!
Min kere dirilib ölenden sonra
Ölüm,üzümüze gülenden sonra
Sonra!..*

Xoş geldim!

*Şehirlerarası köprüdür gönülm
Gelene,xoş geldin!
Gedene,sağ ol!
Deye
Salınmadı onun gözleri.*

Uluslararası ırmaqdır gönülm

Üzene daşgalı
İçene buzlu
Ama
İster köprü, isterse irmaq
Elekdir
Sınaqdan geçirer bütün sözleri!

Başdan doğuluram

Soğuq bir qış günü
Qar boyalı bir göy kımyiyem indi
İçimde bir ocaq
Qıraqında o "Ağ" üzslü dönuş yar
Başdan doğuluram
Başdan ölürem
Başdan ağlayıram, başdan gülürem.

Esir güneyimde bir rüzgar
Bir yel
Sevmirem başından eksilsin
Bir tel!
Boyası qar kıımı olsa da bele
Üreyi menimçin dolsa da bele!...

Sensiz yollarım

Unudub gedince mensiz
Dağlarım yaşıyır çensiz
Yollarım qalınca sensiz
Yoruluram
Yoruluram!

Qapımı çalınca eller
İçimi duyunca eller

*Kökümü yuyunca seller
Duruluram
Duruluram!*

*Bağrımı delince sözler
Daralır dözüme dözler
Gözüme baxınca gözler
Vuruluram
Vuruluram!*

Gecelerin qoynu

*Gecelerin qoynuna
Soxulub girer-girer
Sevgileri gönüläme
Gömürem birer-birer.*

*Söyleyince beklerim
Bağlanır bileklerim
Çürüyür dileklerim
Gözlerim görer-görer.*

*Ne güneş doğur mene
Ne qapım gülür sene
Saçların dolur dene
Ellerim hörer-hörer.*

Men senem!

*Saqın, mene qıyma!
Men, senem artıq
Tutalım
Arxadan yaxalandığım
Dağların eyninde ağ çenem artıq!*

Eh

Kendi kendime dalan axşamlar!
İçimde iyesiz yanın feneri
Söndürsen de
Amandır, dodaqlarının ucuya üfür!
Umüdlər sönməsin
Yağmurun qoxusu taxta qapımızı
Çalan axşamlar!

Şeherde

Daxmalar kirecli
Küçede lampalar büs-bütün topraq
Menim göz yaşamımı yuyunduracaq?
Ne olur, qıryma!
Gel yağmur dileyek eski Tebriz'e
Belke
Yağmurun yazığı gelecek bize
Sehere tamarzi qalan axşamlar?!

Şam ağacı

Söykəndi ağaçca o şam ağacı
Kökşünü ötürdü acı
En acı!
Yardı alçaqlığın bağrını
Qat-qat
Yükselib enilmez bayrağa döndü!

O, ne tüssüledi
O, ne sozaldı
Volkan tek püskürüb
Od kimisi sönü!

Neçe gün saçından asılı qalıb
Dalgalandı ölgün havada

Yalqız

*Necə min üreksüz kişi baxaraq
Böyük ürek ile can verdi
O qız!
Ne pozuldu yolu, ne dayandı diz!...*

Uşaqdıq

Onda uşaqdıq

*Lap uşaq
Öreyimiz yuxa, yumşaq
Yoluma yol, boynuma qol
Açdin oxul yollarında!*

*Bir üzlü, gümüşü aydın
Ulduzlardan yere paydın
Güneşe döndün, güneş...
San, qızıl saçlarını
Açdin oxul yollarında!*

*Heç bilmedim nece, nasıl
Yapraqlarıb "Yaşıl" - "Yaşıl"
"Ağ", balaca "çiçek" kimi
Açdin oxul yollarında!*

*Çiçeklenib olsun güzel
Özel bir gönüle özel
Menden, ürkük "Maral" kimi
Qaçdin oxul yollarında!*

Güneş sensiz doğdu

*Sen gedeli
Küçemizin işıqları yanmadı*

*Sen gedeli
Penceremin qabağında
Ulduzlar dayanmadı
Güneş doğdu sensiz yene
Varlığım oyanmadı
Qayıt, qayıt
Gözlerini görüm get!
Firtınalar qarışdırın saçlarını
Hörüm, get!*

*Sen gedeli
Kimse dönbür qapımızı çalmadı
Sen gedeli
Kimse yalqız üreyimi almadı
Denizler de, dalgalar da
Titulduğum ağırlara dalmadı
Qayıt, qayıt
Dodağımdan gülüş derib
Dodağıma serim get!
Qayıt, qayıt
Gözlerinin yağmurunu derim get!*

Sensiz olan günden

*Gönlüm sixılır sensiz olan günden ezizim
Güller sarılır, bağça görenden çen ezizim.*

*Soldurdu xezan yazımı, getdi gül elimden
Gülsüz şen olarmı daha bir gülşen ezizim?*

*Can camını aldın ele sen bir gece yarı
Qurban oluram yurduma her gün men ezizim.*

*Şeh sahile benzer gözelim, gözlerim üstü
Gelsen, dolanarsan seher-axşam sen ezizim!*

Qar yağdı, duman çökdü, ömür geçdi, qış oldu
Saldın saçına sen de qırvadan den ezizim.

Yanmaq hevesiyle qaçıb oddan- oda düşme!
Gel yanmağı "Daşkın" dan az-az öyren ezizim!

Biz görüşeceyik

Yandırın şehrin işıqlarını
Biz görüşeceyik qaş qaralanda
İşıqsız gözlese biri, birini
Sevgilim itirse görüş yerini
Darıxar elinde çiçeyi yalqız
Işıq neye deyer itirse bir qız?!

Süpürün şehrin küçelerini
İlk axşam çağrı!
Düzün çiçekleri, süsleyin tağı!
Süpürün, küçede xezel olmasın!
Sevirem bu gece şeherimizde
Sevgilimden başqa gözel olmasın!

Aridin, süpürün şehri
Tez-tez!
Görüşecek biz
Bu görüşe tanış olacaq
Tebriz...

Şasma!

Şasma istekşim
Yolların ölümüne!
Bir yerde ki
Ötürebilmeyir köksünü yer de

*Ve daşma!
İçiş duygusuna özgeleşen qızınlara
Bir qızı ki
İlgimə inanır su olan yerde.*

*Özünü yaşa!
Güzgү kimi
Görünsün onda... sen de, o da, men de.*

Yaralı Araz

*Axdı gönülmüzdən yaralı Araz
Qarışdı suyuna qanımız biraz
Geçmeye çayımız olmadı dayaz
Yadlara qatıldıq biz iki qardaş!*

*Ege denizinden Xezer'e dek biz
Kımlık daşryanda, sarsılımadı diz
Bayraq gezdirende çiyinlerimiz
Ayrılib atıldıq biz iki qardaş!*

*Ayrıldıq çörekden, çöreklenende
Soyulduq tepeden, çiçeklenende
Dirçelüb-dirçelüb Babek'lenende
Tutulub satıldıq biz iki qardaş!*

*Yolladı Xezer'e Araz qatarı
Zillendik sen mene, men sene sanı
Bir çayın böyrüne iki yük varı
Çapılıb, çatıldıq biz iki qardaş!*

Yumşaq ana

*Ahay!
Dözümü özü boyda*

Yazuq ana toprağım!
 Nece kövrek, nece yumşaq anasan!
 Balan var
 Axtarr özünü özgeliyinde
 Qarğımayırsan!
 Balan var
 Öyüñür dilinin eyriliyinde
 İncimeyirsen!
 Dözümü özünden uca
 Yalqızlıq üzünden qoca
 Ana toprağım!...

Yazılımamış yazılarım

Poçta qutusuna tamarzi qaşan
 Hele yazılımamış yazılarımı oxuyun
 Gözlerimin derinliyinden
 Bebek-bebek!
 Gönülmün tendirinde
 Qovrulan sözlerimi döşürüň
 Satqın küçelerin serinliyinden
 Etek-eteğ!
 Geçitlerde öz başına fırlanan
 Menim yaziq elşrim!...

Darisqal evcik

Köksünün solunda darisqal evcik
 Yoxsa qurylaq deyim
 Qazdıracaqlar mene
 Men ölen gece?!

Demek bir şair
 Döyüntü, üzüntü
 Ve nisgil elinden çıxacaq dince!

Deyirler:

Öleni topraq sıxacaq!

Tekj ele olsun

Sene yalvarıram, sınıram topraq

Meni sıx!

Sümüklerimin sesine

Toprağından ürken

Ölüler qalxın!

Qucağında isinmeyin hevesine

Dirilikden doyan dıriler ölsün!

Sıx meni, sıx!

Yalnız unudub eleme yazıl!...

Qapıq open soy

Hıslı şeherin alanında

Qapıq öpen soylerim

Gözelliyi gömlüklerde

Quylaq-quylaq gezen ulusa yazıldı!

Vaysinacaq günüm yoxdur

Ayılış uyanlar

Dincelis duyanlar içindir

Külekli aksam...

Boğanaq qurbanı

Tövsek özünü

Boğanağa qurban kesir!

Şeher nece dar, geçit nece kicik!

Ve baş

Çityinde esir!

Öz denli saçına qarışan baş!

Boğaz ise

*Içqurṭı qılıncına biçik!
Yene axşam oldu
Ağ şamsız...*

Köpek balığı

*Kişi köpek balığı deyil
Istra-istra
Çeymeye-çeymeye
Qudurub dursun
Biraxın onu
Sevile-sevile
Anlaya-anlaya
Bir yuva qursun!*

Can şeriti

*Mayın bağçasında doğan birine
Qocalmisan!
Desen, incinez gönü'l
Senin ilk günlerin can şeritinden
Menim son günlerim başdan asılı!*

*Gönlümün damını küremesen de
Sene küs olamaz
Heç dinmez gönü'l
Menim isteklerim senin qaşından
Senin arzuların daşdan asılı!*

*Önümüzde bir alan düşmendir menim
Bombası partlayır
Atı kişneyir
Arxamda bir sürü qorxaq yalancı
Biri quşqulanır*

Biri baş eyir
 Başında qarşılıq pay verecekler
 Qanlımin taleyi başdan asılı!

Mayın bağçasında doğan birine
 Qocalmisan!
 Desen, incimez gönü'l
 Mahna dolu bir cüt
 Göz qoyub geldim
 Hem de ne gözler?!
 Arxamca sepilen yaşıdan asılı!

Ellerim

Ellerim kimseden utanmayacaq
 Qazdığı topraqdı
 Yazdığını sevgi
 Gözlerim kimseye bükülmeyecek
 Baxdiği "Özlem" dı, töküdüyü inci.

Hele üste gel de ayaqlarımı
 Qanımı avcunda tutmuş gönlümü
 Ağ çamlığı dönmüş
 Derdli başımı
 Qırav hopmuş kimi
 Ve süpürgelenmiş qasımı, dışımı, yaşamı
 Ve yolunda verdim her neyimi...

Gönü'l pinarı

Gönü'lümün pinarı qaynayır göz-göz
 Eyılıb bir içim içenim yoxdu
 Yalnız bir köprüyem, suya taxılmış
 Meni adımlayıb geçenim yoxdu.

*Adımda daşınır adı, Hun erin
 Baxışında yaylaq havası, serin
 İtirib söz tarlam doğma ekerin
 Savrulub gedirem, biçenim yoxdu.*

*Bir yanımda qışdı, bir yanımda yaz
 Bir yanım derindi, bir yanım dayaz
 Kerem üreyimde Aslı çalır saz
 Dolaşib gezmeye, köçenim yoxdu.*

Ayaqlarım

*Ayaqlarımı ağlama
 Dikenli, çaqılı
 Yollarda, yollarda!
 Heç gözlerimi de!
 Heç gözlerimin yaşını da!
 Men, ağladılası
 Men, incidilesi birtiyemmi heç?!*

*Anılarımı ürkütme!
 Seni gezir, seni ararken
 Yabani ağıba bitten
 Çöllerde, çöllerde
 Heç düşüncelerimi de!
 Heç qayğılarımı da!
 Men, ürküdülesi
 Qovulası birtiyemmi heç?!*

*Saqın!
 Uğratma meni
 Derdimin derelerinden!
 Sensizlik zirvelerine
 Saqın!
 Saqın!...*

Bir topraq,bir ulus

*Elinizde qazın qabar quyusu
Qaynasan dibinde qeyret dolu,su
Bir toprağı sevin,bir de ulusu
Ürek sizin olsun,göz ele qalsın!*

*Her qaranlıq gece bir "Ulduz" axın!
Her gönüle şimşek çırayı taxın!
Her obada bir od,bir ateş yaxın!
Ocaq sizin olsun,köz ele qalsın!*

*Açın pencereni,yaşayın yazın
Her gece ölüme bir qebir qazın!
Her gece şüseye bir şeir yazın...
Kitab sizin olsun,söz ele qalsın!*

Mumlar kimi

*Erimek mi?
Axşamdan yaniq qalmış
Mumlar kimi eri
Derdli
Özüntülü başım üstünde!*

*Oxşamaqmi?
Yavrusundan caymış
İtkin anam kimi oxşa
Tozqun
Yağmur güden daşım üstünde!*

*Ağlamaqmi?
Gözlerimden öyren onu
Sevgiye bulaşmış*

*Qemle qucaqlaşmış
Qanlı yaşam üstünde!*

*Ve getmekmi?
Kölgesi ardinca
Zorlu sürünen ayaq kimi yürü
Gözüm
Özüm
Qaşım üstünde!*

Birax ellerini!

*Birax ellerini
Hönkjur-hönkjur ağlastın biraz
İki gözü dolmuş bir ürek kimi!
Qoruyacam sene saygılarımı
Her zaman
Kesdiyimiz qutsal duz-çörek kimi!*

*Birax dodaqların
Aci-acı gülşün güllere
Yanağı qanamış yapraqlar kimi!
Tapdalanaçağam nisgillerine
Deyerin itirmiş topraqlar kimi!*

*Birax gözlerini
Açıq-açıq gözlesin biraz
"Urmu" nun kökşünde
Deryalar kimi!
Gezdürirem seni kipriklerimde
Beynimde yaşayan röyalar kimi!*

*Birax saçlarını
Pırıl-pırıl ağarsın biraz
Saçlarında biten "Çiçek"ler kimi!*

Birax "Arzu"ların
Demir-demir çürüsün biraz
Gönlümde çürüyen dilekler kimil!
Birax!...

Gözlerimi ağladım

*Men gözlerimi
Sensiz gecelere ağladım bir çox
Sen gözlerini
Mensiz gecelere ağlama biraz
Durdur yaşını!*

*Men qollarımı
Hep sensiz qoynuma bağladım her gün
Sen qollarımı
Özlem ipliyine bağlama biraz
Qaldır başını!*

*Men üreyimi
"Sevda" siz ocaqda dağladım bir çox
Sen üreyini
Toprağım üstünde dağlama biraz
Yazdır daşını:
- Bir topraq qoxulu şairim lay-lay!...*

Toprağı öldürme!

*Topraqda yeri de, otur da, yat da
Bir çağ da çekersen üstüne onu
Toprağı öldürme, onu yarat da
Topraqdır kışının sonuncu donu.*

Toprağı basanda yavaşça yeri

Sümüyü qırılar, üreyi sinar
 Topraqdır her kesin minnetsiz yeri
 Her kesin bir qarışonda payı var.

Topraqdan pay umma, toprağa pay ver!
 O senin hem atan, hem anan durur
 Topraq çağıranda, sesine hay ver!
 Belkə gözlerinin yaşı quruyur?!

Duvar deliyi

Duvar ne delik
 Ne deşik
 Ne gözünde para vardi
 Güzgünü duvara çivleyen
 Üzün oldu!

Üzün olmasaydı...
 Gözüm ne duvara
 Ne çive
 Ne sene zillenerdi!
 Çevremdeki duvarlar önemsenilmeden
 Kehkeşana millenerdi!
 Güzgünü duvara çivleyen
 Üzün oldu, üzün!

Ağ üzili ağaç

Bir, mendeki ağ saç
 Bir, qabığına ad yazılmış
 Bağdadakı ağ üzili ağaç
 Bir de
 "Ağ" üzünde gümüşü yamac
 Unudulmayacaq!

Bir, illerce qanamış ürek.

Bir

Atar damarından kesilmiş bilek.

Bir de

Dodaqlarında açan al çiçek.

Unudulmayacaq!

Bir, gülüşündeki qahqaha

Bir

Her söz başı söylediyin:

-Aha, aha

Bir de

Özüldüryün çağlar daha

Unudulmayacaq!

Unudulmayacaq...

Düşmenim

Dallar sarı rüzgara

Men ağına boğuldum!

Ağara-agara

Qara saçlarım.

Düşmenim "Qaradağ"da

Men "Ucan"da doğuldum

Quruya-quruya

Göy yamaclarım.

Al xezeller bağçada

Men içimde oğuldum

Sarala-sarala

"Ağ" amaclarım

Ve sizlaya-sizlaya

Qarin aclarım

Aclarım...

Qıyalıların yanağı

Dalğın soğdū qızıların yanağı
 Bu zülümü elemezdi daş, daşa
 Sevgilimin elin tutub bir aksam
 Gezecekdir o yerleri baş-başa!

Tanışmışdı göyerçinler tezece
 İki gönüll qurban oldu bir lece
 Gözlerini ele sıxdı bir gece...
 Yanağında yol vermedî yaş, yaşa!

Menim üreyimde yaşadı her gün
 Özge qollarında öldü büs-bütün
 Sevgilim çatarken ayrılıq yükün
 Çatılmışdı "Ağ" üzerinde
 Qaş, qaşa!

Sancaq qelem

Üç barmagımıza söykenen qelem
 Sancaqdır
 Düşünce ölkelerinde
 Dişinde bir buğday tutan qarınca
 Belkə
 Süleyman'dır
 Doğma yurdunda?!
 Ata var
 Oğluna böyük xezine
 Ata var
 Bir neçe söz qoyub gedir
 Söz, ne sona çatır
 Ne bitmek bilir
 Xezine qurtulur günün birinde!

Dadlı düşler

Dadlı düşlerime girende yurdum

Anamı tapiroam

Dilinde veten!

Barmağını tutub üzüme deyir:

-Men senin

Vetense menim anamdır

Vetensiz yaşamır

Ne men, ne de sen!

Dadlı düşlerimden oyandığında

Veten anamsızdır

Anam vetensiz!

Bir gün olmasayı dadlı düşlerim

Ne edecek idik bu dünyada biz?!

Dertden doğdu oğullar

Ne yaxşı ki

Dertden doğdu oğullar

Yoxsa

Derd qalanıb dize çıxardı!

Yaxşı ki

Gönüller derdi yüksəndi

Yoxsa

Yüngülleşib üze çıxardı!

Derd bizim derdiniz deyil dünyada

Derd sizliyimizdir derd doğur bize!

Denize derinlik ağırlıq etmez

Dayazlıq çetindir derin denize!

Derd basmarlayıb yemese ürek.

Her neye tamarzi, ac göz qalacaq!
Ocağı ayırsan odundan, oddan
Ne küllük, ne kültür, ne köz qalacaq!

Derd bizi yoğurub tendire yapır
Biz derdi bişirib yeye bilmirik!
Derd bizi gemirir, sümükler kimi
Biz derdin dışinde yene esirik!

Derdi qoparıb at gönülden, başdan
Dermenin ne satan, ne alan qalar!
Derdi uda bilsen bir udum su tek
Dilinde ne acı, ne yalan qalar!

Derd boylu qalırsa bir qadın kimi
Ondan hem düşünce, hem can doğular!
Ananın döşün de derdle sorursan
Damarda ağ sütden al qan doğular!

Su, sen ax!

Su, sen ax!
Qopar daşların kirini!
Geç yovsunlar ctyerinden
Doldur denizin birini!
Menim, seninle ne işim?
Pırıl-pırıl, sesli-sesli
Hele bir de sessiz-sessiz
Axarında sen axaraq
Qır çöllerde
Qızmar güneş işinündan etkilenib
Menimsenib
Menim borcumdur susamaq!

Su, sen bulan!

Durul!

İstediyin göle, soyüd kölgesine

Uğra, vurul!

Sen, susuzluq nedir?

Heç anlamayaraq

Menim payım

Susuz gelib-geden ünlü yolcuların arasında

Tek susamaq!

Su, sen ax!

Ne özüne, ne mene bax!

Nankor

Nankormu deyim sene

Yoxsa yazılıqmı?

Ya da, sürünen kölgeler kımı

Gönlü qazıqmı?!

Biraxdin gözlerimi yollara baxa-baxa

Göy qızı gülser!

Dönüñin deyim sene

Yoxsa çığınım?

Ya da, qırılıqda susuz aldadım

Yalan işğımı?!

Sarıldın buz qoxulu qollara baxa-baxa

Göy qızı gülser!

Qurnazmı deyim sene

Yoxsa sefılmı?

Ya da, qaranlıq çöllerde esen efil-efilmi?

Ildirim kımı düşen

Ve gönlümün qanlı zirvesinden

Qopub üzüßen kollara çaxa-çaxa

Göy qızı gülsər!

Daşdan çıxan sevgi

*Men çöreyi deyil,suyu da deyil
Sevgini daşdan çıxarıb geldim!
Qolay yetişmedi dodaq dodağa
Tanrıya yalvarıb
Yaxarıb geldim.*

*Sense,meni deyil
Her ikimizi
Bir anda xəbersiz ötürüb getdin!
Men gönülmü verib,gönülsüz qıldım
Sen iki gönülü götürüb getdin!*

*Göresen ağlayan olacaq bize
Bu yetim dünyanın bucaqlarında?!
Menden sonra hansı çığın yanacaq
Senin sevgi qoxan ocaqlarında?!*

*Unudulmuş gönülmə avlandı axır
Gec qalmış avcının baxışlarına!
Ama baxışından doğan baxışım
Axırı rüzgarların axışlarına!*

Bir cüt papatya

*Dedim ellerime dersin senin için
Bir cüt papatya
Bir cüt hemersin
Bunca ayrılıqdan,hesretden sonra
Bir gün meni deye çıxıb gelersin!*

*Onda sarılarım yoluna men de
Belkə de girerem qoluna men de*

Açilar ağı üzslü papatyalar
Düşüb qatılarım kıluna men de.

Ağlarıq, oxşarıq doyurcasına
Düşmerik, aynılıq qasırğasına
Güler papatya, ölməz hemərsin
Boğulmariq ne men, ne sen yasına.

Bir qoxub basarsan bağırna meni
Çekiler üstünden payızın çeni
Düşerem qapına yaz mevsimi tek
Çekerem üstüme ana vətəni...

Bu topraq

Açı ver gözlerini!
Bu topraq hem de senin!
Qaçı ver ayaqlarını!
Bu yollar her gedenin!
Baxı ver eldaşına, axı ver seldaşına!

Bu yetim, körpe gözün
Yaşları seldən bol olub
Vetenin dağlarının al yanağı
Yol-yol olub
Açı ver gözlerini!
Qaçı ver ayaqlarını!

Çileler

Bir son bahar yeter sona
Bu acılar, bu çileler
Bir gün qapanar üzüne
Bu gileler

Odlu omuzlarda
Buzlar kimi
Yati verib getdiyim gün!

Bir gün yazın
Penceremin heresinden geder bu qar
Uçu verer
Derdli başından ağ saçlar
Yanağında qızarar nar
Babanekler arasında bitdiyim gün!

Mavi qorxu

"Yaşıl" bir diksinti
Mavi bir qorxu
Ağ bir düş içinde yaşayacaqmişim
Derdi-serimi!

Qırmızı bir dönem
Sarı bir özlem
Mor bir nigarantlıq çerçivesinde
Ömür saatinin deyqeleriyle
Doğrayacaqmişim öz günlerimi!
Boyalarn gözü heç qamaşmadan..

Baş ağaçlı

Gören menim başım üste
Heç bir ağaç dikilecek?
Bir çam
Telli, çilgin, göy bir soyüt?!
Ve kölgəsi toprağıma sepilecek?
Toprağıma gelen olsa..
Titrek, ürkək kölgelerden alşın öyüt!

*Gören
Meni omuzlarda çeken eller
Üşüyerken
Sıralarda elin tutub
Gönlün öyüb, saçlarını oxşadığım
Öyrencim de qatılacaq?!*

*Önemlisit:
Gül bağıcamda
Sevgi suyu içib açan
Qurudulmuş qızıl gülər
Ana bılım bazarında satılacaq?!*

Senden gileyli

*Her kes menden
Men de senden gileyli!
Gönüller dağlardan
Dağlar çenden gileyli!*

*Her kes gileylidir
Her zad gileyli:
Circitaman sarı telli sünbülden
Kelebek gulden
Avcılar kekfilinden
Qartallar quşdan
Boğazı kesilmiş yavru göyerçin
Biçaqdan, başaqdan, denden gileyli!*

*Her yer gileylidir, her kes gileyli!
İndi bir sen qaldın, bir de gileylik
Alnumız açıqsa, başımız dik
Gileylik, gileylik, yene gileylik..
Giley gileylikden
Sen de menden gileyli...*

Kölge qatarı

*Her gün içimde sürünür
Bir qatar gölge!
Her an gözümde sıçışır
Bir deniz özlem!
Denizsiz şeherimin qızılarında
Adımlayınca
Boğazsız okyanşımın omuzlarında
Daşgalanınca!*

*He
Bir de eski küçemizin
Çıxır alanında qollarını öz boynuna
Sarmış çınar keşir düşlerimin önünü!
Yaralarını saran yoxmuş kim..
Yaşı bütünağaclardan çoxmuş kim
Davranır!
Şeher düşünür, insanlar qavranır!*

*Hetta
Epremiş ketili
Altına çekib oturmuş pineçi
Kiremitleri fırçalayan boyacı
Şeherin toxu, acı...*

*Üşüyen Tebriz!
Ve donuxan biz!
Üzerine çekirem Aynalı'ni
Qırmızı-qırmızı
O, görünmek istemeyir sarı!
Biraz uzaq düşüb de Şehend'in qarı...*

*Qızdırmadan qorxan kim?!
Birax bu şaqaları yetim!*

Ölerik de
Dirilerik de
Boyacı, toxucu, oxucu,...
Yeri gelince erik de...

Her gün doğulur
Ellerimde bir sürü qabar
Mende bele bir öyrenc
Adet var.
Çalış yaşam için
Yaşama çalışmaya!
Her gün boğulur qelemimin ucunda
Bir okyan
Her an doğulur üreyimin dibinde
Bir varlıq can
Her gün, her an!...

İki göz için

İki göz yaranıb, iki göz için
Her baxan gözlere gözünü verme!
Söz, ürekden doğan qutsal körpedir
Ağzımı tikseler, sözünü verme!

Bağışla varını varsız, aca
Söykenme içi boş papaşa, tacा!
Aslan qoltuğuna giren ağaca
Saraya yuxılıb özünü verme!

Ne olur yananda, yan alev-alev!
Yandırani sevme, üşüyenin sev!
Önünde buz donsa qaranlıq bir ev
Külünү sepsen de
Közüñü verme!
Verme...

Yorğan-yorğan

*Gecenin qoynuna girme
Bulaşırsan yorğan-yorğan
Uç
Kışılık uçurumundan
Yixıl, yox ol, yarğan-yarğan
Mene gelirse yazığın
Qurdalar balalayan gece!*

*Qaranlığa qadın olma
Boşanırsan seher-seher
Evlen güneşin özüne
Alış, kül ol, teher-teher
Aya gelirse yazığın
Uluzları sayan gece!*

Sensiz ateş

*Sensiz sevgini, sevgileri danacaqmişam
Seninle mutluluq anacaqmişam
Sensiz, ateşlere yanacaqmişam
Alnimin yazısın ne bileydim men?!*

*Hem mutsuz, hem yalnız doğacaqmişam
Gündüzler yağmuru yağacaqmişam
GeceLER gözümü sağacaqmişam
Alnimin yazısın ne bileydim men?!*

*Açmamış quruyub solacaqmişam
Saçımı yolunda yolaçaqmişam
Ahımı dağlara salacaqmişam
Alnimin yazısın ne bileydim men?!*
Ne bileydim...

"Mehbub" i veteñ-Aşıq Mehbub'a

*Ne biler Azerbaycan'ımı her körpe yeten
Qurumaz toprağımın sevgili qoynunda biten.*

*Tanımadı seneti, şeiri, qezeli, sazi, tari
Ayrılık doğma ocağından uzaq yerde iten.*

*Yurdumun Göy gölü, mavi Xezer'i, qarlı dağın
Biri dünyadı gözellikde, biri esli Xüten.*

*Yaşamaq gerçi gözeldir çalınanda "Keremi"
Seviner toprağa quylansa da "Şur" ile bu ten.*

*Sen Nizami bağının Mecnun'u, men Ferhad'ym
Şirin'i bağda gezen, Leyli'si gülşende öten.*

*Burda tonqal qalanıb, közleri gözlerde yanır
Alevi kırmızı düşmenleri ateşde üten.*

*Sen güneş tonqalısan, men geceler düstağıym
Arası-ardınca gezer bu ikisi göydə, ne ten.*

*Qoymasınlar bizi cennet deyilen bağa, ne qem!
Men elin şairiyem, sen de ki, "Mehbub" i veten!*

Gönlümün tarası

*Gözlerini yağ biraz!
Şehir damlarının kiremitleri
Gönlümün tarası
Kırlenebilir.*

Buğdim alçaq tepelerden

Mene ağla, dağ biraz!
Gözümün yatağında
Quzu-quzu yaşlar yan-yana yatıb
Senin de üstüne herlenebiler!

Saçlarını aç biraz!
Menden uzaq düşen düyünlərində
Arxa soxaqların mensiz başında
Düşmen gizlenebiler.

Özünü Qaradağ dalından çıxar!
Tutulmuş gönlüme işiq saç biraz!
Yoxsa sensiz yolumda
Ölümün elli ri izlenebiler.

Gözlerini yaşı biraz!
Saçlarını aç biraz!

Her kesden qaçlığında

Bir bazarertesi
Her kesden qaçlığında
Şehrin çıxışında
Ayaqda qalmış tek bir çam görürsen
Özünde boğulmuş duzlu denizden
Ayrıldığında
Duzlu saçlarını kimse görmesin deye
Hörürsen
Bil ki, bil ki, sevmiştim seni!

Yorğun bir gece yarısı
Qafanı dinlemek ya da
Ulduzların ölümünü seyr etmek için
Sakşı damlara çıxırsan
Ve ardınca

Gözlerini eski xatirelere qurban keşmek için
Quzu-quzu yere yuxırsan
Bil ki, bil ki, sevmişdim seni!

Menim üreyim gemi deyil ki
Rüzgara taxılmış sevgileri daşısın!
Menim başım uzun arac deyil ki
Senin itirdiyin derdi yüksensin!
Menim ayaqlarım qatar deyil ki
Şeherdən-şehere, çırpına-çırpına
Döyüne-döyüne
Qara duman kəlgesinde sürünsün!
Ama sen yene de
Bil ki, bil ki, sevmişdim seni!...

Saçın açığı

Saçın açığını severem, hörmət!
Gözün qarasına sürmeni sürme!
Meni, ellerinden aralı görme!
Düşerem, gənlümün şüsesi sinar.

Kipriyi barmaqlıq sanaram, yumma!
Saqqın, gözlerimin içine cumma!
Hesret denizinden başqa şey umma!
Gözlerim deryadır, üreyim pınar.

Dodağın qırçıdır, hadirol açma!
Örtülü sevginin düyüünü açma!
Gözümün üstündə adımla, qaçma!
Gönlünü ne boran bürüsün, ne qar.

Ellerin kristal kimi dir, gözle!
Üreyin sönmeyen tonqaldır, közle!
Meni heç bir zaman unutma, özle!
En azı, yuxuna gelen biri var.

Qanadin bağlıdır bilsirem, sen uç!
 Sevgi göylerinde qadağa bir puç!
 Sevmekle sevilmek ne mandır, ne suç
 Qoşul saçlarına, menim tek ağar!

Dağlar da ucadır, qucuyur çeni
 Saxla "Ağ" üzerinde o qara beni!
 Ne gerekdir çama benzedem seni?
 Başında kölgeli, "Daşkın" bir çinar...

Tozlu içim

Göy gelini olsan dediyim kimi
 Silib süpürersen tozlu içimi
 Kaş görebilseydin yaziq qelbimi
 Senin için bir ıldız hemiše yanar!

Biraxmam sevdiyim ceyrani rahat
 Gözümde "Ağ" ağma, altımda ağ at
 Çapıram dağları, ürek deyir çat!
 Gözleyir o dağın dibinde bir yar...

Uyğuna girdik!

Dadsızlıq etmesene!
 Hele
 Sonsuz geceni borc eleyib
 Uyğuna girdik!

Ya, qonaq gözlemeyirdin?
 Desene!
 Gümüş köksünü bağlı görerek
 Kara barmaqlığa dustaq kesilenin
 Gözlerinin penceresinden
 Çalı verdik!

Üzerim tozladursa
 Gözlerinden sepi verme!
 Qar uçub saçlarma
 Yolumuz qaldı bir heylik.
 Alnunın çizgisi menden de betermiş
 Qovrul öz ateşine, etme gileylik!

Versene ellerini!
 Taxsana taxçadakı
 İnce, bólür, gözlerimi!
 Çıxalım, uyğuda eller
 Yox, götürme!
 Evde qalsın o qırıq, körpe gönüller!

Qatar hızlı, yol uzaqdır
 Dolanaq bir kez üreksiz
 Ne senin
 Nergize get-get! Bağtran gözlerin ölsün
 Ne menim qırmızı mey şısesine benzeyen
 Al qan üreyim
 Hem de gereksiz...

Dadsızlıq etmesene!
 Boyu alçaq, beni göycek.
 Qısa birçək zalim!...

Bu yol ikimizin!

Bu yol ne senin
 Ne menim
 İkimizin!
 Bu yola ne bağır, ne küs!
 Bu yol, alnimizdan geçen
 Yazımızın çizgisidir
 Ne bezek götürrer, ne süs.

Bu yola ismarla yolu
 Başında yolcu göyersin!
 Birisi yalan, birisi cin!
 Omuz-omuza geden yol döyüşecek hele
 Qol-qol!
 Men gederem, sen gedersen
 Bızsız yavrularımız için...

Al götür meni!

Çox yorğunam
 Hənəritisiz kükçelerden al götür meni!
 Çox bitkinem
 Alımsız benizlerden
 Çalımsız baxışlardan al götür meni!

İçine çek, deniz-deniz
 Gönlüne ud düşüncemi avuc-avuc
 Qurtum-qurtum!

Düşkünem
 Kimsizliyimden
 Gel götür meni!
 Götür bildiyine adımlarımı..

Neroda bele

Men Lorka deyilem
 Neroda bele
 Menim şeherimde araba yürüyür
 Zaman arabası
 Tekerliyi yox!...
 Ne Mahmud Derviş' em
 Ne Corc Zeydan

Ne Şander petofi-sevgiye qurban!
Toprağa sarılmış Daşkın bir Türk'üm!
Qara toprağımın ekerliyi yox!...

Mende de ürek var
Borono boyda!
Onu yüklenmişem her ilde, ayda
Qan qardaşlarımın qan yaddaşı boş...
Can düşmenlerimin pek erliyi yox!...

Yoxsa
Ölüm dolu dırıyem, dırı
Dirilişden vaz geçib
Ölmeyen biri...

Gönül parkı

Gönlümde park olaraq
Ter "Çiçek" kimi
Qoruyub tutsam da seni
Bilirem, qarğışın tutacaq meni!
Yalnız
Qayıdış arxanca baxmayacağam!

Hani, ne oldu?
Mensiz ölecekdin, ölmedin?
Ve elveda demeyecekdin, dedin!
Sen öldün
Belki de toprağın qoynuna getdin
Men baş daşı oldum
Başında bitdim!

Yağmuru ağlasam içime gizli
Gönlümü gönlüne taxmayacağam!

Bir dah da sene göz olabilmem
 Gözlerine zillenib
 Dodaqlarının ucunda söz olabilmem!
 Senin için
 Göz yaşı olsam yeter
 Get!
 Axdığın çaylara axmayaçağam!
 Qayıdış arxanca baxmayaçağam!..

Meni qartal böyüdü

Meni
Doğuran qadın
Böyüden qartal oldu
Tanrıma ne gileylik?!
Menim vurulduğum dil
Ağızlarدا bal oldu.

Quşların gözü mende
Herden suryam, herden den
Dağların izi mende
Başında buludam, yanağında çen.

Dilekçiyem yolumda
Yolumun gözü toxdu
Yollarla quşlar qonur
Yolların eli donur
Menim sevgi dünyamda
Buz deye bir zad yoxdı!

Meni doğuran qadın
Qartala verdi adın...

GÖNÜL SAKSISI

Buzlu Düşünceler

Sesinden ses,sözünden söz doğmayan şair,şair deyil.Güneyli şair Ali Daşkın sesin sesini,sözün sözünü yazan şairdir...

Ali Daşkın sesli şairdir,onun sesi hem Güney sesidir,heraretli sesdir—isındırır insanın içini.Hele içde ne qeder gizlinler var kölgeler var! Demeli,Ali Daşkın'ın şeirleri de ses hem de Kölgedir : Kölgeden qorxanlar hemiše sesi batırmağa çalışıblar.Lakin bu mümkün deyil,çünkü bu, batan bir ses deyil;*Tebriz sesidir!**Araz sesidir,**Qaradağ,**Qarabağ sesidir!*

Kölge-ses onun şeirlerinin hem gizlin,hem de aşkar menalarının sandığıdır : Bu,acanda-açılan,açılmayanda bağlı qalan fikirler,ağrılar sandığıdır ki, özünde bir çox menalar saxlayar,sirri gah gizleder,gah açar:

Kölgede qaldım?

Qaldım!

Heyretli sözlerdir!Bu,hem de Ali Daşkın'ın iç duygularının sesidir.Burada her sözün öz içine hopan min bir nefes yükü var:bu yük de deniz seferine çıxmış neheng geminin yüküne benzeyir.Denizin neheng fırtınaları içinde yalnız çox dözümlü,iradeli nefesler sağ qalabiler.Sual: "Kölgede qaldım?" Cavab: "Qaldım!" Tekce bu üç sözün özü besdir ki,dözen nefesin varlığını ifa edebilsin.

Şair: "İçimi kimseye tökmedim", deyir,yani derdimi ve ağrımı,haqqımın boğulduğunu dile getiremedi. Getirseydim,"Gönlümün közleri"-yaraları "Köz-köz közererdi". "Derdi yalana bükmədim"-obrazlı mentiqdir,başqa menada,derdim ncedirse,elece de qalır.Xalq dilinde b-ele bir ifade var:"Filanesin derdi açılıb".

Şairin dediyi fikir de gizline işaretdir,sirri açmaqcındır ve o,ağrıların,derdlerin gizlinde-öz içinde,sessiz-sessiz göynediyine eyham vurur ve ona göre "Qocaldım",-deyir.Qocalıq içde geden gergin proseslerin-yaşamların ve yaştıların sonda görünen elametidir:Eslinde şairin "Derdinin yarası sökülb,göz-göz ağlayır".

Ali Daşkin insanın ağrılarını yaşadan dözüme,iradeye vurğundur"Sigara"adlı şiirinde derdin ağırlığına,güçüne ele menalardan terif deyir ki,oxucu az qala o derde ve o ağrıya,facieye vurğun kesilir.

Sözleri incisi kimi seçen şair ağrını,derdi misra misra deyil,kelme-kelme,söz-söz söyleyir;mecazlardan ışık salır,menalara aheng getirir ve bu qeder qısa,yığcam olan şiirde sözlere serbest hereket terzi verir.Bu çağ her söz özlüğünde menalanır;şeririn lirizmi de bu özünde menalanmadan derinleşir.Seslere ele bir teqt verilir ki,sanki hezin bir avazla layla çalınır."Beynimi içime töküb,sigara eşildim" fikri nehayetsiz,bir-birini içine çekib aparan menaları çözeleyib ağır ve buradan iki yeni mena, ifade üze çıxır:Birincisi,*beynimi içime tökdüm*,ikincisi,*sigara eşildim* ifadesidir. Xalq danışığından "*Tepemden tüssü çıxdı*" idiomatik deyimleri melumdur.Bu,derd ve ağrıdan çekilen ezabın derece ve şiddetini bildirir.Şairin dediyi sigara eşildim kelmesinin ise öz orjinal menası var yani yanmağa hazırlandım.

Bu fikir hardan menalanıb? Evveller quru tütünü eşib sigara hazırlayırlardı.Bunun için evvelce tütünü bir sigara hecmi qeder götürür,ezir,yumşaldır ve belelikle,unu nazik kağıza bükene kimi "hala" getirirlerdi.Şairin bu benzetmesi lirik "men"in dünyada daşıldığı ezaba nisbet verilib duyulma anlamıdır."Eşilmek" de kağıza bükülüb yanmaşa hazırlanmaq demekdir.Onun yanışından çıkan tüssü de ezabin,ağrının elametidir:Dünya meni yandırdı,nefes ve içimi çekib sömürdü,"Dünyanın kölgesine doldum".

Şair içinde ve eşikde olan yanışını tüssüye benzedib.Diger bir yatımlı mena budur ki,bu tüssüler-yanıklar burula-burula deyil,eyri-üyrü yox,düz qalxır,düz qalxdığına göre de "Millenib,düzlenib,tepemden çıxdı".Bu,düz olan kimselerin heyatda gerçek ömür sürenlerin düşdürü bir halin obrazlı mezmundur.

Ali Daşkın'ın,en evvel,düşünceleri obrazlıdır.O,bir insan kimi içinde tıxanıb qalan seslerin hiddetini aşkara ve öze çıxarmağa çalışır.En esası odur ki,şair,hiddetini de sevgi ile dile getirir,çünkü onun qelbinden qalxan hiddet sevginin elametidir ve gec-tez açılmalıdır."Qarğış" adlı şerindeki mehremlik,sevgi ise bir başqa biçimdedir.Şairin hiddetinde hem de bir daxılı heraret,hesret,nisgil kök salıb.O,kölgeleri öz renginde görür ve bu onun neticesi ve sonucudur ki,Ali Daşkın kölgeleri öz içinde besleyir ve onları ağılayır.Ali'nin sesinin her perdesinden bir vüqar,haray qalxır;şair seslere o qeder reng verir ki,bütün gizlin qalanlar açılır,öz renginde görünür.

Eziz oxucum,bir az derine get,örtüklerin üstünü aç:neden bele bu köç qarışılı köç olub?Hara gedir bu köç? Hardan gedir bu köç? Köçüne sahib durmayan bes neye sahib olmaq isteyir? "Lele köçüb-yurdu qalıb"-Köçünü

yola salan yurd-yuva haqqında deyerler bunu.Göresen bu lirik qehreman "Varmadım köçen köçüme!" deyir? Çünkü o,"Men"e qarşı ne qeder hücumlar edilir edilsin, onu öz kökünden,ilkinden,bütövünden ayıra bilmeyecekler ve bu bütövlük mehz ele o içdedir.Köç etdirmek özünü anlatmağa tekan verir.Bu köç öz içine bağlıdır, özünde ağılanır,beslenir ve bu ağılıq köç eden bir mahalın içine çöken ağırlıqdır.O ağırlığı daşıyb apara bilmek ise başqa bir hünerdir.Ona göre de dağlar kimi yanar odlara qalanın lirik "men" özünü,öz içindeki daxili sesleri hiddetle dile getirir.Bu hiddet şairin içerisinde körüklenir,od alove çevrilir.

Şair içden yanır:Soğuqdan üşüye-üşüye qalır,ona gäre "Sobani söndürme!" deyir.Soba ile öz yanmağı arasında doğmaliq görür ve soba kimi,soba ile yan-yanan yanmaq isteyi de bir cür yanmaqdır.Eslinde şair yanmaq isteyinden evvel yanır.Yanmaqla üzülmek arasında bir de kontrast var.Lakin yanmaqla(soba kimi yanmaqla) "Buzlu Çay"ın qıraqında üzülmek arasında ne qeder yaxınlıq ve doğmaliq yaşıyır?!

Şair sözün,menaların ilkin menbeyini düşüncelerinin içinde tezadlı piçiltilar var-gel edir.Onlar deyilmemiş söz ve açılmamış sirler saxlayır özünde ve bu düşünceler denizinde çox sesli piçiltilar lepelenir,onlar,nece deyerler gizli qalmış menaları,üstüörtülü saxlanılan sirleri açmağa müntezirdir."Düşünce" şeiri de bu poetik stilde yazılmıştır.Onu adı sözler,deyimlerle bele tesvirli şekilde ifade etmek olmazdı."Düşüncelerimin sesi" yatımlı ve obrazlı deyimdir.

Düşünce,sakitce içerde vurnuxan fikirlerdir,özü-özlüyünde qaynayır,elametleri aşkara çıkarır,bu ses içerde

qapanıb qalır,yanır,qovrulur,derdin ağırlığı altında işgence çekir."Düşüncelerin buzlu çayın qıraqında üzmesi " ifadesi o işgenceli sesin-harayın menalarını açıp ağardır "*Buzlu çay*" sözsüz ki,"Araz çayı"dır,özünde min fikri ve düşünceni saxlayır,özü-özüne oyalanır,derdini ve dilini çözeleyib aparır,axara salıb aparır;şairin düşünceleri de bu axara düşüb gedir.Tabloya fikir verin:çay,onun qıraqında bir nefer dayanıb düşünür,düşüncelerini o çayın düşüncelerine qatıb.Bu çayın sahibi de donub,özü buzlu çaydır,özünde sir saxlayır;düşünceler o sırları çözeleyir ve içerde feryad qoparır.Her şey donmuş haldadır,o sir ve gizleri dile getiren yoxdur;çünkü "*Buzlu çay*"ın yaxınlığına getmek olmur.

"*Buzlu çay*" hakkında düşünceleri de dondurub!Onun derdini dile getiren yoxdur.Burada büyük bir hicranın,hesretin,bölünmüş,parçalanmış memleketin derdi yada salınır:bu,yaralı derddir,Üstüne kölgeler salınmış,coşqulu şaxtalarla dondurulmuş derddir.O donu açmaq,buzları eritmek için düşüncelerin sesi,harayı da dada çatmır!

Lakin donmayan yalnız düşüncelerdir.Düşünceleri dondurmaq mümkün deyil."*Düşüncelerin sesi*" Arazın - "*Buzlu çay*"ın sesine qarışib haraya çevrilir.*Böyük bir memleketin,fikri ve düşünceleri heç vaxt donmayan millətin harayına!*...

Ebülfez Ezimli-Filologiya bilimleri adayı.

Naxçıvan Üniversitesi

Qaçaq boyalar

O yaxınlığında uyumasam da
 Gözlerim her seher
 Sene oyandi!
 Qaçaq düşdü menden
 Bütün boyalar
 Tanımadım:
 Ağrı, qararı, bozu,..
 Varlığım qaynayıb sene boyandı!

Gönül yollarında her hansı qatar
 Her hansı bir yola
 Yöneldi, getdi
 Qara duman kölgelerinde itdi
 Sonucda
 Üreyimin qapısında dayandı!

Kaç kere söyledim:
 Qop
 O qayar ulduzların eteyinden!
 Qopmadın.
 Qurtar bizi ayrılığın köteyinden!
 Etmedin.

O yandı, bu yandı
 Hayandı gönü?
 Seni körpe bir "Çiçek"
 Abdal bir sevgi ile sayındı gönü..

Gönül saksısı

Gönlümün saksısına ekme o sarı dikani
 Batar aixrda senin gönlüne, durmaz da qanı!

Ayrılıq duysa gönü'l qarşını kesmem, yürü, get
Mene de bir qısa ömrü yaşamayaq bari tanı!

Gez bütün yer küresin, yoxla sevenler üreyin
Gör seni mence seven bir yaralı harda, hanı?

Almışam avcuma al qanımı yurdum yaşasın
Arılar özge için doldurar elbette şani!

Kesge bazaar açıla, gönülmü bir de döşeyem
Yol azarken alasan, bir baxışa men satanı!

Yox yaranı ölüme qorxunun, ondan geri dur
Men biraxdım geriye şah ile darğanı, xanı!

Qulağım dinlemez heç bir sesi, senden qopaklı
Üreyim arzular ol qünce dodağında bani!

Sanma ki vermişem her zadımı, yoxsul biri yem
Çıxasan bir yoluma, pay vererem başı, canı.

Ağlaram her gece sensiz, yorusar körpe gözüm
Ama qıymam ki oyaldam sesime her yatanı!

Her qaranlıq sonu gözler dikiler gün çıxana
Mem yazılıq gözleyerem, qaşalar tek gün batanı!

Çoç uzun geçdi gödeğ günlerin, öldüm acıdan
“Pis güne qalsın” o dağ aşımızı su qatani!

Etmisen sel kimi “Daşkın” bu yazılıq gözlerimi
Dolaşır çöldə, bıyabanda, oyanı, bu yanı...

Göyden yixıldım
Men göyden yixıldım

*Bu toprağın qucağına
Oxuma-yazma bilməz
Bir ananın qarından geçerek...*

*Topraq yoğurani kımse bacarmır!
Ve yoğrıldım
Onun tox tabağında
Ve siğndım qayasına
Anamın
Öz gözlerinin qabağında...*

*Göyden yxıldım da
Qolum sinmadı
Ayağım burxulmayıb
Qiçım qaymadı
Yixılardı-yixılmaz
Dilim çatladı!
Gönlüm partladıl...*

*Çox yüksəklikdən düşmüşəm
Deyesen?!
Ne toprağım esen
Ne dilim esen!
İndi gel sen...*

Başdan da geçdim

*Gözel, can istedin, başdan da geçdim
Yararken dağları, daşdan da geçdim.*

*Dedin, düz boynuma göz yaşlarından
Dedim, mirvari tek yaşdan da geçdim.*

*Deyerdin daldalan, Daşın gözündə
Unutdum gözleri, qaşdan da geçdim.*

*El uğrında varan kimse qocalmaz
Cavanlıq afeti, yaşdan da geçdim.*

*Uzundur saçların başdan ayağa
Ayaqdan da geçdim, başdan da geçdim.*

Çınar kimi

*Qeddim çınar kimi, baş eyir kehkeşan mene
Sen xor baxıb deme ki, eyriyem, kisem.*

*Benzetseler meni dikana, incimez gönü'l
Alçaqdı benzeden bilirem, yoxsa nergisem.*

*Çapqıncılar çapır başımı, dağ çapan kimi
Soyqıncılar soyur cebimi, varlıdır kisem.*

*Menden küser veten, demesem ellerin qemin
Mensiz duyar meni gelecek, yaxşıyam, pisem!*

*Baxsan tavanlara obada, parlaq ulduzam
Düşmen sarayların dumana boğduran hisem.*

*Bağçamdağın şəhem, yaşısam, sünbülem, güle'm
Satqın eki'b-biçen zemini solduran lisem.*

*Qoy tapdasın zaman, bişerem, Daşkın'ım deye
Elden güc almışam dözerem, sinmara, misem.*

Açıq sinağı

*Açıq sinağına çekilen adam
Topraq qınağına tutulub demek!
Topraq qınağına tutulan kişi*

Ölsün!
Dirilişde onun ne işi?!

Topraqdır, çörekdir
Bir de su qutsal
Ötesi ağrıdır, derddir, qalmaqal.

Toprağın qınağı ayaq tutursa
Tanrınum sınağı sertdir, geçilmez!
Elin üzülürse bu ikisinden
Ha yalvar, ha yaxar, ha ağla
Ha gez!...

Özüme görücü getdim

Sevdriyim birini bulmayıńca
Özüme görücü getdiyim arşam
Anamı öňümde duyurdum
Yoxdu!
Cocuğum dünyaya göz açan gece
Atamı arxamda sayırdım
Yoxdu!

Qızım gesinliyin geyinen anda
Tebii heç biri olmayaçaqdır
Dünya hep böylesi geçib, gedecek;
Bir gönü'l ağrından "Daşkın" olarken
Birisini sevgiden dolmayacaqdır.

Sevginin qarnı yox, emizdiresen!
Sevginin gözü var, göz axtaracaq...
Ocağa kıl de ver, kömür de
Od da
Sonunda qızarıb
Köz axtaracaq...

Eylül gecesi

Bir eylül gecesi
 Buludlar itib-batıb
 Mavi göy günbezi qışların çatıb
 Ve ağlayıram gözlerimin acısını
 Özümün üzünde biten
 Utanc yapraqlarına
 Ve dizlerimin gözünde toplanan
 Qırur ağaclarına!

Bir eylül gecesi
 Avuçlarında sixıram
 Bir menşiyin elini
 Qarşında dayanmış ağ at belinde
 Mutlu-mutlu eyleşib
 Ömrümün "Ağ" geyinmiş gelini!...

Bir eylül gecesi
 Qovğalı hayat
 Bir gelin, bir at...

Menim qanadım

Saqın, sen uçma
 Qoy menim qanadım qana boyansın!
 Qanadin bağlıdırsa
 Talaşla açma!
 Qoy menim gönüläme oxfar dayansın!

Sen üşü!
 Çoxdandır sicaqlıq hevesindesen
 Sen qartal ürekli bir sevgi quşu...
 Ne yazıq, düşünce qefesindesen!...

Mutsuz sevgillum

*Yolumun başında sevgilim mutsuz
Ayağım yollara öfkeler qusur!
Milyonlar il yatan dağlar dillenir
Milyon il hönküren denizler susur!*

*Yolumun üstünde bir durna,yurdsuz
Bir göz hedelenir,bir yuva uçur!
Düşden ayılmamış "Ağ"babanekler
Yatağında bum-buz düşüb,quruyur...*

Göylerim

*Uçu versen bir daha
Göylerim sevinecek,
Yorğun gönüllü quşlarım
Üreyine enecek,*

*Tutalem sevindirdin
Ağlamajşa göz hanı?
Dilim açılsa bele
Teşekküre söz hanı?*

*Çekilecem dağlara
Bir qartala pay olum
Yaz yağmuru gelmedi
Birax meni,yay olum!*

*Uçu versen bir daha
Basacağam bağırma
Saçlarının qoxusu
Son verecek ağrına
Son verecek ağrına...*

Qaşqabaq payı

Gelişində

Bir qaşqabaq pay getirme

Əlin yazına!

Yağmura söyken

İçimiz arnub dursun.

Gülfüşündə

Bir dodaq acı paylama

Üreyimin gözlerine!

Suya arxalan

Denizler qırşarı yorsun.

Ya da, zillenme

Çaqqagası sene hesret qapımıza!...

Bir aha

Boynuna sarılabılmərəm

Bir daha

Menimki qalibdir

Bir vay, bir aha!

Ötekى günleri yazdım ömüre

Qiş geçib, qaralıq qalsın kömüre!

Gönlümü benzetme pashı demire

Sevgini satmaram

Ne ucuz, ne baha!

Helelik, çekdityim derdlerim

Helelik!

Helelik, mensiz bexteverim

Helelik!

Men de,göz yaşı tökerim

Helelik!

Sen de sevgimizi qoy qalsın

Sabaha!

Biz sevdik,sevildik,ah çekib ağladıq

Denizden-denize qabarib çağladıq

Sevgi buxçasına göz yaşı bağıladıq

Ağladıq,ağladıq,batmadıq

Günaha!...

Doğru okumaz!

Bu dünyanın nomaralı

Bize doğru okumaz!

Altısı altı eder,beşi beş...

Bu yaraya emek verme

Sağlığına toxumaz!

Ya unut,ya deş!...

Bu dünyanın nomaraları

Bir deyil

Dokuzu onu güder

Onu on biri!...

Ölüm-dirim bir arada yaşamaz

Ya buruşğan gözle gözün ağarsın

Ya yağmura yaxalanıb

Ol dırıl!...

At ruh

Menim ruhum

Yüyenini qırılmış atdı

Menim ruhum yükünü sevgiden çatdı

Penceremde tek yaşamış kaktusun
Alçıçeyi tek,

"Güneş'i sevdi bu "Çiçek"
Seher gün çıxanda
Gündüz asımdanda
Axşam, tilit qanda!...

Menim ruhum
Çerçive qırılmış şəkildi
Menim ruhum
Gözellerin ulu ruhuna çekildi
Martda doğulan baliqdı
Ne dayanar, ne usanar
Hem çırpinar gözellerin üreyinde
Hem de gözlerinde yanar!...

Yağmur suyu

Bir avuc yağmur suyu
Bir ağız topraq sesi
Bir qatar qar güllesi olsaydı
Yeterdi mene!
Olmadı:
Qış xayıllarında baharı qurdum
Ocağın başında üşüyüb durdum!

Menşiyime xor baxdilar
Gözümde
Kımlıyımı az gördüler
Cebimde
Bu üzden men de
Açı bir yalanım qurbanı olaraq
Adım-adım, ayaq-ayaq
Topraq tatlısına qonağa getdim...

Daha bir bağça

Bağçada

Daha bir bağçada

Çiçeklerle yallı getdim bir gece!

Bir sen yoxdun!...

"Ağ" üzünde al öpüşler gülüşecekdir

Nece?!

Yanacaqdı gözünde

Sevgi mumu elece!

Bir sen yoxdun!...

Açıldı, büüküldü çiçekler

Sıra-sıra

Sensiz bağça gözümde

Benzeyirdi bir qra...

Yallı getdim

Elümde meneqşe, sarı gül,...

Burnumda ağba qoxusu

Gözümde nisgil yuxusu dəlşəlamib durdu

Bir sen yoxdun!...

Her kəs vardi yerinde

Oxundu senin şeirin de!

Bir sen yoxdun

Bir sen!...

Düş düşergesi

Düşümde

Düş düşergesi

Düşünceme düşgün düşdü

Düşün!

Düşmenim
 Düşdürü düşden düşür
 Düşünen düşünürse?!
 Düşüren olursa
 Düşükser düşecek
 Düş, düş, düşlerimizden!...

Her ikisi

Her ikisi varlıq:
 Biri "Urhan", biri "Veli".
Her ikisi deniz:
 Biri "Daşğın", biri susqun!
Her ikisi ölüm:
 Biri qapıq ayağında ama uca
 Ama yüksek
 Biri ayaq tapdağında
 Ve kölelik!
Her ikisi...

Arxa yer

Ağız-ağız saxlanıram
 Çatlaq dodaqların arxa yerinde!
 Qulaq-qulaq dinlenirem
 Kövrek gönüllerin perdelelerinde!
 Bu arada
 Penceremde biten kaktüs
 Menden gileyli, güneşe küs...

Onu saxlayan men
 Şüse içinde!
 Pencere heresinde
 Aralıq, mayıs, eylül...

*Meni saxlayansa
Bir cüt al dodaq
Qırmızı penbe
Ve herden yaşıl deresinde gül...*

Ne bu gün

*Seni qarğış eledim, elemerem
Ne dünən, ne bu gün
Çün
Sen özün, özüne qarğışsan
Dertsən!...*

*Seni sevdriyime peşman deyilem
Olamam
Ne içde, ne sözde, ne gözde
Özde
Derdimin söykendiyi
Qayaşan, sertsən
Dertsən!...*

Baxış cocuğu

*Baxışımın cocuqları
Gözlerine sarıldı qol-qol
Ellerini bebeklerin yandırdı
Gözlerin güneşmiş demek?!
Gözlerim izlerinin ardınca qosdu
Kipriklerim gedib gelmedi
Tek-tek!*

Ne yamanmışsin?!
Bilseydim:
İçimde qan bardağına doldurub

*İçerdim seni!
Anlasaydım:
Sevgi ayqırını yüyenleyib
Üzengileyib
Tatar kimi basıb geçerdim seni!
Bir gün...*

Ve men...

*Gizindeki sesim bürüyür göyleri ve men
Ağlar uşaq kimi qalıram yerde, san ki sen!*

*El-qol çalar baliq, düşürülse qum üstüne
Od kişineyer sepilse ona bir su aniden.*

*Qelsbir kimi delik-deşik olmuş içim menim
Durdursana, gözünden atan oxfarı, de hen!*

*Boynun darıxsa qollarıma bir gün, ağlama!
Tut zülfünün ucundan, uzalt boynuna hemen.*

*Dağlar ucaldı, biz de dağ olduq, buna ne qem?
Yoxsa neye deyerdi dağ üzre gümüşü çen?!*

*Susdun duvar kimi, görüşende lal oldu dil
Menden qopub dolandığın ol, kıldı, söylesen?!*

*Yandım gözünde, manqala qonmuş kömür kimi
Gezdin içimde, göylere layiq ay ile ten.*

*Közdür senin gözün, hele kipriklerin de şış(six)
Tax, gönülmü kabab ele, qoy ağlasın veten!*

*Teştim qızılsa da, qelemin qanqusur hele
Dertden dolub başım, ağarır saçlarımda den.*

Derya olursa "Daşkın", hemen daşgalar qaçar
 Qaçdin, boğulmasan umarım bir de, qal esen!...

Bir şarkı kimi

Bir şeir

*Ya da bir şarkı kimi
 Yaşa mensiz günlerini
 Heç ağlama
 Gözlerine dayanamam bebeyim!*

*Bir yumşaq yapraq
 Ya da bir sert saplaq kimi
 Asıl sevgi dallarından
 Heç üzülme
 Özlemine dayanamam bebeyim!*

*Bir gül yaprağıydın
 Bir az küçüçük
 Düşdün ellerimden, ellerim küsdü...
 Bir bülbül sesiydin
 San ki öpüçük
 Qopdun dodağımdan bir axşam üstü...
 Heç sızlama üreyini kүçelere!
 Üreyine dayanamam bebeyim!
 Dayanamam...*

Yeri "Ag"

*O bir cüt daşgalanan
 Göz deyil sende
 Tarladı, gönü'l zemisidir
 Yeri "Ag"
 Toprağı qara qılıqlı!*

O, ürek deyil gizlenib
 İçinde
 Zirvesi üstünde durmuş
 Qırmızı dağdır
 Gözlerime dolub pırıl-pırıl axan
 Dayanmaz yağdır
 Onun da gönünlünde
 Yara qılıçıqlı.

Heç onlar da saç deyil
 Başından çiyinine yol çekib
 Yol-yol
 Onları ne hör, ne yol!
 Onları itirib bir cüt qerib qol!
 İslisdir barmaqlarını
 Sonra menim yerime
 Onları iyice dara qılıçıqlı!

Asmando minare

Bu ne qar yağışı
 Bu ne qış bele?
 Yerde yapraqlar donur
 Asmando minareler
 Ah!
 Bu şeherin başına
 Neler gelecek, neler?

Bu ne qarğımaqdır
 Ne qarğış bele?
 Sevgilimin qolbağı, bilerziyi qüsseden
 Anamın buxcasından çıxan
 Hil-hişlle ten
 Ah! Bu evin başına
 Mutsuzluq yağır neden?!

Bu ne alış bele, ne satış bele?
 Güneş de dıl çıxarıb yalayır
 Hörgülerin başını axşam-axşam
 Ne duvar qaldı, ne dam!
 Ah, toprağım!
 Vah, anam!...

Gelmesen de

Tanım menim gözlerimi
 Senden başqasına ağlatmayacaq
 Sen gelmesen de
 Geleceksin!

Menim başım
 Senden başqasının derdi ile
 Yatmayacaq heç bir gece
 Sen bilmesen de
 Bileceksin!

Bu arzu qayığı
 Bildiyinden daha hızlı
 Daha güclüdür
 Ama gözlerinin adası
 Uzaqlardan onu üşündür
 Kj, çatmayacaq
 Sen inanmasan da, inanacaqsın!

Bayramdı

Bayramdı ezizim
 Bankaya qırmızı balıq birax
 Ve taxçaya qoy!
 Sen mene baxma, süfrenin başına iki soğan soy!

Qolay deyil isteyinden vaz geçmek

Bilirem

Qolay deyil

Bir stekan acı çayı

Tekçe boşaldıb içmek

Bilirem

Qolay deyil

Qıldan ince köprüünün üzerini

Yalnız-yalnız ve sağlam geçmek

Bilirem.

Bayramdı ezizim

Gözlerin ağlasa da

Yollarıma tutacaqsan!

Meni unudursan, her şeysiz yatacaqsan!

Né yapım?

Elimde olsa

Senin için semenî de göyerde bilerdim

Ayağım olsayıdı gelerdim

Men Ferhad deyilem ki,

Olsayıdım

Dağları, daşları delerdim.

Ama sen yene de

Qapının yanını açıq tut

Yatağının baş ucuna bir saat birax!

Ve bax!

Ayağımın henirtisi

Ag saçlı, yorğun bir kişi

Olsabiler küçenizde...

Ah, tanrim!

Mem nece günahkar

Nece suçluyam?!

Üreyini incidirem bu elin oğlunun

"Elin qızı"nın!

Dileyini yencidirem
Mensizliyi düşünmeyen birinin...

*Ne bilim
Belke de suçlu anamdır!
Seher dan yerinde
Balıqlar ayında doğurdu meni!
Xemirime ne un, ne su caldı
Ağrından,acidan,sevgiden,...yoğurdu meni.*

*Hele men bir yana
Anamı da öyen diller sağ olsun!
Düşlerinde arxamca su sepih
Derd dolu başında
Qızılı saçları buran ellsər sağ olsun!*

*Bayramdı ezizim
Mübarek olsun!
Bu gün tek olsun!
Ellerime verdin asman kitabı
Gözlerinde hüzün, dilinde tapi
Sevdriyinde, sevmemeye qisıldın
Esdî o gönü'l
Hadi ne olur,gül!...*

*Bayramdı ezizim
Men etdim, sen etme!
Sevgi yollarında saçlarını süpürge
Ayri-ayrı
Ama yaşayaq birge...!*

Yorulmuşam

*Yeter
Yorulmuşam buralardan*

Rüzgardan,yağmurdan

Qardan

Döne-döne

Yene?!

Yox,yox! Durna!

Kışılık deyerim qaralanınca

Varken yoxluğa varınca

Uzaq düşdüm

Çoxumdan,azımdan

Uçu verdi alın yazımdan

Bir qatardan çox durna

Yox,yox,yox! Durna!

Qebrimin penceresin açmayacağam

Ne ayaq,ne baş ucumdan

Senden başqa

Heç bir gelib-gedene!

Gözümüzü vermediler ağlayaqq

Ne sene,ne mene

Senin qanadlarını,menim boğazımı

Ne yaziq ki deli verdi

Ox,durna

Yox,yox,yox!

Durna!...

Teperli men

Özünü teperli,güclü bilsen men

Basıldı bir gece

Ay ışığında

Sevgi çeriklerin basqın etdi

Gönül yurduma

Tökdü,dağıtdı,yağmaladı

Biri-birine qatdı.

Enildi içimde qüsse qosunu
 Avcı avın aldı
 Quşcu quşunu
 Uşaqlığımızı yamsıladı üreyimiz:
 "A teşti teşti, teşti-vurdı ılanı keşti
 İkice xoruz savaşıdı-biri qana bulaşdı
 ..."
 Ve barış bardağı süzüldü
 "Süd gölü"nde üzüldü
 Men yene yalnızam
 Seni bilmirem...

Sensiz bayram

Bu neçenci bayramdır mene
 Sensiz?
 Kipriklerimin altında morluq
 Gözlerimde bir az kırısqıq duyuram.

Bu neçenci işin başlangıcıdır?
 Ayrılıq biz!
 Saçlarınıñ her biri İpek yolù
 Yanında ağı yovşan kolu
 Üzerimde şair tozu görünürem?

Bu neçenci bahar, neçenci bölüm?
 Çözülmeli giz!
 Bu hangi baharın semenisiidir?
 Bu gelin kime gedir
 Bizden önce?
 Hörükleri uzun-uzun
 Barmaqları ince-ince...

Bu neçenci bahardır
 Neçenci bölüm?

Sağnaq yağmur

Çox çalışdım
Alnıma yazılmış sevda rüzgarından
Bir türsü qurtuluş qacamadım
Sağnaq yağmur altında
Qapımı çalan da
Gönlü çile dolu sensen, bile-bile
Yürüyüb açamadım

Ve yene
Qorxunc gecenin sensiz qatlarında
Qaranlıq beşiyinde
Uyuyub getdim
Ve yene
Bir seni bir de ölkemi
Yüyensiz, eyersiz ağı bir at belinde
Özgür seyr etdim!

Ve yene sen
Dağların suçsuz dustağı qaldın!
Ve yene men
Yolların suçlu karvanına eşlik etdim...

Ne oldu?
Açı qanadlı yeller ayrılıqdan esdi:
Özümüze
Gözümüze
Özümüze...

Herkesin

Uluzlar uzaqdan ışık gülüşür
Onlar da toprağa düşse, daş olar

Toprağımla menim çekdriyim ağrı
Her kesin gözüne girse, yaş olar!

"Güneş"i yandırır ulu göylerde
Tepemden yükselen alevin odu
İçimde meleşir yetim uşaqlar
Övey sesleyirler Dedem Qorqudu!

Toprağın üzünde beni öyürler
Elinde, qabarı gören tapısmır
Ölkenin sert dağı daraqdan geçir
Yumşaq saçlarını hören tapısmır!

Yirtıcı donquza göz yuman avci
Ormanlarda serçe avına çıxır
Dözümümlə öfkəm her an güreşir
Her iki güreşçi özümü yixır!

Göyün gözlerine topraq sepilir
Toprağın başına daş eleyirler!
Dirinin özüne göz dağı verib
Ölünün üstüne yaş eleyirler!

Eller qısaldıqca, ayaq uzanır
Barmaqlar, barmaqlıq işine gelir
Qelemlə kütelince, söz başsız qalır
Quzu, özü qurdun dışine gelir!

Sergiye qoyulmur kişinin meni
Onurlar donuxur, beyin saralır
Şeher de basırıq, şəhərcikler de
Qalabalıq toplum kişisiz qalır!

Öksüzler tez-tez qol-boyun olur
Ölkenin kesişmiş qolu qan süzür!
Gelinsiz kişiler, dul dükançılar - Gelincik boynuna mirvari düzür!

Keher at

Qızmar güneşden qızınmış
Keher atlar
Göy çemende şahə qalxır
Çevik qaragöz ayqırlar
Durna gözlü bulaqlardan içir, içir...

Dul qızlar öz erlerinin
Delik-deşik ceplerini dikiş deyiş
Hesret tynestyle sıraq geçir.
Belkə bir gün
Xırda para, para geçecek eline!
Belkə bir gün üz verecek
Masa beyi dul geline!
Eli ayağından uzun bu ölkəde!...

Dirilik ölümdür

Dirilik ölümdür, ölü anlamaz
Sevgiden ölenler düşüner biraz
Dağıt saçlarını yellesin ayaz
Ayır bir bölümün, böl menim için!

Sen ki alışıbsan ölümə tez-tez
Sevginin bahası bir metrelik bez!
Ölmüş dirilere yaşama her giz!
Qapat gözlerini, öl menim için!

Qızıl yapraq kimi eLEN bağcama
Gizlin bir pay kimi bağlan buxçama
Ömür saatı ol, eyleş taxçama
Güneş doğmamışdan
Gül menim için!

*Doğran qıyma-qıyma, töküл payıma
Deyme "Ulduz"lara, yorgun ayıma
Deniz bağlansa da "Daşkin" çayıma
Gözünde gözeldir göl menim için!*

*Men baxınca, gözler denize döner
Men yanınca, odlar utanıb söner
Öner çöllerini, gönlüme öner
İstesem, gül açar çöl menim için!*

Quzu-quzu

*Quzu
Quzu-quzu gel!
Yoxsa
Elleri kelepçeli getirerem
Gönlümün ayağına!*

*Qızım
Qızı-qızı gel!
Yoxsa
Seni deli-deli
Zencirleyib götürürerem Leyla dağına!*

*Sonra
Baş üzerine alıb
Bir "Çiçek" soluna
Bir çiçek sağına
Bir de...*

Qılınc olabilmedim!

*Men
Babek'e qılınc olabilmedim*

Qarşında dolaşır mermər boğazlar

Men

Serdar'a tüfeng olabilmədim

Özerimden aşır "Daşkın" Arazlar.

Peki ne etmeliyem?

Ne olmalıyam?

Kimi yaşamalıyam

Özüm olmayıncı, sen olmayıncı?

Nizami'nin Mecnun'u

Xaqani'nin Kəbesi-Savalan'ın tepesi

Olsam?!

He, ncedir?

Bir udumluq hava çatar mene?

Ya sen?

Ne ve kim olmamı isterdin?!

Ayın qıraqı

Aym qıraqında

Tam qıraqında durmuşduq

İldirim buluşdu kəsib

Yağmuru yetim qoyanda...

Güneşin durağında

Tam durağında enmişdik

Ulduz qatarı göylerden yorulub

Bezib, dayananda...

Küçenin başında

Tam başında kırılmışdik

Yalnızlıq timine

Üz-üze, göz-göze, feqet

Sen o yanda, men bu yanda...

Toprağı bunca dışeme!

Bir gün yağmura deyindim:
Toprağı bunca dışeme!
Oyalama, qidiqlama!
Güldürüb, sonra öldürme!
Dedim.

Dedi:
Men, alnında sevgi damgası
Üreyinde istek yası
Gezdirenlere yağıram!
Yoxsa
Yağmasam gerek bağıram!
Kar göyün qulaqlarına
Kor yerin qeyret-arına!...

Kesdane boyası

Toprağı kesdane boyalı
Suyu tanrı qoxulu
Suçu gözellik yurdum!
Qarğınmış dağlarının
Yanağında qara ben
“Güneş”den süd emen
Göy çimən
Qanadı qovrulmuş kepeneyin yasında!

Tekçe onlar yox
Men de yaslı!
Sevdiyimin quylağı yox
“Çiçek” düzüm!
Güvenli bağçam yox
Çixış gezim...

*Sevdiyimin adaqlısı
Hem yaralı, hem de qoçaq
Toza boğulmuş kitabı kime...
Kime açaq?!*

Uzun gecemiz

*Uyğumuz gecemizden
Gecemiz bizden uzun
Şeherde hangi üz ile çıxacaq onur qızı?!
Bunca qara bir geçim
Bunca uzun bir ölümün arxasında?!*

*Dağ yolunda at kışnertisi
Batinca
Şeherde kişi izleri qasırğadan dolayı
İtince
Hangi bulud ağlayacaq
Kırılı kıremi t başına?
Bu şeher başlı-başına...*

Men ağlayamadım!

*Men ağlayamadım
İçim qanadı!
Sen ağla
Üreyin boşalıb getsin!
Bizim derdlerimiz, bizim acımız
Bizim qardaşımız, bizim bacımız
Şehерinden ayrı
Yurdundan ayrı
Can-can! Ayrı...*

Men gözledim

"Özlem" çanağım doldu
Sen gözleme yurdun baş alıb getsin!
Bizim varlığımız, bizim varımız
Bizim dağlarımız, bizim qarımız
Zirvesinden ayrı, dağından ayrı
Qarabağ'ın yaşıł çağından ayrı
Can-can! Ayrı...
Ayrı...

Gözlüksüz pencere

Nefesini çek üstüme
Yavrusunu yemiş
Sonsuz geceden çıxmışam!
Gözlüksüz pencereme qar suvaşib
Gizlin ama gerçek düşlerime
Yar suvaşib
Qapımı çal, danışmışam!...

Boş ver
Baş ucumda boynu sınıq
Nar çiceyini
Sağlıq ekene!
Düşün gözümdeki qar çiceyini!
Ve şeirimi
Qorxaq quşlara çitlanır
Çetene-çetene...

Ara-sira
Saçlarını ser gönüme
Şehse, quruyacaq şerit-şerit
Gözünü götürme
Bayraq qoxşu üzerimden
Ölümə menimle
Şenliye mensiz get!
Mensiz...

Soysuz keselek

Men heç!

Gözlerimden qopan bir damci yaş

Toprağıma həpan

Soysuz kəsekleri ısladınca

Qara qabaq buludlar da

Küsdü menden.

Kəsekler öldü, eridi

Topraq mene arxa durdu!

Gözlerimin en zor çağlarında

Alev

Azerbaycan'dan yükseldi

Tüssü menden.

Ne yapalım?

Küsdü menden, tüssü menden...

Beş uclu ulduz

Deli dəfğalar bizi vurunca

Lal qayalara toxunub

Düşdü gövdemiz

Yaş-yaş, acı-acı

Kesilmiş kəsdane ağacı kimi...

Beş uclu ulduz bizi alınca

Parıldadı gözlerimiz

İşin-işin

Hem süd gölünde üzən

Mermər gövdeler

Hem de ötkəm kralıların

Al tacı kimi...

Qansız ve soğuq ürekli topraq
 Bizi çeyneyib udunca
 Soğancıqsız tüklerimiz dik-dik durdu
 Sümüklerimiz sizlədi
 İliklerimiz ağladı
 Genc qardaşı ölmüş bir bacı kimi...

Zirveler bizi qollayıb
 Tepelere yükseldince
 Eridik içine uçmuş ac göz dereye
 Qoşduq denizlere cummuş
 Çığın lepeye
 Öyrendik toxaga, köteye
 Dağların uçqunlu yamacı kimi...

Dünya böyle işte!
 Ya da bize geldi
 Az acı kimi!...

Göze bax!

Bir elin içinde bir qabar böyük
 Bir gözün içinde bir derya kiçik
 Ele bax!
 Göze bax!
 Gözler özleri de bir tür denizcik.

Bir elde barmaqlıq
 İlletin yolu
 Üç barmaqda qelem
 Tek gözü ağlar..
 Ele, barmağa bax!
 Ömürü qaarib söken qarmağa bax!
 Neyi
 Ne sağlar?!

Bir avucda deri göz-göz
Şadara
Bir gönüldə ahlar çekilir dara!
Avuca, üreye bax!
Toprağa düşen enliküreye bax!
Baxışi ağıappaq, gözü qapqara!

Bir elin söykeyi döş
Qula göre
Bir kişi umudu özgürslük'lere
Bir el, bir kişiyə bax!
Kimler kime iye, bax!
"Dağ uçur, dolur dere!"...
Aydır, mere!...

Köy deresi

Gözel esir geceler bizim köyün deresi
Ağacda yallı gedir yapraqların heresi
Esir de, can sökülür
Dağın dağ üzülü başından
Dan ulduzu tökülür...

Yaman esir geceler
Bizim köyün deresi
Hopur ciyerslere rüzgar
Deyişdirir nefesi
Yaziq, üsutmeyir heç palitların derisi
Yaziq, açılmayır heç köyün sesi ve sesi...

Yaman esir, ne bilim?!
Soğuq kestir, ne bilim?!
Köy anlamaz neredir
O, rüzgarın anası,
Atıl-batıl deredir...

Birecek Şeyda

Ölmüşem indi gönüllerde, yerimdir gülşen
Çalanib gönlüme yurdun toyu ile yası.

Ne olur qoymasa bir yastığa baş hicrinden
Geldi axırda deli Mecnun'un öz Leylesi.

Gönlümün bağçasına dolsa da bülbül min-min
Seçilibdir hamisinden birecek Şeyda'sı.

Öz elim, öz başım olduqca, açıqdır alnum
Basılıb alnima yurdun kölelik damgası.

Dolsa dünya güzel ile here bir cam elde
Çeker axırda meni Duzlu Deniz deryası.

Ne edim, çare nedir, firtına meydanında?!
Buyumuş belkə tufanlı başımın qovğası.

Çekirem üstüme özlem buludun göylerden
Sepilir uyğuma Şeyda güzelin röyası.

İçe bilseydim o ellerdeki özgürlekden
Silinerdi içimin qat-qat ucalmış pastı.

Baş ucumda dayanıb, canımı alsın düşmen
Deyecek öz başına sonda ecel baltası.

Görseniz "Daşkın"ı bir gün unudub toprağın
İp atıp dare çekin, qurtarın ashaası!..

Yazarın Başqa Yapıtları

- 1.Qoşmalar*Tebriz*Serçeşme Yayınevi.
- 2.Seher Ağacı*Tebriz*Nekui Yayınevi.
- 3.Alışiq*Tebriz*Nekui Yayınevi.
- 4.Güneyde Günüm*Bakı*Avrasiya Press.
- 5.Güz Gülleri*Tebriz Exter Yayınevi.
- 6.Türkçe-Türkçe Sözlük*Tebriz*Yaran Yayınevi.
- 7.Farsca-Türkçe Sözlük*Tebriz*Talaş Yayınevi.
- 8.İngilizce-Türkçe-Farsca Sözlük*Tebriz*Aşna Yayınevi.
- 9.Dil ve Dilçilik*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 10.Yaşışma*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 11.Kend Gelini*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 12.Dilin İçüzü*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 13.Türkçe-Farsca Danışq Dili 1*Tebriz*Danyal Yayınevi.
- 14.Türkçe-Farsca Danışq Dili 2*Tebriz*Danyal Yayınevi.
- 15.Türkçe-Farsca Danışq Dili 3*Tebriz*Yaran Yayınevi.
- 16.Türkçe-Farsca Derslik 1*Tebriz*Vefacu Yayınevi.
- 17.Türkçe-Farsca Derslik 2*Tebriz*Vefacu Yayınevi.
- 18.Türkçe-Türkçe-Farsca Qonuşma*Tebriz*Exter yayını.
- 19.Türkçe-İngilizce-Farsca Qolay Danışq*Binab*Ezem Yayınevi.
- 20.Edebi Sebkler*Tebriz*Serçeşme Yayınevi.
- 21.Atam ile Menim Nağıllarım 1*Tebriz*Aydın Yayınevi.
- 22.Atam ile Menim Nağıllarım 2*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 23.Atam ile Menim Nağıllarım 3*Tebriz*Yazar.
- 24.Elektronik Öyrenişi*Tebriz*İranviç Yayınevi.
- 25.Dede Qorqod ve Yeni Toplum*Tebriz*Yazar.

- 26.Dil ve Zaman*Tebriz*Yazar.
- 27.Genceli Nizami'nin Dünya Şöhreti(çevirme)*Tebriz*Yazar.
- 28.Açılmamış Sehifeler(çevirme ve araştırma)*Tebriz*Yazar.
- 29.Beşik Neğmesi(çevirme)*Tebriz*Aşna Yayınevi.
- 30.Ölümden Sonraki Yaşam(çevirme)*Tebriz*Pur Hüsen Yayınevi.
- 31.Azerbaycan Xalq Mahnları (çevirme) *Tebriz*Aydın Yayınevi.
- 32.Ciçeklere Bir Çiçek*Almanya.
- 33.Qan Yaddası*Tebriz*Yazar.
- 34.Ayının Yuxusu(çevirme)*Binab*Ezem Yayınevi.
- 35.Qoca ve Aslan(çevirme)*Binab*Ezem Yayınevi.
- 36.Sevgi Damosu*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 37.Çağdaş Azerbaycan Türkcesi*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 38.Atı Sözü—Sözün Düzü*Tebriz*Yazar.
- 39.Türkçe—İngilizce—Farsca Qısalmalar*Tebriz*Yazar.
- 40.Türkçe—Türkçe—Farsca Genel Sözlük 1*Tebriz*Yazar.
- 41.Türkçe—Türkçe—Farsca Genel Sözlük 2*Tebriz*Yazar.
- 42.Türkçe—Türkçe—Farsca Genel Sözlük 3*Tebriz*Yazar.
- 43.Türkçe—Farsca Daşkın Sözlüyü 1*Tebriz*Exter Yayıni.
- 44.Türkçe—Farsca Daşkın Sözlüyü 2*Tebriz*Exter Yayıni.
- 45.Türkçe Dilbilgisi*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 46.Bez Qartalı(axtarma)*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 47.Kiçik Yumak(çevirme)*Binab*Ezem Yayınevi.
- 48.Türkçe—İngilizce—Farsca Sözlük*Tebriz*Yazar.
- 49.Azerbaycan Mifologiyası*Tebriz*Yazar.
- 50.Aliağa Vahid(qezeller ve xatireler)*Tebriz*Nedayı Şems Yayınevi.
- 51.Kömürü Gözler*Tebriz*Exter Yayınevi.

- 52.Azerbaycan Atabeyler Dövleti (çevirme)*Tebriz*Exter Yayınevi.
- 53.Füzuli(axtarma ve çevirme)*Tebriz*Yazar.
- 54.Böyük Hun İmperiyası 1(çevirme)*Tebriz*Exter Yayıni
- 55.Böyük Hun İmperiyası 2(çevirme)*Tebriz*Exter Yayıni
- 56.Böyük Hun İmperiyası 3(çevirme)*Tebriz*Exter Yayıni
- 57.Böyük Hun İmperiyası 4(çevirme)*Tebriz*Exter Yayıni
- 58.Meni Toprağa Götürün*Tebriz*Yazar.
- 59.Yorğanım Yağış Olsun*Tebriz*Yazar.
- 60.O Gelse Dinc Ölerem*Tebriz*Yazar.
- 61.Muğamlar(çevirme)*Tebriz*Mehran Yayınevi.
- 62.Azerbaycan Tarixi(çevirme)*Tebriz*Talaş Yayınevi.
- 63.Ata Yadigarı(çevirme)*Tebriz*Yaran Yayınevi.
- 64.Ennab Ağacı(çevirme)*Tebriz*Yaran Yayınevi.
- 65.Azerbaycan Bitkileri ve Tebabet(çevirme)*Tebriz Ne-meti Yayınevi.
- 66.Tap Tapmaca(çevirme)*Tebriz*Aydın Yayınevi.
- 67.Qan Qoxusu*Tebriz*Yazar.
- 68.Oxul Yoldaşı*Tebriz*Yazar.
- 69.Anı Nisgili*Tehran*Ordibehişt Yayınevi.
- 70.Qar Çiçeyi*Tebriz*Nekui Yayınevi.
- 71.Kölge*Tebriz*Serçeşme Yayınevi.
- 72.Gerb*Tebriz*Yazar.
73. ...

ALİ DAŞKIN:

Yirmi balıqlar(mart) 1955 ilinde
Az.-ın Ucan bölgесинin
Xalaç köyünde doğulmuşdur.
Temel, orta
ve yüksek eyitimini
doğma köyü, Tebriz,
Savuçbulaq,
Tehran, Moskva
ve Bakı'da bitirmiştir.
Yazar, şair, çevirmen ve düzeltmendir.
Az. Yazarlar birliyi,
Uluslararası Avrasiya Basın Fondu'nun
yönetim qurulu ve Uluslararası " Vektor "
Bilim Ocağı'nın yüksek yazarlar
Qurulu üyesidir.
Tebriz, Marağa, Suldüz, Urmu ve Xoy
şeherlerinin Üniversite ve bilim ocaqlarının
Türk dili ve edebiyatı öyretemenidir.
Nesimi adına dilçilik ve Nizamî adına
Edebiyat institutlarından Türk dili
ve edebiyatı öyretemenliyi için yetkilidir.
Türkologiya ve dilçilik bilim dalları üzre doktördür.
Yaşam ve yaradıcılığı İran, Türkiye
ve Azerbaycan'da doktorluq ve oxubitirme
tezi olaraq yazılmış ve incelenmiştir.
150-den çox bilimsel-yazınsal yapıtin yazarıdır.
900-den çox diger eserin düzeltmeni
ve ön söz yazarıdır.
40-dan çox şeiri mahni, şarki ve Türkü olaraq
bestelenmiş ve seslendirilmişdir.
12000 s.-lik Türkçe-İngilizce-Farsça
sözlüyün yazarıdır.
100-den çox çeşitli meqaleler ile
uluslararası qurultay ve simpozyumlarda
çıxış etmişdir.
Tebriz'de biraxilan " Asan " qezeti'nin
ilk baş yazarı olmuşdur.
Tebriz'in Şehryar adına edebi derneyinin
Qurucularından biri
ve yönetim qurulu üyesi olmuşdur(1990-93).
İlk done olaraq Tebriz şehrinde
Dede Qorqud qurultayı
Yönetmen ve aparıcı olaraq geçirmiştir(1999).
Tebriz'in " Parlaq Dan Ulduzu " dil ve kültür
Akademisi'nin dil ve kültürden sorumlu genel başqanıdır.